

تصویر ابو عبد الرحمن الکوردی

دو ترین دیوانی حاجیه
که تا ئیستاله چاپ دراره

حاجی قادری گوری مه‌لا ئه حمه‌د

دیوانی

حاجی قادری گوری

لیکۆلینه وه و لیکدانه‌وهی:

سه‌ردار هه‌مید میران و که‌ریم موسته‌فا شاره‌زا

له سه‌ر نووسینیکی نوێ به پیی بو‌چوونه‌کانی

موحه‌مه‌دی مه‌لا که‌ریم به پینووسی:

سه‌عید که‌ره‌می

سرشناسه	:	کویی، قادر، ۱۸۱۵ - ۱۸۹۲ م.
عنوان و نام پدیدآور	:	دیوانی حاجی قادری کویی/هونراوهی حاجی قادری؛ لیکولینه‌وه و لیکدانه‌وهی سهردار حمید میران و که‌ریم موسته‌فا شاره‌زا ؛
مشخصات نشر	:	سنندج: انتشارات کردستان، ۱۳۹۰.
مشخصات ظاهری	:	۲۹۶ ص.
شابک	:	978-964-980-089-9
وضعیت فهرست نویسی	:	فیا
موضوع	:	شعرکردی -- عراق -- قرن ۱۹ م.
رده بندی کنگره	:	۱۳۸۶ PIR/۳۲۵۶ ک ۹ ص ۱۳۸۶
رده بندی دیویی	:	۲۱/۹۴۸
شماره کتابشناسی ملی	:	۲۴۰۹۳۰۱

حاجی قادری کوری مه لا ئه حمه د

دیوانی حاجی قادری کۆیی

لێکۆڵینه وه و لێکدانه وهی:

سهردار چه مید میران و کهریم موسته فا شارهزا

له سه ر نووسینکی نوێ به پێی بۆچوونه کانی موچه ممه دی مه لا کهریم به پێنووسی:

سه عید کهرهمی

انتشارات کردستان

سنه

ته‌واوی مافه مادی و مه‌عنه‌ویییه‌کانی ئەم کتییە، بەم شیۆه‌یه، پارێزراوه
 بۆ **بلاو کردنه‌وه‌ی کوردستان (سنه)**، وه‌ هه‌ر شیۆه‌ که‌لک
 وه‌رگرتن به‌بێ ئیزنی ئەم بلاوکه‌ره‌وه‌ هه‌رامه‌ و لاری له‌گه‌ڵ بانه‌ما
 شه‌رعی و ئەخلاقییه‌کاندا هه‌یه‌ و به‌ دواچوونی یاسایی بۆ ئەکرێت.

انتشارات کوردستان

Kurdistan Publication

سنه - پاساژی عیززەتی - تەله‌فۆن - ٢٢٦٥٣٨٢

دیوانی حاجی قادری کۆیی

✓ ناوی کتێب (نام کتاب):	✓ دیوانی حاجی قادری کۆیی
✓ هۆنراوه‌ی (سروودە‌ی):	✓ حاجی قادری کۆیی
✓ لیکۆڵینه‌وه‌ و لیکدانه‌وه‌ی (شرح و تحقیق):	✓ سه‌ردار هه‌مید میران و کریم موسته‌فا شاره‌زا
✓ که‌ره‌تی چاپ (نوبت چاپ):	✓ یه‌که‌م (اول): ١٣٩٠
✓ ژماره‌ی چاپ‌کراو (تیراژ):	✓ ٤٠٠٠ دانه‌ (چل)
✓ ژماره‌ی لاپه‌ره‌ و قه‌واره‌ (تعداد صفحه و قطع):	✓ ٢٩٦ صفحه‌ی وزیری
✓ بلاوکه‌ره‌وه‌ (ناشر):	✓ بلاوکه‌ره‌وه‌ی کوردستان (انتشارات کوردستان)

شابک: ٩-٠٨٩-٩٨٠-٩٦٤-٩٧٨

ISBN: 978 - 964 - 980 - 089 - 9

نرخ‌ی به‌ به‌رگی نه‌رم (شومیز) ٤٨٠٠ تمه‌نه

نرخ‌ی به‌ به‌رگی سه‌خت (مجلد) ٥٨٠٠ تمه‌نه

ناوەرۆك

- ۵۶.....دەخيلت بىم وەرە ساقى
 ۵۷.....دل ھىلاكى نازتە
 ۵۹.....✓ پىتى «ت»
 ۶۰.....مەماتم ھەياتە
 ۶۱.....ماھى سەرچاۋەى ھەياتم
 ۶۲.....بە قسەى بى سەرۋپا تالى مەكە
 ۶۴.....جەبەرۋوتى كە شكا
 ۶۷.....✓ پىتى «ر»
 ۶۸.....ئەم ئاھوۋە
 ۶۹.....دەستگىرىت لە ەمەلداكە نەكا
 ۷۱.....✓ پىتى «س»
 ۷۲.....ۋشكە سۆفى
 ۷۳.....دەستى من دامىنى تۆ
 ۷۵.....✓ پىتى «ك»
 ۷۶.....تابلىنى فەرقى ھەيە
 ۷۷.....لە گاۋان و شۋانى كوردەكان يەك
 ۹.....پىشەكى چاپى نوى
 ۱۳.....ئەم ديوانەى حاجى قادىر
 ۱۶.....دەستنووسىكى گرانبەھا
 ۱۸.....پىشەكى
 ۱۸.....حاجى قادىر كىيە؟
حاجى قادىر، كەى و لەكۆى ھاتۆتە دىئاۋە؟
 ۱۹.....
حاجى قادىر و خويندىنى مەلايەتى
 ۲۲.....ژيانى حاجى لە ئەستەنبول
 ۲۷.....حاجى قادىر و شىعرى نەتەۋەبى
 ۳۵.....ھىماى سەرچاۋەى دەقەكان
 ۳۷.....✓ پىتى ئەلف
 ۳۹.....گوتىم بە بەختى خەۋالو
 ۴۸.....ئەۋە شاھەنشەھە
 ۵۰.....بەستەبى زولفى نىگارېكم
 ۵۲.....تالە مەكتەب ئەۋ مەھەم دى
 ۵۳.....تمنىت من الدھر
 ۵۴.....كە توفانى سىروشم كەۋتە غەۋغا

- ۱۲۶..... ئەى موحەممەد
- ۱۲۷..... ئەو فەلەك رېفەتە تە
- ۱۲۸..... باى وەعدە
- ۱۲۹..... تاگوللى پوخسارى تۆ
- ۱۳۱..... دولبەرم مامزىيە
- ۱۳۱..... تەماشاي قامەتم
- ۱۳۳..... جەھلى ئىشكالى مەسائىل
- ۱۳۴..... پۈستەمى مازەندەران
- ۱۳۵..... عەسا و قامەتم
- ۱۳۷..... خەزەنەيىكە بەيتى من
- ۱۳۸..... غەم مەخۇ بۇ نان و خوانت
- ۱۳۹..... قىسسەى شەبى ھىجرانى
- ۱۴۰..... لە سەر شەو پۈژى داناوە
- ۱۴۲..... بە پوخ و زولفى شەو و پۈژى
- ۱۴۳..... لە دەورى خالەكەى كولمى
- ۱۴۴..... لە دوو لا ئەژدىھاي زولفى
- ۱۴۶..... قسەيىكەم ھەيە
- ۱۴۷..... لە نەزاكەت كەمەرى
- ۱۴۹..... پىتى «ى» ✓
- ۱۵۰..... ئەى بىنەزىر و ھەمتا
- ۱۵۱..... ئاسمانى بى ستوون
- ۱۵۲..... ئەگەر كوردىك قسەى بابى نەزانى
- ۱۵۵..... پەريشان زولفى تاتارى
- ۱۵۶..... ئاقتابى حوسنى تۆ
- ۱۵۷..... ئىمەش دەمرىن
- ۱۵۹..... سوڧى بە سەر و پىشى
- ۸۱..... پىتى «م» ✓
- ۸۲..... جىھان! بوويتە جەزىرە
- ۸۴..... وەھا مەشغوللى تۆيە
- ۸۵..... وەكوو پۈژ و شەو
- ۸۶..... بەشەستى زولف و پرووى ماھى
- ۸۷..... دوو سەد گوناھى ھەيە
- ۹۱..... پىتى «ن» ✓
- ۹۲..... ئەم سەگانە
- ۹۳..... خاكى جەزىر و بۇتان
- ۱۰۰..... لە پۇما كەوتە بەرچاوم
- ۱۰۲..... پەرچەم و فېسى كەچى تۆ
- ۱۰۴..... فەلەك بە تىر و كەمانى
- ۱۱۱..... پىتى «و» ✓
- ۱۱۲..... ئەگەر لىدانە مەقسوودت
- ۱۱۲..... ئومىدى وەسلى تۆم زانى
- ۱۱۴..... بووكى دنيا
- ۱۱۷..... پىتى «ھ» ✓
- ۱۱۸..... زەمانە
- ۱۱۹..... ئەم خەيمە كە شەمسىيەى
- ۱۲۱..... دالى قەدم
- ۱۲۳..... ئەگەر جورعەى پەقىبت
- ۱۲۴..... باسى باوكى مەكە
- ۱۲۵..... ئەگەر خالت بلىم

- ۲۱۷..... شه‌هسواری به‌لاغه‌تی کوردان
- ۲۲۷..... سلام الله مني
- ۲۳۲..... شاعیر و شیخ و خواجه دهر به‌ده‌رن
- ۲۳۵..... کورده‌کی کوئی
- ۲۳۹..... له‌جومله‌ی ماجر‌ای
- ۲۴۷..... له‌مه‌یدانی به‌ه‌ارا
- ۲۵۲..... وه‌ره‌سه‌یری بزانه‌لاوی کوئی
- ۲۵۷..... هه‌رکورده
- ۲۶۰..... هه‌روه‌کوو مه‌ردوم
- ۱۶۰..... به‌م نه‌حوه‌یه‌سه‌رفی عیش‌قبازی
- ۱۶۲..... مه‌تنی کوتوبی ئه‌م دووه
- ۱۶۳..... تا سالیکی مه‌سالیکی
- ۱۶۵..... که‌هه‌ستا قامه‌تی به‌رزی
- ۱۶۶..... له‌سه‌ر ته‌نافی که‌له‌رزی
- ۱۶۹..... سه‌د وه‌کوو پ‌وسته‌م
- ۱۷۰..... هه‌موو عومرم
- ۱۷۲..... ئه‌ی سوله‌یمانی زه‌مان
- ۱۷۳..... نه‌ققاشی ده‌می
- ۱۷۴..... مه‌هو میه‌ری به‌غارته‌دا
- ۱۷۵..... له‌عه‌ینی له‌علی‌کانی
- ۱۷۶..... ده‌لین: یار دیت‌ه‌وه
- ۱۷۷..... گه‌ر خه‌لقی جیهان
- ۱۷۸..... داغی کردم به‌جه‌فا
- ۱۷۹..... وا دیاره‌
- ۱۸۴..... حه‌بیبی جان
- ✓ ۱۸۷..... جووت سه‌رواکان
- ۱۸۸..... ئوده‌با چاکه
- ۱۹۶..... یا ئیلاهی
- ۱۹۷..... ئه‌و پ‌وژه
- ۲۰۰..... تا پ‌نک نه‌که‌ون
- ۲۰۲..... تاجی «بسم الله الرحمن الرحيم»
- ۲۰۹..... شیخ بزه‌ینی
- ۲۱۱..... خو ده‌زانن سوله‌یی ئه‌کراد
- ۲۱۲..... حاکم و میرانی کوردستان
- ۲۱۴..... خوسره‌و و که‌یقوباد
- ✓ ۲۶۱..... چوارینه و پارچه‌هه‌ل‌به‌ست
- ✓ ۲۶۵..... شیعرى تاك تاكه
- ✓ ۲۶۹..... به‌شی فارسی (قسمت فارسی)
- ۲۷۰..... ای مرا از عشق رویت
- ۲۷۱..... ای بت سنگ دل
- ۲۷۲..... مژده‌ای دل
- ۲۷۳..... تاریخ وفات حاجی بکر آغا
- ۲۷۴..... ای دوست
- ۲۷۶..... بازم هوای مهر بتان در درون فتاد
- ۲۷۷..... به‌مژگانم مزن
- ۲۸۱..... [فدایت جان من،]
- ۲۸۱..... [بیدیدم طاق ابرویت]
- ✓ ۲۸۳..... رباعی
- ✓ ۲۸۴..... فرد

✓ دوا وشہی منیش ۲۸۵

سہرچاوہ کانی تہم دیوانہ ۲۸۷

سہرچاوہ سہرہ کیہ کان: ۲۸۷

سہرچاوہ کانی دیکہ ۲۸۷

سہرچاوہ عہرہ بیہ کان ۲۸۸

سہرچاوہ فارسیہ کان ۲۸۹

ہندی سہرچاوہی تر ۲۸۹

ہندی مہسل و ٹیدیوم لہ نیو شیعرہ کانی

حاجیدا ۲۹۱

بە نىۋىس خودا

ۋەتەن چاپى نىۋىس

حاجى قادىر ۋەك شاعىرىڭكى سەدەي نۆزدە تۈانيۋىيە:

- بە زىمانىڭ بېيىقى كە جىاۋاز يىت لە زىمانى شاعىرانى تر.

- بىرىڭك بېيىتتە ئاراۋە كە كەس پىش خۇي بەۋ شىۋە نە يۈرۈۋاتىدۇ.

- لە خەۋى شەمەق ۋە پەروانە ۋە مەستىي مەي ۋە مەيخانە راپەرى.

- زامەكانى نەتەۋەكەي بە زەقى بىخاتە بەرچاۋ ۋە نۈشتەيان بۇ بنۈتى.

- بەرەۋ دىمەنى دەلاقەي شىعەرى ئاۋەلا بىكات كە كەس تا ئەۋكاتە پىيدا نە يۈرۈۋاتىدۇ.

بەم بۈنەۋە حاجى قادىر بە شاعىرىڭكى پۇشنىيەر ۋە چە شىكىن ۋە خاۋەنى قۇتايخانەيەكى نۈي دەناسرى؛ ئىتر ھەرچى خۇمان بە ساغىردنەۋە ۋە لىكۈلىنەۋەي دىۋانەكەيەۋە زىاتىر ماندوۋ بىكەين ھەر كەمە.

كاك سەردار ھەمىد مىران ۋە كاك مستەفا شەرەزا، بە پىياچۈنەۋەي مامۇستا مەسعود موخەممەد، لىكۈلىنەۋەيەكىيان لەسەر دىۋانى حاجى قادىر كىرەۋ ۋە بە سەرىپەرشىتى مامۇستا موخەممەدى مەلا كەرىم لە سالى (۱۹۸۶ ز) بە چاپىان گە ياندۇۋ. مامۇستا موخەممەد ئەللى: گە يىشمە ئەۋەي كە پىۋىستە ھەندى ۋە شەي تىكستەكەي ئەۋان بە گۈپرەي يەكىيان زىاتىر لە تىكستەكانى لاي خۇم بگۈرۈم ۋە گەللى بەيت ۋە پارچە شىعەرى تازە بىخەمە سەر دىۋانەكە. پاشان ئەللى: لە دەرەفەتى تىردا بۇچۈن ۋە بەلگەي دەستىۋەردانەكانىم رۈۋن دەكەمەۋە^۱.

۱. بىروانە دىۋانى حاجى قادىر كۆيى، بە لىكۈلىنەۋەي كاك سەردار ۋە كاك كەرىم شەرەزا، لاپەرەي ۲۹۲.

مامۆستا موحه ممه د پاش ئه و چاپه ی که ناومان برد له کتیبکی جیاوازا دا به نیوی «ههنگاوکی تر به پښگادا به ره و ساغکردنه وهی دیوانی حاجی قادری کۆیی» ته وای بۆچوون و پیشیاره کانی خۆی به به لگه وه له چاپ داوه.

منیش بهش به حالی خۆم هاتووم بۆ ئه وهی پرۆژه که ی مامۆستا موحه ممه دم ته واکردبێ ئه و دهسکاری و بۆچوونه تازانه یه که له م کتیبه ی دوایدا نووسیوونی له سه ر دیوانه که زیاد کردوه و به کورتی ئه م گۆرپانکاریانه ی خواره وم له سه ر دیوانه که ئه نجام داوه:

۱. لێ زیادکردنی بۆچوون و دهسکاریه تازه کانی مامۆستا موحه ممه دی مه لاکه ریم - که

له م دیوانه دا به نیوی خۆیه وه تۆمار کراوه و ئاماژه ی دراوه - له نیوان که وانی گۆشه دار (I) دا.

۲. لیکدانه وهی مانای هه ندێ وشه و دهسته واژه له نیوان که وانی گۆشه دار (II) دا و

ده ربړینی بۆچوونی خۆم له چه ند شویندا.

۳. گۆرپینی پښووسی کۆن و هینانه سه ر پښووسی نوێ، ئه ویش به گۆرپینی ئه و پیتانه ی که

له زمان و پښووسی عه ره بیدان و له زمان و پښووسی کوردیدا نین (د، ض، ظ = ز. ث، ص =

س. ط = ت).

له کۆتاییدا، هیوادارم توانیبێتم گۆشه یه ک له مانا و مه به ستی شیعره کانی ئه م شاعیره

مه زنه مانم خستبێته پوو و تارام له سه ر بووکی پازاوه ی به یته کانی هه لدا بێته وه.

سه عیدی که ره می - سه نه

۲۷ خه زه لوه ری ۱۳۸۹ ی کۆچی هه تاوی.

سەرچاوه كان:

۱. ههنگاوئیکى تر به پښگادا به ره و ساغکردنه وهى ديوانى حاجى قادری کوئی،
موحه ممه دى مه لاکه ریم، «دار الحرية»، عیراق ۱۹۸۹ز، چاپی یه کهم.
۲. هه نبانه بۆرینه، هه ژار، سرووش - تاران ۱۳۸۱ ک، ه، چاپی سیههم.
۳. فهره نگی موعین، موحه ممه د موعین، ئادنا - تاران ۱۳۸۱ چاپی یه کهم.
۴. الأعلام، خیرالدین الزرکلی (۱۳۹۶ ه)، دار العلم للملایین ۲۰۰۲، الطبعة الخامسة عشرة.
۵. دیوانى نالى، لیکۆلینه وهى مه لاکه بدولکه ریمی موده پرپرس، ۱۳۸۰ ک، ه،
بلاوکردنه وهى کوردستان، سنه، چاپی سیههم.

ئەم دىۋانەنى حاجى قادىر

لاى ھەموو شىعرناسىڭكى حاجى قادىرى كۆيى، پۈۈن و ئاشكرايە كە وا ئەم شاعىرە مەزنەمان، بەشىڭكى زۆرى لە ژيانى مىندالى و فەقىيەتى و مەلايەتى، لە شارى كۆيە و كوردستانى عىراق و ئىران بردۆتە سەر و ماۋەيەكى زۆرىش لە شارى ئەستەنبوولى پايتەختى دەولەتى عوسمانلىدا ژياۋە.

شىعرەكانى حاجى لە كۆيە لە لاى شىعردۆستەكانى و لە ئاۋفەقى و مەلايانىش لە مەدرەسە ئايىنىيەكانى كوردستاندا تۆمار كراۋن و بەناۋ خەلڭدا بىلاۋ بوۈنەتەۋە و لە ئەستەنبوولىش بى ژن و مال و بى كۆپ و كەس و كار ماۋەتەۋە، سەردەمىڭ لە گەل پۆلەكانى بنەمالەى بەدرخان پاشاۋ، سەردەمىڭكىش لە كۈنجىڭكى حوجرەيەكى تەنگ و تارىڭدا ژياۋە.

ھەر شىعەرىڭكى لەۋى دانابى، بە ھۆى يەكى لە دۆست و يارانى بۆ كوردستانى ئاردۆتەۋە و خەلڭكە كە لە پروۋى ۋە فادارىيەۋە لە پىڭگەى چىژ ۋە رگرتن لە ئاۋەرۆكى شىعرەكانىيەۋە، نوۋسىۋىانەتەۋە و گەلى جارىش ئەزبەربان كىردوۋە.

لە سالى ۱۸۹۸ دا، لە ژمارە (۳) ى پۆژنامەى كوردستاندا كە لە لايەن «مىقداد مەدحەت بەدرخان» ۋە، چەند ژمارەيەكى لە شارى قاھىرە دەرچوۋە و لە لاپەرەى (۳) ى ئەۋ ژمارەيەدا، ھەۋالى كۆچى دوايى حاجى نوۋسىۋە دەلى: «لە سالى راپوردوۋدا، واتا لە ۱۸۹۷ دا، حاجى مردوۋە» لە لاپەرەى (۴) ى ھەمان ژمارەشدا ھەلبەستىڭكى بە ئاۋىشانى (زەمانە) بىلاۋ كىردۆتەۋە، ئەمە يەكەمىن و راستىن دەقى چاپ كراۋى شىعەرى حاجىيە و ئىمە راستەوخۇ ئەۋ بىرە شىعەرىمان - دواى گۆرىنى بۆ سەر پىنۋوسى ئەمپۆى كوردى - لەۋ سەرچاۋەۋە ۋە رگرت.

له سالی ۱۹۱۳ء، له ژماره (۲) ی گوڅاری «پوژي کورد» دا که له م دوايیه دا کاک جه مال خه زنده دار ئه رکي بڼاوکرده وه و پيشه کی و له سهر نووسینی کيشاوه، پينج هه لبه ستي حاجی بڼاوکراوه ته وه و ئيمه ش بۆ ساغ کرده وه ی ده قی شيعره کانی ئه وه هه لبه سته ی سوودمان لی وه رگرتن.

له کتیبی «تيگه يشتنی راستی و شوینی له پوژنامه نووسی کوردیدا» ی دوکتور که مال مه زه هردا، له لاپه ره (۱۸۶) وه تا کوو لاپه ره ی (۱۹۸) شه ش هه لبه ست و پارچه هه لبه ستي حاجی بڼاوکراونه ته وه. ئه مانه ش بوون به سهرچاوه یه کی باش بۆ پوژوه ی توژينه وه ی ئه م دیوانه.

له سالی ۱۹۲۵ء، خوالی خوښبوو «عه بدورپه حمان سه عید»، «کۆمه له شيعری حاجی قادری کوئی» بڼاوکرده وه، هه رچه نده به پینووسی کۆن چاپ کراوه و هه له ی چاپ و هونه ری شيعری زوره، به لام وه ک سهرچاوه یه کی شيعره کانی حاجی سوودیکی زورمان لی وه رگرت. له سالی ۱۹۴۱ء، مامۆستای خوالی خوښبوو «ره فیق حیلمی» سهرگوزه شته و هه ندی له شيعره کانی حاجی به شيكرده وه وه له به رگی یه که می «شيعر و ئه ده بیانی کوردی» دا بڼاو کرده وه و (۲۰) لاپه ره ی بۆ ته رخان کردوه و ئيمه ش تا راده یه ک سوودمان لی وه رگرت.

له سالی ۱۹۵۳ء، مامۆستا عه لائه ددين سه جادی چاپی یه که می «میژووی ئه ده بی کوردی» بڼاو کرده وه و له سالی ۱۹۷۱ء شیدا چاپی دووه می ئه و کتیبه ی په خش کرده وه. [ههروه ها] هه ندی زانیاری له باره ی شاعیره وه خستۆته پال زانیاریه کانی چاپی یه که م و بۆ باسی ژبان و شاعیره تی حاجی تا راده یه ک سوودمان لی وه رگرت.

له سالی ۱۹۵۳ء مامۆستای خوالی خوښبوو «گیوی موکریان» چاپی دووه می «دیوانی حاجی قادری کوئی» چاپ و بڼاو کرده وه، دیاریشه «کۆمه له شيعری حاجی قادر» ی «عه بدورپه حمان سه عید» ی به چاپی یه که م داناوه، له سالی ۱۹۶۹ء شیدا چاپی سیهه می ئه و دیوانه ی هه ر له هه ولیر چاپ کرده وه، ئه م سهرچاوه به نرخه، هه رچه نده هه ندی هه له ی چاپ و هه له ی هونه ری شيعری تی که وتوه، له گه ل ئه وه شیدا بۆ ساغ کرده وه ی شيعره کانی حاجی سوودیکی یه گجار زورمان لی وه رگرت.

له سالی ۱۹۶۰ دا ماموستا موحه ممه دی مه لاکه ریم لیکۆلینه وه یه کی زانستی به ناویشانی «حاجی قادری کوئی شاعیری قوناغیکی نوپیه له ژبانی نه ته وه ی کورد» چاپ و بلأو کرده وه، بۆ نووسینی پیشه کی ئەم دیوانه سوودمان لی وه رگرت.

له سالی ۱۹۶۱ دا که ریم شاره زاله کتیبی «کۆیه و شاعیرانی» دا هوت لاپه پهی بۆ ژبان و شاعر و شاعیریه تی حاجی ته رخان کردووه و له باره ی ژبانی شاعیره وه سوودمان لی وه رگرت.

له سالی ۱۹۶۶ دا دوکتۆر عیززه دین مسته فا ره سوول نامه ی دوکتۆرای خۆی به زمانی عهره بی و به ناویشانی «الواقعية في الأدب الكردي» له به یرووت چاپ کرد. له و لیکۆلینه وه زانستیه یدا شهش لاپه پهی بۆ شاعیره کانی حاجی ته رخان کردووه و ئیمهش سوودمان له بیر و پاکانی له باره ی شاعر و شاعیریه تی حاجی قادروه وه رگرت.

هه ره له هه مان سالدأ دوکتۆر ئیحسان فوئاد پوخته ی نامه که ی دوکتۆرای به زمانی پووسی له مۆسکۆ چاپ کرد و ئیمهش سوودمان له هه ندی لایه نی شاعیریه تی حاجی وه رگرت، دوا ی نه وه ی که خۆی پوخته ی رایه کانی بۆ کردین به کوردی.

دوکتۆر که مال فوئادیش له پیشه کی کتیبه که ی «ده سنووسی کوردی» دا، که له سالی ۱۹۷۰ به زمانی ئەلمانی له شاری «فیزبادن» ی چاپ کردووه، چه ند لاپه پهی کی بۆ حاجی قادر و شاعر و شاعیریه تی ته رخان کردووه، ئیمهش به هۆی کاک سه ردار هه مید میرانه وه بۆمان کرا به کوردی و تا راده یه ک سوودمان له بیر و رایه کانی وه رگرت.

له سالی ۱۹۴۱ و ۱۹۷۴ و ۱۹۷۶ ماموستا مه سهوود موحه ممه د سی به شی کتیبه که ی «حاجی قادری کوئی» چاپ کرد و به ۱۱۷۵ لاپه پهی گه وره، له ژبان و شاعر و شاعیریه تی حاجی کۆلیوه ته وه و جگه له ساغ کردنه وه ی گه لی لایه نی شار دراوه ی ژبانی، پتر له دووسه د شاعیریشی ساغ کردۆته وه.

بۆ لیکدانه وه و لیکۆلینه وه ی ئەم دیوانه و ساغ کردنه وه ی ده قی شاعیره کانی سوودیکی یه گجار زۆرمان لی وه رگرتن.

جگه له م سه رچاوانه سوودمان له هه ندی گۆفاری ئەده بی و پۆشنیری کوردی وه کوو: هاوار، گه لاویژ، هه تاو و هیوا، بلیسه، نووسه ری کورد، گۆفاری کۆری زانیاری کورد، به یان،

پوشنیری نوی، پڑی کوردستان، گوفاری کولجی ئەدەبیات، پەرەدە و زانست، نووسەری نوی و کاروان، وەرگرتووە.

دەستنوسێکی گرانبەها

جگە لەو سەرچاوێ چاپ کراوانە ی باسمان کردن، توانیمان دەستنوسێکی بە نرخ و گرانبەهای «دیوانی حاجی قادری کوئی» کە لەلایەن خوالی خوشبوو «مەلا پەرەتوونی سەلیم ئاغای حەوێزی» یەو نووسراوەتەو، بە هۆی کاک سەیفەددینی کوپی و مامۆستا ئەمیر عەبدولکەرمی حەوێزی خوارزایەو، چنگ بکەوێ.

ئەم دەستنوسە وەك خوالی خوشبوو مەلا پەرەتووف لە پێشەکیە کەیدا نووسیویەتی، دەبێ لە سالی (۱۹۱۸) وە، دەستی بە نووسینەوێ کردبێ و لە ماوەی چەند سالی کدا هەموو ئەو شیعراوەی کە لە ناو خەلکدا پەرت و بڵاو بوون کۆی کردوونەتەو و لە داوی ئەمەش دەلی: «جگە لە وانە، لە ناو دەرەقە ی خانووی باپیرم واتە: ئەمێن ئاغای ئەختەر، بە یازیکم دوزییەو کە هەمووی شیعری حاجی قادر بوون، ئەمانەشم خستە پال شیعەر کۆکراوە کانی دیکە ی و بوون بەم دیوانە دەستنوسە. لە سەر داوی سەعید فەهیمی بڕام لە سالی ۱۹۲۳ دا بە شیکم دا بە عەبدورپەرە حمان سەعید و ئەویش لە سەر ئەرکی خۆی لە سالی ۱۹۲۵ دا چاپی کرد و لە داوایشدا موحەممەد توفیق وردی و سالح شەمس کۆمەڵە شیعریکی بڵاونە کراوە یان لە سەر نووسیوە و دایان بە خوالی خوشبوو گیوی موکریانێ و ئەویش خستە پال شیعەر کانی دیکە ی حاجی و لە سالی ۱۹۵۳ دا لە چاپی دوو می دیوانە کەیدا بڵاوی کردنەو».

ئێمە سوودیکی یەگجەر زۆرمان لەم دەستنوسە بە نرخە وەرگرت - کە سەرچەمی لاپەرە کانی دەگاتە ۲۳۷ لاپەرە ی دەرەقەری ئاسایی - چونکە زۆربە ی ئەو شیعراوە ی بە هەڵە لە سەرچاوێ چاپکراوە کاندایە بەرچاو دەبینین لەم سەرچاوێدا بە راستی نووسراون، نەك هەر هەندە، بە لک و چەند هەلبەست و تاکە شیعری تێدایە کە لە هیچ سەرچاوێ کە دیکە دا نەهاتوون و ئێمە ئەم شیعەر بڵاونە کراوانە مان خستە پال ئەم دیوانە ی حاجی قادر.

جگە لەم دەستنوسە ی مەلا پەرەتووف، لە کۆیەو دەستنوسێکی بچووکمان لە مامۆستای خانە نشین «عەبدولمەجید نوورەددین جەلێزادە» پێ گەشت - لەم دەستنوسە دا چاومان

به پراست کردنه وهی چند هه له یه کی شیعره کانی حاجی کهوت، که له کاتی خۆیدا قوتابی قوتابخانه سهره تاییه که ی کۆیه بووه و شیخ نووره ددینی باوکی، مامۆستایان بووه و دوا به دوا ی ده رچوونی «کۆمه له شیعره حاجی قادری کوئی» له لایه نه به دوا پرپه حمان سه عیده وه، له سالی ۱۹۲۵، شیعره کانی حاجی قادری به قوتاییه کانی له بهر کردووه و هه له ی چاپ و هونه ری شیعره ی بۆ پراست کردوونه ته وه. مامۆستا عه بدولمه جیدیش به شیوه پراسته که ی شیعره کانی له بهر کردوون و ئیستا له ده ستنووسیکی خنجیلانه دا تو ماری کردوون و ئیمه ش سوودمان له م ده ستنوو سه ش وه رگرت.

خوینده واری به پێزا! هه ر چۆنیک بی واهم دیوانه ی حاجی قادری کوئییمان له سه ر روولینانی «ئه مینداریتی گشتی رۆشنیری و لاوان لێزنی یاریده دانی چاپ و بڵاو کردنه وه» ئاماده کرد بۆ له چاپدان و هه ولێکی زۆرمان دا، که م هه له و پێکوپێک ده ریجی، چونکه ئیمه له و باوه ر ده این، هیچ کاریکی ئه ده بی و هونه ری و رۆشنیری هه رچه نده خۆی پێوه ماندوو بکری، هه ر له هه له و ناته وای به دوور نابێ.

له کۆتاییدا رووی داواکاری و تکامان له خوینده واران و شیعر دۆستان ده که یین، که هه ر هه له و ناته واییه ک له م دیوانه دا هه ست پێ ده که ن، با له رووی دلسۆزی و خزمه تگوزاریانه وه بۆ زمان و ئه ده بی کوردی، ئاگاردامان بکه نه وه و هه له کانمان بۆ ده ست نیشان بکه ن تا کوو له دوا رۆژیکی نزیکدا له چاپی نوێی ئهم دیوانه دا راستیان بکه ینه وه.

له وانه شه هه ندی ئه ده ب دۆست پیرسن و بڵین بۆ هه ندی هه له به ستی دیکه که له ناو دیوانه کانی پیشوودا، چاپ کرابوون و ده که و تنه به رچاو له م دیوانه نوێیه دا به رچاو ناکه ون؟! هۆی ئه مه ش ده گه ر پته وه بۆ قه ناعه تی ئیمه و دنیاییمان له وه ی که ئه وه هه له به ستانه ی لا براون هی حاجی قادر نین و به هه له له کاتی خۆیدا خراونه ته پالی، بۆیه له م دیوانه دا فێرمان دانه ده ره وه.

پیشہ کی

ئیمہ نامانہوئ لیرہدا به وردی و دوور و دریژی بکهوینه بنج و بناوانی باسی ژیانی حاجی و لیکۆلینهوہیہ کی گوشاد له سهر شيعر و شاعيره تی بنووسين و هه موو لایه یتیکی ژيانی تاییه تی شاعیرمان شی بکهینهوہ، چونکه دهسته یهك له رهنه گر و لیکۆلهری ئه ده بی کوردی به دوور و دریژی له و لایه نانهوہ دواون و ئیمهش پتر مه به ستمان ساغ کردنهوہی دیوانی شيعره کانیه تی، نهك به دواو اچوونی ژيانی تاییه تی و ئاشکرا کردنی هه موو لایه نه شار دراوه کانی. بۆیه لیرهدا به کورتی باسی ژيانی تاییه تی حاجی و شاعیریهت و شيعره کانی ده کهین.

حاجی قادر کیه؟

به پیتی لیکۆلینهوہی رهنه گرانی ئه ده بی کوردی و ساغ کردنهوہی هه ندی لایه نی بوون و ژيانی حاجی قادری کۆیی گه یشتوینه ته ئهم راستیانه ی خوارهوہ:
ناوی ته وای شاعیری نه ته وه ییمان: «حاجی قادری کورپی مه لا ئه حمه دی کورپی مه لا سالحي کورپی مه لا ئه حمه دی گه وره»^۱ یه و دایکی ناوی فاتی (فاتم) بووه هه ر وه کوو خۆی له دیره شيعر یکیدا ئهم راستیه به دیار ده خات و ده لئ:

باوکم ئه حمه د بوو ناوی فیکرم دئ،
خه لقی لادی بوو، دایکی من فاتی^۲

-
۱. پروانه نامیلکه ی مه لا عه بدورپرهمان لاپه ره کانی (۳۲۹ - ۳۳۵) ی به شی دووه ی «حاجی قادری کۆیی» نووسینی مه سهوود موحه ممه د - به غدا ۱۹۷۴.
 ۲. عه بدورپرهمان سه عید «کۆمه له شيعری حاجی قادری کۆیی» به غدا ۱۹۲۵، ل: ۴.

حاجی قادر، کس و له کون هاتوته دنیاوه؟

سأل و جیگهی له دایک بوونی حاجی قادر مایه ی هینان و بردنیکسی زۆره، له هه ندی سهرچاوه ی وه کوو نامیلکه ی «مه لا عه بدورپه حمانی کورپی ئه حمه دی کورپی موحه ممه دی کورپی مه لا ئه حمه دی گه و ره» دا هاتوو ه که وا حاجی له گوندی «گۆرقه ره ج» ی^۱ سهر به شاری کۆیه له سالی ۱۲۳۱ ی^۲ کۆچی [م] دا هاتوته دنیاوه، ئه م ساله کۆچییه ش به رانبهر به سالانی (۱۸۱۵ - ۱۸۱۶ ز) ده وه ستی.^۳

که له سهرچاوه ی دیکه شدا به دوا ی سأل و شوینی له دایک بوونیدا ده گه پڕین ده بینین لای ئه وان سالی ۱۲۳۲ ی کۆچی [م] به سالی له دایک بوونی داده نین^۴ و ئه م ساله ش - به پیی هه مان خشته ی گۆرپینی ساله کانی کۆچی بۆ زایینی - ده بینین به رانبهر به سالانی (۱۸۱۶ - ۱۸۱۷) ی زایینی ده وه ستی.^۵

له هه ندی سهرچاوه ی په خنه ی ئه ده بی کوردیشدا ئه مه هاتوو ه که حاجی قادر له سالی ۱۸۱۵ دا له گوندی «گۆرقه ره ج»^۶ و هه ندیکیش ده لێن له ۱۲۳۲ له هه مان گوند هاتوته دنیاوه.^۷ هه ندی نووسه ری دیکه ش ده لێن: حاجی له سالی ۱۸۱۵ له کۆیه له دایک بووه^۸ و له جیی خۆیدا له گۆرقه ره جه وه هاتوو نه ته ئه و شاره. به لام له م دوا ییه دا زۆریه ی لیکۆله رانی کوردی

۱. گۆرقه ره ج: گوندیکسی ویرانه یه که وتوته خوارووی شاری کۆیه وه.

۲. نامیلکه ی مه لا عه بدورپه حمان «حاجی قادری کوئی» نووسینی مه سهوود موحه ممه د، ب: ۲، به غدا. ۱۹۷۴، ل: ۳۲۹.

۳. یوسف ابگار و فیچ اوربلی «جداول لتحویل السنوات الهجرية الى السنوات الميلادية» ترجمه، د. حسین قاسم العزیز «مجلة المورد» المجلد ۳، العدد ۴، بغداد ۱۹۷۴، ص ۱۳۱.

۴. «گۆفاری هاوار» ژماره (۴) ی سالی ۱۹۳۲ شام، ل: ۷.

۵. اوربلی، جداول... مجلة المورد، المجلد ۳ العدد ۴ بغداد ۱۹۷۴، ص ۱۳۱.

۶. عه لائه ددین سه جادی «میژووی ئه ده بی کوردی» ج ۱ به غدا ۱۹۵۲، ل: ۳۱۰.

۷. په فیت حیلمی «شاعر و ئه ده بیاتی کوردی» ب ۱ به غدا ۱۹۴۱، ل: ۹۹.

۸. که ریم شاره زا «کۆیه و شاعیرانی»، به غدا ۱۹۶۱، ل: ۲۰.

دەلێن لە ساڵی ١٢٣٢ ک [م] = ١٨١٧ی زاینیدا لە دایک بوو و هەندیکیش لە پال ئەو ساڵەدا دەنوسن لە نزیک کوێسنجاک - بە بێ ناو هێنانی شوێنەکە - لە دایک بوو.^١

هەندێ لیکۆڵەری دیکە شمان بە مەزەندە و بە پێی تەمەنی هاوئشینەکانی دەلێن: ئیحتیماله لە ساڵی ١٢٤٠ی کۆچی [م]دا لە دایک بووبی^٢ و ئەم ساڵەش بەرانبەر ساڵانی ١٨٢٤ - ١٨٢٥ی زاینی دەووستی.^٣

بەو مەزەندەییەکی حاجی قادر لە گەڵ حاجی مەلا «عەبدوڵلا»ی جەلی زادهدا پێکەوه بوو گەشتی خوێندن چوون بوو «بەلەکەتی» و حاجی مەلا «عەبدوڵلا»ش مەعلومە کە لە ساڵی ١٢٥٠ی کۆچی [م]دا لە دایک بوو^٤ و ئەم ساڵەش بە پێی خشتە ی گۆرینی ساڵەکان بەرانبەر بە (١٨٣٤ - ١٨٣٥ز) دەووستی و لە بەر ئەوێ هەردووکیان هاوڕێی خوێندن بوون، نابێ جیاوازییەکی وا زۆر لە نێوان تەمەنیاندا ببێ؛ یەکیان لە نێوانی ساڵەکانی (١٨١٥ تا کوو ١٨١٧ز) لە دایک بووبی و ئەوی دیکەیان لە نێوانی (١٨٣٤ - ١٨٣٥)دا لە دایک بووبی، کە نزیکەی هەژدە - نوزدە ساڵیان بەینە و ئەم تەمەن لێک دووریەش نایان کات بە هاوڕێی کاروانی خوێندنی فەقیهتیا ن بوو ناوچە «بەلەکەتی»، کە بە یە کەوه ئەو گەشتەیان کردووه، هەروەک حاجی لە دوا دوا ی ژبا نیدا لە ئەستەنبوولەوه نامەییەکی شیعری بوو حاجی مەلا «عەبدوڵلا»ی هاوڕێی خوێندنی نووسیوه و گوتوویەتی:

بە فیکرت دێ زەمانی چوینە بەلەک بە پێی خاوسی، نە کەوشم بوو نە کالەک!^٥

ناوەرۆکی ئەم دێرە شیعری حاجی و هاوڕێیەتی گەشتی خوێندنی لە گەڵ حاجی مەلا عەبدوڵلا، رای ئەو لیکۆڵەرانی بەهێز دەکات کە دەلێن: لەوانەییە حاجی قادر لە ١٢٤٠ی

١. د. کەمال فوئاد «دەستنووسی کوردی»، فیزبادن ئەلمانیا، ١٩٧٠ پێشەکی.

٢. مەسعوود موحمەد «حاجی قادری کوئی»، ب ١ بەغدا ١٩٧٣، ل: ١٦٤.

٣. اوربلی «جداول لتحويل السنوات الهجرية الى السنوات الميلادية»، «مجلة المورد»، المجلد ٣، العدد ٤، بغداد ١٩٧٤، ص ١٣١.

٤. مەسعوود موحمەد «حاجی قادری کوئی»، ب ١ بەغدا ١٩٧٣، ل: ١٠١.

٥. مەلا رەئوفی سەلیم ئاغا «دیوانی حاجی قادری کوئی»، دەستنووس، ل: ١٨٥.

کۆچی [م] دا له دایک بووی، چونکه بهمه تهمهنی له گهڵ حاجی مهلا «عبدالله» ی هاوڕێیدا نۆ ساڵ ده سالیان بهین دهبی. ئهم نزیک بوونهوهیهش له تهمهندا پتر هاوڕێیهتی گهشتی خوێندنیان بههێز دهکات، له چاو جیاوازییهکی ههژده نۆزده سالییدا.

حاجی قادر و خوێندنی مهلایهتی:

حاجی قادر ههر منال دهبی که باوکی دهمری، بهلام دهبی ئهو راستیهش بڵێن که حاجی تهمهنیکی مندایی وای بووه که باوکی نهماوه، ناوی له بیر بمیستی، ههروهک له دێره شیعره که ی پیشوویدا گوتویهتی:

باوکم ئهحمه دبوو ناوی فیکرم دی خهلقی لادی بوو، دایکی من فاتمی

که تهمهنی بووه بهحهوت ساڵ دایکی له مرگهوتی موفتی له کۆیه لای مهلا ئهحمه دی ئۆمرگوبهتی له بهر خوێندنی داناوه^۱، ئهو مهلا ئهحمه ده خالۆزای حاجی بووه. پاشی دوو ساڵ دایکیشی دهمری و ئیتر مهلا ئهحمه ده موو مهسره فیکی خوێندنی ده کیشی^۲.

حاجی که سه رهتای خوێندنی فهقیهتی له کۆیه فی بووه، له هاوینی سالی ۱۲۷۰ ی کۆچی [م] به رانه به سالی (۱۸۵۳ - ۱۸۵۴ ز) دا له گهڵ حاجی مهلا «عبدالله» ی جهلیزاده دا گهشتیکی خوێندن بۆ ناوچهی «باله کهتی» دهکات و له گوندی «شیخ وهتمان» له لای «مهلا موحه ممه د کاک عبدالله» ده خوینن و پاش ماوه یهک حاجی قادر له حاجی مهلا «عبدالله» ی هاوڕێی داده بری و به ته نهایی ده چیت بۆ کوردستانی ئێران بۆ شاره کانی سه رده شت و سابلاغ و شنۆ^۳.

حاجی تاکوو سالی ۱۲۷۹ ی کۆچی [م] به رانه به (۱۸۶۲ - ۱۸۶۳) ههر له کوردستانی ئێران ماوه ته وه و لهو ساله دا ئیجازه ی مه لایه تی وه رگرتوو و به ده شتی لاجان و به رپی

۱. عه لانه دین سه جادی، میژووی ئه ده بی کوردی، چ ۱ به غدا ۱۹۷۱، ل: ۳۴۲.
۲. نامیلکه ی مه لا عه بدورپه حمان، بنواپه: مه سه وود موحه ممه د «حاجی قادری کوئی»، ب ۲ به غدا، ۱۹۷۴، ل: ۳۲۹.
۳. که ریم شاره زا «کۆیه و شاعیرانی»، به غدا ۱۹۶۱، ل: ۲۰.

بالہ کہ تیدا۔ نہ ک به ریگای سوله یمانیدا وه ک له هندی سهرچاوه دا هاتووه۔ گهراوه ته وه دیوی کوردستانی عیراق و هاتو ته وه کوئی^۱ و ماویه کی خوش له گهل حاجی مهلا «عبدالله» ی دوستی و «نمین ناغای ته ختەر» ی شاعیر و «حه ماغا» دا له کوئی به سهرده بات.^۲

پاش ماویه ک که حاجی سهرنج ده دات۔ دوای ته وه موو خه مخورییه ی بو خه لکه که ی کوئی۔ ده بینئ هه مووی ههر پروویان له هندی شیخی وه کوو «شیخ نه بی ماویلی» یه و به رانه ر به شاعیر و خه مخوری وه کوو خوی که مته رخنه من و ته م که مته رخنه میه ش له پرووی سۆزی شاعیرانه یه وه به بی حورمه تی داده نی و بۆیه بریار ده دات کوئی جی یلئ و پروو بکاته شاری «تهسته نبوول» ی پایته ختی سه لته نه ت و خه لیفایه تی عوسمانلی. حاجی که ده که ویته ته و ولانی غوربه ته ش له چهند دپره شیعیکی پر سۆزیدا ته وه ههسته ی خوی دهر برپوه و گوتویه تی:

له غوربه ت به شاهی له بیر نا کرئ زه مانئ جوانئ و یادی ولات
له «قوشخانه» وه تا ده می «ئیچ قه لا» له «بایزاغه» وه تا مه حه لله ی «قه لات»^۳
هه موو خزمی خو من ده زانم ده لین له بی حورمه تیمان بوو «حاجی» هه لات^۴

ژبانی حاجی له تهسته نبوول:

حاجی شاری کوئی یه بچوکی جی هیشت و پرووی کرده شاریکی گه وره ی به هات وباتی وه کوو «تهسته نبوول».

«شاری تهسته نبوولی ته و پۆزه ش که پایته ختی ده ولته تی عوسمانلی بووه، نوخته ی له یه کدان و به یه کگه یشتنی پۆژئاوای پیشکه و تووی سه رمایه دار و پۆزه لاتی دواکه و تووی دیلی کۆت و زنجیری دهر به گی و چه و ساندنه وه ی نه ته وایه تی و فروفیلئ ئاین فروشان بوو، ته و ئاین فروشانه ی که ئاینیان کردبوو به ده سمایه ی ده ستیان و بو ژامانجی سه ته مکاری

۱. بیروپای ماموستا مه سعود موحه ممه د له پیدچوونه وه ی ته م دیوانه دا.

۲. نامیلکه ی مهلا عه بدورپه حمان «حاجی قادری کوئی»، ب ۲ به غدا ۱۹۷۴، ل: ۳۳۰.

۳. قوشخانه، ئیچ قه لا، بایزاغه، قه لات: چوار شوین و گه ره کی شاری کوئی.

۴. مهلا ره ئووفی سه لیم ناغا «دیوانی حاجی قادری کوئی»، ده ستنوس، ل: ۳۵.

خۇيان ئال و وئلىان پى دە کرد.^۱

حاجى لەو شارە گەورە پىشكە وتووە دا ماوەیە کى دوور و درىژ ژیا، [لە ویدا] بە بنەمالەى «بە درخانیە کان» گەشت و بوو بە مامۆستای تایبەتى کورپە کانی ئەو خانەوادەى، لە لای ئەوان دیباچەى «مەم و زین» ی ئەحمەدى خانى خویندەو، لەو دیباچەى و لە ئەنجامى خویندەو، کتیبى رۆشنیرى تازە بابەت کە پەیتا پەیتا لە ئەوروپای پىشكە وتووە دەهاتن بۆ ئەستەنبوول و دەکران بە تورکى و بە ناو خەلکدا بلأو دەبوونەو بیر و هەستى نەتەوئەى [ناخیدا] سەرى هەلدا.

پوختەى مەبەستمان ئەوئە بلىن: حاجى قادر لە بەر تەوژمى رۆشنیرى ئەوروپادا کوردایەتى لە مېشکیدا گەرا و لە هەمان کاتیشدا دۆستایەتى لە گەل بە درخانیە کاندایى گومان هاندەرک بەو بۆ سەر هەلدان و مەیینى ئەو کوردایەتییەى.

هەرچەندە حاجى لە ژبانى ئەستەنبوولى رازى نەبوو و هەوئەسى بە چارەى عوسمانلیە کان نەهاتوو، بەلام وەك گوتمان ئەو ژینە نوئیەى لەو شارەدا گۆرانیکی سەرە کى بە سەر بیر و باوەرى حاجى هیناوە؛ چونکە جگە لەوئە کەوتوو بەر تەوژمى پروناکیرانى ئەوروپای پىشكە وتوو لە هەمان کاتیشدا «شارى ئەستەنبوولى ئەو رۆژە جیگای کۆبوونەوئەى هەموو ئازادى خوازەکانى و لاتانى عوسمانى بوو لە کورد و عەرەب و ئەرەمەن و نەتەوئەکانى ئەوروپای خوارووى رۆژەلەت کە لەو سەردەمەدا لە تیکۆشان بوون بۆ ئازادى یا خۇیان لە دەستى عوسمانلیە کان رزگار کردبوو».^۲

حاجى لە وکاتەى ئاگادارى تیکۆشانى ئەو نەتەوانەى ژیر چنگى دەوئەتى عوسمانلى بوو [کە] ئاورپکی لە میللەتە کەى خۆى دەداوە، دەیینى ئەك بەرەو رزگارى [نە] دەچوو بەلکۆ ئەو میر نشینیانەى کە هەشى بوون، لە ناوچووبوون وەك:

حکومەتى میرەکانى «بابان» و «سۆران» و «بادینان» و ئەمارەتەکانى کوردستانى سەررو

۱. موخەممەدى مەلاکەریم «حاجى قادرى كۆيى شاعیرى قۇناغیكى نوئیە لە ژبانى نەتەوئەى کورد»، بەغدا، ۱۹۶۰، ل: ۱۰.

۲. هەمان سەرچاوەى پىشوو ل: ۱۰.

به ته وای ناوچه کانیان خرابوونه سهر دهوله تی عوسمانی. بنه ماله ی به درخانییه کانش
تیکۆ شانیکی گهر میان ده کرد بۆ ده ست خستنی مافه نه ته وه بییه کانی گه لی کورد».^۱

جالیره دا به پئی نه و زانیاریانه ی باسمان کردن و به گویره ی بیرو را و بۆ چوونه کانی خو مان
گه یشتووینه ته نه و راستییانه ی خواره وه و لیره و دوا ده یان خهینه روو:

یه که م: حاجی تا نه چووه ته نهسته نبوول، بیر و باوه پری کوردایه تی تی نه گه پاوه و شیعی
نه ته وه بی و کۆمه لایه تی دانه ناوه، چونکه هیچ به لگه یه کی باوه پیکراومان به دهسته وه نییه که
حاجی پیش چوونی بۆ نهسته نبوول شیعی له سهر نه م جوړه بابه تانه دانایی و بیری له دوا
روژی نه ته وه که ی خو ی کردیته وه.

دووهم: به زۆری شیعی دلداریه کانی حاجی، زاده ی بیر و ههستی ژبانی کوردستانی
عیراق و ئیران بوون، مه گهر به ده گهن ده نا له نهسته نبوولدا له شیعی نه ته وه بی و کۆمه لایه تی
و لاواندنه وه به ولاره، هینده گوئی به شیعی دلدار ی نه داوه.

سیههم: نه گهر مامۆستای کوره کانی به درخانییه کانش بووه، نه وه وانا گه یه نی که هه موو
دهم له مالی نه واندا ژبایی، به لککو به ده لیلی شیعه کانی خو ی مال و ژووری تایه تی خو ی
بووه، جا سه ره خو یان له ماله کوردیکی ناسیاری ژووریکی تایه تی بووه، ژبانیکی
هه ژارانه ی تیدا بردۆته سهر. ههر وهك خو ی له دیره شیعیکیدا که له نامه شیعییه که ی بۆ
حاجی مه لا «عبدالله» ی جه لیزاده ی کۆنه دۆستی و هاوڕێی خویندنی نووسیوه، ده لی:

شهوی دانیشتبووم بی شه مع و میسباح نه تو ی هی ناوه یادم کاکه فه تتاح^۲
چونکه نه گهر له مالی به درخانییه کاند ژبابا، ماله پاشا «شه مع و میسباح» و اتا: «مۆم و
چرا» یان بووه و حاجی ده یتوانی نامه که ی له بهر رووناکی چرای به شه وق بنووسی و تاریکی
شه و نه بیته گرفتیک له پیشی.^۳

۱. هه مان سه رچاوه ی پیشوول: ۲۰.

۲. عه بدو پر په حمان سه عید «کۆمه له شیعی حاجی قادری کوئی»، به غدا ۱۹۲۵، ل: ۳۲.

۳. بۆ زانینی زانیاری پتر له م بابته وه پروانه: مه سهوود موحه ممه د «حاجی قادری کوئی»،
به غدا ۱۹۲۵، ل: ۳۲.

چوارەم: حاجى قادر «كەيفى جوانپرووى» شاعىرى لە كۆيە نەبىنيوھ چونكە سەردەمىيان جودا بووھ. حاجى زووتر لە كۆيە پۈشتووھ و «كەيفى» ىش درەنگتر ھاتۆتە ئەم شارە و ماوھىەكى باش لە كۆيە ژباوھ و لە مەدرەسەى حاجى مەلا ئەسەدەى باوكى حاجى مەلا «عبداللە» خوئندوويەتى و لە گەل شىخ پەزەى تالەبانىدا گەلى پىرەوھەرى خوش و ناخوشيان بەيەكەوھ بووھ، حاجى لە ئەستەنبوول واتا: لە غورىەتې بووھتە دۆستى گيانى بە گيانى «كەيفى» و ئەو پايە راست نىيەكە دەلى: «حاجى و كەيفى بەيەكەوھ لە شارى كۆيەوھ چوون بو ئەستەنبوول».

كەيفى ماوھىەك پىش حاجى لە سالى ۱۳۰۰ى كۆچى [م] بەرانبەر سالانى (۱۸۸۲ - ۱۸۸۳) لە ئەستەنبوول كۆچى دوايى كردووھ و حاجىش بە ھەلبەستە ناودارەكەى «فەلەك بە تىر و كەمانى ئە ئىمە چويەكەمىن» بە شىوھەكى پىر شۆر و سۆزى ئاوارەيى دەيلاوئىتتەوھ و لە دېرە شىعەرىكىدا دەلى:

لە «كوپرەدئ» ائى كە «كەيفى» ى تىبابى فەردەوسە

جەھەننەمەكە نەما «كەيفى»، شارى «قوستەنتىن»^۲

پىنجەم: ھەرچەندە حاجى وەك پروناككىرىكى پىشكەوتنخوۋازى سەردەمى خۆى سەبرى مەسەلەى نەتەوايەتى كردووھ و ويستوويەتى بە جۆرىكى زانستىانە چارەسەرى فەلسەفەى ژيان بكات، بەلام لە سنورى فەلسەفەى ئايىنى ئىسلام نەچۆتە دەرەوھ. دەتوانىن بە حاجى بلىن: «شاعىر و مەلايەكى پروناك بىر بووھ» ھەرچەندە ھەندى جار وەك زانايەكى ماترىالىست بىرى لە كاروبارى ژيان كردۆتەوھ و گوتوويەتى:

لازمە خول بخۆى وەكوو بەرداش ھەمووقەرنى دەگۆرى ئەمرى مەعاش^۳

۱. كوپرەدئ: بە دوو مانا دئ، يەكەمىيان بە ماناى دىيەكى بچووك دئ و دووھمىشيان بە مەبەستى «كوپرەدئ» ى زايىنگەى «كەيفى» دئ.

۲. مەبەستى لە شارى قوستەنتىن: شارى ئەستەمبۆلەكە «كەيفى» تىدا ژباوھ و ھەر لەو شارەشدا كۆچى دوايى كردووھ.

۳. عەبدوررەحمان سەعید «كۆمەلە شىعەرى حاجى قادرى كۆيى»، بەغدا ۱۹۲۵، ل: ۳۶.

له هه مان کاتیشدا وهك مه لایه کی خواپه رستی ئیماندار به ره ره چى فه لسه فه ی هه ندئ
فه یله سووفی وه کوو ئه فلاتوون (۴۳۰ - ۳۴۷) ی پیش زاین، ده داده ته وه که گوتوویه تی «دنيا
قه دیمه» واتا: «دنيا یا خود ماده کۆنه» و ده لئ:

فه لاتوون تو ده لئى دنيا قه دیمه؟! له خمخانه ت بنین وهك خۆت له خم نا^۱
شه شه م: حاجی تا کۆتایی ژبانى ژنى نه هیناوه و بئ ژن و مال و منال ماوه ته وه و ئه م باره
تایه تیه ی ژبانیشی بووه ته کۆسپک له به رده م کۆ کردنه وه و ساغ کردنه وه ی دیوانی
شيعره کانی، چونکه ئه گه ر ژن و منال و نه وه ی بیوايه، هيج نه بوايه هه ندئ له شيعره کانیان بۆ
ده پاراست و بۆ لیکۆله ری ئه م سه رده مه مان ده بوون به سه ره داوی به دوا دا چوون و هه لکردنی
زانباری راست و ته واو له باره ی ژبان و شيعر و شاعیریه تیه وه.

حاجی له دپره شيعر یکیدا ئه م راستیه ی بئ که س و بئ ژن و مندالییه ی خۆی بۆ خه لکه که
پوون کردۆته وه و خۆی له بئ که سیدا به میراتگری هه زره تی عیسا داناوه و گوتوویه تی:

هه ر منم ئیسته وارسى عیسا بئ کوپ و مال و بئ ژن و مه ئوا^۲

دیسانه وه هه ر له باره ی بئ که سی و بئ منالی خۆیه وه ده دوئ و ئه وه مان پئ پاده گه یه نئ که
هه رچه نده بئ کوپ بووه، به لام له سایه ی شيعره کانییه وه باوکی کوپانه، واتا: شيعره کانی
جگه رگۆشه ی ئه ون و وجاغی به و شيعرانه یه وه روونه، له م باره یه وه ده لئ:

ئه وى شاعیر نه بئ کۆره وجاغی له سایه ی شيعره کان، بابی کوپانم^۳

حه وه ته م: حاجی ته مه ئیکى درێزى به سه ر بردووه، به حیسابی ئه و نووسه ر و لیکۆله رانه ی
که ده لئین: له سالی ۱۸۱۵ دا له دایک بووه و له سالی ۱۸۹۷ دا کۆچی دوا یی کردووه (۸۲) سال
ژیاوه. به رای ئه و نووسه رانه ی که ده لئین له سالی ۱۸۱۷ دا له دایک بووه، ده بئ ته مه نی هه شتا
سال بوو بئ له کاتی مردنیدا. به مه زنده ی مامۆستا مه سعوودیش وهك له مه و به ره په نجه مان بۆ

۱. گیوی موکریانى «دیوانى حاجى قادری کۆبی»، چ ۳ هه ولیر ۱۹۶۹، ل: ۲۷.

۲. هه مان سه رچاوه ی پيشوول: ۱۰۰. ۳. هه مان سه رچاوه ی پيشوو، ل: ۳۹.

دریژ کرد، ده لێ: ئیحتیماله له سالی ۱۸۲۴ له دایک بووبی. بهم حیسابهش (۱۸۲۴-۱۸۹۷) سال ژیاوه و ههر سی تهمه نه کهیشی ئهو وه سفانه ی به راست ده گه یه نن که گوتوویه تی:

سه رو پریشم سه راپا بو ته لۆکه
شه وی هه مراز مه پشمین و کۆکه
ههروه هاگوتوویه تی:

له بهر پیری ئه وه نده بی چه واسم ده لێ ئه رکانی ئیسلامی ئیناسم^۱
ههروه کوو ساغیش بو ته وه حاجی له سالی ۱۸۹۷ دا له شاری ئهسته نبوول، له ئاواره یی و
بی که سیدا سه ری ناو ته وه و له بهری «ئوسکودار»، له گۆرستانی «قه ره ج ئه حمه د» نێژراوه.^۲

حاجی قادر و شیعره ی نه ته وه یی

حاجی قادر وهك شاعیرێکی كورد، ههر چه نده به پپی قوناغ و سه رده می سه ره له دانی
خوی له ناو سنوور و باز نه ی قوتا بخانه شیعریه که ی نالی و سالم و کوردیدا ده دۆزیته وه که له
چاره کی یه که می سه ده ی نۆزده هم به ردی بناغه یان بۆ دانا وه و پیشی ده گوترا «قوتا بخانه ی
شیعری بابان»، ئه م خاسیه تانه ی ئه و قوتا بخانه یه ش به سه ر شیعه رکانی حاجی تا له کۆیه و له
کوردستانی عێراق و ئێران بوو ده سه پاندر، به لام کاتێ که چووه شاری ئهسته نبوول و بیر و
باوه ری کوردا یه تی له لا پهروه رده بوو، ورده ورده رێبازی شیعری گۆپا و خوی له بابه تی
غه زه ل و دلدا ری کیشایه وه و که وته سه ر شیعری نه ته وه یی و کۆمه لایه تی دانان و رێبازیکی
نوێی گرت بهر.

هه رچه نده ئه و رێبازه ی به رو خساری شیعه رکانی ههر له قالبی کۆندا ماوه ته وه، به لام له
باره ی ناوه رۆکه وه، جو ره سۆز و بیرێکی نوێ بوون و حاجی ده ستی له باسی زولفی دریژ و
چاوی به خه وه لگرت و که وته سه ر چاره سه ر کردنی مه سه له ی نه ته وایه تی کورد و
کۆمه لایه تی میللته ته که ی.

۱. مه سه وود موحه ممه د «حاجی قادری کۆبی»، ب ۱ به غدا ۱۹۷۳، ل: ۱۰۶.

۲. گیوی موکریان «دیوانی حاجی قادری کۆبی» چ ۳ هه ولێر: ۱۹۶۹، ل: ۵.

ئەو کارەى حاجیش پێچکە و پێبازێکی تازەى لە دنیاى شیعری کوردیدا خولقاند، چونکە ئەگەر شیعری نەتەوەیی لە سەردەمیکی پێش حاجیش سەرى هەڵدای، ئەوا وەك شیعەرەکانى حاجى پێگە یشتوو نەبوون. راستە شاعیری مەزنى کورد ئەحمەدى خانى (١٦٥٠-١٧٠٦) پتر لە سەدەى ئەک پێش حاجى لە ئیش و ئازارى نەتەوەى کوردەووە دواووە و دەردەکانى دەست نیشان کردوون و دەستى بۆ دۆژمنە گەورەکانى ئەوسای کورد درێژ کردووە، کە پۆم (عوسمانلى) و عەجەم (ئێران) بوون و ھەر پۆژە کوردیان بە دەردێک بردووە و ئەم ھەلوێستەى «خانى» بوو تە سەرمە شقیك بۆ شیعری نەتەوەیی دانان لە لای حاجى و ھەر وەھا شاعیریکی گەورەى وەکوو سالىمى ساحبقران ھەرچەندە لە چامە درێژە پر سۆزە کەیدا لە سەر شەرى نىوانى عوسمانلى و کوردە بابانەکان سۆزێکی پر جۆششى نەتەوەیی کورد دەنوێنێ، بەلام تەنیا چامەى ئەک نەیکردووە بە شاعیریکی نەتەوەیی و بە شاعیری غەزەل ناسراوە.

ھەرچەندە وەك بۆمان دەرکەوت شاعیری دیکەى کورد پچەى پێبازى شیعری نەتەوەییان شکاندووە، بەلام ھیچ کامیکیان وەکوو حاجى قادر وا بە قوولێ و بەرووبەریکی وا بە دەرەتان پەریان بە شیعری نەتەوەیی کورد نەداوە، ھۆى ئەمەش دەگەرێتەووە بۆ ژيانى حاجى لە دەرووبەریکی بە ھات و باتى شارستانیتى وەکوو شارى ئەستەنبولێ سەدەى نۆزدەھەم و سەردەمى شاعیریەتى و ھاتنە ناو مەیدانى ئەدەبى کوردى لە گەرمەى پێگە یشتنى جوولانەووەى ئازادى خوازى نەتەوایەتى میللەتان لە ولاتە دراوسێکانى دەولەتى عوسمانلى و کارتیکردنى لە سەر بزوو تەووەى نەتەوەیی کورد.

نوسەر و پەرخەگرانى ئەدەبى کوردى ھەریەکە بە جۆرێک لە حاجى قادری کوئى دواون، ھەیه دەلێ: «حاجى قادر بە پێشپەرەى کاروانى ئەو شاعیرە کوردانە دادەنرێ کە پێگەى خەبات و تیکۆشانیان بۆ نەتەوەى کورد کێشاوە و شعیریان کردووە بە بەشیکی جودا نەکراوە لە خەباتى گەل و بە چە کوشە کەى «کاوە» بۆ ورد و خاش کردنى دۆژمنان».^١

حاجى ئەو راستییەى بۆ ساغ بوو بوو وە کە دەردى کوشندەى نەتەوەى کورد دۆژمنایەتى و یەك نەگرتنى دەستە و چین و سەرباکی پۆلەکانى گەلە کە یەتى، بۆیە ھەردەم «ھەستیکی

نہ تہ وایہ تی پیرۆز و خوشہ ویستیہ کی بہ سۆزی بۆ نیشتمان و گہلہ کہی بووہ، ئەو ھەست و خوشە ویستیہی بوون بہ سەرچاوی ئەم ھەموو شیعەر بەرزانی کہ چ ئەوکاتہ و چ ئیشتاش بہ چرایہ کی پینگا پروون کەرہوہی نہ تہوہی کورد دادہ نرین و ھەر ئەو ھەست و خوشە ویستیہی بووہ وای لی کردوہ کہ یەکیہ تی ھەموو پروویہ کی ژیا نی میلیہ تی کوردی زۆر مەبەس بی.^۱ ھەر وەك لەم دوو سی دپڑہ شیعەریدا دەلی:

لە دەشت و دئی ویلا یەت بێنہ ئەحباب وە کوو شەخسیکی واحید بن لە ھەر باب
لە مەولا پاکتان با بێنہ سەر وەی لە بۆتان تا بە بان و سەر حەدی پەہی
ھەمووتان بێنہ یەك دەستوور و نووسین جل و بەرگ و زوبان و پەسم و ئایین^۲

وہ یاخود لە ھەلبەستیکی دیکہیدا چەند بہ دلسۆزی داوای پێککەوتن و یە کگرتنی پۆلہ کانی ھەموو تیرہ و ھۆزہ کانی میلیہ تی کورد دەکات، تا کوو وەك ھێژیکی گەورہ و کاریگەر بەرامبەر بہ دوژمنانیان بوہستن، ھەر وەك دەلی:

تا پێك نە کەون قەبیلی ئە کراد ھەروا دەبـنہ خەرابہ ئابادا!
ئەنواعی میلەل لە گەورہ تا چووک خەملیوہ مەمالیکی وە کوو بووک
یەك بەرگن و یەك زوبان و یەك پەنگ بی غەیبەت و عەیب و عار و بی دەنگ^۳

نووسەر و پەرخنەگری ئەدەبی کوردیمان بہ جۆریکی دیکہ لە حاجی و شیعەر کانیوہ دەدوین و دەلین: «بە سەیر کردنی بەرھەمە کانی حاجی، [حاجی] بە دامەزرێنەری قوتابخانە یەکی شیعری کوردی لە ئەدەبی کورددا دەژمێردری، ئەو قوتابخانە یەش پێی دەگوتری قوتابخانە ی «تنویر = روشن کردنەوہ» وە یا خود دەتوانین ئیمە پێی بلین: قوتابخانە ی پۆشنییری. گرنگترین خاسیہ تە کانی ئەم قوتابخانە شیعریہ ش نزیک بوونەوہ یەکی یە گجار گەورە یە لە میلیہت و دەرپڕینی ھیوا و ئاوات و ئازار و داخواییہ کانی بہ جۆریکی

۱. موحمەدی مەلاکەریم «حاجی قادری کوئی» بە غدا ۱۹۶۰، ل: ۵۰.

۲. مەلا پەئووفی سەلیم ئاغا «دیوانی حاجی قادری کوئی»، دەستنووس، ل: ۲۰۳.

۳. مەلا پەئووفی سەلیم ئاغا «دیوانی حاجی قادری کوئی»، دەستنووس، ل: ۱۵۹.

فراوانتر و گهل گه وره تر له شاعیره کانی پيشوو.^۱

هه مان نووسه ر و ليکۆلەر له شوئيکي دیکه ی بابه ته کهيدا نووسيوه تي ده لئ: «له به راورد کردنی حاجی له گهل شاعیرانی جوولانه وهی «تنظیمات» که نوینره کانیان له ئه ده بی تورکی عوسمانلیدا «شناسی» و «نامیق که مال» و «توفیق ضیاء الدین» و «ضیا پاشا» و «عبدالحق حامد» بوون، له یه کچووئيکی گشتی ده بینین له نیوانی حاجی و ئه و شاعیره تورکه عوسمانلییانه دا، به لام حاجی وهك شاعیری نه ته وه یه کی ئازار دراو و چه وساوه جیاوازی له دوو شتدا له گهل ئه و شاعیرانه دا هه یه:

۱. باری مروفايه تي له شيعره کانی حاجی قادردا پتره.

۲. له هه لۆيشتدا شۆر شگيرانه تر دێته مه يدانه وه.^۲

حاجی وهك تيکۆشه ريکی قال بووی ناو بۆته ی خه باتی نه ته وه بی ده بینین «له شيعره کانیدا وته ی وای گوتوه سوودی ميلله تي تیداب، بۆیه ده توانین بليين: هه لبه سته کانی شۆرشيک بوون له دژی کاره سات و خراپه کاری ناو ژبانی نه ته وه ی کورد و شۆرشيک بوون له دژی ئه و شاعیرانه ی هه ر خه ريکی عه شق و دلداري بوون و شۆرشيک له دژی داگیرکهری ولاتی کوردستان و ئه و شيخ و ده رویشانهای ئایینیان کردبوو به هۆیه ك بۆ هه لخه له تاندنی خه لکه که و سڤکردنیان».^۳

ئه و دوژمنه داگیرکهری کوردستانی سه رده می حاجی قادر هه ر هه مان دوژمنی داگیرکهری سه رده می "ئه حمه دی خانی"ی مامۆستای بووه و له و کاته ی که خانی «پۆم و عه جه م» وهك دوژمنی گه وره و داگیرکهری کوردستان داده نی و ده لئ:

ئه ف پۆم و عه جه م بوان هه سارن کرمانج هه می له چار کنارن
هه ر دوو ته ره فا قه بیلی کرمانج بۆ تیری قه زا کرینه ئارمانج^۴

۱. د. ئیحسان فوئاد «به ره هه می حاجی قادری کوئی و جینگه ی له ئه ده بی کوردیدا»، کورته ی نامه ی دوکتۆرییه که ی به زمانی پرووسی، موسکۆ ۱۹۶۶ (خۆی بۆی کردین به کوردی، ک.ش).

۲. هه مان سه رچاوه ی پيشوو.

۳. د. عزالدین مصطفی رسول «الواقعية فی الادب الكردي»، بیروت ۱۹۶۶، ص ۷۲.

۴. م. ب. رۆدنکۆ، «مهم و زين»ی ئه حمه دی خانی، موسکۆ ۱۹۶۲، ل: ۳۲.

دەبینین لە سەردەمی حاجیش ھەر ھەمان پۆم و عەجەم دەستیان بە سەر خاکی ولاتە کەیدا
گرتوو و لە نێوانی خۆیاندا دابەش کردوو، ھەر وەك لە دێرە شیعریکیدا دەلی:

لە مابەینی «کلاوسوور»^۱ و «کلاورەش»^۲ پەڕیشانی دەبینە میسلی گای بەش^۳
حاجی دوا کردنی یە کگرتنی ھەموو دەستە و چینه کانی میللەت و دەستیشانکردنی
دوژمنی داگیرکەری ولاتە کەیی، دێتە سەر مەرجی دوو ھەمی جوولانە ھەیی پزگاری خوازی
نەتە ھەیی، ئەویش مەسەلەیی چە کە و لە گەلی جیی شیعەرە کانییدا ئەم مەسەلەییە دووبارە و سی
بارە دەکاتەو و جارێک دەلی:

سەلاحی ئێو ئێستاکە «سیلاح»

تەماعی گەورەیی، بێ «چەك» نە کەن، نەك^۴

و ھاخود جارێکی دیکەش لە ھەلبەستێکی تریدا ھەمان مەسەلەیی گرنگی چەك دووبارە
دەکاتەو و دەلی:

بە شیر و خامە دەولەت پایەدارە ئەمن خامەم ھەیی و شیر نادیارە!^۵

حاجی وەك سیاسییەکی ئەمڕۆ، دەیهوێ «خامە و چەك» بە یەكەو لە خەباتی نەتە ھەیبیدا
بەشداری بکەن، چونکە بە تەنیا «خامە»ی نووسین نایبە ھۆیەکی کاریگەری خەبات و
خەباتی شۆرشگیریش بە تەنیا چەك ناکرێ ئەگەر لە پال ئەو چەكەدا خامە و نووسین و
پۆشنیری و تیگەشتنی لە گەڵا نەبێ،^۶ ھەر وەك لە نمونەییەکی دیکەیدا ئەمە پروون
دەکاتەو و دەلی:

۱. کلاو سوور: مەبەستی لە تورکە عوسمانلییەکان بوو.

۲. کلاورەش: مەبەستی لە ئێرانییە قاجارییەکان بوو.

۳. عەبدوڕپرەحمان سەعید «کۆمەڵە شیعری حاجی کوئی»، بەغدا ۱۹۲۵، ل: ۱۶.

۴. عەبدوڕپرەحمان سەعید «کۆمەڵە شیعری حاجی کوئی»، بەغدا ۱۹۲۵، ل: ۱۱.

۵. گیوی موکریانی «دیوانی حاجی قادری کوئی»، چ ۳ ھەولێر ۱۹۶۹، ل: ۱۳۰.

۶. کەریم شارەزا «سەرھەڵدانێ شیعری سیاسی کوردی»، «گۆڤاری نووسەری کورد»،
بەغدا ۱۹۸۲، ل: ۳۱، ژمارە (۹).

سه یف و قه لهم شه ریکن له م عه سه ده دا، در یغا

شیرم قه لهم تراشه و کالانییه قه له مدان^۱

حاجی له باره ی خه باتی نه ته وایه تییه وه له مه زیاتر ده پروات و له دپره شیعرێکی دیکه دا مه سه له ی یه کگرتنی پۆله کانی نه ته وه و ته گیر کردن و مشوور گیرانی به نه یینی و مه سه له ی بوونی چه ک ده کات به بهرنامه ی تیکۆشان و ده لێ:

جو شیک بدەن وه کوو ههنگ ته گیر بکهن به بی دهنگ

ئه سبابی شه پ په یا کهن توپ و تفهنگ و هاوان!^۲

حاجی له ههنگاوی سیه مه میدا سه رکرده یه ک بو ئه و بزووتنه وه نه ته وه ییه ی کورد ده ست نیشان ده کات، ئه و که سه ش «یه زدان شیر» بووه که له بنه ماله ی به درخان پاشا بووه، ههروه ک له قه سیده پر سۆزه که ی «له پۆما که وته بهر چاوم» دا ئه م پاستیه مان بو ساغ ده بیته وه که له سه ره تای قه سیده که دا ده لێ:

له پۆما که وته بهر چاوم که سیکی هائیم و حه یران

به هه یئه ت تیگه یم کورده، به شیوه ی ئه هلی کوردستان

که چوومه خدمه تی پرسیم: براده ر خه لقی کام جیگه ی؟

له کام لا هاتووی؟ گریا! گوتی: بابان! گوتم: بابان؟^۳

حاجی قادر دوا ی دارشتنی سه ره تای قه سیده پر جو ش و خرۆش و سۆزه نه ته وه ییه که ی، ده که ویتته سه ر دلدانه وه ی کورده بابانییه که و به گوێدا ده چرینێ که میریکی کورد ماوه که جیی پشت پی به ستنی میلله ت بی بو سه رو کایه تی ئه و بزووتنه وه پرزگاری خوازییه ی نه ته وه ی کورد و ده لێ:

۱. گیوی موکریانی «دیوانی حاجی قادری کۆبی»، چ ۳ هه ولیر ۱۹۶۹، چ ۳، ل: ۴۵.

۲. مه لا ره ئووفی سه لیم ئاغا «دیوانی حاجی قادری کۆبی»، ده ستووس، ل: ۷۱.

[ئه م به یته، وه کوو له مه ولا باسی ده که ین، هه لۆاسراوه و له وانه یه که شیعی حاجی نه ییت و خرایته نیو دیوانه که یه وه. بو ئاگاداری زیاتر سه یری پارچه شیعی (خاکی جزیر و بو تان) ی ئه م دیوانه بکه.]

۳. هه مان سه رچاوه ی پیشوو. ل: ۵۷.

له پاشی ئه وه موو گریان و ناله و زاریه پیم گوت:

عهزیزم غم مه خو هینده، له سایه ی په حمه تی په حمان

ئه میریک ماوه پاشایه، گوتی: کییه؟ گوتم: شیر!

گوتی: لیره؟ گوتم: لیره! هه تا تاران و هیندستان

به خو ی شیر و ه کوو ناوی، له شهردا دوژمن ئه ندازه

ته مایان هه ر به ئه و ماوه جه میعی خاکی کوردستان^۱

هه چی جیگه ی ئومیدمانه و ئه وی دلخوش ده کا ئه مرۆ،

که سی دی له و به ده ر نابیه غه مخوری گه لی کوردان!^۲

گه وره یی حاجی قادر - چ وهك شاعیریکی نه ته وه یی و چ وهك زانایه کی تیگه یشوو و

رابه ریکی گه له که ی - له وه دا نییه که وه ستایانه دهردی کۆمه لایه تی و پامیاری نه ته وه که ی

ده ست نیشان ده کات، به لکوو گه وره یی حاجی له وه دایه له گه ل دۆزینه وه ی ئه و دهر دانه دا

دهرمان و چاره شیان بۆ ده دۆزیته وه، ههروهك له و پیشه کییه دا بینیمان و ساغ بووه وه.

۱. هه مان سه رچاوه ی پيشوول: ۵۰

۲. مه سهوود موحه ممه د «حاجی قادری کوئی»، ب ۳، به غدا ۱۹۷۶، ل: ۳۶۹.

خوینہری بہر پیز! بویہ ٹیمہ تہ نیا کہ وتینہ سہر لیکو لینہ وہی شیعہ نہ تہ وہ بیہ کانی
 حاجی، چونکہ ہرچہ ندہ ہہ ندئ نموونہی بہ ہیژ و سہر کہ وتووی لہ شیعہ غہ زہل و
 وہ سفیشدا ہہ بی، بہ لام بہ تیکرایی ہہر بہ شاعیر کی نہ تہ وہ بی ناسراوہ و کہ لہ ٹہ دہ بی
 کوردیدا ناوی شیعہ نہ تہ وہ بی دئ، ٹہوا خہ لکہ کہ گورج حاجی قادر و ٹہ حمہ دی خانیان
 دیتہ وہ یاد. نہ شمان ویست پتر بہ دواۓ شیعہ کانی بکہ وین و نموونہی تریان لی یینینہ وہ،
 چونکہ مہ بہستی سہرہ کیمان لہم کارہ ٹہ دہ بیہ ماندا زیاتر ساغ کردنہ وہی شیعہ کانی و
 تۆژینہ وہی دیوانہ کہی حاجیہ، نہک لیکو لینہ وہی زۆر بہر بلاو لہ سہر ژیان و شیعہ و
 شاعیر بیہ تی چونکہ ہہ ندئ نووسہر و لیکو لہری خامہ بہ ہیژمان بہر لہ ٹیمہ زۆر بہ فراوانی
 لہو لایہ نانہ یان کوژیوہ تہ وہ و مافی رہوای خوۓان پی داوہ.

کہریم مستہ فا شاہزا

سہر دار حمید میران

۱۹۸۴/۵/۱۴

هېمان سەرچاوه‌ی ده‌قه‌کان:

پ. ک: جه‌مال خه‌زنه‌دار «پۆژی کورد» ب‌لاو کردنه‌وه و پ‌یشه‌کی و له‌سه‌ر نووسین، به‌غدا: ۱۹۸۱.

ت. پ: د. که‌مال مه‌زه‌ره‌ئه‌حمه‌د «ت‌یگه‌یشتنی راستی و شو‌ین‌ی له‌پۆژنامه‌نوسی کوردیدا»، به‌غدا: ۱۹۷۸.

ع. س: عه‌بدوپ‌ره‌حمان سه‌عید «کۆمه‌له‌ شیعری حاجی قادری کۆبی»، به‌غدا: ۱۹۲۵.

گ. م: گیوی موکریان‌ی «دیوانی حاجی قادری کۆبی»، چ ۳، هه‌ول‌یر ۱۹۶۹.

م. پ. س: مه‌لا په‌ئووفی سه‌لیم ئاغا «دیوانی حاجی قادری کۆبی»، ده‌ست‌نووس.

م. م: مه‌سه‌عوود موحه‌مه‌د «حاجی قادری کۆبی»، ب ۱، به‌غدا ۱۹۷۳، ب ۲، ۱۹۷۴، ب ۳، ۱۹۷۶.

پ: کوردستان: گۆفاری پۆژی کوردستان، ژماره (۱) سالی (۲) به‌غدا ۱۹۷۲.

ع. م. ن: عه‌بدولمه‌جید نووره‌ددین جه‌لی‌زاده، هه‌ندئ له‌شیعره‌کانی حاجی قادری کۆبی، ده‌ست‌نووس.

م. ع. ق: ده‌قه‌کانی موحه‌مه‌د عه‌لی قه‌رداغی له‌گۆفاری به‌یانی ژماره (۵۳) و (۵۵) و (۶۶) و نووسه‌ری کوردی ژماره (۶) ی خولی دووه‌م.

خوینہری بہر پڑ! لہ ساغکردنہ وہی دہ قی شیعہ کانی حاجیدا زمانی ئەدەبی کوردی
 سەدەئە ئۆزدەھە ممان رەچاوە کردووہ، ئەو زمانەئە کە «نالی» بەردی بناغەئە بۆ دانا و
 قوتابخانەئە کە شیعەئە لہ سەر بنچینەئە ئەو زمانە داناو «سالم و کوردی» یش بە شەدارییان
 لہ گەلدا کرد و گەلئە شاعیری دەرەوہئە مەلەبەندئە «بابان» پەپرەوئە ئەو قوتابخانەیان کرد و
 حاجی کویش یە کێک بوو لہو شاعیرانە. زمانی شیعەئە ئەو ساییان پەر بوو لہ وشەئە یینگانە و
 وەکوو ئیستاپوخت نە کرابوو جا ئە گەر لہ ناو شیعە کانیدا چاوت بە وشەئە ئاوەھا کەوت ئەوہ
 لہ بەر رەچاوە کردنی ئەو زمانە ئەدەبیئەئە سەدەئە رابوردووہ وا حاجی وای گوتووہ.

پیتی ئه لف

(I)

گوتم به بهختی خه والوو

گوتم به بهختی خه والوو: بهسه ئه تو بی و خودا
 له خه وه لسته زه مانی بجینه وه ئه ولا^۱
 گورپی به هاریه، ئیستیکه شاخ و داخای ولات
 پرپ له لاله و نه سرین و نه رگسی شه هلا^۲
 له گرمه گرمی سه حاب و له هارهی باران
 چیا به پرپ له ههرا و نواله پرپ له سه دا^۳
 پرپ له سهیل و له گولاو و کانی پرووی زه مین
 پرپ له بهرق و بریقهی برووسکه جه ووی سه ما
 شکوفه دره می، شاباشی بایی وه عده ده کا
 له شهوقی مه قده می خه ملیوه داروبه ردی چیا^۴
 پیاله یی زه پری نه رگس له سه رکهی سیمین
 پرپ له شه بنمی وهك دورپر و لوئلوئی لالا^۵

۱. له هه ندی ده قدا «وتم» نووسراوه. له سه ر دهقی ده ستنووسی «م. پ. س» «گوتم» مان نووسی. له دهقی «گ. م» دا له جیاتی «بهسه» وشه ی «وه ره» هاتووه.
۲. گورپ: هه رپهت، گهرمه، کات. نه رگسی شه هلا: نه رگسی کال.
۳. له هه ندی ده قدا «نه وال» نوال یا نه وال: زه وییه کی به رزی و نزمی هه بی. (بروانه فرههنگی خال، ل: ۶۱۴).
۴. شکوفه: خونه چی گول. مه قدهم: مقدم، هاتن. خه ملیوه: رازاوه ته وه.
۵. سیمین: زیوین. له دهقی «گ. م» دا «شه ونم» نووسراوه. لوئلوئی لالا: نایابترین جووری مروارییه. له دهقی «ع. س» دا «لوئلوئی لاله» هاتووه.

گولیش به پہنجهیی فہیروزہ جامی یاقوتی
 له بؤ نیساری موہیایہ پر له زہرپی تہ^۱
 له شادی وہك سہ فی شایی له کیو و کہ ژئہ زہار
 ھہ ژا بہ خہلعتی گولگون و کہوتہ رەقس و سہ ما^۲
 چہ مہن له لالہ میسالی خہ تی روخی دولبر
 سیاہ چادری لی بؤتہ خالی سہر گونا
 له کن بہنہ وشہ و خاو و ھہ لال و بہ بیوونی
 ھہ لالی پیستہیی خاوہ عہ بیر و موشکی خہ تا^۳
 چیا له تہ وقہ سہری دارژاوہ تاکہ مہری
 چوزولفی سونبولی دەر ھہم، چو پەرچہ می بہرہزا^۴
 بہ جوئی ناگری گولناری کانی ھہل دہ قولی
 میسالی دیدہیی وامیق له حہ سہرہ تی عہزرا^۵

۱. فہیروزہ: پیرۆزہ، رەنگ سہوز، یاخود رەنگ شین. [مہ بہست له پہنجهیی فہیروزہ: ساق و تہنہی گولہ کہ سہری گولہ کہی کہ وہك جامی شہراب سوور و یاقوتیہ، لہ سہر دہستی گرتوہ و پیشکەشی دہ کا]. نیسار: پەخش کردن، بلاکردنہوہ. موہیایہ: ئامادہیہ. تہ لا = «طلا»: وشہیہ کی فارسییہ بہ مانای زیر (ثالثون) دی.
۲. ئەزھار: کۆکراوہی «زہر» بہ مانای گول دی. له دہقی «ع. س» و «گ. م» دا له جیاتی «آزھار» وشہی «إظهار» نووسراوہ. له دہقی «ع. س» دا «ھوژا» ھاتوہ، له «گ. م» یشدا «ھوزار» ھاتوہ. خہلعتی گولگون: خہلاتی گول رەنگ.
۳. [خاو و ھہ لالہ و بہ بیوون: سی جوړہ گولۍ بونځوښن]. موشکی خہ تا: جوړہ میسکیکی نایابہ، خہ تا: ناوچہیہ کہ له تورکستانی چینی کہ بہ میشلک بہ ناوبانگہ.
۴. چو: وہ کوو چہ شنی. سونبول: جوړہ گولیکہ، سونبولی دەر ھہم: سونبولی بہ یہ کاچوو. بہرہزا: جوړہ گیایہ کہ، بار پزہ.
۵. گولنار: گولی زہر ھہ نارہ، رەنگیکی سووری ناگرینی ھہیہ. وامیق و عہزرا: دوو عاشق بوون وہ کوو «مہم و زین» و «شیرین و فہرہاد».

قهلاتی زیوی پوخواوه ههرهس به توپی نهسیم
 سوپاهی لاله و گول، چادری له جی هه‌لدا^۱
 له گوله شینی که قاز و مراوی دین و ده‌چن
 نه‌زیری ماه و ستارهن له قولزوومی مینا^۲
 شنهی نه‌سیمه سه‌دای ئاوی سافی سه‌ر قه‌لبه‌ز
 به ورشه ورشی گیا شه‌نگه‌بی بووه شه‌یدا^۳
 خرینگ و هوپی قولینگ و قه‌تاری سی له سهران
 ده‌ییت و که و ده‌فریت و شه‌هین چریکه ده‌کا
 له پیره پیر و له سمکولی پیره گاکوی
 ده‌له‌رزئی گاوی زه‌مین و ده‌ترسی گاوی سه‌ما^۴
 له ده‌نگ و دووکه‌لی شینی تفه‌نگی نیچیره‌وان
 میسالی سونبولی زولفی که تیک بجی به سه‌با^۵

۱. ههره‌س: په‌له به‌فریکی زورگه‌وره‌یه به قه‌د چیاوه برمیته خواره‌وه.
۲. له هه‌ندی ده‌قدا «گۆمه‌شین» هاتووه، [موحه‌ممه‌دی مه‌لاکه‌ریم ئه‌لی: گۆمه‌شین باشته‌، تا‌ئامازه‌ بیته به‌ دینی «گۆمه‌شین»؛ چونکه حاجی له‌ دووره‌ ولات دایه و حه‌ز ده‌کا به‌ شیوه‌ی ته‌ورییه به‌ ناوی شوینه‌کانی لای شاره‌که‌ی ئامازه‌ بکات -هه‌نگاوئ‌تر: ۴۰]. قولزوومی مینا: ئاسمانی مینایی، [ئاسمانی شین].
۳. قه‌لبه‌ز: تافگه‌ی ئاو. [ورشه‌ ورش: بریقه و ترووسکه‌]. شه‌یدا: عاشق، شیت.
۴. [پیره‌ پیر: ده‌نگی گا. سمکول: سم و پی به‌ زه‌ویدا کوتانی ئازه‌ل]. گاوی زه‌مین: ئه‌و‌گا ئه‌فسانه‌یییه‌ی که ده‌لین گۆی زه‌وی له‌سه‌ر پشتی وه‌ستاوه. گاوی سه‌ما: «برج‌ الثور»، که‌لروی گا.
۵. له‌ ده‌قه‌کانی «ع. س» و «گ. م» دا نووسراوه «له‌ بیست و دووکه‌لی» به‌لام ئه‌م ده‌قه‌مان له‌ ده‌ست‌نووسه‌که‌ی «ع. م. ن» وه‌رگرت و تۆمارمان کرد. [موحه‌ممه‌دی مه‌لاکه‌ریم، دوا‌ی

چیاہ شیخ و کہوای سہوزہ، میزہری بہفرہ
 سیواکی چووزہرہ پڑواسہ، تہیلہسانی گہلا^۱
 چہمہن لہ لالہ و پریحان و نہستہرہن ئیمپرو
 سوپیہر و سوبح و شہوہ و ثافتابی و ہختی زوحا^۲
 چنار و عہرہرہ دہفزن ہہزارہ نہغمہسہرای
 گیاشی زاگیرہ تہسیحی شہبنمی لہ ملا^۳
 لہ ژووری میگلہلی ہہورہ، لہ ژیری میگلہلی مہر
 شہبہی گولشہنی خہزرایہ، توودہیی غہبرا^۴
 لہ کیو کہژ کہ سہر ئیوارہ دیتہوہ مالات
 لہ دہوری چادری ساحیبی مہوجی دا، وہستا^۵

تنگیرائیکی زور لہ گہل کاک عہدورپرہزاق بیماردا، دہگاتہ ئہو قہناعہتہ کہ «لہ بستو» - کہ بہ
 مانای تہپولکہیہ - دروستہ، نہک «لہ دہنگ و» ہہروہ کوو چوں لہ دہستووسہکانی لای خویدا
 وہا ہاتوہ۔ ہہروہا دہلئ: دہبی وشہی «زولفی کہ» بہسہریہ کہوہ (زولفیکہ) بنوسریت،
 چونکہ مانای شیعہ کہ ئاوہایہ: دووکہلی شینی تفہنگی نیچیرہوان کہ لہ بستو ئہچی بہ
 ئاسمانا، وہک سونبولی زولفیک وایہ بای سہبا تیکی دابی۔ - ہہنگاوئیکی تر: ۵۳، ۵۴.]

۱. تہیلہسان: جبہی سہوز۔ ۲. سوپیہر: ئاسمان۔ [زوحا = ضحیٰ].

۳. [ہہزار: بولبول] نہغمہسہرا: گورانی بیژ۔ لہ دہقی «گ۔ م»، «شہونم» ی ئہم سہردہمہی
 ئیستا نووسراوہ۔

۴. [خہزرا = خضر: سہوز۔ میگلہ: پان، گہلہ]. توودہی غہبرا: گردولکہی بؤر، یا خود
 عہردی بؤر۔

۵. [مالات: مہرو مالات]. دہقی ئہم نیوہ دپڑہمان لہ سہر باسیکی ماموستا مہسعوود
 موحمہد، لہ گوفاری «کاروان» ی ژمارہ «۷» ی سالی ۱۹۸۳ دا، راست کردہوہ۔ لہ دہقی «گ۔
 م» دا نووسراوہ: «مہوجی دا وئستا»۔

له حيله حیلی که حیّل و له باره بارې مهړان
 له دهنګی قوړه یی گاجووت و بوړه یی مانګا^۱
 له گورګه لوور و چه په یی سه ګ، له قاره قارې بز
 له عه کسی دهنګی دوباره یی که دپته وه له چیا^۲
 له ئوچه ئوچه یی گاوان و قیره قیرې شوان
 له بګره به رده یی کابان ده بیته حشر و حه لا^۳
 مه لایکه یی سه ری تاق و په واقی مینایی
 ده بیته جونوش و له رزین، ده که ونه حه وله وه لا^۴
 که هه لکرا شه وی ئاګر له کوللی په شماله ک
 خجل ده بن له زه وایایی خه یمه یی والا^۵
 عوتارید و زوحه ل و ئافتاب و ماهی ته مام
 خولاسه، سابیت و سه ییاره تا ده ګاته سوها^۶

۱. که حیّل: ته سپی په سه ن.

۲. [وشه ی «دوباره» ده بوا به وای جووت (دوباره) بنووسرایه، به لام له بهر کیشی شیعه که به یه ک و او نووسیمان. (هه نګاوئیکی تر).]

۳. [کابان: خاتون، که ییانووی مال. حه شروحه لا: زله و قهره بالغی، حه شره لا].

۴. مه به ست له «ره واقی مینایی» ئاسمانه. له هه ندی ده قدا «ره قس و سه ما» هاتووه. [حه وله وه لا: ګوتنی لا حول و لاقوه الا بالله. هم پرسته یه له کاتی سه ر سووړماندا ده ګوتری].

۵. خجل ده بن: شهرمه زار ده بن. خه یمه یی والا: خه یمه یی بهرز و بلند، که مه به ستی ئاسمانه. [زه وایا: کوئی «زاویه» یه به مانای ګوشه و سووچه].

۶. عوتارید و زوحه ل: دوو ته ستیره له که کومه له ی خور. ئافتاب: پوژ، هه تاو. ماهی ته مام: مانګی ته و او مانګی پر. سوها: ته ستیره یه کی کزه له که کومه له ته ستیره یی حه و ته وانه دا.

سہبا! دہزانی ژیانم لہ دووریان مہرگہ!^۱
 دہسا وەرہ بہ کزہی خوٚت خجل بکہ عیسا^۱
 ئەگەر منم، ئە فیراقیان کزہم لہ جەرگہوہ دئ
 ئەگەر دلہ، وەکوو جەرگم دہلئی ئەوا سووتا
 لہ پاشی ئەم ھەموو داستانہ بہختی خواب ئالوود
 میسالی ئەژدہری نوستوو بہ رق لہ خەو ھەستا^۲
 جەوابی دامەوہ ئەمما جەوابەکی وا پەرەق
 نەما مەجالێ مەقال و موباحەسە لہم لا^۳
 گوتی: ھەتا کوو خەزان و بەھار و زستانہ
 مەداری عەیشی مەوالیدی عالەمی غەبرا^۴
 بەھاری وا ھەموو سالیکی دیتەوہ ئەمما
 ئەوانی دہچنہ دیاری مەمالیکی عوقبا^۵

۱. کزہ: کزہی با، شنہی با. [واتە: ئە ی بادی سەبا تۆ وەرہ من زیندوو کەرەوہ وەکوو چۆن
 حەزرتی عیسا فووی لہ مردوو دہ کرد زیندوو ئەبوونەوہ].
۲. خواب ئالوود: فارسییہ بہ مانای خەوالوو دئ. ئەژدەر: ئەژدەھا، عەزبا.
۳. [موحەممەد مەلا کەریم لای وایہ کە «لەم لا» ھەلەییە و دروستە کە ی «لیمە لا = لِمَ لا» یە کە
 دوو ئامرازێ زمانی عەرەبین (لیمە = لِمَ) واتە: بۆچی، (لا) بە مانا نای نەفیہ، سەرچەم واتە ی
 (بۆچی نە) یە کە لہ وتووژێژدا زۆر دووبات ئەبیئەوہ].
۴. [مەداری عەیش: چەرخی ژیان. مەوالیدی عالەمی غەبرا: سک و زا و بەرہ و بەرچە ی ئەم
 دونیا تۆزاوییہ].
۵. ئەم نیوہ دێرەمان لہ سەر باسیکی مامۆستا مەسعوود موحەممەد لہ گوٚقاری «کاروان»
 ژمارە ی (۷) ی سالی ۱۹۸۳ دا پراست کردەوہ. لہ دہقی «ع. س» و «گ. م» دا، «ئەمانە دہچنەوہ»
 ھاتووە. عوقبا: پوژی قیامەت.

یہ کیکی نایہ تہ وہ، چوونیان ہر تہ و چوونہ
 لہ شیخ و عالیم و جاہیل، لہ پادشاہ و گہ دا
 مہ کانہ، شہوقی بہ عیلاتہ، پہ شمشہ کوونہ ہوار
 حہ یاتہ، زہوقی بہ تہ حبابی، بایہ تاب و ہہوا^۱
 رپہ فیقی کوونہ نہ ماون، جوانہ کان پیرن
 بہ شق دہرؤن و لہ داری دیارہ شہ ققی عہ سا^۲
 لہ دووسہ دی یہ کہ کی زہ حمہ تہ بناسیہ وہ
 مہ گہر بہ ناو و نشان و بہ خزم و باب و برا^۳
 کہ بی و بچیہ وہ ئیستا «کائے» دیسان
 سہ فہر دہ کہ ی لہ و تہن دہچیہ شاری جابولقا^۴
 خولاسہ یی قسہ ئیستیکہ مہ سلہ حہ تہ مہ یہ
 بلیی بہ و ہجہی نہ سیحہ ت، بہ کاغہ ز و ئینشا^۵
 تہ مان! کورانی رپہ فیق و برادہ رانی ولات
 بہ ئیوہ ہر کہ گہ یی تہم کہ لامی بی سہروپا

۱. [عیلات: کوئی عیل، خیلی کۆچہری کہ گہرمیان و کوستان دہ کہن]. پہ شمشہ، پہ شمش: ہیچ، بی کہ لک. تہم دپہ شیعہرہ شمان لہ سہر دہ قی «کاروان» ی ژمارہ «۷» راست کردہ وہ.
۲. جوانہ کان: جاحیلہ کان، گہنجہ کان، لاوہ کان. لہ دہ قی «گ. م.» دا نووسراوہ «لہ دووری دیارہ شق و عہ سا».
۳. [یہ کہ کی: یہ کیکی].
۴. [کائے: وشہ یہ کی عہرہ بیہ کہ بۆ چواندن بہ کار دیت، واتہ: وہ کوو تہ وہ وایہ]. تہم نیوہ بہ یٹہ لہ ہہ ندی دہ قدا بہم جۆرہ یہ: «گہر بی و بچیہ وہ ئیستا کہ بۆ و تہن دیسان». جابولقا: شارنکہ ناوی ہہ یہ و خوی نیہ. بۆ یہ کہم جار لہ داستانہ کانی ہہ زار و یہ ک شہودا ناوی ہاتوہ.
۵. موحمہ مہ دی مہ لا کہ ریم لای وایہ - وہ ک چۆن لہ دہستنووسہ کانیشدا ہہ یہ - وشہ ی «تہ وہ یہ» لہ نیوہ بہ یٹی یہ کہ مددا دروستہ لہ جیاتی «تہ مہ یہ»، چونکہ شوینہ کہ جیی ئاماژہ ی نادیارہ.

له پاش ئه وهى كه ته سحيه و موتاله عهى بكرى
 به يادى من له بهرى كه ن له روويى ميهر و وه فا^۱
 هه تا له خيسته يى بيگانه فه خرى پيوه بكم
 له به ينى زومره يى ئه حيا و مه جمه عى مه وتا^۲
 ونى مه كه ن وه كوو ئاسارى «نالى» و «كوردي»
 له سه هوى ديدة بپوشن، گوزهر بكه ن له خه تا^۳
 نيه له مومكىنى ئيمكان خه تا و سه هوى نه بى
 به غه يرى خواجه يى ديوانى «عَلَّمَ الْأَسْمَاءُ»^۴
 ئه وى حه سوود و جه هوولن، له ئيم و ره خنه گرن
 له عه يب و ره خنه يى عاليم به رى ده بن ئوده با^۵
 ئه مانه زاده يى ئه فكار و خو شه ويستى منن
 ئه گهر قه بيج و كه ريهن، ئه گهر شهل و ئه عما^۶

۱. ته سحيه: «ته صحيح»، راست كردنه وه. ميهر و وه فا: خو شه ويستى و وه فادارى.

۲. [خيته = خيطه]. خيته يى بيگانه: يا خوته يى بيگانه، ماناى خاكى بيگانه يه. زومره يى ئه حيا: كۆمه لى زيندوان. [مه جمه عى مه وتا: جىي كۆبوونه وى مردوان].

۳. ديدة بپوشن: چاو بپوشن، له ده قى «گ. م» دا «چاوى بپوشن» هاتووه. گوزهر بكه ن له خه تا: به سهر خه تا كانى تپپهرن، چاو له خه تا كانى بپوشن.

۴. [لام وايه نيوه به يتى يه كه م ئاوه ها راستر بيئت: «نيه له مومكىن، ئيمكانى خه تا و سه هوى نه بى»، واته: «يى» يه كه له باتى ئه وه بلكيترت به مومكىنه وه بنووسيتريت به ئيمكانه وه، چونكه ماناى نيوه به يته كه ئاوه هايه: له نيو مومكىناتدا ئيمكانى نيه هه له و سه هوى نه بى. به م شيوه نيوه به يته كه هه م له بارى ماناوه و هه م له بارى كيشه وه له بارتره. مومكىن: زاراوه يه كى عيلمى كه لاما به رانبر به «واجيب» ه. مه به ستى له «خواجه يى ديوانى عَلَّمَ الْأَسْمَاءُ»: خودايه. ئيشاره ته بۆ ئايه تى «وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا» به قهره: ۳۱.

۵. جه هوول: نه زان. [له ئيم: پژد، چرووك]. له ده قى «گ. م» دا نووسراوه: «عالم».

۶. قه بيج و كه ريهن: ناشرين و ره زاقورس. ئه عما: «الاعمى»، كوژر و ناينا.

میسالی فہرخہ یی «ژیشک» کہ پیی دہ لئی دایکی:
 ئیلاہی! قاقومہ یا خہز، سہ موورہ یا دیبا؟!^۱
 شہ بیہی جو لہ کہ رازی نہ بی بہ سہ ردی خوئی
 مہ لئین فہ ساحہ تی کوردی بہ فارسی ناگا^۲
 بہ لاغہ تیکی ہہ یہ، ہیچ زوبانی نایگاتی
 لہ بی تہ عہ سسوبی کوردانہ بی پڑہ واج و بہا^۳
 کہ خوئی تی نہ گہ بیینی، لہ نیکتہ کانی نہ گہ ی
 دہ لئی ہہ موو ہہ زہ یانہ خودا بہ لای لی دا!^۴
 بہ لام ئەوانی کہ سہ پرافی زیپر و زیوی قسہن
 بہ شہ پڑہ وایسی دہ زانن، چ سککہ یہ کہ پڑہا^۵
 چ حکمہ تیکہ کہ ئاساری کوردہ ناموسی
 نہ کیمیایہ، نہ عہ نقا، لہ بہ یینی ئیمہ نہ ما^۶

۱. [فہرخ: بیچوو، بہ چک. ژیشک: ژہ ژوو، گیان لہ بہ ریکہ درکاوی]. لہ دہ قی «گ. م» دا لہ جیاتی ژیشک «ژووشک» ہاتووہ. خہز: ئەمەش گیانہ وەرئیکی وەك سمۆرہ یہ، کہ وئیکی نہ رمی ئاورئیشمین یہ یہ. قاقوم: قائم جوړہ گیانہ وەرئیکہ لہ سمۆرہ دہ چئی و کہ وئیکی نہ رمی ہہ یہ. دیبا: جوړہ قوماشیکی پڑہ نگا و پڑہ نگی ئاورئیشمینہ.
۲. سہ ردی: جل و بہرگی چنراوی دہ سکر دی جو لا. [جو لہ کہ: ئەوہ ی ئیشی جو لایی دہ کا، واتہ: شال و بہر مال دوور. مامۆستا ہہ ژار لہ ہہ نہانہ بۆرینہ دا لہ سہر و شہی «سہ ردی» ئەم بہ یتہ ی بہم شیوہ ہینا و تہ وہ: «وہ کوو جو لایی کہ رازی... ہتد»].
۳. بہا: نرخ، قیمہ ت. ۴. ہہ زیان: «ہذیان» ہور پڑہ.
۵. [شہ پڑہا: دوو مانا دہ بہ خشئی، یہ کہ م: بہ شایانی پادشایانی دہ زانن؛ دووہ م: بہ «شہ پڑہا» ی ئەزانن کہ ناوی دراویکی میرنشینی کورد بووہ لہ ناوچہ ی بۆتان. - ہہ نگا وئ تر: ۱.۵]. پڑہا: حەلال، حەق.
۶. عہ نقا: جوړہ بالندہ بہ کی خہ یالییہ، ناوی ہہ یہ و پڑہ نگی نییہ. [مہ بہ سستی ئەوہ یہ بلئی: خو ئاساری کوردی کیمیا و عہ نقا نین، کہ دوو شتی نایابن، ئەی بۆچی لہ بہ یین چوون؟!]

ٹیلاھی نہ یخہ بہ ہر چہ نگی مہندہ بووری لہ ئیم
 نقوودی «حاجی» کہ نہ یدیوہ خوسرہ و دارا^۱
 ئومیڈی وایہ نہ سیبی کہ ریمہ کی وایی
 بہ خیری دایکی و بابی لہ رپی خودا بیبا^۲
 گہ لی قسم لہ دلا بوو حیکایہ تم مابوو
 کہ چی لہ بہ ختی کہ چم خامہ نووکی لیرہ شکا

(۲)

ئەوہ شاھەنشەھە

ئەوہ شاھەنشەھە بو عەبد و پاشا
 موعەللەق خەیمەیی ئە فلاکی ھەلدا^۳
 ئە تو مەسنووعی، چیتداوہ لہ سانیع؟
 لہ زانینی ئەوہ نادانہ دانا

۱. مہندہ بوور: وشہیہ کی فارسییہ بہ مانای بہ دبہ ختی غہ مگین دی. نقوودی حاجی: ھەرچەندە بە مانای پارەکانی حاجی دی، بەلام لیرەدا مەبەستی شیعرەکانیہ تی، لہ پرووی بہ ھادارییہ و شو بہاندوویہ بہ پارە.
۲. ئەم نیوہ دپڑہ شیعرہ لہ دەقی «گ. م» دا بہم جوڑہ ھاتووہ: «ئەمین بہ وایہ نہ سیب و گەر یەکی وایی». لہ دەقی «گ. م» دا لہ جیاتی «لہ رپی خودا»، «لہ رپی خیرا» ھاتووہ. لہ دەقی «م. پ. س.» و «ع. س» دا «بیدا» ھاتووہ، بەلام ئیمہ دەقی «گ. م» مان لا پەسند بوو «بیبا» مان نووسی.
۳. [موعەللەق: ھەلواسراو، دالۆسکە. خەیمە: تاول، رەشمال و چادر. ئە فلاک: کۆی فەلە کہ واتە: ئاسمان. واتە: بەبی ئەستوون و کۆلە کہ چادری ئاسمانی ھەلداوہ.]

موعه مایه جیهان ئیسمی موعه ماما

مه کانی ئیسمه نهك جيگه ی موسه ماما^۱

به بی دینی جه مالی بی قهرینی

خه لایق سه ره سه ره ئیمانی هیئا!^۲

به با زولفی که له رزی تا به تا بوو،

له گه ل له رز و له گه ل تا بوونه هه متا^۳

موتالای دهوری زولفهینی موسه لسهل

ئه وه ندهم کردوو له لیم بو به سه ودا^۴

له دهوری دورپی دندانی به قیمهت

ددانی که ندوو له لولویی لالا^۵

۱. موعه ماما «معنی»: لوغەز، ئه و قسه ی مانای نادیاره، [مه ته لۆك]. له دهقی «گ. م» دا نووسراوه: «جیگه ی موعه ماما»، به لام ئیمه به پیی دهقی «م. پ. س» و مانا که ی، کردمان به موسه ماما.

۲. دینی: به مانای دیتنی دئ. بۆ کیشی شیعره که به م جوړه هاتوو و له دهقی «م. پ. س» دا نووسراوه «دیتنی» و کیشه که ی تیکداوه. بی قهرین: بی هاوتا.

۳. [تا]: له نیوه به یتى دووه ماما به مانای یاوه، واته له رز و تا.

۴. [موتالای]: موتاله،ه، خویندنه وه. زولفهین: زولف + ین که نیشانه ی جووته (ته سنیه) له عهریدا به مانای دوو تال مووه، وادیاره کنایه یتى له دوو پرشته ی «عله و معلول» که به شیوه ی زنجیر، (موسه لسهل) دهروا تا له ئه نجامدا ئه بریت و خودای پی سابت ده کرئ. سه ودا: عه شق، ئه وین. موحه ممه دی مه لاکه ریم ئه لی: «هه رچه ند ده سخه یتکم بۆ پالپشتی قسه که م نه دۆزییه وه، به لام لام وایه «لیم بوته سه ودا» راستره». هه نگاوی تر: ۱۵۹.

۵. دندان: ددان، دان. له دهقی «م. پ. س» دا دوندان هاتوو. وه له دهقی «گ. م» دا نووسراوه: «لوه لوهی لالا» به لام ئیمه له سه ره دهقی «م. پ. س» وه کوو ناو هه لبه سته که مان نووسی چونکه راستره. [لوه لوهی لالا]: مرواری ترووسکه دار و به ورشه.

له لای من په شمه ئەم زه خمه هه تاکه ی
به زایع ناچى ئەم سه بره له لای خوا^۱
زه مانى حاله «حاجى» حاسلى تو
ده بیه دوینى ئەمرو، میسلى فەردا^۲

(۳)

به سته یی زولفی نیگار یکم

به سته یی زولفی نیگار یکم په سەن بازى ده کا
سه ففى موژگانی له تابوورى سوپای غازی ده کا^۳
سامیری گۆساله یه، توپرە ی که ته پراری ده کا
ساحیری ئەسلى هه یه غەمزە ی که غەممازی ده کا^۴

۱. هه رچه نده وشە ی «هه تاکه ی» هیچ واتایه کی گونجاو به پئی شوینه که ی نادا به ده سته وه، به لام له هیچ سه رچاوه یه کیش وشه یه کی راسترمان نه دۆزیه وه.
۲. فەردا: وشه یه کی فارسییه به مانای سبه ی، سبه ینى دى.
۳. له ده قى «گ. م» دا له جیاتى «سه ففى موژگان»، «تیپی موژگانی» هاتووه. [په سەن باز: ته نافاز، ئەو که سه ی به سه ر ته نافدا ده روا و یاری به پەت ده کات. سه ففى موژگان: پیزی برژانگ و مژۆل. تابوور: ریز و سه ف. غازی: شه رکه ر].
۴. سامیری: ناوی سیحربازیکی سه رده مى حەزەرتی موسایه. گۆساله: گۆلک. مه به سته ی له و گۆلکه یه که سامیری له زېرى دروست کردبوو داواى له موساییه کان کرد بیه رستن. [توپره: پرچی شۆرپه وه بوو به سه ر ناوچاواندا. ته پرار: ته رده ست، ئەو که سه ی که به ده ستورده له سیحردا، مه به ست ئەوه یه که له دل بردنا ده ستیکى بالای هه یه. غەمزە: لار و له نجه، ناز و کرشمه].

ههروه کوو عیسا له سهر به حری ههوا کهوته سه ما
 ههرچی مووسایی نه بی چون نه فیئی ئیعجازی ده کا^۱
 من فه قیّم و غهیری سپاره م له باخه لدا نییه
 ئه و که سه ی ساحیب قرانه ئیددعای غازی ده کا^۲
 ساغی له م پښگایه دا کاری له دین چی؟ سادیه
 هه ر که سیکی عاشیقه ئه لبه تته ئه نبازی ده کا^۳
 دل که ده ربه نندی حه یا و نه نگ و نام و عارییه
 ئه و قسووری کردووه دی ئاره زووی نازی ده کا^۴
 سهیری له و ته ننازییه قازی به موفتی ناکری،
 سو فی ئیمانی ده دا «حاجی» به گیان رازی ده کا^۵

۱. له ده قی «گ. م» دا به م جوړه هاتووه: «ههرچی مووسا نه بی». دیسان له هه مان ده قدا
 ئه مه ش به م جوړه هاتووه: «نه فسی ئیعجازی ده کا».
 ۲. غازی و قران دوو جوړه پاره ی کونن. [سپاره: سی تیکه، به شیك یان جزمیک له قورئان].
 ۳. ئه نبازی: دوستایه تی، هاوکاری.
 ۴. [قسوور = قسوور: که مکاری، کوئیایی کردن له کاردا].
 ۵. ته ننازی «طناز» ی: وشه یه کی عه ره بییه به مانای سوخریه ت و گالته جاری دی.
- [به بۆچوونی موحه ممه دی مه لاکه ریم «مفتی» دروسته نه ک «موفتی»، چونکه لیره دا مه به ست
 مفت و خوړایی بوونه، نه فتوادر. حاجی، به گویره ی پښووسی کون «مفتی» له پوآله تدا له
 به رانه ر «قاضی» داناوه که ویستویه تی هه م مانای مفت و خوړایی بی و هه م مانای موفتی.
 -هه نگاوئ تر: ۱.۶۱.]

(۴)

تالہ مہکتہب تھو مہمہم دی

تالہ مہکتہب تھو مہمہم دی مہشقی ٹہلف و بیّ دہ کا
چاوه کہم بوویتہ دویت و گریہ سورخی تیدہ کا^۱
لیّی مہ پرسہ مہ سٹہ لہ ی نوقتہ ی دہم و مووی کی مہر
مووشکافہ، بووعہ لی باسی پیری و جین چّی دہ کا^۲
تھم ہہ موو دنیا یہ خاسسی حوکی دوو دیوانہ یہ
من لہ شام غایہ تی مہ جنون ہہ وای لادی دہ کا
قہ سری عومرم داتہ پی داری لہ سہر بہردی نہ ما
بانئی توولی تھمہل ئیستی کہ دہستی پیّ دہ کا^۳
خواجہ خوئی پیرہ، وہ جاغی کویرہ، مالی بیّ حساب
پیّم بلّین - ئیشکالمہ -: تھم کوّششہ ی بو کیّ دہ کا؟

۱. سورخ: سوور، مہرہ کہ بی سوور، کہ مہ بہستی لہ خوینی چاویہ تی.
[موحہ مہدی مہ لاکہ ریم تھلّی: ئیستا لام وایہ دور نیہ وشہی «دی» یش لہ نیوہ ی یہ کہ می
تھم بہیتہ دا «دی» بیّ، بہ مانا: دیتہ وہ. واتہ: تا دؤست لہ مہکتہب دیتہ وہ کہ چووه مہشقی
تھلفوبیّ تھ کا لہ وئی، دیدہم لہ خہ فہ تا بوی بووہ بہ دویتی مہرہ کہب تیکردن و گریان لہ جیاتی
مہرہ کہ بی سوور - کہ لہ حوجرہ ی فہ قی «سورخ» یان پیّ تھوت - فرمیسی خوینینی خوئی
تی تھ کا. - ہہ نگاویّ تر: ۶۵.]

۲. مووشکافہ: مووشکاف، مووقہ لیّش. [چّی کردن: راست و ساگر دہ وہ].
۳. [واتہ: کؤشکی تھمہنم پروخا (پیر بووم)، کہ چی ٹارہ زووی دور و دریژ تازہ خہریکہ
بنہ پرتی دیواری ہہ وہس و رابواردنی دہنی. ئیشارہ تہ بوّ حہ دیسی پیّغہ مہر (دخ) کہ
تھفرموی: «یشیبُ ابنُ آدم و یَشْبُ فیہ خصلتان: الحرصُ و طولُ الأمل» واتہ: مروّف پیر دہ بیّ
بہ لام دوو پڑہوشتی تیا لاو دہیتہ وہ: چاوچنؤکی و ٹارہ زووی دور و دریژ] لہ ہہندی دہ قدا
سہرہ تای تھم نیوہ دپڑہ بہم جوڑہ ہاتوہ: «بانی بیّ توولی تھمہل».

شیخی من بهو غایه ته پستی له عالم کردوه
 سووره تی خوشی له نیو ئاوینه پستی تی ده کا
 ماچی دهست و پیی ئه میری دهستگیری حازره،
 شیته «حاجی» ماچی لیو و دهستی دهست و پیی ده کا^۱

(۵)

تَمَنِّیَتِ مِنَ الدَّهْرِ

«تَمَنِّیْتُ مِنَ الدَّهْرِ نِدَائِي أَرْمَنَّا نَادِي:»
 گوتی: هه چچی ته مه نناکه ی له دنیا غهیری من نادا^۲
 له سایه ی زولفی ئه فشانی په ریشان دی خه تی مانی
 له ته سویری ئه گهر جاری به وه ستایی قه له م دادا^۳
 خه تی دهوهری روخی داوه وه کوو مووری سوله یمانی
 خه یالی کردوه زولفت به حيله خاته می لادا^۴

۱. دهست و پیی: به مانای خزمه تکار دی. له دهقی «گ. م» دا نووسراوه: «شیته حاجی ماچ له لیو و دهست و پیی ئه و ده کا».
۲. [واته: ئه من ئاواته خواز بووم له زه مانه، بانگ و جاریشم له میژه هه هاوار ده کا]. اَرْمَنَّا: جمع زمان، کوکراوه ی زه مانه. له دهقی «گ. م» دا پښتو سه که ی نیوه ی به کوردیه و نیوه شی به عه ره بییه، که چی نیوه ی دپړه که عه ره بییه ده پیی هه مووی به عه ره بی بنووسری.
۳. ئه فشان: بلاو په خشان. مانی: وینه کیژیکی زور ناودار بووه.
۴. له دهقی «گ. م» دا نووسراوه: «دادا». [موحه ممه دی مه لاکه ریم «مووری» به لاه هه له یه و ئه لی: له م چاپه دا له بیرم چوو راستی که مه وه و دروسته که ی «موری» یه واته: موهر، مؤر، هه وه کوو چوون «خاته م» له دپړی دووه مده به لگه یه له سه ر ئه مه. جا مانای به یته که به م شیوه یه: که روخساری خوشه ویستی شوبه پیراوه به نه خشی ناو مؤره وه و مووی ده ور و پستی

له ژېر قافى فيراقيدا وهها فهرسووده يه جيسم
له گهل عه نقا قهرينم من له ئيسمى بى موسه ماما^۱
خه دهنگى ديققه تى «حاجى» قه سيمى جه وههرى فهرده
كه چى وهسفى ده مى ههر ما له ژېر په رده ي موعه ماما^۲

(۶)

كه توفانى سروشكم كهوته غهوغا

كه توفانى سروشكم كهوته غهوغا
به مه ماهى گوتى: «يا حافظ الله»^۳
ئهن عه نقاترم بوچى زه بوونم
له لام وهك قافه بارى تهنكى ئه سما

پروى به نووسينى ره شى سهر كاغز به دهورى مؤردا كه ئهنرى به كاغزه وه. (ههنگاوئ تر:
۶۶). پيوسته ئه وهش بلئين مه به ست چ «موور» يا مؤر بيت، حاجى ئامازه به چيروكى
خه زه تى سوله يمان له گهل ميرووله دا دهكات، ههروهها باسى ئهنگوستيله كه شى دهكات كه
مؤريشى پيوه بووه.

۱. فهرسووده: هاردراو هيلاك. قهرين: هاوتا، هاوپرى. [عهنقا: بالنده يه كى خه يالبيه، سيمورغ.
ئيسمى بى موسه ماما: ناوى بى خاوه ن ناو].

۲. [خه دهنگ: تير. ديققه ت وردبوونه وه. قه سيم: هاوبه ش. جه وههرى فهرده: به بچووكترين
ماكى كه لهو ئه م دنيا دروست بووه (جزء لايتجزئ) واته: سهرنج و وردبوونه وهى حاجى
وهكوو جه وههرى فهرده ورده]. له دهقى «گ. م» دا نووسراوه: «موسه ماما».

۳. سروشكم: فرميسكم. غهوغا: ههراو هويا. [به بوچوونى موحه ممه دى مه لاهه ريم
«مهه» ههله يه و «ما» دروسته، چونكه حاجى ئه يه ويى بلئ: كه فرميسكم لافاوى كرد، لافاوه كه
ئهنه زور بوو، ماسى كه له ناو ئاوا ئه ژى و له ئاواترسى، پى وتين: خودا بتانپاريزى له م
ئاوه. -همان سهرچاوه].

دہ زانن من کہ بی دار و دیارم
 سہ گی مہ جنوونم و غہ مخواری لہ یلا^۱
 لہ دنیا ہر کہ سئ مہ قسوودی عیشقہ
 بکا وەك من بہ کوللی تہرکی دنیا
 کہ دایہینا و ہہ لی نا چاوی مہستی
 پەوان فیدا دہ کہم دل چاکی ہینا^۲
 فہ لاتوون تۆ دہ لیی دنیا قہ دیمہ؟!
 لہ خمخانہت بنین وا خۆت لہ خم نا^۳
 تہدی بۆچی زہ مینیش بۆتہ گہردوون؟
 لہ سہیلی تہشکی توندی بی موحابا^۴
 موسولمانان! سوخەن سہر بہستہ تاکہی؟
 لہ دہست تہو کافری بی دینی تہرسا^۵
 لہ ہہردوو لاوہ زولفی کہوتہ گہردہن
 نہ لہم لا دہردہ چئی «حاجی» نہ لہولا

۱. بۆراستکردنہوہی تہم نیوہ دپڑہ پشتمان بہ دہقی «م. پ. س» بہست.
۲. [رہوان: گیان]. بۆساغکردنہوہی تہم نیوہ دپڑہش ہہر پشتمان بہ دہقی «م. پ. س» بہست.
۳. [فلاتوون: تہفلاتوون، قہدیم: تہزہلی. واتہ: تہفلاتوون تۆ تہ لیی: دنیا قہدیمہ و ہہر بووہ و ہہر دہمیئ. خم: دہفریکی گہورہیہ لہ قور دروست دہکریئ کہ شہراب یا سرکہ یا... تیدہ کەن].
۴. تہشک: فرمیسک، تہسرین، پۆندک. [بی موحابا: بی پەروا، نہترسانہ، بی خوشہویستی].
۵. تہرسا: دیان، گاور، مہسیحی. [سوخەن سہر بہستہ: قسہی بہ پیچ و پەنا].

(۷)

ده خيلت بم وهره ساقی^۱

ده خيلت بم وهره ساقی «أدِرْ کَأْساً وَ ناولِها»
 غم و غوسه سی دلم کهم بوو «ولی افتاد مشکل ها»
 نومیدی میسکی موشکینم «صبا زان طره بگشاید»
 که چی نه مزانی بهم ده رده «چه خون افتاد در دل ها!»^۲
 له هیجرانی نه تو بو من «چه امن عیش؟ چون هر دم»
 نه جهل بانگمان ده کا زو وکن «که بر بندید محمل ها»
 بللی بمره ده بی بمری «گرت پیر مغان گوید»
 که چونکه خوئی خه به رداره «ز راه و رسم منزل ها»
 له به حری عیش و به حری مهوج و «گردابی چنین هائل»
 به هاواری دلم ناگه «سبکباران ساحل ها»
 له نه ووهل عیشقی ون کرد و «به بدنای کشید آخر»
 چلون په نهان ده بی سیر ری «کزو سازند محفل ها»
 نه گهر تو موخلیسی عیشقی «ازو غائب مشو حافظ»
 که «حاجی» بو سه فهر برپوا «دَعِ الدُّنْیا وَ أَهْمِلْها»^۳

۱. نه مه تی هه لکیشیکی حاجیه له گهل شیعری «حافظی شیرازی». اترتیبی نه م به یثانه م به گویره دیوانی حافظ ریز کردووه، تاله باری ماناوه ریک بیت، ئیدی نازانم چون موحه ممه دی مه لاکه ریم و کاک سه ردار و که ریم نه م جیه جیه یان نه نجام نه داوه!!

۲. له ده قی «گ. م» دا نه م ده قه فارسییه به م جوړه هاتووه: «گر صبا زان طره بگشایه». به لام ئیمه له سه ر ده قی «م. ر. س» راستمان کرده وه. شیعره فارسییه که خویشی هر به م جوړه یه.

۳. له ده قی «گ. م» دا نه م رسته عه ره بییه به م جوړه هاتووه: «دعی الدنیا و أهملها» لیره دا «دعی» بو میینه یه و «أهمل» یش بو نیرینه یه، بویه راسته بنووسری «دع الدنیا و أهملها»

(۸)

دل هیلاکسی نازته

دل هیلاکسی نازته با غمزه ته دبیری نه کا
 هر ده بی بمری مه گهر خه للاق ته قدیری نه کا^۱
 ئه ی قیامت قامه تی «تووبا» قیام ههسته تا
 داعیه ی به رزی له گولشه ن سه روی کشمیری نه کا^۲
 من خه وی ئه و چاوه عه رزی ئینوسیرینم ده کرد
 نووست و فهرمووی هیچ که سی ته فسیر و ته عبیری نه کا^۳
 من له سایه ی ئهم دهره نارپوم هه تا رپوم نه یی
 با به که یفی خوی بکا به دکار و ته قسیری نه کا
 چونکه نرخی ماچی توی گوپی هه موو دهسته و دوعان
 خه تتی نه وخیزت وه کوو زولفت خودا پیری نه کا^۴

﴿﴾

ههروهك له شيعره كه ی «حافظ» يش دا هه روا هاتووه و هه ر دوو فرمانی داخوازی «دع» و «أهمل» بۆ که سی نیرن.

۱. [موحه ممه دی مه لاکه ریم «خه للاق» له «خه للاق» پی پاستره، چونکه ئه گهر جیناوی «ی» بۆ دل پرواته وه ماناکه ی جواتر دینه وه، سه ره رای ئه وه ی کیشه که ره وانتر ده بی. -ههنگاوئ تر: ۷۰].

۲. «تووبا»: ناوی دره ختی که له به هه شتدا. [واته: ئه ی خوشه و یستم! تو ههسته سه رخوت و بالای به رز و بلندی خوت دهرخه که وه کوو داری تووبا وایه، با ئیتر سه روی کشمیری ئه وه نده لافی بالابه رزی لی نه دا].

۳. ئینوسیرین: زانایه کی ئیسلام بووه، له لیکدانه وه ی خه وندا به ناوبانگ بووه. [به بروای موحه ممه دی مه لاکه ریم بۆ ئه وه ی کیشی نیوه به یتی دووه م رپک وینک ییت، پیویسته له سه ر وشه ی «هیچ» دا سووکه وه ستائیک بکریت. -ههنگاوئ تر: ۷۴].

۴. نه وخیز: تازه هه لچوو.

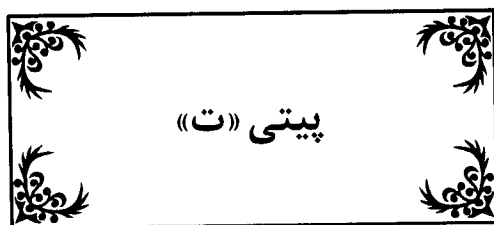
پی بلی بادی سه با غم لیتره بی کهس که وتووہ
 دل بوو غمخواری ئه مانه، له حزه یی گیری نه کا^۱
 ناحه قه ئه و دهرحه قم که ی ده یگری میزانی حه ق؟
 کاتبی ئه عمال ئه گهر بیت و تهره فگیری نه کا^۲
 غه یری دل ماویژه کهس تیرت له رۆحی من که وی
 تا به جۆشی خوینی «حاجی» سینه که وگیری نه کا^۳

۱. له ده قی «گ. م» دا نووسراوه: «بابی صه با».

۲. له ده قی «گ. م» دا، «طه یی فیکری» نووسراوه، به لام «ته ره فگیری» راسته، چونکه به مانای «لایه نگیری» دئ و له گه ل تیکرای مانای شیعره که جوان ده گونجی [کاتبی ئه عمال: ئه و په ریانه ی که کرداری مرو ف دهنووسن و له سه رشان ی راست و چه پ دان. موحه ممه دی مه لا که ریم لای وایه «ناحه قی» له «ناحه ق» باشتره، چونکه حاجی ئه یه وی بلی: ئه گهر فرشته ی بنووسی کرده وی مرو که چاکه و خراپه ی ئاده میزاد له ده فته ری کرده وه دهنووسی و هه لی ئه گری بۆ رۆژی قیامه ت، لایه نگری ئه و نه کا و به لای ئه ویا نه شکینیتته وه، ترازووی کیشانی حه ق و ناحه ق چۆن زو لم و ناحه قی ئه و دهرحه ق من ئه گریتته خو ی؟ - هه نگاو ی تر: ۱۷۵.]

۳. ماویژه: مه هاویژه، مه هاوی.

پیتی «ت»

(I)

مہماتم حہیاتہ

مہماتم حہیاتہ، حہیاتم مہمات
 کہ لیم توند دہبیؑ ٲو دہمی ئیلتیفات^۱
 لہبی «نازہنین» ی بہ خہتتی «جہلی»
 لہ «ئیران» ٲوہی گرتوہ تا «ہیرات»^۲
 «عمر گونہ تی» لہرزہ تی داتہ پی
 «تہ کہ لٲو» ی شکا زینی ٲہسپی حہیات^۳
 تہماعم بوو دونیا و عوقبا بخوم
 ٲہم چوو لہ دہست و ٲہوم بو نہہات^۴
 لہ غوربہت بہ شاہی لہ بیر ناکریؑ
 زہمانی جوانی و یادی ولات^۵

۱. سہرہ تہی ٲہم ٲہ لٲہستہ مان لہ سہر دہقی «م. ر. س» راست کردہ ٲوہ. [مہمات: مردن. حہیات: زیندوو بوون. ئیلتیفات: ٲاور لیدانہ ٲوہ و سہرنج دان].
۲. ہیرات: ناوی شاریکہ لہ ولاتی ٲہ فغانستان. [لہب: لیو، لیوار، لچ. خہت: ٲیل. جہلی: پرووناك، دیار. «نازہنین، جہلی و ئیران» ناوی سی گوندن لہ ناوچہی خوشناوہ تی کہ حاجی بہ شیوہی ئیلتیفات ٲاماژہی بویان کردوہ. جا لہ بہر ٲوہی حاجی ٲہ ٲوئ لہ وشہی ئیراندا تہوریہ بکا، وا باشتہر «ئیران» بنووسریؑ تا «ئیران»، تا ٲہم مانای دیہ کہ بدا و ٲہم مانای ولاتی ئیران. - ٲہنگاوئ تر: I.۷۸.
۳. «عمر گونہت»: بہ دوو مانا بہ کار ٲاتوہ: یہ کہ میان بہو مانایہ دیؑ کہ پیر بووہ و گونہ تی خوشی تہ مہنی داتہ پیوہ، لہم حالہ دا وشہی «عمر» بہ «عومر» دہ خوئیریتہ ٲوہ. دووہ میشیان بہ مانای ناوی دیؑ «ٲومہر گونہت» دیہ کہ کہوتوتہ خوارووی کوہ. لہم حالہ دا وشہ کہ «عومہر» ٲ. «تہ کہ لٲو»: دیسان بہ دوو مانا بہ کار ٲاتوہ، یہ کہم: تہ کہ لٲووی زینی ٲہسپی ژیانی خوؑ و دووہ میشیان: ناوی گوندیکہ لہ خوارووی روژہ لاتی شاری کوہ.
۴. عوقبا: قیامہت.
۵. زہمانی جوانی: سہر دہمی جاحیلؑی و لاوئتی.

له «قوشخانه» وه تا ده می «ئیچ قه لا»
 له «بایزاغه» وه تا مه حه للهی «قه لات»^۱
 هه موو خزمی خو من ده زانم ده لئن:
 له بی حورمه تیمان بوو «حاجی» هه لات

(۲)

ماهی سهرچاوهی حه یاتم

ماهی سهرچاوهی حه یاتم که وته به ند و داوی شه ست
 پشتی دهستی خو م له حه یوانی و له بی عاری نه گه ست^۲
 کامه لو قمان که وته چه نگی پیری، دهستی بانه دا
 کامه رو سته م تووشی بوو نه یخست و ده ست و پی نه به ست^۳
 هی نده سوور هت زور بووه، مه عنا له به ینا ون بووه
 ئیسته کی بی سوور هت و مه عنایه عه یی بت په رست^۴

۱. قوشخانه و ئیچ قه لا و بایزاغه و قه لات: چوار شوین و گه په کن له شاری کویه، هه روه ک له پی شه کییه که دا مانا مانان لیدانه وه.

۲. له هه موو ده قه چاپ کراو و ده ست نو سه کاند ا سهره تای ئه م غه زه له به ۱۱ بر گه یی و ناته واوی هاتووه، که چی ئیمه له سهر ده قی کی مامو ستا مه سعوود مو حه ممه د وه کوو سهره وه راستمان کرده وه. وشه ی «شه ست» فارسییه به مانای قولایی زولفی دی.

۳. [مو حه ممه دی مه لا که ریم پاش ئه وه ی له چاپی پیشووی ئه م دیوانه دا وشه ی «قولی» له به یتی یه که مدا، به کاک سهر دار و کاک که ریم گزریوه و کردوویه به «دهستی»، ئیستا ئه لی: لام وایه «قولی» با شتر بی ت. - هه نگاو ئی تر: ۸۰.]

۴. [واته: ئه وه نده بایه خدان به رواله ت و زاهیر زور بووه، مه عنه ویات له به ینا نه ماوه، عه یی بوت په رست، زوو ئه وه بوو که سهری رواله تی ئه کرد و گوئی به مانا نه ئه دا، به لام ئیستا بوت په رست په خنه ی لی ناگیر ئی چونکه ههر مه عنا نه ماوه تا ئه و گوئی پی نه دات.]

غەیری چاوی نووستووی بیڊاری تو نه م دیتووه
 بو نه زه رکردن به سیر و مهردومی هوشیار و مهست^۱
 زولفی بو ده فعی هوجوومی له شکری سولتانی خهت
 کهوته خاک و سه رکهشی دانا وه کوو عه هدی «ألست»^۲
 با وجوودی نه وجوانی خهتتی سهوزی ده رکهوی
 عه هدی و په یمانی نه بوو موو بویه پشتی پی نه بهست
 داوه موو یه کی به دونیا و به «مافیها» نه دهی
 «حاجی» گهر ئه حبابه کی جانی به جانیت کهوته دهست^۳

(۳)

به قسهی بن سهروپا تالی مه که

به قسهی بی سهروپا، تالی مه که له زه تی خوت
 بی موبالات مه سووتینه چرای فیکره تی خوت
 حاله نه قدینه یه، موسته قبل و مازی په شمه
 بی ئه مهل سهرفی مه که سیم و زه پی فورسه تی خوت^۴

۱. [به سیر = بصیر: دل پرووناك. مهردوم: خهك، یان مهردومهك و گلینهی چاو که له
 عه ره بيشدا پی ئه لئین: ئینسان]. بیڊاری: هوشیار، ئاگاداری.
۲. له دهقی «گ. م» دا ئه م نیوه شیعره به م جوړه یه: «کهوته خاک سه رکهوشی داوه وه کوو
 عه هدی (ألست)». له م دهقه شدا دهست بو ئه وه درېژ کراوه که به له نگی چنگ کهوتووه.
۳. [داوه موویهك: تاله موویه کی لولول. «مافیها» ئه وهی له نیو دنیا یه. جانی به جانی: گیانی به
 گیانی، واته راست و بی گهر د].
۴. [مازی = ماضی: رابردوو. حال: ئیستا. موسته قبل: داها توو ئه مهل: ئاره زوو هیوا. له نیوان

ئەى سوله یمانی زەمان! ئاخىرى دەى گىرپىيەو
 بە حىكايەت وە کوو خۆت سەلتەنەت و حىشمەتى خۆت^۱
 مەن بە پەيغام و بە قاسىد مۆتەسەللى نابم
 تاكوو بانگم نەكەيە بارەگەهى حەزرەتى خۆت^۲
 وەرە ئەى دڵ بەسەيە، بىدە سەگانی دەرى يار
 دڵەكەى كوت كوتى مەن يا جگەرى لەت لەتى خۆت^۳
 زولفى سەد دەفعە گوتى: خانە خراب پرووى مەدەرى!
 حەيفە بەربادى مەكە شانى مەن و شەوكەوتى خۆت^۴
 بوچى يارانى وەتەن دڵ دەشكىنى «حاجى»؟
 «ظاهراً» ناچىيەو وەتۆ، باسى مەكە غوربەتى خۆت

وشەى «حال و مۆستەقەل و مازى و سەرف» دا مۆراعاتى نەزىرەيە. وە لە وشەى
 «سەرف» دا ئىهامەيە، چونكە هەم بە ماناى خەرج كردن و هەم بە ماناى ئالوگۆرى كردارەكان
 لە سى زەمانى رابوردو و ئىستا و داها توودا ها تووہ.

۱. ئەم نىوہ دىرە شىعرەمان بە پى دەقى «م. ر. س» نووسى.

۲. [قاسىد = قاسىد: نامەبەر،]. پەيغام: پەيام، نامە. [مۆتەسەللى نابم: دلم سوكنای بو نايى،
 ئۆقرە ناگرى].

۳. لە دەقى «گ. م» دا لە جياتى «كوت كوت»، «كون كون» نووسراوہ.

۴. ديسان هەر لە دەقى «گ. م» دا لە جياتى «سەد دەفعە»، «سەد كەرپە» نووسراوہ. بەربادى
 مەكە: وىرانى مەكە، مەى فەوتىنە.

(۴)

جہ برووتی کے شکا

جہ برووتی کہ شکا دلّ لہ حوزووری مہلہ کووت
 ہاتہ ٹہم عالمی ناسووتہ غہریبکی نہ سووت^۱
 ناحقہ شہ کوه لہ بی عہدی و بی پەر وایی
 کہی وہ فایبکی ئەدا کردووه؟ سہد دفعہ زمووت^۲
 بہ گولّ و لالہ بہ ہاری پوخی پازاوہ تہوہ؛
 غایہ تی کویری وەرہ ہیچ نہ بی سہیری کہ بہ لووت^۳
 وہ کوو دہریاہ نہ سیمی سہ حہری سہ بزہ بی گولّ
 پیکہ وہ مہوج و حوبابی دہہژا و دہزووت^۴
 ئە شەس و باقلی و حاتم و گہر حہ سسانہ
 دہولہ تی تۆ بہ فہنای نہ فسہ، سکونت بہ سکوت^۵

۱. جہ برووت: ہیژ و زہر. [مہلہ کووت: پاشا و میر، یان عالمی پوچانی. ناسووت: عالمی
 ئینسانی و سروشت. ئاماژہ بہ چیرۆکی حەزرتی ئادەم و دەرکرانی لہ بہەشت کہ عالمی
 مہلہ کووت پوچانیہ و ہاتنہ سہرزہ مین کہ عالمی ناسووتی و غہیرہ پوچانیہ].
 ۲. شہ کوه: سکالا کردن و شکایہت کردن. [بی پەر وای: بی باک. زمووت: کورتکراوی «ئەزمووت»
 واتہ: تاقیت کردوہ ئەزمووت لی وەرگرتوہ]. ئەم نیوہ دپەرہ لہ زۆرتری سەرچاوہ کاندای بہ
 لہنگی ہاتوہ.

۳. ئەم دپەرہ شیعہی سیہم تہنہا لہ دہقی «م. پ. س» دای ہاتوہ.

۴. مہوج و حوباب: شہ پۆل و بلقی ئاو. [ہہژان: شکاندنہوہ: دہزووت: دہجوولایہوہ].

۵. ئە شەس: کوری قہیسی کوری مہعدی کہ ربہ، پالہ وایتیکی ئیسلام بوہ. باقلی: پیاوێک
 بوہ ناوبانگی بہ گیللی و نہ فامی دہرکردوہ. حاتم: مہبہستی لہ حاتمہی تہیہ کہ بہ
 بہخشنده بی بہ ناوبانگ بوہ. حہ سسان: (حہ سسان کوری سابت) کہ شاعیری پیغہ مہر «د.
 خ» بوہ.

هەرچى لەو لاوه نهى من لەوى نايناسمەوه
ئەوى ناسيوتە مەئموورە بە ئەمرى جەبەرەوت
"نانى خۆى تاكوو بە تەندوورى گەرم پيۆەنەدا"
ناروا «حاجى» ئەگەر چاوى دەريئن بە بزەوت!^۱

۱. ئەم غەزەلەمان بە شىۋەيەكى گشتى لە دەقى «م. پ. س» ۋەرگرت چونكە لە دەقەكانى دىكەدا دېرى سېھەم نىيە و پىنچەمىش زۆر شىۋاۋە. [نانى خۇدان بە تەندوورى گەرمەۋە: بريتىيە لە كەلك ۋەرگرتن لە ھەل و دەرفەت. بزەوت: چلۆسك، دارى كە سەرەكەى سووتابى].

پیتی «ر»

(۱)

نہم ٹاھووہ^۱

نہم ٹاھووہ مومکین نییہ نہ خجیری بہ تہ دبیر
 ھل ناغہ لہ تی باو کہ سہ گی پیرہ لہ تہ زویر^۲
 چاہی زہ قہ نی مہ ھل کہ ئہ ی دل بہ گوریسی
 ئہ و زولفہ ئہ گہر سیلسیلہ یہ خوت مہ خہ نیو بیر^۳
 ئہ ی بادی سہ با من ببہ سوودی نییہ نامہ
 تہ شریحی زہ عیفی من و غہم نایہ تہ تہ حریر^۴
 جہ یشی حہ بہ شی زولفی لہ گہل خہ تی بہ شہ رہات
 سو فی دلی بی چارہ لہ بہ ری بووہ ھہ نجیر^۵
 بہ م موہری سولہ یمانی زہ مان ھہ روہ کوو خورشید
 دونیا بگرہ بی مہ دہ دی خہ نجہر و شہ مشیر
 بی دیتن و بی واسیتہ چاتر لہ من و تو
 ھیچ کہ س نییہ نہ یناسی ئہ گہر شی تہ ئہ گہر ژیر

۱. نہم غہ زہ لہ مان لہ دہ ستنوسی «م. پ. س» وەرگرت چونکہ لہ دہ قی «گ. م» دا تہ نہا چوار دیرہ، کہ چی لیرہ دا ھہر حہوت دیری غہ زہ لہ کہ تہ واوہ.

۲. ٹاھوو: مامز، ٹاسک. نہ خجیر: نیچیر. [تہ زویر: فریودان، فیلبازی].

۳. چاہی زہ قہ نی: چالی چہ ناکہ ی. مہ ھل کہ: جیگہ ی بہ ھیلاک چوون و مردن. [سیلسیلہ: زنجیر].

۴. تہ حریر: نووسین.

۵. [جہ یشی حہ بہ شی: لہ شکر و سپای حہ بہ شی واتہ: رہ ش. مہ بہ ست دہ ستہ مووی رہ شی زولفیہ. سو فی دل: دل ناسک لہ دیتنی ژنی نامہ حرہ مدا، کینایہ یہ لہ وہ کہ وہ کوو چوون سو فی لہ دیتنی ژنی جوانی نامہ حرہ مدا تیک دہ چی، ھہ روا دلی منیش حالی لہ دیتنی ئہ ودا تیک چووہ].

بی میننه ته گهر خوانی وهلی نیعمه تی «حاجی»
 ئەم شیخه چییه؟ "قونچکی پیوازه، سه‌ری سیر"^۱

(۲)

ده‌ستگیریت له عه‌مه‌لدا که نه‌کا

ده‌ستگیریت له عه‌مه‌لدا که نه‌کا مورشیدی پیر
 ده‌ستی تۆی گرتوو، پیی به‌ستوی مانه‌ندی ئەسیر^۲
 ریشی وه‌ک شیر به‌شیرت، ئەوه جه‌للادی ئەجه‌ل
 قۆلی مالیه‌وه‌ته‌وه، ده‌ستی له تۆ داوه‌ته‌ شیر^۳
 ئەو ده‌می هاتمه‌ سه‌ر شه‌کوه له خزم و که‌سی خۆم
 رۆسته‌م و یووسفی گۆل‌پیره‌هه‌نم که‌وته‌وه بیر^۴
 مار و ماسین ده‌بنه ئەژده‌ری سه‌حرا و نه‌هه‌نگ
 ده‌ست‌وپای بی سه‌روپای زالمه‌ ده‌یکه‌ن به‌ وه‌زیر^۵

۱. ده‌قی ئەم دێره‌ شیعه‌ره‌مان له سه‌ر ده‌قی «م.م» راست کرده‌وه. [وه‌لی نیعمه‌ت: سه‌ره‌رشت، مشوورخۆر. قونچکی پیواز و سه‌ری سیر: کنایه‌یه له هیچ‌کاره‌ بوون].
۲. [مانه‌ند: چه‌شن، وه‌ک، وینه‌] له ده‌قه‌کانی «م. پ. س» و «گ. م» دا ئەم وشه‌یه «ده‌ستگیرت» نووسراوه‌ که‌ چی ئیبه‌ له سه‌ر ده‌قی «م.م» راستمان کرده‌وه و کردمانه «ده‌ستگیریت».
۳. [به‌شیر: مزگیانی ده‌ر. شیر: شمشیر]. ئیشاره‌ته‌ بۆ ده‌یسی پیغه‌مبه‌ر «د.خ» که‌ فه‌رمویه‌تی: «رَسُولُ الْمَوْتِ الشَّيْبُ».
۴. [شه‌کوه: گازنده، گله‌یی]. پیره‌هه‌ن: پیراهه‌ن، کراس، مه‌به‌ستی له کراسه‌که‌ی حه‌زه‌ره‌تی یووسفه‌ که‌ بۆ یه‌عقوبی باوکی نارد و بۆنی کرد چاوه‌ نایناکانی پرون بوونه‌وه.
۵. ئەژده‌ر: ئەژدیها. ده‌ست‌ویا: ده‌ست‌وی، خزمه‌تکار، نۆکه‌ر. [بی سه‌روپا: لات، سه‌ر سه‌ری، خوێری]

چوومه پاریزی، که موژگان و بروم دی له کهمین
 تیری من بوو به کهمان، پشتی کهمانم بووه تیر^۱
 خه فییه نایه ته لای ئیمه له تاریکی شهوا
 پوژی پروونا که ده ترسی له عهوام و له گزیر^۲
 «حاجی» وهك دل تۆ به گریه به شوینی مه که وه
 ئاسکیکه به بهزین و به ههرا نایه ته گیر!^۳

۱. له دهقی «گ. م» دا نووسراوه: «که موژگانی بروم دی» به لام ئیمه له سه دهقی «م. م» راستمان کرده وه و کردمان به «موژگان و برو». [پاریز: کهمین، خوچه شاردان، چوونه پاریز: خویداگرتن و ملاس بردنه وه].

۲. [خه فی: ئه وی خوئی بشاریته وه. عهوام: خه لکی په مه کی و ئاسایی. گزیر: پیاوی بهردهستی خان و کوخا].

۳. ئه م نیوه دیره شمان هه ره له سه دهقی «م. م» راست کرده وه. [بهزین: غاردان و راوانان].

پیتی «س»

(۱)

وشکه سوڤی

وشکه سوڤی! بلی به شیخی تهرهس
 با به سه رما نه بی میسالی ههرهس!^۱
 عهجه با! شاعیری نه ناسیوه
 شیر و عه نقا ده کاته موور و مه گهس^۲
 کهر نه بی! کام پیاوی پی غه له تا،
 بهن گریدان و تا برین و نه فهس^۳
 فهرقی ناکهس له گه له سه گان ناکه م،
 ها! به عه کسی بخوینه وه «ناکهس»^۴
 هه زده کهی تی بگهی له بی دینی
 بیه دهرویشی شیخه کان به هه وهس

۱. [تهرهس: زلی بی هونه ر، ناشیرینی خو پری، ئه م وشه یه بو جیئودان به کار دئ. سه رما: لیره دا به دوو مانا هاتوو؛ یه که م: بانه بیته به سه رماندا، دووهم: سه رما و کپیوه].
۲. ئه م به یته له ده ستنووسه کانی لای مندا هه بوو له کاتی سه ره رشتی کردنی چاپدا تو مارم کرد، «موحه ممه دی مه لاکه ریم».
۳. تا برین: جو ره نوشته یه که بو نه خو ش ده نووسری تاکوو له رزو تا به ری بدا. [بهن گریدان: ئه و تاله ده زوو هی که دو عانووس گرپی ده دا و فووی پیدا ده کا. کهر نه بی: هه لده گری «کهر نه بی» بیته و مه به ستی شیخ نه بی بیته که حاجی زور رقی لئی بووه و له هه ندی له شیعه کانی دا به راشکاوی جیئوی پیدا وه].
۴. [واته: ئه گهر وشه ی «ناکهس» پیچه وانه بکه یته وه ده بیته «سه گان»، سائه منیش جیاوازیه کی وه ها له نیوان ئه م دوو وشه یه دا نابینم، له نووسینی کوردی کوندا کاف و گاف وه که یه که نووسراون].

ھەر زەمانی که گویت زرينگاوه،
 پیت دهلی: باری خۆت بیهسته جهرهس^۱
 چه‌ند پوولی ئە‌گەر بهینى ئە‌تۆ
 قەسرت خۆشتر ده‌بی له ئی ھەر کهس^۲
 بۆچی «حاجی» نه‌خوینى وه‌ك تووتى
 ئە‌م زوبانه ھەزراى خسته قەفەس^۳

(۲)

دەستى من دامینى تۆ^۴

دەستى من دامینى تۆ ئە‌ی خامه‌یى موشکین نه‌فەس
 با بنووسین ماجه‌راى هیجرانى یارى بوله‌وه‌س^۵
 ده‌نگى مورغى دل ده‌یى ھەردەم له‌ داوى زولفى ئە‌و
 وه‌ك له‌ تارى عە‌نکه‌بووتا زی‌ره‌یى بالى مه‌گەس

۱. [جهره‌س: زەنگ. واتە: زەنگى گۆیت په‌یغامى کۆچت پێ‌ده‌دا].
۲. ئە‌م نیوه‌ دێ‌ره‌ شیعره‌ له‌ هەندى ده‌قدا به‌م‌جۆره‌ هاتوو: قەسره‌که‌ت خۆشتره‌ له‌ ھى ھەر که‌س.
۳. ھەزار: به‌ ھەردوو مه‌عنای ژماره‌ و بۆلبولیشه‌. ده‌قى ئە‌م نیوه‌ دێ‌ره‌ش له‌ لای «گ. م» به‌م‌جۆره‌ هاتوو: «ئە‌م زەمانه‌ ھۆزار ده‌خاته‌ قەفەس».
۴. ئە‌م پارچه‌ ھەلبەسته‌ له‌ هیچ سه‌رچاوه‌یه‌کى چاپکراو و ده‌ستنوسدا نه‌هاتوو، تاکوو مامۆستا موحه‌ممەد عە‌لى قەره‌داغى بۆ‌یه‌که‌م‌ جار له‌ گۆڤارى «به‌یان» ی ژماره‌ی (۵۵) ی سالى ۱۹۷۹دا بڵاوى کردوه‌و و ئیمه‌ش وا بۆ‌یه‌که‌م‌ جار له‌ پال شیعره‌کانى دیوانه‌که‌یدا په‌خشى ده‌که‌ین و دلنیاين که‌ شیعرى حاجى قادره‌.
۵. [خامه‌: پێ‌نوس، قەلەم. موشکین نه‌فەس: بۆنى وه‌کوو بۆنى میسک، بۆنخۆش. ماجه‌را: چیرۆک. بوله‌وه‌س: کورت‌کراوى «أبوالهوس» ه‌ واتە: زۆر به‌حه‌ز و شه‌هوه‌ت].

ئەى خودا چ بکەم؟ ئەجەل لەملاو قەسدى جانیه
 دلبەريش ناردوو يەتى: جان مالمە نەيدا بەکەس!
 تووتى ھات و ئیددعاى شەککەر فشانی تو بکا
 حەققى ئەو دوو لیوہ گرتى ھات و کەوتە نیو قەفەس^۱
 تو دەزانى خو ھەتیویت سەبر بى «حاجى» نییە
 بوچى مەنعى لى دەکەى؟! گەووادى بى دین، ھەى تەرەس!^۲

۱. شەککەر فشان: شەکر پەخش کردن، شەکر بلالوکردنەوہ. [حەققى ئەو دوو... واتە: تووتى
 لە تۆلەى ئەو ئیددعا درۆیینە کە کردى، حەققى لیو ی تو گرتى و کەوتە ناو قەفەس، یانى:
 تووتى کە بە شەککەر فشانی مەشھوورە، قەت ناگات بە دوو لیو ی شەکرینی تو].
 ۲. ھەر لە دەقەکەى لای مامۆستا موخەممەد عەلى قەرەداغیدا مانای ئەم نیوہ دێرە شیعەرە بە
 ناریکی ھاتووە. [گەوواد: بى نامووس، نامووس فرۆش].

پیتی «ك»

(۱)

تابلیی فہرقی ھہیہ

تابلیی فہرقی ھہیہ میہری من و ماہی فہلہک
 لہ «سہرا» تا بہ «سورہیا» لہ «سہما» تا بہ «سہمہک»^۱
 ھەر کہ لای کردہوہ عوقدہی سہری زولفی لادا
 لہ ھہموو لاوہ سہدای «صَلَّ عَلَیْ» گہییہ مہلہک
 گوئی لہ واعیز مہکہ ئەمشەو تەک و تەنہا وەرہ لام
 پوژی مہحشەر بہمہ گەر بمخەنہ دۆزەخ بہ دەرەک^۲
 کوت کوت و تیکہ بہ تیکہم بکەن و بمدەنہ سہگ
 جیگہمہ لہم دەرہ نارۆم بہ جنیو و بہ کوتەک
 خالیسہ سیککەیی ئیخلاسی دلی موخلیسی من
 بیخہ نیو بۆتہ چ حاجەت بہمہ بیدہی لہ مەحەک^۳
 ئەی مہہی چاردہ سہیری مہہی دوو ھەفتە بکە
 وەک منی دابنی چاوی من و تۆ ناگەنہ یەک^۴

۱. میہر: پوژ، خۆر. ماہ: مانگ. ماہی فہلہک: مانگی ئاسمان. سہرا «الثری»: خاک، عارد.
 سورہیا «الثریا»: کۆمەلە ئەستێرە کۆ (پێروو). [سہما: ئاسمان. سہمەک: مہبەست ئەو
 ماسییہ کہ عورەفای قەدیم پێیان وابوو دنیا لہ سەر پشتی گایہ و گاکەش لہ سەر پشتی
 ماسییہ].

۲. بەدەرەک: چش. «الدرك»: «الدرك الاسفل من النار»: جیگایہ کہ لہ قوولایی جەھەننەمدا.
 ۳. [خالیس، ئیخلاص، موخلیس = خالیص، ئیخلاص، موخلیص]. لہ دەقی «گ. م» دا
 نووسراوہ: «سککەیی خالیس ئیخلاسی دلی موخلیسی من». بۆتہ: دەفریکە، یاخود جامیکی
 پتەوی ئەستورە زێرو زبوی تیدا دەتوێنرێتەوہ. لہ دەقی «ع. ن. م» دا نووسراوہ «مەبخە نیو
 بۆتە».

۴. ئەم دێرہ شیعرە تەنہا لہ دەقی «م. پ. س» دا ھاتوہ.

لە نو قووشى غەزەلم چىن و خەتا داماون
كى دەلى ئەمىتەيى كورده كەلاش و كەپەنەك؟!^۱
بۆتە ماشاي بەلەك و زەندى سېي و چاوى بەلەك
نىشتوۋە لەم دەرە عاشق وەكوو حاجى لەكەلەك^۲

(۲)

لە گاوان و شوانى كورده كان يەك

لە گاوان و شوانى كورده كان يەك
بەسە بۆلەشكەرى سەد كەپرە دوو لەك^۳
فېداى جووتيارتان بى حاتەمى تەي
بە قوربانى سەپانتان ئالى بەرمەك^۴

۱. [چىن و خەتا: ئەو ولاتەي كە بە نەخش و نىگار كېشان بەناوبانگە. ئەمىتەي، كۆي مەتاع: شت و مەكى كېرەن و فروشتەن، كالا. كەپەنەك: فەرنجى، پەستەك].
۲. لە ھەندى دەقدا لە جياتى «بەلەك» «كەمەر»، وە لە جياتى «زەندى»: «كۆلمى» ھاتوۋە. [بەلەك: پوز. زەند: نىوان ئەنىشك و مەچەك. چاوبەلەك: چاوپرەشى سېي پېست]. لەكەلەك: بە دوو مەنا ھاتوۋە: يەكەمىيان بە ماناي حاجى لەكەلەكە و دوو ھەمىشان: خانەيەكى ژمارەيىيە و دەكاتە سەدھەزار.
۳. دوو لەك: لە دوو وشە پىك ھاتوۋە، دوو لەگەل «لەك». «لەك» يىش وەك لەمەوبەر گوتمان بە ماناي «سەدھەزار» دى، كەواتە دوو لەك دەكاتە دوو سەد ھەزار.
۴. لە دەقى «مىصطفى صائب» دا ئەم نىۋە دېرە شىعەرە بەم جۆرەيە كە لېرە تۆمارمان كىردوۋە. بېروانە: موخەممەد عەلى قەرەداغى، «ھەنگاۋىكى تر بۆ راستكردنەۋەي شىعەرەكانى حاجى قادرى كۆيى»، گۆڧارى «بەيان» ى ژمارەي (۶۶) ى سالى ۱۹۸۰. لەگەلى دەقى تردا: «بە فېدايى شىۋانتان حاتەمى تەي» ھاتوۋە. ھەرۋەھا دېرى دوو ھەم لە دەقى «گ.م.» دا بەم جۆرەي خوارەۋە ھاتوۋە:

میشکی ئیوہ سہیادی شہینہ
 له کن عنقا فرووجه حاجی له كه له ك
 شوانی میگهلی كوردان له شهردا
 وه كوو قه سسابه، دشمن میگهلی شهك^۱
 له بهر حیزه بخوئی و ناتهابی
 له ژیری حیزی حیزان بووینه دۆشهك^۲
 ههتا وهك "ئاگری بن كا"ن له گه ل یهك
 نه گهر توفان بی له شكرتان به پووشهك^۳

«فیدای گاوان و شوانتان حاته می ته ی

به قوریانی سوباتان ئالی بهرمهك»

[سه بان: به و وهرزیرانه ئه لێن كه زهوی هه لده گرن به ده یهك یان پینج یهك. ئالی بهرمهك: بنه ماله یه کی فارسن كه له سهرده می عهباسیه كاندا پله ی وهزاره تیان له ژیر ده ستدا بووه و به نوابانگن به ده ست و دلبازی، یه کیکیان «خالد کوری بهرمهك» كه وهزیری هاروونه رهشید بووه. - «الأعلام للزركلي، خالد برمك»: ۲/۲۹۵.]

۱. له دهقی «مصطفی صائب» دا ئه م نیوه دپره شیعره به م جوهره هاتوو: «وه كوو قه سسابه، دشمنی نیره، گه ل شهك». پروانه «م.ع.ق»، سه رچاوه ی پێشو.

[موحه ممه دی مه لا که ریم ئه لێ: لام وایه وشه ی «نیرگه ل» له «میگه ل» په سه ندتره و ئه بوو منیش تیکسته ی شاره زا و میرانم به م جوهره بگوپرایه؛ چونکه به رانه رکێ پێ کردنیکی جوانی «میگه ل» و «نیرگه ل» ی پێ دیته دی له به یته که دا و شه رکه ریش دوژمنی ئه کوژی و شه که نیریش بۆ سه ربهرین پائه گیرێ. - ههنگاوێ تر: ۹۵. ماموستا موحه ممه د بۆیه چوو هته سه ر ئه م باوه ر؛ چونکه وشه ی شهك بۆ به رخی نیری دوو سالان به کار دئ و وشه ی «میگه لی» له گه لدا ناجۆره.]

۲. ئه م دپره شیعره ی پینجه م له دهقی «گ.م» دا نییه و له کۆمه له ی «ع.س» و ده ستنوسه که ی «م.ر.س» هاتوو.

۳. له دهقی «ع.س» دا «ژیرکا» هاتوو و له دهقی «گ.م» یشدا «نیو کا» نووسراوه. به لام ئیمه له سه ر دهقی «م.ر.س» مان نووسی چونکه باشتەر له گه ل زمانی شیعره ی حاجی ده گونجیت.

"له گوئی گا نوستون" بویکه پوی
له سهر ئیوه وه ها شیرگیره وهك سه گ^۱
سه لاحی ئیوه ئیستاکه سیلاحه
ته ماعی گه وره یی بی چهك نه کهن نهك
کراوه ئینتخابی وشکه سوؤفی
له دیوانی کهری بی نوقته یی "شهك"^۲

۱. شیرگیر: نهوهی شیر ده گریت، کینایه ته له توورپه یی و هه لچوون. له واتای ئازاییه وه هاتوه.

۲. مه بهستی له «کهری بی نوقته یی شهك» نهوهیه، نوخته که ی سهر پیتی شینه که ی «شهك» هه لگیرئ وشه که ده بیته «سهك = سه گ».

پیتی «م»

(I)

جیہان! بوویتہ جہزیرہ

جیہان! بوویتہ جہزیرہی بہ حری گریہم
 بہ بی بوہتان تہ تو زین و تہ من مہم^۱
 لہ جینسی ئادہ می وہک تۆ نہ زاوہ
 پہری پروویہک لہ ئادہم تا بہ خاتمہ
 تہ من شیخیم، سہرم شاخہ، ہہناسہم
 نہ سیمہ، دیدہ کانی، میزہرہم تہم^۲
 دہلین: مہ عشووقہ دیتہ سہر سہرینم
 دہ زانم وا نییہ، «وَاللّٰهُ اَعْلَمُ»^۳
 لہ بی زہ ححاکی فہرمووی ماری زولفم
 جہ می کہللہی کہیہ، مووچہی سہری جہم^۴

۱. لہ دہقی «گ.م» دا نووسراوہ: «جیہان بوّتہ». لہ دہقی «م.ر.س» دا وہ کوو ناو تہم ہہلبہستہ نووسراوہ و لہ دہقی «گ.م» یشدا نووسراوہ «بہ حری تہ کرہم» و لہ دہقی «ع.م.ن» دا نووسراوہ: «بہ حری پڑ غہم».

۲. تہم تیکستہ مان لہ دہستنووسیکی پڑستہم حہوئیزی و ہرگرتوہ. لہ دہقہ کانی تردا «تہ من کیوم، کہ لہم شاخہ» ہاتوہ. مانای تہم دپڑہ بہم جوڑہیہ و دہلین: «من شیخیم و کہللہی سہرم شاخی پڑقہ و ہہناسہم بای نہ سیمہ و چاوہ کانم «کانی» یہ و تہم و مژری لووتکہی چیاش میزہری سپی منہ».

۳. تہم بہیتہ لہ دہستنووسی مہ لا پڑہسوولی توربہ پیدا ہہبوو کہ فۆتۆیہ کی لای موحمہمہد عہلی قہرہ داغیہ. «موحمہمہدی مہ لا کہریم».

۴. لہ دہقی «گ.م» دا «ماری زولفی» نووسراوہ. الہب: لیو. زہ ححاک: ئاماژہیہ بہ چیرۆکی زہ ححاک زالم کہ و ا مہ شہوورہ لہ شارہ زووردا پاشا بووہ و لہ سہر شانی (بہ پیی تہوہی کہ لہ شانامہی فیردہ وسیدا ہہیہ) دوو مار پواوہ کہ خواردنیان میشکی سہر بووہ، بہم بۆنہوہ ہہموو پڑژی لاویکیان بۆ سہر بریون و میشکہ کہیان داونہ تی تا لہ ئاکامدا بہ دہستی کاوہی

مہلّی کہ ززابہ سوّفی، ساغہ واعیز
 لەلای من وەك یەکن بئی کہ یف و بئی کہم^۱
 موریدی سادیق و شیخی کہ رامەت
 حەریسی قانیعە و عوششاقی بئی غەم
 سەوادى ئەعزەمى «قوستەنتەنییە»
 گەلّی بئی ناوی کردە سەدرى ئەعزەم^۲
 بە دەستوور و بە قانون و نیزامى
 خودا وای کرد کہ سوورى کرد بە ماتەم^۳
 کورانی دوو هەوین دنیا و عوقبا
 میسالى داکیانن ئەو لە گەلّ ئەم^۴

ئاسنگەر دە کوژرئ. یان مەبەست لە زەحاک: لێوى دەم بەبزیە. «جەم» ی یە کہم: زەم وادەى
 نان خواردن. «جەم» ی دووہم: جەمشید پاشای کۆنى ئێران. کەى: مەبەست زنجیرە شاھانى
 کیانییە (کەى قوباد وکەى خەسرەو وکەى کاوس و...) مووچە: جیرە، بەش.

۱. [کە ززاب: ھەرە درۆزن. واعیز: وتارییژ]. بئی کہ یف و بئی کہم: بئی چۆنیەتى و بئی چەندى.
 ۲. [سەوادى ئەعزەم: زۆرینەى خەلک کہ وەك رەشایی ئەنویئى. وەرگراوە لە حەدیسیکی
 پیغەمبەر (د.خ) کہ ئەفەرموئ: علیکم بالسواد الأعظم: لەسەرتانە پەیرەوى لە زۆرینەى
 موسلمانانەو بەکن]. لە دەقەکانى «ع.س» و «گ.م» دا ئەم نیوہ دێرە شیعەرە بەم جۆرە ھاتووە:
 «گەلّی بەدناوى کرد ئەو سەدرى ئەعزەم».

۳. سوور: [وشە یەکی فارسییە بە مانای جەژن و میوانپیش بەکار دئ. بەلام] لێرەدا بە مانای
 شادی و خوشییە. ماتەم: شین، شیوہن. مەبەستى ئەوہ یە بلّی: شادی بوو بە شین... لەدەقى
 «گ.م» دا ئەم نیوہ دێرە شیعەرە بەم جۆرە ھاتووە: «خودا دایناوہ سوورى بوو بە ماتەم» لە دەقى
 «ع.س» یشدای بەم جۆرە یە: «خوا وای یاوہ سوورى بوو بە ماتەم».

۴. [ھەوئ]: ژنانى یەك میرد دەبنە ھەوئى یە کتر کہ زۆرەبى ئەم ھەوئیانە پیکەوہ ھەلناکەن،
 واتە: دنیا و ئاخیرەت ئاوەھان]. ئەم نیوہ دێرە لە دەقى «گ.م» دا بەم جۆرە یە: «منالّی دایکیانن
 ئەو لە گەلّ ئەم».

به يهك ناچن په قيب و «حاجی» قادر
خودايا! نهو په زيل كه و ئهم موكه پرېم^۱

(۲)

وه ها مه شغوولی تویه

وه ها مه شغوولی تویه جيسم و جانم
به رڼو كيشانی خوم زه حمهت بز انم^۲
په قيب و سه گ چ لازم تا نه من هم؟
به رڼو ژي ده رگه وان، شهو پاسه وانم^۳
ميسالی رڼوی زهيت و میوی شانه
گه لی زاهیر بوو سووتانی نیهانیم^۴
په ریشانی دل و جه معی په قیبه
له سه ودای زولفی تو سوود و زیانم
بلین: قادرا! ده لیم: ناوم حه بیبه
به زیکری ئیوه وا فیړه زوبانم^۵

۱. ئهم نیوه دپړه له ده قی «گ.م.» دا به م جوړه هاتووه: «خوایا ئهم په زیله، نهو موكه پرېم».
۲. له ده قی «گ.م.» دا «جيسم و گیانم» هاتووه، به لام له ده قه کانی دیکه دا هر «جيسم و جانم» نوو سراوه، چونکه کیشی سوو کتره.
۳. [په قيب بو دوو مانا به کار نه هیتریت: یه که م: ململانی کهر و نهو که سه ی وا کییه رکی له گه ل که سیکی تر بکات. دوو هم: چاودیر، ده رگاوان و ئیشکچی. واته: نه گهر تو منت بیی هم کاری سه گت - که پاسه وانییه به شه ودا - بو نه که م و هم کاری ده رگاوانی - که چاودیرییه به رڼو ژا - I.]
۴. [موحه ممدی مه لا که ریم ده لی که «وه ها مه علوومه» باشته له «گه لی زاهیر بوو»، وه نه لی: به رانبه رکی «زاهیر» و «نیهان» منی به هه له بر دووه. - هه نگاوی تر: ۱۰۲.]
۵. له ده قی «گ.م.» دا نوو سراوه «وافیری زمانم».

ئەوی شاعیر نەبئی کۆرە و جاغی
 لە سایە ی شیعەرە کان بابی کورانم
 مەلّین: بئی کارە بوو «حاجی» لە پۆما
 ئەمن پیاوم لە نیو شاری ژنانم^۱

(۳)

وەکوو پۆژ و شەو

وەکوو پۆژ و شەو فەرقي گودازی شەمع و سووتانم
 کە ئەو هەر شەو دەسووتی من هەموو دەم گەرچی ئینسانم^۲
 بە تەخمین، وەسفی فیردەوس و جەهەننەم بۆچ دەکا واعیز؟
 لە سایە ی وەسل و هیجران تەبە خۆم دیتوومە، دەیزانم^۳
 لە سپرپی حیکمەتی چاوت گەیشتم باعیسی رووحە
 تەبەسسوم ماو، تەناگەم لە فەهمی پەمزی حەیرانم
 کزە ی جەرگم دەخیلتبم، فیراقم کرد، ئەوا مردم
 دەسا دە ی بیڕە لام ساتی نەماو تابی هیجرانم^۴
 ئەبوو زەیدی دەکا پۆحم لە گەل ماچی دەمت ئەمما
 دەترسیم وەک نیشانم دا بلی: هیچە و پەشیمانم

۱. ئەم دوو دێرە شیعەری شەشەم و حەوتەم بئی مندالی حاجی دەگەیهنئی و دەلئی: کە لە
 سایە ی شیعەرە کان بابی کورانم و دێری حەوتەمیش هەر مەسەلە ی بئی ژنی و بئی مندالی حاجی
 دەگرێتەو.

۳. [تەخمین: گۆترە و قەرساندن]. فیردەوس: بەهەشت.

۴. [تابی هیجران: تاقەتی دووری]. لە دەقی «گ.م» دا لە جیاتنی وشە ی «هیجرانم» وشە ی
 «حەیرانم» هاتووە.

که دوونی هاتی فہرموت بی و نہ ہاتم، مہسلہحت و ابوو
 ٹہویستہ چاوه کہی من چی دہ فہرمووی؟ بہندہ فہرمانم^۱
 ٹہ گہر بہ غذا شکا سہددی نہ ما داری لہ سہر بہردی
 لہ دہ جملہی ناگرن «حاجی» دیارہ جوّشی گریانم

(۴)

بہ شہستی زولف و پرووی ماہی

بہ شہستی زولف و پرووی ماہی وہ کوو ماہی گرفتارم
 گہ ہی دلگہستہیی مارم، گہ ہی گیان خہستہیی نارم^۲
 سہ گی دہرگات و مہجنوون و نجوومی ٹاسمان یہ کسہر
 مہ گہر ہہر خوٹ بزانی چوٹ گہواہن من کہ بیڈارم^۳
 بہ یادی نہ خلی بالآت ٹاو لہ چاوما بی قسوور ہہردہم
 دہ جوّشی، غایہ تی دوورم دہ زانی من وہ فادارم^۴

۱. [دوونی: دوینی، بہ شیوہ ٹاخوتنی کویہ] دیسانہوہ لہ دہقی «گ.م» دا لہ جیانی «چی» وشہی «ہہر» ہاتوہ.

۲. شہستی زولف: قولابی زولف، مہ بہستی لہ ہہلگہ پانہوہی تالہ کانی زولفہ. [ماہی یہ کہم:] ماہ، مانگ. مانگی دووہم: ماسی، یان مانگی، وہ کوو مانگی. دہقی ٹہم نیوہ دیپرہی دووہہ ممان لہ سہر گوّفاری «ر. کوردستان» را ست کردہوہ.

۳. ٹہم نیوہ دیپرہ شمان لہ سہر دہقی «ر. کوردستان» راست کردہوہ، دہنا لہ سہر چاوه کانی دیکہ دا نووسراوہ: «سہ گی دہرگات و مہجنوونی و نجوومی ٹاسمان یہ کسہر». گہواہن: شاہیدن.

۴. [نہخل: داری خورما. بی قسوور: بی پانہوہ و کہم و کووپی. غایہت: ٹہوپہر]. لہ دہقی «گ.م» دا نووسراوہ: «سہروی بالآت».

له به حر و بیشه و سه حرا، نه ههنگ و زه یغهم و پرووبا
 وه کوو سه گ هه لده یین ئیستا له ئاه و ناله یی زارم^۱
 نه میش جاران نییه قوربان! توفه یلی بیمه سهر خوانت
 خه تت میهمانییه نه مسال نه ماوه له ززه تی پارم^۲
 به گریانی ریا واعیز به سه رما هات و نه یزانی
 که واه من ئاشنام ناگاته قاپیم مهستی هو شیارم
 عیراقی بی نه وان، مه شره ب موخالیف، وهك سه با ههسته
 مه قامی راستی «حاجی» حیحازه گهر ده چی یارم^۳

(۵)

دوو سه د گوناھی هه یه^۴

دوو سه د گوناھی هه یه خه لق با وجودی که ریم
 نه می که داویه ده یدا چ رازیقی که که ریم!^۵

۱. زه یغهم: «الضیغم» شیر. پرووبا: «روبا»، رپوی. نه دپره شیعره مان له سهر ده قی «م.ر.س» تو مار کرد.

۲. [توفه یلی = طفیلی: به و میوانه ده لئین که به بی بانگهیشت ده روا بو مالی خه لکی. خوان: سفره]. میهمانییه، میهمان: میوان.

۳. له ده قی «گ.م» دا له جیاتی: «حیحازه» وشه ی «کۆیه» نوو سراوه. [بی نه واه: هه ژار و داماو. مه شره ب موخالیف: ته بیعه ت جیاواز و یه كنه گر]. مه بهستی حاجی له ناوه ینانی «سه با» و «راست» و «حیحاز» باس کردنی ناوی مه قامه کانه، نهك مه بهستی له «مه قام»، «مه کان» بی و له جیاتی بلێ: جیگه ی راستی حیحازه یان کۆیه یه.

۴. نه هه لبه سته ی حاجی له هیچ سه رچاوه یه کی چاپ کراودا نه هاتوو، ته نها له ده قه ده ستنوو سه که ی «م.ر.س» دا هه یه و ئیمهش لیمان وه رگرت و وا بو یه که م جار بلاوی ده که یه وه.

۵. که ریم: مه بهستی خودایه به مانای سه خی و به خشنده یه.

مه پرسه دهردی غه ربیی و له ززه تی وه ته نم
 نه وی له دهستی ده گریام نه میسته بوی ده گریم
 سه وادی سیبه ری تویان هه تا نه کرده میداد
 نه نووسرا وهره قی نه مری «کُنْ فکان» ی قه دیم^۱
 نه میسته بویه نه زیرت له مه جمه عی ئیمکان
 میسالی سایه یی «طوبی» خه رامی تویه عه دیم^۲
 له لای مه عاریجی تو ته لغراف و به رق و شیهاب
 نه زیری ره وتی ته نافبازه فیکری تهبعی عه قیم^۳
 جودایی باسی مه که فه سلّی «قاب قَوْسین» ت
 که مانی نه بروی تو بوو له به زمی خاسی عه لیم^۴
 خه لاتی عیززه تی «لَوْلَاک» و تاجی «أَرْسَلْنَاکَ»
 به سه سه نایی جه لال و که مالی خولقی عه زیم^۵

۱. سه وادی سیبه: ره شایی سیبه. میداد: مه ره که ب، خبر [میداد له زمانی فارسیدا به مانا پینووسیش هاتوو. «کُنْ فکان» ئاماژه به وه دهستوراتانه ی خودای مه زن که بو نه نجام بوونی کارێک هه رکه فه رموو بیستی «کُنْ» واته: بیه «فکان» نه ویش خیرا بووه. قه دیم: نه زه لی واته: نه وه دهستوراتانه ی که له نه زه لدا دراوه. واته: تا خودا نیوی توی نه هینا پیشه وه، کائیناتی خه لق نه کرد، ئاماژه به وه که خوی گه وره له بهر پیغه مبه ر ته وای کائیناتی خه لق کردوو.

۲. «طوبی»: دره ختیکی به هه شتییه. خه رام: لاروله نجه.

۳. [مه عاریج: کوی میعراج به مانای په یژه و ئامرازی سه رکه وتنه، که مه به ست میعراج و بهرز بوونه وه ی پیغه مبه ره بو ئاسمانه کان. ته لغراف: ته لگراف. ره وت: شیوه ی به رێگا روشتن. تهبعی عه قیم: زه وق و تهبعی نارێک]. عه قیم: نه زۆک.

۴. [«قاب قوسین»: نه ندازه ی دوو که وان. ئاماژه به ئایه تی: «فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى» ی سوره تی «النجم»: ۹، که باس له میعراجی پیغه مبه ر ده کا].

۵. [«لَوْلَاک»: ئاماژه به وه پرسته مه شهووره ی که ده لێن هه دیسی قودسییه که خودا

خولاسە، نېۋى نبوۋەت لە پاش رېسالە تى تۆ
مىسالى مارگەزىدەى مولەققەبە بە سەلىم^۱
بەبەر شەفاعە تى خۆتى ئەگەر نەخەى «حاجى»
لىياسى كەعبە لەبەر كا، دەبى بچىتە جەحىم

فەرموۋىە تى: «لَوْلَاكَ لَمَا خَلَقْتُ الْأَفْلَاكَ» واتە: ئەگەر لەبەر تۆ نەبوايە هيچم دروست نەئە كرد.
«أَرْسَلْنَاكَ»: ئاماژەيە بە ئايە تى «وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ». بەسە سەئاي... ئاماژەيە بە
ئايە تى «وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ».

۱. نبوۋەت: پېغەمبەرايە تى. رېسالەت، «الرسالة»: ئەو پېغەمبەرايە تىيەى پەيامى خودايى
لەگەل بى. [واتە: چەندە راستە بلېن بە مارانگەستە، تۆ ساغيت، ھەر ئەوئەندەش راستە بە
كەسى كە ئىددىعاى پېغەمبەرايە تى بكا لە پاش تۆ، بلېن: تۆ پېغەمبەريت].

پیتی «ن»

(I)

نہم سہ گانہ

نہم سہ گانہ ی کہ لہ لای ئیمہ و ہزیر و وکە لان
 بینہ لای تو - بہ خودا - نایکە یہ گاوان و شوان^۱
 ئەمە کہ رمیزہ دەلین وارسى شەرعى نہ بہ وین
 ھەموو عەبدى سەنەمن، باسى مە کہ گەورە کە یان^۲
 ھەر ئەدیبیک بووہ ساخوا لہ دەمى ناوہ بلئ:
 دەوڵەتى داوہ بہ کەر، نیعمەتى داوہ بہ سە گان^۳
 ھەر کە سیکی کە سە، ناکەس نییە، حەرفیکی بە سە
 وەرە سەر باسى خەت و خالى ھەتیوی خویمان^۴
 ئەى فدای خاکی دەرت تاجی کە ی و مە سەندى جەم
 وە ی بہ قوربانى سەروفیسی کە چت تاجی کە یان^۵

۱. لہ دەقى «گ.م.» دا لہ جياتى «وہزیر و وکە لان»، «وہ کیل و وکە لان» ھاتووہ و دەرپرینی «کہ لہ لای» لہ کاتى چاپکردندا پەرپوہ و کیشى دپړہ شیعەرہ کە ی لہ نگ کردووہ.
۲. [سەنەم: بوت]. حاجى مە بہ ستنى لہ «وارسى شەرعى نہ بہ وى» سولتان عەبدولحەمیدى دووہم بووہ کە کہ لہ سەردەمى ژبانى حاجى لہ ئەستەمبۆل ئەو سولتان بووہ و خوئى بہ میراتگرى شەریعەتى پیغەمبەر داناوہ و بہ خوئان دەگوت: خەلیفەى ئیسلام.
۳. لہ دەقى «گ.م.» دا نووسراوہ: «دەوڵەتى داوہ بہ سە گ.»
۴. لہ دەقى «گ.م.» دا وشەى «حەرفیکی» بە «پیتیکی» ھاتووہ و نووسراوہ: «پیتیکی بە سە».
۵. [کە ی: عینوائیکە بۆ پادشاکانى کە یانى، چە شنى کە ی قوباد، کە ی خوسەرہ و و کە ی کاوس. مە سەند: تەخت و بارە گا، دە سە لات و پلە و پایە. جەم: کورتکراوہ ی جەمشیدە پادشای بە ناوبانگی ئێرانى. فینس: کلاوى سوور کە تاییەتى توورکان بووہ.]

خۆم به "دارا" و به "ئەسکەندەر" و "خوسرەو" نادەم
 گەر بزائەم لەبەر ئەم دەرگە یە دەبمە سەگەوان^۱
 عاشقانی تۆ ھەموو تیری نیگاہیکی بەسە
 وەرە دەرگانی کەمان زامینی تۆم بمکە نیشان^۲
 بە ئومێدی ئەسەری حوسنی پەزا دەچنە ولات
 شیعەرەکانم کە سەرپا وەکوو خۆم بێ سەرپان^۳
 "نالی" و خاکی بەبە، «حاجی» و کۆیە بە مەسەل
 عەینەیی "حافیز" و شیرازە، "کەلیم" و ھەمەدان^۴

(۲)

خاکی جەزیر و بۆتان

خاکی جەزیر و بۆتان، یەعنی ولاتی کوردان
 سەد حەیف و سەد مخابن دەیکەن بە ئەرمەنستان^۵

۱. لە دەقەکانی «م.ر.س» و «ع.س» دا ئەم دێرە شیعەرە بەم جۆرە ی خوارەو ھاتوو: خۆم بە دار و بە سکەندەر و خوسرەو نادەم گەر بزائەم لەبەر ئەم قاپییە دەبمە سەگەوان.
۲. لە دەقی «م.ر.س» و «ع.س» دا ئەم نیوێ دێرە شیعەرە بەم جۆرە ھاتوو: «عاشقانت ھەموویان تیری نیگاہیکی بەسە».
۳. [ئەسەری: بەرھەم. حوسنی پەزا: دلخۆش کردنی راستەقینە و دل بەجی ھێنان.] لە دەقی «م.ر.س» دا لە جیاتیی «بە ئومێدی»، «بە تەماعی» ھاتوو.
۴. [بەبە: کورتکراوی بابانە، یتوی ھۆزێکی بەناویانگە لە شاری سلیمانی (کە ئیبراھیم پاشای کۆری سلیمان پاشای بابان بنەرەتی داناو) و دەورووبەری سلیمانیدا حاکم بوون. عەینەیی: دەقاودەق، راستەوپاست.] لە چەند دەقی کدا لە جیاتیی «عەینەیی»، «ھەرۆ کوو» ھاتوو.
۵. مخابن: حەیف.

وارېگه تان ده به سړی عیلاتی جاف و بلباس
 گهر مردوون له گهرمین مه منووعه بچنه کوستان^۱
 کامی کچ و هه تیوی شیرین بی، رای ده کیشین
 هاوار ده به نه بهر کی؟ په شمه، ده خیل و ئامان^۲
 مه سجد ده بیته دیره ناقووسیان موئه ززین
 مه تران ده بیته قازی، موفتی ده بیته ره هبان^۳
 هیچ غیره تیک نه ماوه سه دجار قه سهم به قورئان
 په یدا بی ئه رمه نستان نامینی یه که له کوردان
 سه رتان له قور هه لینن، ئه حوالمان ببینن
 چونین له دهستی زولمی بی دینی دوور له ئیمان
 وه لاهی سوممه بیللا، ته لاهی ئهم به لایه
 هه ر هیندی پی ده زانن ئیقلمی کرده توفان^۴
 توفانی ئاو نییه هیچ، ده رچی له کیوی "جوودی"
 به حری تفهنگ و توپه، ئینسانه به حری "عوممان"^۵

۱. له ده قی «ع.م.ن» دا له جیاتی «گهر مردوون له گهرمین» نووسراوه: «گهر مردوون له گهرمیان» و له ده قی «م.ر.س» یشدا «که مردبن له گهرمین» نووسراوه.
۲. له ده قی «گ.م» دا له جیاتی «کامی» وشه ی «کامه» هاتووه.
۳. [مه تران: زانای ئایینی فه له، پله بالاتر له قه شه و ئه سقه ف. دیره: جیی خواپه رستی فه له. موئه ززین: بانگوئز. ره هبان: خو پاریز و چله کیش بو عیاده ت.] له ده قی «گ.م» دا له جیاتی «مه سجد ده بیته دیره» بهم جوړه نووسراوه: «مزگوت ده بیته دیر و...».
۴. [سوممه = «ثم»: له پاشان. ئیقلم: ولات].
۵. ئهم ده قه مان له ده ستووسه که ی «ع.م.ن» وه رگرت دنا له ده قی «گ.م» دا نووسراوه: «توفانی ئاو نییه تا ده رچی له کیوی جوود» [جوودی نیوی کیوکه (به پیی هه ندی سه رچاوه له نزیکي شاری موسلدا)، که گه میکه ی نوو حی پیغه مبه ر دوا ی توفانه که له سه ری له نگه ری گرتووه].

ئەم قیسسە یە کە کردم ناگاتە چەند سالی تر
 ئەم حالەتە دەبینن یەك یەك بە چاوی خۆتان^۱
 حال ئیستیكە وەهایە مەگەر خودا بە سووکی
 تیکیان بدا وەئیللا دوورە لە عەقلى ئینسان^۲
 هەرچی وەکوو بەیانم بو کردوون بە تەحقیق
 پەیدا دەبن سەگانه، کام قور بکەین بە سەرمان^۳
 لەم بەینە ئیتتیفاقی پەیدا بکەن بە مەردی
 فەرقی نەبی شوان و جووتیار و میر و گاووان
 [سویندیش بخۆن بە دین و ئیمان و سى تەلاقە
 بو حیفزی دین و میللەت خۆتان بکەن بە قوربان]^۴
 گەر هیچ نەبی بە ئوین تایبع بە دەولەتێ بن
 بیگانه چاکە دوشمن نەك دوشمنی لە خۆتان^۵

۱. ئەم دەقەمان لە چاپی «گ.م» وەرگرت کە لەویدا نووسراوە: «ئەم قسە یە کە کردم». لە دەقی «م.م» دا نووسراوە «ئەم قیسە ی کە کردم».

۲. [سووک: زوو. بە سووکی: بەم زوانە]. لە دەقی «گ.م» دا لە جیاتی «حال ئیستیكە وەهایە» نووسراوە: «کار ئیستیكە وەهایە».

۳. موحەممەدی مەلا کەریم لای وایە «سەگانه» هەلە یە و «سى گانه» واتە: سى قات، یان سى جۆر راستە، چونکە وا مەعنا ئەدا بە دەستەووە. سى گانه: وشە یە کى فارسییە و لە شیۆه نووسینی فارسیدا «سەگانه» ئەنووسرێت. -ههنگاوئى تر: ۱۱۵.

۴. [موحەممەدی مەلا کەریم ئەلێ: لەو بە یازە ی کە لەبەر دەستما بوو ئەم بەیتەم لەبیرچوو بوو بیخەمە ئیو تیکستە کە ی کاک کەریم و کاک سەردارەووە. -ههنگاوئى تر: ۱۲۱. ئەوا ئیمە بە

گۆڕە ی ئەو جینگە ی خۆ ی بۆ ی دیاری کردبوو لێرە زیادمان کرد].

۵. ئۆین: وشە یە کى تورکییە بە مانای فیل، حیلە، یاری، گەمە دێ.

رۆمی وه کوو بهنی موون کهس پشتیان پی نه بهستی
 که وتوونه داوی خوڤیان، سه رگه شته ماون و هه یران^۱
 کوا والیی سه نه ندوج، به گزاده یی ره واندوز
 کوا حاکمانی بابان، میری جزیر و بو تان^۲
 ئەو ئایه تهی «فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ» خوا که فه رموی
 ئیجرای ده کهن سه گانه «بِالْأَنْفُسِ» شاهی خوڤیان^۳
 کوا ئەو ده مهی که کوردان ئازاد و سه ربه خو بوون
 سولتانی مولک و میللهت، ساحیبی جه یش و عیرفان
 جو شیک بدهن وه کوو هه نگ، ته گبیر بکهن به بی ده نگ
 ئە سه بابی شه ر په یدا کهن توپ و تفه نگ و هاوان^۴

۱. سه رگه شته: سه رلی تیکچوو.

۲. سه نه ندوج: شاری سنه ی کوردستانی ئیران.

۳. [فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ: نه حل: ۳۶. واته: له زه ویدا گه شت بکهن].

۴. [هاوان: خومپاره هاوێژ. موحه ممه دی مه لا که ریم ئەلێ: له م به یازه ی به رده ستمدا له باتی
 «ته گبیر»، «ته دبیر» نووسراوه، ئەمه ش به راست ده زانم، چونکه له گه ل شیعری کلاسیکی
 کوردیدا جو رتره. هه روه ها پی وایه وشه ی «په یا» دروسته و «په یدا» هه لێه. موحه ممه دی
 مه لا که ریم ئەلێ: من له گه ل دوکتۆر که مال مه زه بردا هاوده نگم که پی وایه ئەم به یته هی
 حاجی قادر نییه ده ستکاری کراوه، چونکه توپی «هاوان»، هه رچه ند له سه ده کانی ناوه راستدا
 دروست کراوه، به لām له بهر ئەوه ی زیانی له قازانجی زۆرتر بووه بۆ هه ر لایه نی به کار هیترابی،
 پشت گوێ خراوه و له بیر چووه ته وه، دووه مجار، چه ند سāl پاش مردنی حاجی قادر، واته:
 له شه ری پرووسیا و ژاپۆندا (۱۹۰۴ - ۱۹۰۵) دووباره به کار هیتراوته وه. هه روه ها ئەلێ: ئەم
 به یازه ی به رده سیشم پاشماوه ی به یته که ی ئاوه ها تو مار کردووه: «ئە سه بابی شه ر په یاکه ن،
 ئەرکانی هه رب و لێدان». - هه نگاوێ تر: ۱۱۶، ۱۱۷.

پارانه‌وه و تەوہ ككول لەم عەسرە پارە ناكا
 تیرە دو‌عای «جەوشن»، پەیکانە «حیرز» ی مەیدان^۱
 بۆچی بەشیری ئیّمە - یەعنی پەسوولی ئەکرەم -
 هیچ ئەدعیەى نەزانی پۆژی کە دەچوو مەیدان؟^۲
 وهك «خێوه» و «بوخارا»، بەلا ناپاروا بە ھیممەت
 پەفەمى بکەن مەشایخ، دەفەمى بکەن مەلاتان^۳
 ھەر شیخى کەوتە شوینى یەك دوو کەسى پەش و پروت
 خەلکى بە موور دەزانی، خوێ حەزەرەتى سولەیمان^۴
 یەكستان نەچوونە گەردش وا تى دەگەن لە دنیا
 ھەر پادشاهی پۆمە و شاھی عەجەم لە تاران^۵

۱. جەوشن: وشە یەکی عەرەبییە بە مانای زەر، زڕی ئاسن دى. لە دەقى كتيّبه كەى «حاجى قادرى كۆيى...» مامۆستا موحمەدەدى مەلاكەرىم دا لە جياتى «حرزى» وشەى «حزبى» بەكار ھاتووە، «حرز» یش، بە مانای جوړە نووشتە یەك دى، حزبیش جوړە دو‌عا یەكە. لە دەقى «گ.م» و «ع.س» یشدا «حیرس» بەكار ھاتووە. ئیّمە لە سەر دەقى «م.م» «حرز» مان تۆمار كرد.
۲. [بەشیر: مزگینى دەر. ئەدعیە: كۆى دو‌عا واتە: پارانه‌وه لە خودا].
۳. [خێوه و بوخارا: نێوى دوو شارن لە ئۆزبەكستان كە شوینى كۆبوونەوہى پیاوچاكان و شیخانى تەریقەت بوو]. لە دەقى «گ.م» دا نووسراو: «دەفەمى بکەن مەشایخ» ئیّمە لەسەر دەقى دەست‌نووسە كەى «ع.م.ن» كرمان بە «رەفەمى بکەن مەشایخ دەفەمى بکەن مەلاتان». چونكە جووت وشەى «پەفەم و دەفەم» جوان لێكترى دەوہ‌شیئەوہ نەك ھەردووکیان ھەر «دەفەم» بن.

۴. [موور و سولەیمان: ئاماژە بەو چیرۆكە قورئانییە كە لە بارەى حەزەرەتى سولەیمان و میلوورەوہ ھاتووە. موحمەدەدى مەلاكەرىم ئەللى: لەم بەیازەى بەردەستەدا لە جياتى «شیخى» «میرى» ھاتووە كە ئەمە زۆر لەبارتەر، چونكە لەگەل باسى سولەیماندا كە میر بوو جوړترە و بە تەواوى گلەبە، حاجە، لە میرانە، ھاوچەرخی، خۆى دەگەبەنێ. - ھەنگاوى ت:

قوتبی زه مانه «خالید» ئاواره بوو وه کوو من
 بی قه در و قیمهت و شان، بی خان و مان و بی نان^۱
 شیر و قه لهم شه ریکن لهم عه سره دا دریغا
 شیرم قه لهم تراشه و کالانییه قه لهمدان^۲
 ئەم مه سئه له مه شهووره گهر قور ده که ی به سه رتا
 ئیکسیره خاك و خوئی ده رمالی گه و ره مالان^۳
 ته نها ئیمه وه هانین، دیباچه یی "مهم و زین"
 حالیت ده کا چلونه ئەحوالیان سوخه ندان^۴
 خو تان ده ئین: - ئەگه رچی مه شهووری خاس و عامه -
 هه ر پړیویه ک گه پابی ئازاتره له شیران
 سه د قائیمه و قه سیده کهس نایکړی به پوولی
 پوژنامه و جه ریده که وتوته قیمهت و شان^۵

۱. مه به سستی مه ولانا خالیدی شاره زووری نه قشبه ندیی (۱۷۷۷ - ۱۸۲۶ ز). له ده فی «گ.م» دا نووسراوه: «وهك من بووه ئاواره».

۲. له هه ندی ده قدا نووسراوه: «سه یف و قه لهم شه ریکن».

۳. ئیکسیر: وشه یه کی یۆنانییه، به و مادده یه ده ئین که به هه ر مه عده یتکی تریدا بکه ن ده یکات به زیر.

۴. دیباچه یی مهم و زین: مه به سستی پی شه کی مهم و زینی ئەحمه دی خانیه [سوخه ندان: قسه زان].

۵. [قائیمه: لاپه ره ی کتیب که هۆنراوه یا په خشایتیکی تیدا نووسرابی. جه ریده: وشه یه کی عه ره بییه به مانای پوژنامه یه]. ئەم دپره شیعه ره ته نیا له ده قه که ی «م.ر.س» دا هه یه و ئەوا بو یه که م جار بلاو ده کر یتوه.

بنوارە سەئى و غيرەت ئىستالە دەولەتى رۆم
 خويان خەزىنەدارن، خويان تەيبىب و سولتان^۱
 ھەر دوينى ئەھلى "سوودان" ھەستانە پىي وە کوو شير
 ئىستىكە موستەقىللن مەحسوودى كوللى ئەدىان^۲
 "بولغار" و "سیرب" و "یونان"، ھەم "ئەرمەن" و "قەرەتاغ"
 ھەر پىنجیان بە تەعداد نابن بە قەددى بابان^۳
 ھەر ئىكە موستەقىللن، كوللىكى دەولەتکىن
 ساحىبى جەیش و رايەت، ئەركانى حەرب و مەيدان^۴
 ھەم ھەققىانە ئەرمەن، غيرەتکەشى يەكترن
 وەك ئىمە نین لەگەل يەك دەعوا بکەن بە شیران^۵
 بۆ فەننى حەرب و سەنئەت، بۆ زەبت و رەبىتى مىللەت
 دەينىرنە ئوروپا گەورە و بچووکى خويان^۶

۱. لە دەقە چاپکراوھ کاندالە جياتى «دەولەتى رۆم»، «لە نىئو ئوروپا» ھاتووہ.
 ۲. ئەم نىوہ دىرہ شىعەرە لە دەقى «گ.م» دا بەم جۆرہ ھاتووہ: «ئىستىكە موستەقىللن مادوونى
 كوللى ئەدىان» لە دەقى «ع.م.ن» يشدا بەم جۆرہ ھاتووہ: «ئىستىكە موستەقىللن وە کوو جەمەئى
 دەولەتان». بەلام ئىمە لەسەر دەقى «م.ر.س» وە کوو سەرەوہ مان نووسى چونکە گونجاوترہ.
 ۳. سیرب: خەلکى ولاتى «سىربىيا» ن کە ئىستە ولاتىكى سەرہەخۆيە و لە يوگسلافيای پىشوو
 جياپوتەوہ. قەرەتاغ: ئەمىش بەشىكە لە يوگسلافي پىشوو. لە دەقى «گ.م» دا لە جياتى
 «تەعداد» وشەى «ئەژمار» نووسراوہ.

۴. [ئىكە: يەكە. جەيش: ھىز، لەشکر. رايەت: ئال].

۵. غيرەتکەش: غيرەتکىش، بەغيرت و ئازا. لە دەقى «گ.م» دا «غيرەتکىش» نووسراوہ.
 بەلام لە دەستىنوسەكەى «م.ر.س» دا «غيرەتکەش» ھاتووہ و ئىمەش پشتمان بەو بەست،
 چونکە لەگەل زمانى شىعەرى سەدەى نۆزدەھەمدا دەگونجى.

۶. [زەبت = «ضبط»: کۆکردنەوہ. رەبت = «ربط»: پىکەوہ لکان].

«حاجی» کەسیکە بێکەس بو ئیوه قور دەپۆی
گویی لی دەگرن زەریفه، ناگرن بە لا له خۆتان

(۳)

له رۆما کەوتە بەرچاوم

له رۆما کەوتە بەر چاوم کەسیکی هائیم و حەیران
به هەیهت تیگهیم کورده به شیوهی ئەهلی کوردستان^۱
که چوومه خدمهتی پرسیم: برادر خەلکی کام جیگای؟
له کام لا هاتووی؟ گریا! گوتی: بابان! گوتم: بابان؟^۲
دلم داوه گوتم: باوکه هەموومان بێ کەسین لێره
چ قەوماوه؟ گەلی حەیفه، مەگریی هەروەکوو باران
گوتی: بو غوربەت و پرووتی نییه ئەفغان و هاوارم
له داغی حاکمی خۆمه، له شان و شهوکهتی تورکان^۳
گەلیکم بیستوو هەستی و بلندیی دەولەتان ئەمما
جیهان نەیدیوه هەستی و میسالی حالی کوردستان^۴

۱. مەبهستی له پۆم، شاری ئەستهنبوولە. [هائیم: سەرگەردان و پەرۆش]. له دهقی «گ.م» دا له جیاتی «به هەیهت تی گهیم»، «له رەنگا تی گهیم» هاتوو.
۲. له دهقی «گ.م» دا [له جیگای «له کام لا هاتووی»]، «له کام جی هاتووی» نووسراوه.
۳. له دهقی «گ.م» دا له جیاتی «ئەفغان» واتا هاوار «گریان». وه له جیاتی «تورکان» وشە «کوردان» هاتوو.
۴. [موحه مەدی مەلا کەریم «حاکمی کوردان» ی له «حالی کوردستان» پێ راسته].

له وه قتی خوئی هه موو شا بوون، سه راپا بی غه م و شا بوون
 له جوودا حاته می تائی، له شهردا پوسته می مهیدان^۱
 له پیشا خاکی مه لانه ی پلنگ و شیر ی ئازا بوو
 نه میستا مار و میروو گورگ و ریوی لئی ده که ن سهیران^۲
 له کوئی ما نه عره ته ی ته قله و جللیت و پرمب و پرمبازی؟
 له کوئی ما دهنگی زورپنا و دههول و شایی و سهیران؟^۳
 له هارپی شه شپه پرو نه پرپی سوار و بهرقی شه شخانه،
 له ته ققه ی نال و شه ققه ی سم، له په ققه ی توبز و قه لغان^۴
 دههاته جونبوش و له رزین له ماهی بگره تا ماهی
 له سه حرا چه نده وه حشی بوون له ترسان چوونه سه رکیوان^۵
 له ریزی زهبر و زهنگی وان که سیکی تر نه بوو هه رگیز
 به شیر ی حیشمه تی کورده که ماوه دهوله تی ئیران^۶
 سه را و نه یوانیان ئیستا که لاوه ی کونده بوو و جوغده
 نه گهر مهیدان و دیوانه سه راپا بوویته جیی دو مان^۷

۱. [تائی = طائی. «شا» ی یه که م: پاشا و میر. «شا» ی دووهم: شاد و که یف خو ش].

۲. نیوه دپری یه که مان له سه ر ده قی «م.ر.س» تو مار کرد.

۳. [نه عره ته: گوران دن. ته قله و جللیت: به و یارییه ده لئین که سوارکاران به سه ر نه سپه وه له گو ده ده ن (چه و گان)].

۴. [شه شپه پ و شه شخان: دوو جو ره چه کی کۆنن. توبز: کوته کی بزمار پژ کراو (گورز). قه لغان: سپه ر].

۵. ماهی یه که م: ماسی. ماهی دووهم: به مانای مانگه.

۶. له ده قی «گ.م» دا نوو سراوه: «به شیر و حیشمه تی وانه ده مینی دهوله تی ئیران».

۷. جوغده: [بایه قوش] جو ره کونده بوویه که. [دۆم: هوژیکی کوچه ری کوردن که به پیشه ی

له پاشی ئه وهه موو گریان و ناله و زاریه پیّم گوت:
 عهزیم غه م مه خو هیّنده، له سایه ی ره حمه تی ره حمان^۱
 ئه میریک ماوه پاشایه، گوتی: کییه؟ گوتم: شیره!
 گوتی: لیره؟ گوتم: لیره! هه تا تاران و هیندستان
 به خوئی شیره وه کوو ناوی له شهردا دوژمن نه ندازه
 ته مایان هه ر به ئه وه ماوه جه میعی خاکی کوردستان^۲
 هه چی جیگه ی ئومیدمانه و ئه وی دلخوش ده کا ئه مپو،
 که سی دی له وه به دهر نایته غه مخوری گه لی کوردان!^۳

(۴)

په رچه م و فیسی که چی تو

په رچه م و فیسی که چی تو ئه ی جوان
 تاجی که یانه و عه له می کاویان^۴

خه پاتی و کلاش چنین به ناویانگن. موحه ممه دی مه لا که ریم به پشت به ستن به گو فاری ژین و
 جوانی و له باری مه عناوه، پیی وایه به جیی «جوغد» «مشکه» باشته، تا دوو جار کونده بوو
 دوویات نه بیته وه. - هه نگاوئ تر: ۱۲۹.

۱. له ده قی «گ.م» دا نیوه دیپری یه که م به م جو ره هاتووه: «له پاشی ئه م هه موو گریان و زاری و
 ناله یه پیّم گوت:». له جیاتی «عهزیم» وشه ی «برادر» هاتووه.

۲. له هه ندی له ده قه کاندایه جیاتی «جه میعی»، «ته واوی» هاتووه.

۳. ئه م نیوه دیپره له ده قه که ی «م.م» مان وهرگرتووه. «بنواره: مه سهوود موحه ممه د، حاجی
 قادری کوئی، به غدا ۱۹۷۶ ب ۳، ل ۳۶۹».

۴. له ده قی «گ.م» دا له جیاتی «که چی» وشه ی «که چیت» هاتووه. [په رچه م: مووی سه ر
 هه نیه. فیسی: کلاو. که یان: زنجیره پاشایانی که ی وه ک: که یکاوس، که یخه سه ره و که یقوباد

من له غه مت ریگه یه کم که و ته بهر
 خوانی به هه شته و سه فیری هه فت خوان^۱
 بیژهنی چاهی زه قه نی تو یه دل
 راهی نه جاتی فه له ک و ریسمان^۲
 تیری موژت بو دلی ئه سفه ندیار
 تیری گه زی رۆسته می مازهنده ران^۳
 فیرقه تی تو له شکری ئیرانییه
 سه بری منیش له شکری تو و رانیان
 به سیه تی سا خوینی سیاو ههش نییه
 جان و دلت بر دوه هه م دینمان
 «حاجی» یه فیرده و سیی کورد، سا ئه توش
 گوئی وه کوو مه حموود مه ده قه ولی به دان^۴

و...]. عه له می کاویان: ئالای کاویان، ئه و که و له ی که کاوه ی ئاسنگه ر کردی به ئالای
 شوپشه که ی له دژی ئه ژده هاک و بوو به ئالایه کی میژوویی.

۱. [هه فت خوان: ههوت قوناغی دژوار و گران، یه کیکه له چیرۆکه کانی شانامه ی فیرده و سی
 که بریتیه له وه کاتی رۆسته م بو نه جاتدانی که ی کاوس ده روا بو مازهنده ران، تووشی ههوت
 کاره ساتی دژوار ده بی و به چالاکی لیان رزگار ده بی. ئیستا ئه م ههوت خوانه بووه به په ند بو
 ئیشی تووش و ئهسته م. وا مه شهووره ته نیا رۆسته م و ئه سفه ندیار توانیوه یه ئی ده رباز بین].

۲. [بیژهن: یه کیکه له که سایه تییه کانی شانامه ی فیرده و سییه]. چاهی زه قه ن: چالی چه نا که.
 ۳. [گه ز: جوژی داره که له شانامه دا ده لی: سیمورخ تیریکی لی دروست کرد و له نیو ئاوی
 زه هردا کولاندی و هیئای بو رۆسته م تا چاوی ئه سفه ندیاری پی بنگوئی، چون ته نیا ئه مه
 چاره ی کوشتنی بوو].

۴. فیرده و سی: مه بهستی له ئه بولقاسمی فیرده و سی دانه ری شانامه یه، له سه ر داوای سولتان
 مه حموودی غه زنه وی ئه و داستانه ی به شیعر هۆنییه وه. مه حموود: مه بهستی سولتان
 مه حموودی غه زنه وییه، که به قسه ی به دکاران له جیاتی پاداشت، فیرده و سیی ده ربه ده ر کرد.

(۵)

فہلہک بہ تیر و کہمانن^۱

فہلہک بہ تیر و کہماننّ لہ ئیمہ چوویتہ کہمین
 شکارگاہی زہمینہ، لہ چہنگی کیوہ دہچین!^۲
 دہخاتہ گہردہنی ئیمہ میسالی دابہستوو
 گوریسہ کی بہلہ کی سوبح و شام و ناترسین^۳
 بہ حوققہ بازی و لہ عبی زہمانہ ناغلہ تیین
 ئەمیستہ پی دہکەنین و لہ ئاخرا دہگرین^۴
 ئەمین مہ بہ لہ سبہیننّ ئەمەت بہ سەر دینن
 حوادیساتی زہمانہ کہ نایہ تہ تەخمین
 وجوودی ئیمہ کہ رۆژی حەیاتی ئاوا بوو
 یەقین بزانیہ کہ شەولیگہ راو و دہربہ دہرین^۵

۱. [ھەر وەك چۆن لە پێشەکییە کەدا ئاماژە ی پێ کرا حاجی ئەم پارچە شیعەرە ی بۆ لاواندنە وە ی شاعیرێکی کوردی داناوہ بە ناوی (کەیفی) کە ھاوہ لێ خۆی بووہ لە شاری ئەستەنبۆل و لە وێدا فەوتی کردووہ].

۲. بۆ کیشی شیعەرە کە ئەبێ وردە وەستائێک لە سەر «ر» ی «شکارگاہ» بکری. شکارگاہ: بە مانای شوین و جیگہ ی راو دی. [لە چەنگی کیوہ دەچن: واتە: هیچ پێگہ ی دەر باز بوونمان نییە].

۳. [دابەستوو: بە و گاجووتە ئەلێن کە نیر و ئامووری لە مل دەکن و بۆ جووتکردن ئەبیەن]. سوبح و شام: سبەینن و ئیوارە.

۴. حوققہ بازی: وشە یەکی فارسییە بە مانای فیلبازی یاخود فرۆفیل دی.

۵. [شەولیگہ راو: شەولی شیواو، شەو بە تال بە سەر بردن].

ئەم ئەر زە كۆنە ھەوارە، خەلايىقىش كۆچە
 تەماعى سوورى نەبى كەس لە ژىرى چادىرى شىن^۱
 دووگەز زەمىن و سى گەز جاو و مستە خوئىكە
 لىياسى پىخەف و رايەخ ھەتا دەگاتە سەرىن^۲
 سەبا موسەللەمى ئافاقە قاسىدى غورەباى
 ئەنىسى يارى و ھەمرازى عاشىقى غەمگىن^۳
 سبەينى ھەستە، مەوہستە خەبەر بگەينە ولات
 ديارە چەندە ھەزىن و غەرىب و بى كەيفىن^۴
 كە چوويە سەرحەدى «بابان» و عىللەكەي «جافان»
 بگىرىي ھەروەكوو بارانى ماھى فەرورەردىن^۵
 لە قور بىنشە بلى: قەوم و قىلە ھاوارە!
 ئەسىرە «كەيفى» لە رۇما لە ھەبسى زىرى زەمىن^۶

۱. [سوور: جەژن، ئاھەنگ و شادى]. تەماعى سوورى: ھىواي شادى و خوئشى. چادىرى شىن: مەبەست لە ئاسمانى شىنە.
۲. [جاو: خام، پارچەيەكى سىي كە بە زۆرى بۆكفن بەكار ئەھىنرىت. رايەخ: ئەوھى بۆ خستەنە ژىر بىي، راخەر].
۳. [قاسىد: نامەبەر. ئافاق، كۆي ئوفوق: ئاسۆ: سۇما. ئەنىس: ھاودەم و ھاوھل].
۴. لە دەقى «گ.م» دا لە جياتى «خەبەر» وشەي «وہلام» بەكار ھاتوۋە. لە دەقى «ع.س» دا نيوە دىرى يەكەم بەم جوړە نووسراوہ: «سبەينى مەوئستە خەبەر بگەينە ولات». [لە وشەي «بى كەيفىن» دا تەوريە ھەيە، ھەم بى كەيف و شادى دەگەينەن و ھەم بى كەيفىن واتە «كەيفى» شاعىرمان لە دەست داوہ].
۵. فەرورەردىن: ناوى يەكەمىن مانگى بەھارى ئىرانىيە.
۶. [رۇم: ئەستەمبۆل. ھەبسى زىر زەمىن: زىندانى ژىر زەوييە، واتە: مردوۋە و ئىژراوہ].

له كوردی بگره هه تا تورك و عارب و عهجه می
 له ئاخ و داخی دهسووتین و شین ده کهن ده گرین^۱
 له «کویره دی» یی که «که یفی» ی تیابی فیرده وسه،
 جه هه ننه مه که نه ما «که یفی»، شاری قوسته نتین^۲
 هه زین و دهره می ئەم شاره زۆری بیگانه ن
 له هه سره تی عهجه با! شاره زووری چهن ده گرین!^۳
 گه لی هه ناسه ی کیشا و چاوی خو ی گیرا
 که سی نه دی له عه شیرت، له داخی چۆن نه مرین!
 زوبانی کوردی و تورکی و فارسی و عه ره بی
 وه های ده زانی وه کوو به ی تی خوسره و شیرین
 ئەمه ش ده لیله له تهئسیری مه رسیه ی که گوتم:
 چوار زوبانی تیدایه قه سیده یی ره نگین

۱. ئەم دێره شیعره له هیچ سه رچاوه یه کی چاپ کراودا نییه، ته نیا له ده ستنوسه که ی
 (م.ر.س) هاتوو ه ئیمه ش وا بۆ یه که م جار بڵاوی ده که ی نه وه.

۲. [وهك چۆن له پیشه کیه کهیدا ئاماژه ی پیکرا «کویره دی» ئەو دێیه یه که زیدی که یفی بووه که
 حاجی به شیوه ی جوان ئاماژه به و دێیه ئەکات].

۳. دهره م: شیواو په شوکاو. له ده قی «ع.م.ن» دا نووسراوه: «له هه سره تی شاره زووری
 عهجه با چۆن نه گرین».

[موحه ممه دی مه لا که ریم ئەلی: له ده سنووسی کدا له جیات ی «شاره زووری» نووسراوه:
 «شه هره زووری»، ئیستا لام وایه ئەبوو له کاتی به راورد کردنی تی کسته کاند «شه هره زوور» م
 بنووسیایه، چونکه له شیعر ی کلاسیکی کوردیه وه نزیک تره له «شاره زووری». هه نگاو ئی تر:

«دریغ و حسرت ازان شاہباز سدرہ نشین
 بہ دام مرگ فتاد و بہ خاک گشت دفین»^۱
 «ز لوحہی خط موزون و قطعہی منظوم
 خجل شد "ابن ہلال" و روان "ابن متین"»^۲
 بہ کی بلیم کہ بہ «کہیفی» بلّی بہ کہیف و سروور:
 غہمی نہ بیّ لہ فہلہک عاکفانی چللہ گوزین^۳
 «جُنُوبُهُمْ تَتَجَافَىٰ عَنِ مَضَاجِعِهِمْ،
 يَسْتَغْفِرُونَ لَكَ بِالْغُدُوِّ حَتَّىٰ حِينَ»^۴
 «عَلَىٰ تَعْلُو بِأَعْلَى الْجَوْدِ عَبْرَتُنَا
 مَدَى الزَّمَانِ أُنُوحُ نِيَاحٍ مُنْتَدِبِينَ»^۵

۱. [داخ و کہ سہر بُو تہو شابازہ کہ تہوہندہ بہرزہ، داری سیدرہی بہ ہہشت، جیّی نیشتنہوہی بوو تہو مہزنہ کہوتہ داوی مہرگ و لہ دلی خاکدا نیژرا].
۲. [لہ بہر لاپہرہی خہتی رٹک وپیکی ہہلہستی کیشہداری تہو سہرشور بوو «ئیینوو ہیلال» و زوبانی بہربوو «ئیینوو مہتین»]. لہوانہیہ تہم ئیینوو مہتینہ ہہلہی پروونوسکەر بیّ و ئیینوو یہمین دروست بیّ، چونکہ پاشتریش ناوی ئیینویہمین دینیّتہوہ].
۳. [عاکفانی چللہ گوزین: چلہ کیش، تہو پیاوچاکانہ کہ بہ نییہتی عبادہت چلہ دہ گرن و تا چل رُوژ لہ مزگہوت یان چلہخانہدا بہ رُوژدا رُوژوو دہ گرن و بہ شہویشدا عبادہت دہ کەن، یان مہبہست پیریانی ئاسمانہ].
۴. [تہو چلہ کیشانہی کہ خہویان لہ خوّیان حہرام کردووہ و دوو پالوویان جیگہ خہو بہ خو ناگرن و خہریکی عبادہتن و شہو تا بہیان داوی لیبوردن لہ خوا بُو تو دہ کەن. تہم بہیتہ ئاماژہیہ بہ ئایہتی: «تَتَجَافَىٰ جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَ طَمَعًا» سہ جدہ: ۱۶].
۵. [تہ سیرینی چاوہ کانم بہ لیزمہ دہرژین بہ سہرمدا، تہمنیش شین و رُوژومہ وہ کوو شیوہ نکہران]. تہم دیژہ شیعرہ عہریبہی حاجی لہ ہیچ سہرچاوہیہ کی چاپ کراویدا نہ ہاتوہ، تہنہا لہ دہفی دہستنووسہ کە «م.ر.س» دا ہاتوہ، ئیمہش توّمارمان کرد.

«اوگون که اسب کلامی زمانه ایلدی زین
 کف کفایتی کیفیه ویردیلر دزگین»^۱
 «بوگیجه کیفی افندی گورندی رؤیادیه
 جنانده زمره غلمان و حوره اولدی یقین»^۲
 «کسلدی ماتم نظمنده زههره نك تارى
 طاغلدی حسرتی نثرنده عقدہ ی پروین»^۳
 «کبیر در بو مصیبت، عظیم واقعه در
 «صغیر» یازینه تأریخی، خامه ی مشکین»^۴
 له یهك دوولاوله هه تیوی له پاش به جی ماوه
 یه کیکی بیکری مه عانی، دوانی تیقلی هه زین»^۵

۱. [واته: ئەو پوڤه که زمان ئەسپی کهلامی زین کرد، کهفی (له پی دهست) کیفایه تی جلەوی دا به دهست که یقییه وه.]
۲. [ئەمشەو که یقی گۆیا به خەو دیتراوه، له جیناندا زومرە ی غیلمان و حۆرییان لێان یه قین بو.]
۳. [واته: تارى زوهره له ماته می نه زمیدا، گرپی پهروین له هه سره تی نه سریدا کرایه وه و هه لوه شا.] ئەم سێ دپره شیعره تورکییه ی حاجی له هیچ سه رچاوه یه کی چاپ کراودا نه هاتوه ته نها له دهستنووسه که ی «م.ر.س» دا نه بی. ئیمه ش خستمانه پال ئەم لاوانده وه یه.
۴. [واته: گه وره یه ئەم موسیبه ته! واقیعه یه کی عه زیمه! «صغیر» ی بنووسه ته ئریخه که ی دیسان، خامه ی موشکین! مانای ئەم چوار به یته تورکییه موحه ممه دی مه لاکه ریم له مامۆستا شوکر موسته فا که لێزانی ئەم بواره یه - گپراوه ته وه. - هه نگاوئ تر: ۱۱۴۱.]
۵. وشه ی «صغیر» به حیسابی «جومهل» ده کاته سالی ۱۳۰۰ ی کوچی [م] که سالی کوچی دوایی «که یقی» یه و به رانه بر به سالی ۱۸۸۳ ی زایینی ده وه سستی به م لیکدانه وه ی خواره وه یه: ص = ۹۰، غ = ۱۰۰۰، ی = ۱۰، پ = ۲۰۰، صغیر = ۱۳۰۰ ه.
۵. [بیکری مه عانی: مانای دهست نه خواردوو و کهس پی نه زانیو. بیکر: کچی شوو نه کردوو. تیقل: منالی ورد.]

ئەمن کە مامی ئەوانم دەیاندمە ئودەبا،
 کچانی زادهیی تەبعی لە تیفی حەجلە نشین^۱
 وەلئ کورانی رەزانین بە خاکی رۆم و دەلین:
 لە لای ویلایەتەو چاوەنۆری مامی تەیین^۲
 قەلەم شکا و موره ککەب پژا و نامە نەما
 لە داغی قافیە تا خۆی گەیاندم ئاھ و ئەنین^۳
 ئەدیب و عاقلئ لەم بەحرە وەك "تەری بن گۆم"
 گەلئکی ون بوو «حاجی» وە چاکە لئ دەرچین^۴

۱. حەجلە: ژووری رازاوەی بووک و زاوايە، حەجلە نشین: ئەو بووکە ی کە لە ژووری بووکینی دانیشتی بەتایبەت لە یە کەم شەویدا.
۲. لە دەقی «گ.م» دا لە جیاتی «چاوەنۆری» وشە ی «چاوەدۆری» هاتووە.
۳. ئەم بەیتە لە یە کئ لە دەستنووسە کانی لای مندا هەبوو لە کاتی سەرپەرشتی کردنی چاپدا تۆمارم کرد «موحەممەدی مەلاکەریم».
۴. «تەری بن گۆم» یا خود «وەك تەری بن گۆم رۆیشت» ئیدیۆمیککی کوردییە بە مانای بە فیرۆ و بە بئ دەنگ رۆیشتنە. حاجی ئەمە ی لەم شیعەریدا بە کار هێناوە. «بنواری جەلال مەحموود، ئیدیۆم لە زمانی کوردیدا، بەغدا ۱۹۸۲، ل: ۴۷۵».

پیتی «و»

(۱)

نه گهر لیډانه مه قسوودت

نه گهر لیډانه مه قسوودت بفرموو
 وه گهر قه تلّه مه رامت ها! ده سا زوو
 له پږی خوا مه یکه ته حسیلداری ئیمه
 ره قیپی کافر و بی دین و به دخوو
 شهو و پوژئی ده برژیم و ده قرچیم
 به سووتن ئیکتیفا ناکه م وه کوو موو^۱
 گه لاویژه گه لاویژی دوو چاوت
 دره وشاوه، سهر و پریشم سپی بوو
 که خوځیان خسته به حری نه شکی خوځین
 دل و جان بو ته وافی خالی هیندوو
 به قه ولی تاجری ده ریایی نه خبر
 دلی دیوانه تی چوو پوچی ده رچوو^۲
 نه گهر دیققه ت بکه ن «حاجی» ده زانن
 له به رچی شیخه کان وا بوونه کهندووا

(۲)

نومیدی وه سلی توّم زانی

نومیدی وه سلی توّم زانی نیشانه ی بی نیشانی بوو
 نه وه ی ئیمه ی فریب دا ئیلتیفاتی سهر زوبانی بوو^۳

۱. وشه ی «سووتن» له ده قی «گ.م» دا به م جوړه هاتووه: «به سووتان».

۲. له ده قی «گ.م» دا له جیاتی «تاجیری ده ریایی»، «تاجیر و ده ریایی» هاتووه.

۳. ئیمه ی فریب دا: ئیمه ی ته فره دا.

له سهر تووری پروخت مووسا که فیرعهونی خه تی لادا
 له سپرری زاری توی پرسى جهوابی «لَن تَرانی» بوو^۱
 نه گهر "مووسا" و "دارا" بی له دنیا بههره وهر نابی
 ده زانی مه نسه بی ههردوو شوانی و ئاشهوانی بوو
 له سایه ی لیو و دندانی له بهرچاوم نه ماشانی
 نه گهر له علی یهمانی بوو وه گهر نه لماسی کانی بوو
 مه گهر بیستویه تی خه تت له نیو چاهی زه نه خدانت
 نه سیری یووسفه بویه نزوولی کاروانی بوو^۲
 نهوی تو هه تبوو و من نه مبوو: قهرار و سهبر و عزیزهت بوو
 نهوی من هه مبوو و تو نه تبوو: وهفا و میهره بانی بوو
 زهمانی حال و سهرمایه ی بهد و نیکت نه بوو که لکی
 له موسته قبل بللی: «حاجی» له مازیدا زهمانی بوو^۳

۱. [توور: نهو کیویه که هه زه تهی مووسا له سه ریدا له گهل خوادا و توویژی ده کرد. «لَن تَرانی»: واته: قهت نامبینی، نه مه وه لآمی خودای مه زن بوو بو نهو داواکاریه ی که مووسا له خوا ی کرد که خو ی پی پیشان بدا].

۲. [زه نه خدان: چه ناکه]. له ده قی «گ.م» داله جیاتی «نزوولی کاروانی بوو»، «نزوولی کاردانی بوو» هاتوو.

۳. بهد و نیکت: خراب و چاکت. [حال: نیسته. مازی: رابردوو. موسته قبل: داهاتوو. موحه ممه دی مه لاکه ریم نه لی: له بیرمان چوو وه شه ی «که لکی» بگۆرین به «سوودی». وشه ی سوودی نزیکتره به شیعری کلاسیکی کوردیه وه. -ههنگاوئ تر: ۱۴۳].

(۳)

بووکی دنیا

بووکی دنیا - وهك دهلین - وا بی حهیا و بی فەر نه بوو
هینده دامنه هه لکراو و حیز و مالان گهر نه بوو^۱
رئی نیشانی ئیمه دا ئه و پوژه ئاده م ده رکرا
بویه کی ئه م عاله مه بی شوړش و بی شه ر نه بوو
سوڤی به م په نگه که وا گوشتی براکانی ده خوا
حیکمه ته ریشی وه کوو جاران دریژ و پر نه بوو^۲
نیسه تی ئیمه و ئوروپا قه تره یی ده ریا نیه
بوچ ئولولعه زمیک به عزمی به عسه تی پی ته ر نه بوو؟!^۳
کی گهری پی کردبووی تووشی به لای خوتم بکه ی
ئه و ده مه باسی عه زاب و دوزه خ و که وسه ر نه بوو^۴
ئه ی مه هی دوو هه فته! تا شه مس و قه مهر تویان نه دی
دانه گیرسان ئه و میسالی ئاگر، ئه میان گر نه بوو^۵

۱. هه ر چه نده نیوه دیږی یه که م له ده قی «گ.م» دا به م جوړه هاتووه: «دوینا هه روهك دهلین و
بی حهیا و بی فەر نه بوو!»، به لام که سه رنجمان دا ده قی «م.ر.س» بینیمان به ناو نیشانه ی
«بووکی دنیا» نووسراوه و ئه م سه ره تایه باشت له گهل ناوهروکی هه لبه سته که ږک ده که وئ. له
ده ستنووسیکی لای پوخته م هه ویزیدا «دایکی دنیا» نووسراوه.
۲. ئه م نیوه دیږه مان له سه ر ده قی «ر. کوردستان» نووسی چونکه سه رواکه ی راسته.
۳. له هه ندی ده قدا له جیاتی «پی ته ر نه بوو»، «تیپه ر نه بوو» هاتووه.
۴. [ئولولعه زم: ئه و پیغه مبه رانه ن که خوا ئه رکی گه وره ی خو ی وه ئه ستویان خستووه که بریتین
له: نوح، ئیبراهیم، موسا، عیسا و موحه مده - دروودی خویان له سه ر بی -].
۵. [مه هی دوو هه فته: مانگی چواره ده]. له ده قی «گ.م» و «م.ر.س» دا له جیاتی «گر نه بوو»،
«گه ش نه بوو» نووسراوه.

بەم ھەموو تەجرىدە وا «حاجى» دلى خوشى نەدى
تا لە ئەتوار و قسەى ئەم دەورە کوپر و كەر نەبوو^۱

۱. [تەجرىد: قسەى بى كۆيكل، واتە: رپ و راست و بى پروودەرباسى قسە كردن، ھەروەھا زاراوەيىكە لە زانستى بەياندا. ئەتوار: كۆي تەور = «طور» شىواز و جوړى قسە كردن.]

پیتی « ھ »

(I)

زہمانہ^۱

زہمانہ رہ سَمی جارانی نہ ماوہ
چراغی نازم و مونشی کوڑاوہ^۲
لہ دہوری ئیمہ پڑمان و جہریدہ
ئہ گہرچی مہ قسہ دہ، زانینی باوہ^۳
ئہ مان قہ دری بزائن ئہم کتیبہ
لہ دنیا ئیستہ کی ہمتای نہ ماوہ
لہ ئہ بیامی حہ یاتی شیخی خانی،
لہ سہر نوسخہ ی خہ تی ئہ و نووسراوہ
لہ لای ئہ ربابی خوئی بوقہ در و قیمہ ت
خہ زینہ ی گہ و ہرہ و کیسہ ی دراوہ
لہ مہ جمووعی دووہل: "سوران" و "بوتان"
لہ سایہ ی ئہم کتیبہ ناسراوہ
لہ کوردان غہ یری «حاجی» و «شیخی خانی»
ئہ ساسی نہ زمی کوردیی دانہ ناوہ

۱. ئہم ہہ لبہ ستہ ی حاجی یہ کہم جار لہ «رؤژنامہ ی کوردستان» ی ژمارہ ۳ ی سالی ۱۸۹۸ لہ قاہیرہ بلاو کراوہ تہوہ. پروانہ دوکتور کہمال فوناد، کوردستان، یہ کہمین رؤژنامہ ی کوردی (۱۸۹۸ - ۱۹۰۲) کؤ کردنہوہ و پیشہ کی و لہ سہر نووسین. بہ خدا ۱۹۷۲.
۲. [نازم = ناظم: ہؤنہر. مونشی: نووسہر، یان ئہوہ ی لہ ناخی خوہوہ شیعر دینیتہ دی و ئینشا دہ کا].
۳. [جہریدہ: رؤژنامہ].

(۲)

نہم خیمہ کہ شہمسیہ یی^۱

نہم خیمہ کہ شہمسیہ یی شاہ نشہ یی نہر زہ
 تا چادری نیلووفہری سہر تہ پلہ کی بہر زہ^۲
 نہ تنابی وہ کوو توولی نہمہل لاموتہ ناہی
 نہ وتادی وہ کوو کیوی ئوحد مہر کہ زی فہیزہ^۳
 سہ قفی وہ کوو گہردوونہ، شکافی وہ کوو نہ نجوم
 پہردہ ی وہ کوو نہ دوا ری سہما نہ تلہ سی سہوزہ^۴
 ہہر وہ ک نہ لیفی "جانہ" ستوونی لہ سکوندا
 نہ ک تابعی غہیرہ موتہ حہر پریک وہ کوو ہہ مزہ^۵

۱. نہم قہ سیدہ یہ مان لہ دہ قی «م.م» دا وەرگرتوہ کہ لہ بہ شی دووہمی کتیبہ کہی «حاجی قادری کوئی» دا لہ لاپہرہ کانی ۲۴۶ و ۲۴۷ بلاو کر دوتہ وہ.

۲. [نیلووفہر: گولی لاولاو نیلووفہری: پہنگی شین وہ ک گولی لاولاو مہ بہ ست ئاسمانہ. تہ پلہ ک: بہر زترین خالی ہہرشتی، تہ ختہ یہ کہ لہ ئیوان کولہ کہ و میچدا]. شہمسیہ: چہتر، سہیوان. لہ دہ قی «م.ر.س» دا نووسراوہ: «تا چادری نیلی سہری».

۳. نہ تناب: «أطناب» کوکراوہی «طنب» ہ، بہ مانای گوریس، پہتی دریز. [توولی نہمہل: دریزی ہیوا و ئاوات. لاموتہ ناہی: بی پرانہ وہ]. نہ وتاد: «أوتاد»، کوکراوہی «وتد» ہ، وانا [میخ و] سنگی پہ شمالہ کہ. [نہ وتاد: لہ زاراوہی زانستی نہ ستیرہ ناسیدا بریتیہ لہ چوار مز لگہ لہ دوازده مز لگہی «منطقة البروج» کہ بریتین لہ «الوتد الطالع» و «الوتد الغائب» و «وتد السماء» و «وتد الأرض». - المنجد: ۲۱۳۸].

۴. شکاف: وشہ یہ کی فارسیہ بہ مانای درز دی.

۵. [واتہ: ہہر وہ کوو چؤن پیتی نہ لف لہ وشہی «جان» دا ساکن و نہ جمہ، کولہ کہ کانی نہم پہ شمالہ ش وایہ، نہ ک وہ کوو پیتی ہہ مزہ (کہ ہہر نہو نہ لہ فہیہ) بزئو بیٹ شوینی غہیر بکہوئ، چونکہ ہہ مزہ بریتیہ لہ نہ لفی بزئندار].

ئەوسافى ۋە كوو خەتتى دوو زولفە بە چەپ و راست
 ۋەك ماری مۆتەلسەم كە تەلیسمى سەرى كەنزە^۱
 ۋەسفی چ بكم؟ نۆۋەنى گول، دامەنى سونبول
 شايسە سەناخوانى بكم ھەر ۋەكوو فەرزە
 لای ژوورى سەمەن نۆۋەنى گول دامەنى سونبول
 لەو سوورەت و مەعنایە كە سەد جەننەتتى لەغزە^۲
 فیلجولمە ۋەكوو خالى رۇخى دولبەرى «حاجى»
 دل پەستە، دەسا بادى سەبا ھەستە مەلەرزە^۳
 ھەر لیرە ھەتا دەشتى بەھەشت ئایىنى "لاجان"
 ئاھىستە برۆ نەك ۋەكوو دىۋانەيى ھەرزە^۴
 تا داخىلى خەلۋەت دەبى ئەمجا بە ۋەكالت
 خاكى قەدەمى ماچ بكم بەم تەرزە كە تەرزە^۵
 مەنزۋنى ئەۋەندە ۋەكوو ئاھم بە نەزاكەت
 لادەى سەرى زولفى نەۋەكوو بىخەيە لەرزە
 ئەم نەۋە گولە ھەلدەكەۋى سالى لە قەرنى
 ۋەك ۋەك گوللى بازارىيە ھەر سالە كە سەۋزە^۶

۱. له دهقی «م.ر.س» دا نووسراوه: «ئەوسافی وه کوو خه تتی جه داوایل به چه پ و راست».
۲. [سه مهن: گولۍ یاسه مهن. نیوهن: نیوهن د ناوه راست. جه ننه تی له غز: دهشت و باخی مه تل، واته: په مز و رازی زوری تیدایه] له دهقی «م.ر.س» دا له جیاتی «جه ننه تی له غزه»، «جه ننه تی له فزه» هاتوه.
۳. [فیلمجوله، «فی الجملة»: به کورتی].
۴. به ههشت ثابین: ئەوهی له شیوهی به ههشت دایه، لاجان: دهشتیکه که وتووه ته دیوی کوردستانی ئیران. ئاهیهسته برۆ: له سه رخۆ برۆ. دیوانه: شیت. هه رزه: زور بلی.
۵. [ته رزی یه که م: شیوه، جۆر. ته رزی دووه م: جوان و له بار].
۶. له دهقی «م.ر.س» دا نووسراوه: «نهك وهك گولۍ بازاریه مه وجود هه موو له حزه».

(۳)

دالى قەدم^۱

دالى "قەدم" كە ئەلفى عەساي گرت بە دەستەوہ
 تىروكەمانە، سەيدى جەوانىم نەبەستەوہ!^۲
 ئەى پەيكى نالە بېنى سەرى زولفى بېنە چىڭ
 گەر خاكى پېنى دەلىي، ھەموو دەم وا بە دەستەوہ^۳
 گاوى فەلەك بە بارى غەمى زگ دەھىنتە ئەرز
 من چوومە ژىرى بى گەلە بەم جىسمى خەستەوہ^۴

۱. ئەم غەزەلەى حاجىمان لە بلاوكراوہى «رۆشنىرى نوئى» ى ژمارە ۱۲ى رېكەوتى ۱۹۷۴/۳/۱۱ وەرگرت كە بۆيە كەم جار لە لاينە كاڭ كەمال مستەفا مەعرووفەوہ بلاوكراوہ تەوہ و ئەويش لە مامۇستا رۆستەم ھەوئىرى وەرگرتبوو پاشان لەسەر دەستنووسىكى لای كاڭ عبدالرزاق بىمار كە كاڭ «موحەممەدى مەلا كەرىم» لە پرووى نووسىبووہ و ساغى كىردبووہ، راستمان كىردەوہ. لە دىوانە دەستنووسە كەى «م.ر.س.» یشدا لە لاپەرە ۱۹۹۰دا ھاتوہ، ئىمەش وا بۆيە كەم جار دەيخەينە پال دىوانە كەى.

۲. [موحەممەدى مەلا كەرىم ئەلى: ئەشگونجى «تىروكەمانى» بى و مەعنای بەيتە كە واى لىيىتەوہ: ھىشتا تىروكەوانى راوى سەردەمى جوانى و لەزەت لى وەرگرتىم ئامادە نە كىردبوو، پىر بووم و بالاي وەك تىپى «د» چەماوہم دارى عاساى وەك تىپى «ا» راستى بە دەستەوہ گرت. -ھەنگاوى تر: ۱۴۹].

۳. [موحەممەدى مەلا كەرىم ئەم بەيتەى بەم شىوہىە مانا لىداوہ تەوہ: ئەى فرستادەى من بۆلاى يار كە ھاوار و نالەمە لە جەور و ستەمى، بۆ بە پرويا ھاوار بكە و بىر ووزىرەوہ، بەلكوو بۆنى عەترى سەرى زولفت چىڭ كەوئى، خۆ ئەگەر باسى دەسختىنى خاكى بەرى پى ئەكەى، ئەوہ زەحمەت نىيە دەسى خەى؛ چونكە خۆم ھەمىشە لە ژىر پىيدا كەوتووم و خاكى بەرى پى بە دەس ئەماشمەوہ و ئەيكەم بەسەرما. -ھەنگاوى تر: ۱۵۰].

۴. دەقى نىوہ دىرى يەكەمان لە سەر دەستنووسە كەى «م.ر.س.» راست كىردەوہ. [موحەممەدى مەلا كەرىم ئەلى: لام واىە «دەيتە» ھەم لە «دینە» و ھەم لە «دەھىنتە» راسترە و لەسەر زمان سووكتەرە و پىر مەعتارە. -ھەنگاوى تر: ۱۵۱].

بۆ قەسری وەسفی ئەو مەھە میعماری فیکرەتم
 وەستاو کوللی لە حەزە بە خۆی و کەرەستەو
 قوربان! پەقیبی سەگ سەر و چاوی شکاندووم
 چۆن بتگەم بە پپی شەل و دەستی شکەستەو؟^۱
 ئەو نەو پەسە ئیجارەیی مسکینەکان دەکا
 حەججاگە گەرچی سەیدە بەم خورج و هەستەو^۲
 تا سوبحی گەردەنی لە شەوی زولفی هەل نەیی
 «حاجی» مەلّی بە تالیعی نوستوو: هەلستەو^۳

۱. لە هەندێ دەقدا لە جیاتنی «قوربان»، «دەستی» و لە جیاتنی «بتگەم»، «پیت بگەم» هاتووە. [موحەممەدی مەلاکەریم ئەلّی: لە کاتی بەراوردکردنی دیوانە کەدا لە دەستنووسی مەلا پەئوفدا دیبوم کە لە باتی «سەر و چاوی»، «دەس و پپی» هاتبوو، بەلام پشتگویم خست، بەلام ئیستا «دەس و پپی»م لا راستترە، چونکە شکاندن، زیاتر، بۆ دەست و پپی ئەک بۆ سەر و چاو. -هەنگاوئێتر: ۱۵۲.]

۲. لە دەقی «ع.م.ق»دا لە جیاتنی «بەم خورجی هەستەو» نووسراوە: «بەم خەرچ و هەستەو». بنواری: «نووسەری کورد» ی ژمارە ۶ سالی ۱۹۸۱ خولی دووهم، ل: ۹۵. هەر و لە دەستنووسە کە ی لای بيماریش «بەم خەرچ و هەستەو» یە. هەستە: هەستە و پیتاک.

[وێ کوو موحەممەدی مەلاکەریم ئەلّی: وشە «هەستە» لە هیچ فەرھەنگیکێ کوردیدا بە مای پیتاک نەهاتووە. کە وابوو لەوانە یە لە سەرەتادا وشە کە «دەستەو» بێ، جا لە بەر شیوە نووسینی کۆنی کوردی گۆرابی، ئیتر تیکستی «بەم خورجی» راستە و ئاوەهای لێ دێ: «بەم خورجی دەستەو» کە مەبەست لە خورج، خورجی سۆلکەرە. -هەنگاوئێتر: ۱۵۵.]

۳. نیو دێری یە کە ممان لە سەر دەقەکانی «م.ر.س» و «م.م» راست کردووە، چونکە لە «رۆشنیری نوێ» دا بەم جۆرە نووسراوە: «تا سوبحی گەردەن لە شەوی سوبحی هەلنەیی» سوبحی یە کەم راستە چونکە بۆ گەردەن، بەلام سوبحی دووهم هەلە یە چونکە نووسراوە: «لە شەوی سوبحی هەلنەیی» و راستە کە ی «لە شەوی زولفی هەلنەیی» یە.

(۴)

ئەگەر جورعەى رەقىبت^۱

ئەگەر جورعەى رەقىبت لاگولاولە
 نەكەى بىخۆيەوۈ پىس وگلاولە
 لە نەغمەى موترىب و مەى دانى ساقى
 برىنم كەوتە سو، داغم كولاولە^۲
 لە رېگەى تۆئەوى بىپا و سەر بى
 پىلۆقەى كەوشە، فەرقى بىكلاولە^۳
 مەلى نايخوينستەوۈ نامەى فلانى
 لە برژان و لە سووتانا كولاولە
 بە يادى كونجى تۆ «حاجى» وەكووبووم
 لە مەعمورە دەچىتە ناو كەلاوۈ

۱. ئەم غەزەلەش لە ھەمان بلاوكراوۈى «رۆشنىبرى نوئى» دا لە لاين كاك كەمال مستەفاوۈ بلاوكراوۈتەوۈ كە ئەويش لە مامۇستا پۇستەم حوتىزى چىنگ كەوتوۈ و لە ژمارە ۱۳ رېكەوتى ۱۹۷۴/۳/۲۱ دا چاپ كراوۈ و لە لاپەرە ۸۹ دەقى دەستىنوسى «م.ر.س» يشدا ھەيە. گەلى شوئى ئەم غەزەلەشمان لە پروۈ دەستىنوسە ناوبراوۈ كەى كاك «عبدالرزاق بىمار» و بە گوئىرەى بۇچوونى مامۇستا مەسعود موخەممەد راست كردهوۈ.

۲. لە دەقى «رۆشنىبرى نوئى» و «م.ع.ق» و «عبدالرزاق بىمار» دا نووسراوۈ: «مەيدانى ساقى». ئىمە بە راى مامۇستا «م» راستمان كردهوۈ و كردمان بە «مەى دانى ساقى»، بەلام بە «مەيدانى ساقى» يش دى.

۳. [پلۆقە: بلۆق، پۆرگ، تلۆق. موخەممەدى مەلاكەرىم ئەم بەيتەى ئاوا مانا لىداوۈتەوۈ: ئەوى لە رېى خۆشەويستى تۇدا ھەموو شىكى دانابى و خاۋەنى پى و سەرى خۆى نەبى، ھەمىشە وىل و شىت و ەودال ئەبى و تلۆقى پى بە ھۆى گەرانى زۆرەوۈ بۆى ئەبى بە پىلاو و كىلويشى بەسەرەوۈ نابى. - ھەنگاۈئى تر: ۱۵۶].

(۵)

باسی باوکی مہکے

باسی باوکی مہکے ئارامی نیہ ئہو تہرہ سہ
 پوڑی جاسووسہ، بہ شو تا بہ سبہ نیی عہ سہ سہ!^۱
 ناکری مہدح و سہ نای تو بہ زوبان و بہ قہ لہم
 حہ قہ مہدحت نہ کہم و قافیہ زانیم عہ بہ سہ^۲
 شیر، وہ کوو موورہ لہ لای زولفی کہ مہند ئہ ندازی
 فیلہ میٹسولہ یہ، لی لابدہ، عہ نقاش مہ گہ سہ^۳
 عادہ تی گرتوہ عوش شاقی نہ بی ہ لہ ناکا
 وہرنہ بو کوشتیان نیمہ نیگاہیکی بہ سہ^۴
 لیوی وہ ک قہ ندہ موکہ پرہر لہ دہ ما شیرینہ
 بو یہ تہ کرارہ وہ کوو نالہ ئہ نیسی نہ فہ سہ
 چوونہ ژیر باری ریاسہ ت کہری و ئہ حمہ قیہ
 لہ قہ تاریش ئہوی پیشہ نگہ عہ لاوہی جہرہ سہ^۵
 بوومی ویرانہ بہ پوڑ و سہ گی ئہو کو یہ بہ شو
 ہہردووی خزمی یہ کن «حاجی» بہ بی خزم و کہ سہ^۶

۱. عہ سہ س: پاسہ وانی شو. ۲. عہ بہ س: «عبث»: بی ہوودہ، بی سوود.

۳. موور وشہ یہ کی فارسیہ بہ مانای میروولہ دی. [عہ نقا: بالندہ یہ کی خہ یالیہ، سیمورغ].

۴. نیوہ دیڑی یہ کہ می ئہم شیعہ لہ دہ قی «ر. کوردستان» دا بہم جوڑہ ہاتوہ: «عادہ تی گرتوہ عوش شاقی نہ بی نازی ئہ بہ د». بہ لام ئیمہ بو راست کردہ نہوہی پشتمان بہ دہ قہ کہی «م. ر. س» بہ ست و وہ کوو ناو پارچہ غہ زہ لہ کہ مان نووسی.

۵. عہ لاوہ: «العلاوہ»: سہربار.

۶. [کؤ: کووی، کہ لہ فارسیدا مہ بہ ست کؤلان و بہ ردہ رگایہ. موحہ ممہ دی مہ لا کہریم وہہا

(۶)

ئەگەر خالت بلىم

ئەگەر خالت بلىم مىشكى خەتايە

عەزىزى من ئەمەم عەينى خەتايە^۱

لە بەر نەوخىزى سەبزەي دەورى لىتوت

تەنم كاهىدە مىسلى بەرگى كايە^۲

دەلىن عەنئاب و شەككەر چاكە بۆ دەرد

گوللوى لىوى تۆ بۆ من شىفايە^۳

تەبىم ھاتە بالىنم و ھەي گوت:

درىغا! دەردى عىشقە، بى دەوايە^۴

ئەگەر كوفرە بلىم من موبتەلاتم

و ەرە سا بىمكوژە، بىللا غەزايە

ئەو خالە لە سەر گۆنای شەرىفت؟

و ە ياخود دانەيى داوى بەلايە؟

❧

ئەم بەيتەي لىك داوۋەتەو: تەنانەت ئەو بايەقوشەش كە بەرپۇز بەسەر كەلاوۋە ئەنىشىتەو ە
ئەو سەگەي بەشەو پاسى مال ئەكا، ھىچ نەبى لەبەر ئەو كە تەنيان، بون بە خرمى يەك، ھەر
«حاجى» يە كەسى نىيە و بى كەس و دەرە. - ھەنگاۋى: تر: ۱۵۸.]

۱. خەتا: ناوچەيە كە لە ولاتى چىن بە جۆرە مامزىك ناودارە كە بۆنى مىشكىيان لە ناوك
دەردە ھىنن، ھەرۋەك لەمە و بەرىش لە پەراۋىزى قەسىدە كەي «گوتەم بە بەختى خەوالو» دا
باسمان كرد. خەتالى دوو ەم: لىرەدا بە ماناي ھەلە و خەتا كردن دى.

۲. كاهىدە: لاواز، بى ھىز، لەر.

۳. عەنئاب: بەرى جۆرە درەختىكە، دەنكى بەقەدر دانەي زەيتوون دەبى و پەنگىكى

سوورى نايابى ھەيە. ۴. [بالىن: سەرىن، سەردان لە نەخۇش].

خه‌میده قامه‌تی داوی خه‌می تۆم
 ئەمه‌نده‌ی راسته «حاجی» بی‌ریایه^۱

(۷)

ئەبی موحەممەد^۲

ئەبی موحەممەد! وه‌ی ئەمینودده‌وله‌! ئیمرو کۆیی تۆ
 جه‌ننه‌تیکه‌ که‌وته‌ دۆزه‌خ هه‌رچی لێی دوورکه‌وته‌وه
 مودده‌تیکه‌ ده‌ربه‌ده‌ر گه‌ردی دیاری غوربه‌تم
 به‌نده‌ یادی ئاستان‌بۆسیی ئەتۆی کرد هاته‌وه^۳
 چونکه‌ توحفه‌ لازمه‌ هه‌ر که‌س له‌ غوربه‌ت بێته‌وه
 به‌م دوو فەرده‌ من قه‌زای سه‌دگۆنه‌ توحفه‌م کرده‌وه^۴
 قاوه‌چی به‌زمی ئەتۆ دنیا‌یه، سینی ئاسمان
 ئافتابی زه‌رفه‌، فنجانی مه‌هه‌، قاوه‌ی شه‌وه
 ئەو شه‌وه‌ بۆ هه‌ر که‌سی دونه‌یا بکاته‌ پوژی روون
 شه‌و له‌ خیتته‌ی عومری ئەو عه‌نقایه‌ ده‌ربانی خه‌وه^۵

۱. خه‌میده: چه‌ماوه، خوار.

۲. [سه‌ره‌تای ئەم غه‌زه‌له‌ وا پيشان‌ئه‌دا که‌ شيعرێک يا چەند شيعرێکی له‌ ئەوه‌له‌وه‌ فه‌وتابێ].

۳. ئاستان‌بۆسی: ده‌رگه‌ی ده‌رباری پاشا ماچکردن.

۴. توحفه‌: دیاریی نایاب.

۵. [خیتته‌: مه‌ل‌به‌ند، هه‌رێم]. ده‌ربان: ده‌رگه‌وان.

(۸)

نہو فہلہک ریفعہ تہ

نہو فہلہک ریفعہ تہ ہەر له حزه نیقایکی هه یه
 کی دہزانی وه کوو من خانه خه رابیکی هه یه
 راسته دل خه سته و بی چاره وه کوو نه رگسی تو
 نه رگسی مهستی نه تو بهس نییه خوابیکی هه یه^۱
 شه معی من سه رزه نشی قهت مه که په روانه نه گهر
 ئیسته خاموشه، شهو نه لبه تته جه واییکی هه یه
 شیعره کانم که غه ربیی وه تهن و نهو سه فهرن،
 وه ره بیخوونه وه نه م نوقته سه واییکی هه یه^۲
 قه دری «حاجی» بگرن، مه قسه دی هەر دیده نییه
 وه رنه هه رچی بگری نانهک و ئاییکی هه یه!

۱. خواب، خوابیکی: خه ویکی [خواب، وشه یه کی فارسیه] له کاتی خوینده وه دا به «خاییکی» دهرده برئ.
 ۲. مه به ست له م نوقته یه نه وه یه، گهر له وشه ی «سه فهر» نوقته یه ک زیاد بکه ین ده بیته «سه قهر» واتا: جه هه ننه م. نهو ش بویه به «ثواب» داده نری، چونکه ئیسا تی خو شه ویستی وه تهن ده کات، چونکه «حَبِّ الوطنِ مِنَ الْإِيمَانِ».
- [موحه ممه دی مه لا که ریم نه لی: مانای نه م شیعره به م شیوه یه: خوینده وه ی شیعره کانم له حوکمی دل دانه وه دایه بویان، که له نیشتمان دوور که وتوونه ته وه و تازه یش لی دوور که وتوونه ته وه و هیشتا ئولفه تیان به غه ربیی وه نه گرتووه و له بهر نه وه دل دانه وه یان، له دل دانه وانه ی شیعری که سیکی تر خیر تره که ده میل که وتیته غه ربیی و ئولفه تی به نامویییه وه گرتبی. - هه نگاوئ تر:

(۹)

باي وەعدە

باي وەعدە بە فری بردەو، یەخبەندی کردەو
 گۆل شەمعی پێ کرا، شەرەری جەمرە مردەو^۱
 ئەسپی رەش و سپی بە گرهو غاردەدەن بە تاو
 وەك پۆژ و شەو دیارە لە شەو پۆژ دەباتەو^۲
 بولبول دەخوینێ، با لە دەفی بەرگی گۆل دەدا
 غونچە لە باتی گۆی بگری، دەم دەکاتەو^۳
 نەرگس لە میڤغوزار دەزانی بەچی دەچی؟
 بنواری ئاسمان لە شەوا عەینەیی ئەو^۴
 تامی نەماو قیسسە و فورسەت غەنیمەتە،
 مەعلوومی خاس و عامە هەچی چوو نەهاتەو^۵

۱. یەخبەند: سەھۆل، شەختە. [شەرەر: پزوو سکە، ئاورینگ. جەمرە: سکل، ژیلەمۆ]. نیو
- دیری دوو مان لە دەقی «م.رس» وە وەرگرت.
۲. ئەم نیو دێرەمان لە سەر دەقی «ر. کوردستان» تۆمار کرد.
۳. [موحەممەدی مەلاکەریم ئەلێ: شاعیر و یستووبەتی حەلقەییکی تەواو زیکر یا کۆرێکی گەرمی بەزم و سەما پێکەو، ئەلێ، لە لایە کەو بولبول بخوینێ و لە لایەکی تریشەو "با" لە دەفی گەلای گولان لێ بدا و غونچەیی مل کەچیش لە باتی ئەوێ گۆی بۆ ئەم گۆرانی و بەزمە شل بکا، دەمی هاوار دەکاتەو و دەپشکوێ. پاش ئەم لێکدانەو، ئەلێ: ئەی هەزار ئافەرین حاجی قادری هونەرمان! لە کوێن ئەو بێ ئاگایانە کە هەر بە شاعیری سیاسەت و کۆمەڵایەتیت لە قەڵەم دەدەن و دان بە هونەری شیعرتا نایێ؟. - هەنگاوئێ: ۱۶۵.
۴. ئەم دێرەمان لە سەر دەقی «م.م» راست کردەو.
۵. ئەم نیو دێرەشمان هەر لە سەر دەقی «م.م» راست کردەو.

میسلی شہراری کاغہ زہ سووتاوہ عومرمان
 رومی کہ دفع بوو گریئی دل دفع دہ بیتہ وہ^۱
 لم وہ قتہ ہرکہ سئی وہ کوو «حاجی» لہ گولشہ نا
 دہستہ گولی بہ دہستہ وہیہ دہستی بردہ وہ^۲

(۱۰)

تا گولی روخساری تو

تا گولی روخساری تو وہك من ہہ زاری عاشیقہ
 راستی قہ ددت لہ سہر سہرو و سنہ وہر فائیقہ^۳
 بالہ ہہ ردوولا بہ زولفت باوہ شینئی لی نہ کا
 میشی خالت نافرئی پابہ ندی شہ ہدی رائیقہ^۴
 بوچی گول پی ناکہ نی ٹاہم سہ حاجی باغیہ
 گریہ بارانی بہ ہارہ، نالہ رہ عدی باریقہ^۵

۱. [موحہ ممہ دی مہ لا کہ ریم ٹہ لئی: نیوہی دووہ می ٹہم بہیتہ ہہرچی لی بکہی ہہر لہ نگہ،
 لہ ٹہو سئی نوسخہ کہی تریش دا کہ بہم شیوہیہ: «ہہروا یہ کیکی درہ وشاوہ مردوہ» ہہر
 لہ نگہ۔ -ہہنگاوئی تر: ۱۶۷.]

۲. ٹہم دوو دپڑہی شہ شہم و حہوتہ مہ تہ نیا لہ دہقی «ع.س» دا ہاتوہ. (نیوہی دپڑی یہ کہ می
 بہیتی حہوتہم بہ گویرہی دہستنووسیکی لای منہ. لہ ٹیکستی ٹہسلیدا بہم جوڑہ بوو:
 «ہہرکہس لہ وہختی گولشہ نا ہہروہ کوو حاجیہ». «موحہ ممہ دی مہ لا کہ ریم».)

۳. ہہزار: بہ مانای ہہزار کہس و بہ مانای بولبول دی ہہروہك لہمہ وہریش گوتراوہ.

۴. شہ ہدی رائیقہ: ہہنگوینی ساف.

۵. [سہ حاجی باغیہ: ہہوری پڑہش و بہ بارانی توند، یان ہہوری باغی ٹہوہ. رہ عدی باریقہ:
 چہ خماخہی برووسکہ ہاوڑ و بہ تیشك.]

شه و له داغی عاریزت پریشی سپی بوو ئاسمان
 گهر ده لئی که ززابه ها بورهانی سوبحی سادیکه^۱
 سونبولی زولفت پهریشانه، قه دی سه روت بلند
 دل پهریشانی په سنده ناله باری لائیکه
 حاصلی وه سفی گولم نایته سهر حه دد و به یان
 شیرنی فرهاده، له یلای قه یسه، عه زرای وامیکه^۲
 من ئه بی بمرم ئه گهر مه نعم نه کا «حاجی» له خوئی
 با جه وابی «لن ترانی»، «خر موسی» ساعیکه^۳

۱. [که ززاب: درۆزن، مه به ست کا زیویه که بن ئاسمان پرووناک ده بیته وه و پاشان زووش تاریک ئه بیته وه. سوبحی سادق: جاری دوو ههم که قه راخی ئاسمان پرووناک ده بیته وه و ئیدی تاریک نابی. بورهان: به لگه]. عاریز: پروومه ت، پروخسار.
۲. [حه دد: پیناسه. له یلای قه یس: له یلای دلداری قه یسی عامیری مه شهوور به مه جنوون. عه زرای وامیق: عه زرا دلداری وامیکه، چیرۆکی ئه و دوو دلداره ده گه پرته وه بو زه مانئ هه سکه ندری مه گدوونی (پرومی) پینش له ئیسلام].
۳. [ئهم به یته ئاماژه یه به ئایه تی: ﴿وَلَقَدْ جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنْظُرْ إِلَيْكَ قَالَ لَنْ تَرَانِي وَلَكِنْ أَنْظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرَانِي، فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَى صَعِقًا﴾ واته: کاتئ موسا هات بو جئ ژوان و له گه ل خوائی و توو بیژی کرد، گوئی: ئه ی پهروه ردگار! خو ت بده نیشانم با پروانم بو ت، خوا فره مووی: تو قه ت من نابینی، به لام سه یری ئه و کیوه بکه ئه گهر له جیی خوئی قه راری گرت ئه وه من ده بینئ، کاتئ خوا نووری خوئی خسته سه ر کیوه که، کیوه که ی پریش پریشه وه کرد و موسا ده س به جئ له سه ر خوئی چوو و پرما].

(۱۱)

دولبرم مامزیہ

دولبرم مامزیہ، بازی بہ پرفتاری کہوہ
 ئی دلی خہستہ! وہ کوو گورہ، بہ شوینی مہ کہوہ^۱
 داغدار پوخیہ لالہ یی ہمرا لہ چہ مہن
 نہرگسہ چاو لہ بہری غہ مزہ یی غہ مامزی ئہوہ
 چی لہ من داوہ ئہ جہل حہ ققی نییہ بیٹہ سہرم
 خوم ئہ سیرم، دلہ نہ زرہ، ئہوہ جانشینی گرہوہ^۲
 حہ زدہ کہی سوبچی قیامت لہ شہوا دہربکہوئی
 پیی بلئی: دوگمہ یی ئاوینہ یی سینہت بکہوہ
 سہ فہری زولفی مہ کہ «حاجی» شہوت لی دہ گہرئی
 با وجود پوژہ لہ لات وایہ کہ تاریکہ شہوہ^۳

(۱۲)

تہ ماشای قامہ تم

تہ ماشای قامہ تم پیری چلؤن تیری عہ سای دایہ!
 دروئیہ "داری گہورہ وہک نہ مامی تازہ دانایہ"^۴

۱. گورہ: وشہیہ کی فارسییہ، بہ مانای پشیلہ دی.

۲. ئہم دیپرہ شیعرہ تہ نہا لہ دہقی «م.ر.س» دا ہہیہ.

۳. ئہم دیپرہ شیعرہ ی کوٹاییش تہ نہا لہ دہقی «م.ر.س» دا ہہیہ.

۴. لہ دہقی «ع.م.ق» دا نیوہ دیپری شیعرہ یہ کہم بہم جوڑہ ہاتوہ: «تہ ماشای قامہ تی پیری چلؤن تیری عہ سای دای». پروانہ: گوٹاری «بہیان» ی ژمارہ «۵۳» ی سالی ۱۹۷۹. دانایہ: دانایی، ناچہ میٹہوہ ئہمہ پہ ندیکی پیشینانہ حاجی بہ کاری ہیٹاوہ، ل: ۲۰۴ خال.

رقی لیّمه فلهك، ساقی كه رهم فہرموو رہقی بیّنہ
 رقی وشکی له تۆ نایہ ئەمان موتریب! له تۆ نایہ^۱
 له دنیا ئەمتیعی وەسلی له گەلّ من ناكری سەودا
 ھەموو چین و خەتا لەم لا لە زولفی لام ھوویدایە^۲
 كەلیمە ئەو دەمە، زولفی عەسایە، خەتتی فیرعەونە
 یەدی بە یزایەتی گەردن، جەبینی تووری سینایە^۳
 سولەیمانیكە «نالی» خاوەنی دیوانی و فەرمانە
 نییە كەس بێتە مەیدانی مەگەر «حاجی» خودئاسایە^۴

[مەبەستی حاجی ئەو یە بلّی: ئەم مەسەلە درۆیە؛ چونكە ئەمەن گەورەم و داھاتووم و چەماو مەتەوہ].

۱. [موترب: ژەنیار، گۆرانی بیژ]. نایە: نایی، نای ئامیرێکی مۆسیقایە. دیسان لە دەقی (م.ع.ق) دا ئەم شیعەر بەم جۆرە نووسراوہ:

«رقی لیّمه فلهك ساقی كه رهم فہرموو ریفی بیّنہ

رقی وشكە له تۆ نایی ئەمان موتریب له تۆ نایی!!». بڕوانە گۆفاری «بەیان» ی ژمارە ۵۳ ی سالی ۱۹۷۹.

۳. [حاجی لەم شیعەریدا ئەندامی دولبەرەكە ی شوبھاندووہ بە حەزەرەتی مووسا و ئەو شتانە ی پەيوەندیان بەوہوہ ھەیە، بەم رەنگە: دەمی وەكوو دەمی كەلیمی ئەوہ، زولفی وەكوو گۆچانەكە ی ئەو دەبیّتە مار و موعجیزە، خالّ و خەتی وەكوو فیرعەون زالّم و خوین رێژە و گەردەنی وەكوو دەستی نوورینی ئەو سپی و نوورانییە و ناوچاوانی وەكوو كیوی توور رۆشن و پیروژە].

۴. ئەم نیوہ دێرەمان لەسەر دەقی (م.م) راست کردوہ. [موحەممەدی مەلا کەریم لەسەر بۆ چوونی کاک عەبدوو رپرەزاقە، پیتی وایە وشە ی «خاوەن» دەسکرده و لە جیی «ساحیب» دانراوہ؛ چونکە ئەمە لەگەلّ شیعری کۆنی کوردیدا جۆرتەرە].

(۱۳)

جەھلى ئىشكالى مەسائىل

جەھلى ئىشكالى مەسائىل وا خەتى زانىنمە
 زولفى تۆ قەيد و حەواشى سىلسىلەى ئاھىنمە^۱
 دەخلى خەرجى خۆمە بارانى نەباتاتى زەوى
 ھەورى پايز رووى سووتان خوسرەوى ھاوينمە
 خامە داخوازى دەكائەبكارى مەعنا، پىي دەلى:
 رووسىياھى دوو زمان، قەتەى سەرت كابينمە^۲
 روژى ھىجران مەيلى ئەغيارى ھەبوو ھا بمكوژە
 حامىلى بارى غەمت ھەر گيانە چاو خائىنمە
 عەزىمى تابوورى سەفى موژگانى تۆ بۆم ھات بە تاو
 ھىرشى بۆ قەلەيى ئىمانە يا ئايىنمە^۳

۱. ئاھىن: ئاسن، سىلسىلەى ئاھىن: زنجىرى ئاسن.

۲. [خامە: پىئوس. كابين: مارەيى بۆژن ھىنان. ئەبكار، كۆي بىكر: كچ، دەست نەخواردوو قەتەى سەرت: سەرپرېنت. موخەممەدى مەلا كەرىم ئەلى: واتە: قەلەم خوازبىنى كچى مەعناى لەو ھەپش بە بىرى كەسانە ھاتوو ئەكا، بىدرېتتى بە سەر نووكيا بى و بىخاتە سەر كاغەز. ئەوېش لە وەلا ما پىي ئەلى مارەيى ئەم مەعنا لەو ھەپش بە بىرى كەسا نە ھاتوانە كە كچى بىكرى منن ئەو ھەپش سەرت بېرم. مەبەستى بە يتە كە دېتە سەر ئەو ھەپش بۆ ئەو ھەپش مەعناى ورد و تىژى بە بىرى كەسا نە ھاتوو بىخاتە سەر كاغەز ئەبى نووكى قەلەمە قامىشە بە مەرەكەب رەش ھەلگەراو ھە دوو زمانەكەى دابدا و تىژى بكا. ھەنگاوى تر: ۱۷۵]. لە دەقى «گ.م» دا نووسراو: «رووسىياھ و دوو زمان»، بەلام كە ئىمە سەيرى دەقى «م.ر.س» مان كرد بىنيمان «رووسىياھى دوو زمان» نووسراو ھە و وا توامان كرد، چونكە دوو ئاۋەلئو بە ئامرازى پىۋەندى (ى) بخرىنە پال يەك رەوانترە تا بە ھۆى ئامرازى بەستەنەو (عطف) كە «و» ھەپش.

۳. [تابوور: رېزى لەشكر و سپا].

سہیری «حاجی» کردووه یار هات و ئیستا دهیکوژی
یا خودا وابی ئه من چه ند ساله وا ئامینه^۱

(۱۴)

رۆسته می مازهنده ران

رۆسته می مازهنده ران ئه و وه قته دهستی برده وه
هاته ری «دیوی سپی» ئازانه دهستی کرده وه
ههروه کوو شارانی تر کهس ئاشنای کوئی نه بوو
شوهره تی ئه بیاتی من خه لکی له سه ر کو کرده وه
هه ر که سیکی دایه بهر شه ق زالی دونیایی دهنی
گۆی له مهیدانی جهوانمهردانی عوقبا برده وه^۲
ئهم هه موو زولمه ی ره قیب کردی له ئاخیر دولبه رم
مالی ئاوا بی به ماچی لیوی تۆله ی کرده وه
داستانی هیجری من شهرحی به نووسین ناکری
پیته ده لیم: چۆنه ئه گهر چاوم به چاوت کهوته وه
ئاهی من سووره، چیا وهك لۆکه هه للاجی ده کا
عوقده یی زولفی گریی موینه با نایکاته وه^۳

۱. ئامینه: دوعامه، یاخود هه ر داوای دوعا کردن و دوعا قبول کردن ده که م.

۲. [دهنی: پهست]. جهوانمهردان: کوکراوه ی جهوانمهرده و به مانای به خشنده و به خشنده کان، یاخود مهردی ئازا [و جوامیر] دی. عوقبا: قیامهت، پۆژی دواپی.

۳. سوور [صور]: ئه و پۆرییه ی که پۆژی قیامهت لی ده درئ و چیاکان وه کوو لۆکه په ره ده کرین.

هه ركه بېستم پيم ده لي: «حاجی» سه گي ده رگانه مه
من له ترسی گورگی به دكارم كه ری خوّم به سته وه^۱

(۱۵)

عسا و قامه تم

عسا و قامه تم تیر و كه وانه
كه چي دل تالیبی په وتی كه وانه^۲
نه گهر جه معی وه كوو عه قدی سوره بیا
په ریشانت ده كه م وهك حه فته وانه^۳
هه تاكه ی هه روه ها شه ققه ی سمت دی
غم و غوسه ی جیهان باری گرانه
ددان و مووی سه ری وهك كوهنه پیران
نیشانه ی داوه شان و هه لوه رانه^۴
جه وانی وهك جوانی كه وته داوی
لغاوی ریشیه، زینی په وانه^۵

۱. [واته: هه رگویم لی بوو یار قسه یه کی لوتفی ده رباره کردم و به سه گي به رده رگای خوئی دانام، زانیم كه به دكار له داخا نه كه وېته ته قه لای زبان پېگه یاندن و لی ټیكدانم، له بهر نه وه له ترسی كار و باری خوّم پړكڅست نه وهك بتوانی ده ستیكم لی بوه شینئ. - هه نغاوی تر: ۱۷۸.]
۲. له ده قی «گ.م.» دا له جیاتنی «په وتی كه وان»، «پوویي كه وان» نووسراوه. به لام ئیمه له سه ر ده قی «م.م.» وه كوو سه روه وه مان نووسی.
۳. [حه وته وانه: هه وت ئه ستیره ی نريك به یهك، هه وت برالئ.] سووره بیا: كومه له ئه ستیره ی كو «پېروو».

۴. له ده قی «گ.م.» دا له جیاتنی «كوهنه پیران»، «كوڼه و پیر» هاتووه.
۵. جه وانی: جه خیلئ، گه نجیه تی. جوانی: جوانووی ماین. [موحه ممه دی مه لا كه ریم نه لي:] له بهر سه نگی به یته نه بئ وشه ی «جوانی» به «جوانی» بخوینرېته وه. - هه نغاوی تر: ۱۸۱.]

به سه رچوو خه تتی سه بزی، مژده ئه ی دل
 ده می دروینه یه و خه رمان و دانه
 ئه وی خووشم ده وی میسلم نه دیوه
 به غه یره ز خووی له ژیر ئه م ئاسمانه
 له به ینی زولف و خال و نوونی ئه برو
 به ئه لفی قامه تی جانی جیهانه
 له هه ردوو لامه وه زولفی دوو لانه
 ئه سیری کورد و بی ئاشیانه^۱
 له پوما گهر مه تاعی بی ته ماعی
 به خو پایی بده ن هیشتا گرانه
 "ئه بووزه پ" مالیکی دنیا یه لیره
 ئه وی "غازی" هه یه ساحیب "قرانه"^۲
 ئه گهر توججاری «حاجی»! پاره بی نه
 مه تاعه نیک و به د، دنیا دوو کانه^۳
 له بو عوقبا بزانه کام به که ل دی
 ئه تو موختاری ئیستا له م میانه^۴

۱. له هه ندی ده قدا «دوولاته» هاتووه. ئاشیانه: هیلانه. [واته: چ له به رانه بری یارا دانیشی و چ لای راستی و چ لای چه پیا، زولفی له به رانه بری، یان پالیا یه تی و دیلی ئه کا].
۲. ئه بووزه پ: مه به ستی له ئه بووزه پری غه فارییه که سه حابه یه کی بی پاره و پوول و هه ژار بووه. غازی و قران: دوو جو ره پاره ی کوئن. دوو وشه ی «ساحیب» و «قران» پیکه وه به «ساحیبقران» یش ئه خوینتر بته وه و به و جو ره ش مه عنا یه کی ناسکی تر پیکدی.
۳. نیک و به د: چا ک و خراب.
۴. به که ل دی: کورت کراوی «به که لک دی» یه.

(۱۶)

خەزنىيىكە بەيتى مەن

خەزنىيىكە بەيتى مەن دوو مىسرەم داخستووه
 كەس تەماعى تىنە كاپىگاي دزم لى بەستووه^۱
 بىيىكەبەر دىبايى نەزمم تا قىامت نادىر
 چونكە ئەبكارى مەعانى تار و پۆيى پستووه^۲
 زاهىرەن بەيتم لە «نالى» و «كوردى» زۆر كەمتر نىيە
 تالەم بەرگەشتەيە، بەدبەختە بەختم نوستووه
 باسى حوور و باسى غىلمان و پەرى بۆ مەكەن
 وەك مەھى بى مېھرى خۆم نەم دىتووه و نەم بىستووه^۳
 نىوەشە و گەر دەر كەوئى وەك ماھى سەركەل تەلەتتى
 وادەزانن ئافتاب و موشتەرى سەر بىستووه^۴
 دەست و پىنى ئەو پادشاھى حوسنە كۆيلەم پى دەللىن
 ھىندە ئەنگوستى پەشىمانىم لە حەسرەت گەستووه^۵

۱. مىسرەع: «المصراع»، لادەركەى زوور، لىرەدا بە نىوە دېرە شىعر دەگوتى. [لىرەدا «بەيتى» ھەم بە مانا مال و ھەم بە مانا دوو نىوە شىعر بە كار بردووه، مىسرەع شىھرە ھەروھەا].
۲. [بىيىكەبەر: لەبەرى بىكە وەك كراسى ھاورىشم، يان بىخوئىنەو و لەبەرى بىكە. دىبا: پارچەيەكى ھەورىشمە كە زۆر پتەو و نەدەر، ئەبكارى مەعانى: مەعنا و وردە كارىيەكى تازە كە كەس پىنى نەزانىوھ].
۳. [حوور: ئەو ژنە جوانانەى كە خودا لە قورئاندا باسى جوانىانى كىردووه و تەبارى كىردوون بۆ بەھەشتىان. غىلمان، كۆى غولام: مەبەست گەنج و لاوانى بەھەشتە كە زۆر جوانن].
۴. ئافتاب و موشتەرى: ئافتاب پۆژە، موشتەرىش ئەستېرەيەكى گەرۆكە لە كۆمەلەى خۆر بۆ دوورى لە زەوى ئىمەوھە لە دواى مەرىخەوھە دى. بىستو: لىرەدا بە ماناى ئاسۆ دى.
۵. دەست و پىنى: خزمەتكار، نۆكەر. كۆيلە: بەندە، عەبد.

دل له کونجی سینهدا گهر خوین دهنۆشی و غهم دهخوا
«حاجی» بۆ قوربانی عیدی وهسلێ تو دایبهستوو^۱

(IV)

غهم مهخۆ بۆ نان و خوانت

غهم مهخۆ بۆ نان و خوانت خهلقی هیشتا نوستوو
زاله که ی دنیا ته نووری مه شریقی داخستوو^۲
بی خه ویم دایی نه خویشیم لێ کپری چاوی که چی
وهك من و بهختی سیاهیم ههر نه خویش و نوستوو
لێت دهشیوی ههر که زولفهینی پهشیوی لابدا
ماهتابی سه رکه له یا پۆژه که ی سه ر بستوو^۳
دولبه رم به رمامکی دابوو له بهر ئیشی ددان
واده زانن پرومه تیم ئه مشه و له خه ودا گهستوو
تاقت و سه برم ئه گهر پرویین ته نی "ئه فراسیاب"
"پۆسته م" ی هیجری له ئه رزی داوه دهستی بهستوو^۴

۱. له دهقی «گ.م» دا له جیاتی «خوین» وشه ی «خوینی» هاتوو، بۆیه گه پاینه وه سه ر دهقه کانی «م.ر.س» و «ر.کوردستان» و پشتمان پێ بهستن. چونکه کێشه که ی له م دوو سه رچاوه دا ته واره.
۲. لزال: سه رسی، لێره مه بهست پیره ژنی سه رسییه، ههر چه ند موحه ممه دی مه لا که ریم ئه لێ مه بهست پیره پیاوه، به لام به قهرینه ی ته نووردا خستن - که کاری ژنانه یه - و دنیا که به موئه نه سی هاتوو، وادیاره پیره ژن مه بهست بێ.
۳. [بستوو: کهل، گه رده نه، یال].
۴. پرویین ته ن: ئه و پالانه به هیژه یه که تیغ کار له جهسته ی ناکات. [ئه فراسیاب: که سایه تیه که ی ئه فسانه یی شانامه ی فیرده وسییه].

ئەي سەبا يارم ئەگەر پرسى لە حالم پىيى بلى:
 مابوو تائەو وەقتە ھاتم وادەزانم مردوۋە
 غەم مەخۇ قوربان لە بۇ قوربانى عىدى ۋەسلى تۆ
 موددەيىكە بەو ئومىدە «حاجى» خۇي دابەستوۋە!^۱

(۱۸)

قىسسەى شەبى ھىجرانى

قىسسەى شەبى ھىجرانى مەكە باسى سبەينە
 لەو شامەۋە تا سوبحى دوو سەد فەرسەخى بەينە^۲
 مەۋرووسى توۋە خولقى ھەسەن، ھوسنى خەلايق
 چونكى كە موسەغغەر بىكرىن ھەردوۋ ھوسەينە^۳
 "قانۇن"ى "شيفا" بەخشى نىگاھت بە "ئىشارات"
 جەللادى رىموزى كوتوبى ھىكمەتى عەينە^۴
 زاھىر مەكە دەللاكى بە "موسا"ى يەدى بەيزات
 بۇ خەتتى يەھوۋدى كە شەپرى بەدر و ھونەينە^۵

۱. لە ھەندى دەقدا لە جياتى «تۆ»، «خۆت» ھاتوۋە.

۲. شام و سوبح: ئىۋارە و سبەينە.

۳. [مەۋرووسى: مىرات. خولقى ھەسەن: ئاكار و پەۋشتى جوان. ھوسنى خەلايق: خوۋ و عادەتى رىك و پىك يان تاييە تمەندىەكى سىروشتى]. موسەغغەر بىكرىن: بچوۋك بىكرىنەۋە. [لەم شىعەرەۋە ۋا دەرئەكەۋى كە حاجى ئەم پارچە شىعەرەى بۇ ھوسەين ناۋىك نوسىيى چۈنكە ئەلى: ھوسەين، بچوۋك كراۋەى ھوسنى خەلايق و خولقى ھەسەنە، كە وشەى ھەسەن و ھوسن ئەگەر بچوۋك بىكرىنەۋە ھەردوۋكىان دەينە: ھوسەين].

۴. [قانۇن، شيفا و ئىشارات: نىۋى سى كىيى ئەبوۋ عەلى سىنان].

۵. [دەللاك: سەرتاش. يەدى بەيزا: موعجىزەيەكى ھەزرەتى موسا، كە ۋەك ئىدىيۇم

تا ساده بوو جانی نه ده ویست ئیستیکه له علی
 دوو شاهدی مهستی خه تی هیئاوه که بهینه
 دل گهرمه به دهوری قه مهری گهردشی چهرخی
 خورشیدی زه مانه که هه موو موو جیبی بهینه^۱
 یار هاتهوه فهرمووی خه تم هیئاوه به سهوقات
 پیتم گوت: ئه گهر ئه م توحفه یه بو «حاجی» یه مهینه^۲

(۱۹)

له سهر شهو پوژی داناوه

له سهر شهو پوژی داناوه، مه ئین فیسی له سهر ناوه
 له بهر با جامی یاقووتی به میشکی وشکی داداوه^۳

که لکی لی وه ره ئه گیریت بو هه لمهت و ده ستوبرد و لیزانی. موحه ممه دی مه لاکه ریم سه بارهت
 به م به یته ئه لێ: ئه م به یته تابلۆیه کی چری تێدا یه. له لایه که وه بهر چا و گرتنی یه دی به یزای
 مو عجزیه ی مووسای پیغه مبه ر - که «مووسا» به تیغیش ئه وترئ - دهستی چه قو هه لگرتووی
 دۆست، به مه بهستی لابر دنی مووی رهشی پرووی، شوبه یئراوه به یه دی به یزای مووسای
 پیغه مبه ر، به لام نه ک بو به تال کردنه وه ی سیحری فیرعه ون، به لکوو بو کوشتنی جووله که که
 دهسته ی حه زره تی مووسا خوینی، وه ک چۆن مووه کانی پرووی دۆست هی خوینی.
 له لایه کی تریشه وه کاری تاشینه که خو ی شوبه یئراوه به شه ری به در و حونه ین که دوو شه ری
 پیغه مبه ری ئیسلامن، یه که م دژی کافره کانی قورپه یش و دوو هه م دژی کافره کانی هه وازین و
 سه قیف. - هه نگاوی تر: ۱۸۹.]

۱. گهردشی چهرخه: سوورانه وه ی گهر دوون. [موو جیبی بهینه: هو ی جیا بوونه وه و فیراقه].
۲. ئه م دهقه له لای «گ.م.» دا به م جو ره هاتووه: «پیتم گوت: ئه گهر ئه م دیاریه بو حاجیه مهینه».
۳. [فیس: کلاوی سووری تورکه کان]. له دهقی موحه ممه د عه لی قهرداغیدا «مه لێ» نووسراوه
 و له جیاتنی «یاقووتی»، «یاقووته» نووسراوه. برپوانه: «گو قاری به یان» ی ژماره «۵۵» ی سالی
 ۱۹۷۹.

له دامىنى چيا بۆ خەرمەنى گول خىۋەتى خارا
 به دوو ئەستونىدە كەي زىوين تەنافى زولفى ھەلداۋە^۱
 لەبەرقى رەنگى شەروالى ھەيا دامىنى ھەلمالى
 لە تەققەي دەنگى خەلخالى لە گەردوون زوھرە داماوە^۲
 لە تەققەي نال و شەققەي پانى بەرزى ئاسمان لەرزى
 تەقوتوق كەوتە سەر ئەرزى، دەلىي مەحشەر ھەلستاۋە^۳
 لە ناۋەي ھەلگەپراۋەي زولفى خالى رەش تەماشاكەن
 بۆ تەيرى دل بىعەينىھى دەلىي ئەم دانە ئەو داۋە^۴

۱. خىۋەتى خارا: بە خىۋەتلىك دەگوتىڭ لە جۆرە ئاورىشمىك دروست كرابى. [ۋاتە: لە داۋىنى چىاي سەريەۋە تا خەرمانى گوللى سىنگ و مەمكى، خىۋەتەكەيش سۇخمەكەي بەريەتى. - ھەنگاۋى: ۱۹۰. موحەممەدى مەلا كەرىم ئەللى: لام وايە «ئەستونىدەكى» راسترە لە «ئەستونىدەكەي»].

۲. لە دەقەكانى «ع.س» و «گ.م» دا لە جياتى «شەروالى» وشەي «شەلۋارى» ھاتوۋە و لە دەقى «گ.م» دا لە جياتى «دامىنى» و شەي «داۋىنى» ھاتوۋە و لە دەقى «ع.س» و «گ.م» دا لە جياتى «خەلخالى» وشەي «خەرخالى» ھاتوۋە.

۳. لە دەقى «گ.م» دا ئەم نىۋە دېرە شىعەرە بەم جۆرەي خوارەۋە ھاتوۋە:
 «تەقوتوق كەوتە نىۋە ئەرزى دەلىن مەحشەر ھەلستاۋە».

۴. ئەم بەيتە لە يەككى لە دوو دەستىنوسەكەي لاي مىندا ھەبوۋ لىرەدا نووسىمەۋە «موحەممەدى مەلا كەرىم».

ئاممۇستاجەمىل رۆژبەيانى لەبارەي ئەم بەيتەۋە وتوۋە: «لە ناۋەي» نىيە و «لە تاۋىيە» و «زولفى خالى» نىيە و «زولف و خالى» يە، ئىنجا خەلق لە ناۋ زولفى رەشا بۆچ تەماشاي خالى رەش بىكەن؟! خال رەش بى يا شىن، كاتى جوانە بە سەرگۆنايەكى سىپىيەۋە بى. موحەممەدى مەلا كەرىمىش ئەللى: ئەم بۆچۈنەم بە دلە بەم مەرجانە: وشەي «ھەلگەپراۋەي» بىكرى بە «ھەلكرەۋى» يان «ھەلگەپراۋى» و «زولفى» بىكرى بە «زولف و» تا مەعنای نىۋەيتەكە ۋاي لىيىتەۋە: «سەيرى تالى ھەلكرەۋى و پىچراۋەي»، يان تالى ھەلگەپراۋە و لول خواردوۋى زولفى يار و خالى رەشى بىكەن. - ھەنگاۋى: ۱۹۳.

به سهد خونی جگهر فیّری نیاز و ناز و عیشوهم کرد
 که چی ئیستا که ده‌مگاتی ده‌لی: سا لاچو به‌ولاوله
 له ته‌سویری قه‌له‌م مووی که‌وته به‌رده‌م نوقته‌کی دانا
 ئه‌وی کرده که‌مهر نه‌ققاش ئه‌می بو زاری داناوه^۱
 ده‌ری تو «که‌عبه» بوو «حاجی» ته‌وافی کرد و نه‌یزانی
 چ قه‌وما که‌عبه که‌چ بوو «مه‌سجیدولئه‌قسا» یه‌ پروخواوه!^۲

(۲۰)

به‌ روخ و زولفی شه‌و و روژی

به‌ روخ و زولفی شه‌و و روژی هه‌تا روژ و شه‌وه
 گرپه‌یی ده‌م به‌ ده‌مم دوژمنی خوونینی خه‌وه
 فیتنه‌یی غه‌مزه و نازی نیگه‌ه و چاوه‌که‌وا
 هات و هاوار و هه‌را و گیچه‌ل و تالان و په‌وه
 دل له‌ فیکری ده‌هه‌نت هالیک‌ی ریگه‌ی عه‌ده‌مه
 یا موقیمی سه‌ری زولفی تووه‌ یا راه‌په‌وه^۳
 له‌گه‌ل ئه‌م ئاهووه‌ دی ئه‌م سه‌گی پش‌کۆن و نوی
 دپته‌ سو دپته‌وه‌ سوو ریچی که‌که‌ونه‌ جده‌وه^۴

۱. ئه‌م دپره‌ له‌ ده‌قی «ع.س» دا نییه‌.

۲. له‌ ده‌قی «گ.م» دا به‌م جوژه‌ هاتووه‌: «ده‌ری تو که‌عبه‌یه‌».

۳. ده‌هه‌ن: وشه‌یه‌کی فارسییه‌ به‌ مانای ده‌م دی. هالیک: هالک، وشه‌یه‌کی عه‌ره‌بییه‌ به‌ مانای مردوو یا فه‌وتاو دی. راه‌په‌وه‌: رپ‌بوار، «عابر سیل».

۴. پش: لپره‌دا به‌ مانای زام، برین دی. [جده‌وه‌: له‌ کار که‌وتوو، یان و‌لاخه‌ به‌رزهی پشت بریندار. -هه‌نگاوئ‌تر: ۱۸۱].

له بهاى موژدهيى وه سَلّى قهدهمى چت بدهمى
دل ئه نيسى سهرى كۆي دولبه ره جانيش گره وه^۱

(۲۱)

له دهورى خاله كهى كولمى

له دهورى خاله كهى كولمى كه مارى زولفى داناوه
له سهر ته سويره كهى ئادهم مه لك سهد عوزرى هيّناوه
شهوى ميعراجى سوبحانه به قهددى سهروى توى زانى
له «سيدر» جوبره ئيل بۆيى له نيوهى ريگه لايداوه^۲
كه شەيتان تاقى ميحرايى برۆي توى دى وتى: «يارب!»
له سه جدهى هه زره تى ئادهم سهرى خوم بۆچى باداوه!
به لام ئهى وشكه شيخانى زه مانه پيم بلين ئاخر
له بهرچى په رچه مى ساقى له سوبحى جبه به توراوه
به غيره ز باسى ئه و زاره موهممه دهركى ئه و زاره
ئهى بيستومه بيستومه، ئهى ديتومه دامناوه^۳
چ سه يياديكه سه ييادى بووه سه ييادى ئوستادى!
چ هه ستى كردوو هه ستا چ بازى به ست و وه ستاوه!^۴

۱. له دهقى «گ.م» دا له جياتى «جان» وشەى «گيان» هاتوو.

۲. سيدره: مه به ستى «سدره المنتهى» يه و دره ختيكه وهك له سووره تى «النجم» ى قورئان هاتوو، له ئاسمانى هه وته مينه.

۳. له دهقى «گ.م» دا له جياتى «ئهو زاره»، «ئهو دهمه» هاتوو.

۴. [موحه ممه دى مه لا كه ريم ئه لى: ماناى ئه م به يته م بۆ راست نه بوته وه، به لام له پاش چاپي

وہرہ «ربع» ی دَل و چاوم بہہشتی پربعی مہسکوونہ
 ہہتا دَل حہز دہکا باغہ ہہتا چاو برپدہ کا ئاوہ^۱
 نیہایہت بمکوژن و ہللا لہ ماچی لیوی خوُش نابم
 ئہوی خوا حہز نہکا نابی، ئہوی قہوماوہ قہوماوہ
 لہ حہقتی مہقدہمی «حاجی» قوری کوی کہم بہسہر خوُما
 دلیکم بوو لہ دنیا دا ئہویش بہینیکہ توراوہ

(۲۲)

لہ دوو لا ئہژدیہای زولفی

لہ دوو لا ئہژدیہای زولفی لہ گہنجی حوسنی ئالاوہ
 لہ لایہک عاقلَم ئہمما لہ ئہولاوہ تہمہع خواہ
 لہ بوُ مہردوم و ہا چاکہ کہ مالی خوُی لہ بہرچاو بی
 وہکوو چاوم لہ دنیا دا ئہگہر مہحسولی ہہر ئاوہ^۲

﴿﴾

دیوانہ کہ لہ دہستنوسہ کہی مہلا پڑٹوودا ئہم پارچہ شیعرہم لہ شوینیکی تریشا ہہر بہ
 خہتی مہلا پڑٹووف بہرچاو کہوت کہ خہتی بہ سہر کیشرابوو و لیئی نووسرابوو (تکرار)،
 لہویدا ئہم نیوہ بہیتہ بہم جوُرہ بوو: «چ سہیادیکی سہیادی، کہ بوُ سہیادی ئوستادی»،
 بہم جوُرہ ہیچ گری لہ ریئی مہعنای شیعرہ کہدا نامینئی۔ -ہہنگاوئی تر: ۱۹۶]۔

۱. [لروبعی مہسکوون: بہ چوار یہ کی زہوین ئہلین کہ وشکانیہ و جی ژینی ئینسانہ]۔ لہ دہقی
 «م.ر.س» دا لہ جیاتی «ربع» وشہی «بہین» ہاتوہ «ربع = الرّبع» یش وشہیہ کی عہرہبیہ بہ
 مانای «مالّ یا گہرہک یا خود ولّات» دی۔ مہبہستی نیوہ دپڑہ کہش ئہمہیہ: «وہرہ ناو مالّ و
 خاکی ولّاتی دَل و چاوم چونکہ بہہشتی سہردنیاہ»۔

۲. [مہردوم: ناسککاریہ کی جوانی تیدا بہدی ئہکری، چونکہ ہہم ہلڈہ گری بہ مانای
 ئینسان و مروُف یّت و ہہم بہ مانای گلینہی چاو، دیسان لہ عہرہیشدا پیی دہلین ئینسان۔

لہ ژووری ئاوی مووسایہ، لہ خواری ئاگری توورہ
 عہ جایب خہ تتی فیرعہ ونی نہ خنکاوہ و نہ سووتاوہ^۱
 ئہ گہر چاوم لہ دور باری نہ عہینی ما نہ ئاساری
 لہ دینی ناکہوئ چونکہ نیشانہی خالی ہہرماوہ
 ئہ میستی مووری خہ تتی ماچ بہ وہ جہی توحفہ گہر بیئی
 ئہ گہر لاقی کولہی پیدا سولہیمان خاتہ می داوہ^۲
 بہ سہر پروما دہیئ تابووری ئہ شکم بو مہدہ دکاری
 کہ دیتم قہلہیی حوسنت سوپای خہت مہ حسہرہی داوہ^۳
 یہ قین مورغی دلم «حاجی» لہ داوی زولفی دہرناچی
 ہہ تا ئہم خالہ موشکینہ مہ کانی عہنہری خواہ^۴

﴿﴾

واتہ: مروّف حز دہ کا مالی لہ بہر چاوی بی، ہہروا بہرہ می چاویش کہ ئہ سرینہ لہ پیش
 چاودایہ.]

۱. [ژووری ئاوی مووسایہ: مہ بہستی چاویہ تی. ئاگری توور: مہ بہستی دہمیہ تی کہ ہہناسہی
 ئاورینی لی دیتہ دہر. خہ تتی فیرعہ ون: بوژ بوونی سمیلہ تی.]

۲. [ئاماژہ بہ وہ چیرۆکە ی حەزەرە تی سولہیمان کہ ہہموو گیانلہ بہرہ کان دیارییان بو ئہ برد،
 میلوورہ یہ کیش لاقہ کولہ یہ کی بو برد. لہ حەیاتولحە یواندا (۵۱۶/۲) ئہم شیعەرہ عہرہییہ
 ہہیہ:]

جائت سلیمان یوم العید قبرّة ائت برجل جراد کان فی فیہا
 ترنمت بفصیح القول و اعتذرت إن الهدایا علی مقدار مہدیہا

واتہ: رۆژی جیژن میلوورہ یہ کە هات بو خز مە تی سولہیمان و لاقی کولہ یہ کی بہ دہمہ وہ گرتبوو
 و دہنگی ہہ لبری و داوای لیئوردنی کرد و وتی: دیاری بہ ئہ ندازہی توانای دیاری ہینہرہ کہ یہ.]

۳. [مہ حسہرہ: پەرژین، دہورہ دان.] ئہ شکم: فرمیسکم، پوندکم.

۴. مورغی دلم: تہیری دلم.

(۲۳)

قسه ییکم ههیه

قسه ییکم ههیه ده یکه مەلّی بئ ته جره بهیه
 باوجودی ئەوی نادانە لە لای وەك گەمەیه
 موخته زای ئاب و هه وای خاکی دیاری پۆمه
 ئەهلی سووتاوی مهیه، بهستی ئاوازی نهیه^۱
 حاکمی ریگری مەعموورهیه، قازی دزی پۆژ
 وزه را و وکەلای گورگه، په عیهت گەلهیه^۲
 سالیکی ریخه ئەگەر شیخه ئەگەر میخه، لهوی
 شیخه هەر کامی نه دا تا دهمری هەر ددهیه^۳
 زانی و شاریب و لۆتی ده گرن، والی دهلّی:
 بهری دهن پارهیی خوئی دایه، چ عهییکی ههیه^۴
 هینده بیگانه له ئیسلامن و ئەحبابی فەرەنگ
 موتهقی دیوه له لایان، موته شه پریع شه وهیه^۵

۱. دیاری پۆم: ولاتی پۆم، مەبهستی له ولاتی عوسمانلییه.
۲. [مەعموره: ئاوه دانی. واته: حاکمی له ئاوه دانیدا ریگری ده کات].
۳. [ریخ: شیاکه ی ئازەل. موحه مەدی مه لا که ریم وای لیک داوه ته وه: له ولاتی پۆم، ئەوی شوین شتی پیس که وتبئ و پیس و بۆخل بئ، شیخ بئ و میخ بئ، به شیخی دائه نین، ئەوی نهیداتی و پئی نه به خشی تا ئەمرئ به شیئی له قەلەم ئەدەن. - ههنگاوئ تر: ۱۹۹].
۴. شاریب: مەبهستی له عەرەق خۆره.
۵. [ئەحباب، کوئی حەیب: خۆشه ویست، موتهقی: له خوا ترس، موته شه پریع: گۆپرایه لی شهرع. شه وه: میژ ده زمه، مۆته که].

زولمیان عامه له سهر عاممه، په عییهت فهوتا
 تومه که مه نعی عه وامل، که خه تای گای بنه یه^۱
 هه ر له شاتا به گه دا تووشی یه کیکی نابی
 لئی بپرسی به حه قیقهت بلئی: جه ددم ئه مه یه
 لازمه ئهم غه زه له وهك غه زه لئی بیکه نه بهر
 هه ر وه کوو «حاجی» ئه گه ر شاره، وه گه ر دیه که ده یه^۲

(۲۴)

له نه زاکهت که مه ری^۳

له نه زاکهت که مه ری وهك خه تی ئه هلی حیکه مه
 له نه بووندا ده هه نی بی قسه عه نی عه ده مه

۱. [عاممه: خه لکی په شوکی و په مه کی. عه وامل، کوئی عامل: کار به ده ست، کریکار. گابنه:
 ئه و گایه له گیره کردندا له نیوان دایه و گا کانی تر به ده وریدا ده سووړینه وه.] له ده ست نو سه کانی
 لای مندا ئهم دوو به یته هه بوو. له ده قه ئاماده کراوه که ی ماموستانیان شاره زا و میرانشدا ئهم
 دوو به یته بوو:

«هینده بی قه ولن و خوینخوړ و نریکن له فه ساد
 فورسه تی بوو ده کوژئی حه ققی برای دینی نییه
 ئه و گه ر و گیچهلئی بو په عیه تی خوئی داناوه
 زه جرو ته و بیخی مه که چونکه خه تای گای بنه یه»

من ټیکسته که ی سهره وه م پی ورد تر بوو. «موحه ممه دی مه لاکه ریم»

۲. دیه که ده: وشه یه کی فارسییه به مانای گوندی بچوړو دئی.

۳. ئهم پارچه هه لېسته ی حاجی له ژماره ۳۵ ی روشنبیری نوئی و نوو سه ری کوردی ژماره
 ۶ ی خولی دوو هم و له ده ست نو سه که ی «م.ر.س» دا هیه و ئیمه ش خستمانه پال ئهم دیوانه ی
 شیعه کانی حاجی.

چین یہ کیّکھ کہ چی زولّفی کہ چی عاجزہ، بو؟
 دلی سہودایی خہ تای کردووه بوّیہ نہ دہمہ^۱
 ماچی ئەو غونچہ دہمہ بیّ حەقی جان موہری دہمہ
 سالیکی راہی عہدەم بیّ دہمی نہ قشی قہ دہمہ^۲
 گەر رەزا بیّ چییہ بوّ ماچی دہمی جانی عەزیز؟!
 تەجر و بەم کردووه عیشرەت بە دہمہ ئەک بە دہمہ^۳

۱. [چین و خەتا، لەم بەیتەدا تەووریەیان تێدا یە، چین: ولاتی چین، چین لەسەر چین و پەپکە
 خواردن. خەتا: شارێکە لە چین ئاسک و میسکی بەناوبانگە، هەلە و سەھوو]. لە پۆشنیری
 نویدا نووسراوە: «عاجزە بو» و لە دەقی «م.ع.ق»یشدا وەکوو ئەم دەقە نووسراوە «عاجزە بو».
 نەدەمە: نەدامەتە، پەشیمانییە.

۲. لە دەقی «م.ع.ق»دا لەجیاتنی «موہری»، «مەہری» هاتووہ. موہری دہمە: مۆری دہم و
 زارە.

۳. عیشرەت: دۆستایەتی و بەیەکەوہ رابواردن بە خوشی. دہم: بە دوو مانا هاتووہ: یەکەم، بە
 مانای دہم و زارە، دووہ میشیان، وەخت و سەردەم.

پیتی «ی»

(I)

نہی بن نہ زیر و ہمتا

نہی بی نہ زیر و ہمتا ہر توئی کہ بہرقہ راری
 بی دار و بی دیاری، بی دار و پایہ داری^۱
 بو باغی مہردی باغی سہرمایہ کہی خہ زانی
 بو مہزہ عہی فہقیران سہرمایہ کہی بہ ہاری
 تو پادشا نیشانی بو ہر سہوادی ئە عزم
 بی سہدر و شانین، بی پەرہ پەرہ داری^۲
 خہ للاق بی فتووری، سولتانی بی قسووری
 رہزاقی مار و مووری، ئاودیری دیمہ کاری^۳
 فہیرۆزہ تہختی گہردوون مہسنووعی نہ قشی تویہ
 یاقووت و لہ علی رۆزہ ئەستیرہ کان دہراری^۴
 جی و مہکانی تویہ بی جی و بی مہکانی
 لہیل و نہ ہاری تویہ بی لہیل و بی نہ ہاری^۵

۱. بی نہ زیر و ہمتا: مہبہستی لہ خودایہ کہ ہیچ ہاوتای نییہ. لہ دہقی «گ.م» نووسراوہ:
 «ہر توئی کہ بی قہراری».
۲. [سہوادی ئە عزم: رہشایی گہورہ کہ مہبہست شار و ولاتہ، یان پاتہخت. پەرہ دار:
 دہرگاوانی شا، حاجب].
۳. [بی فتوور: بی سستی، بی باک. قسوور: کہم و کووری]. لہ ہندی دہقدا نیوہ دیری یہ کہم
 بہم جۆرہ ہاتووہ: «جہبیری بی فتووری، سولتانی بی قسووری».
۴. لہ دہقی «گ.م» دا نووسراوہ: «فہیرۆزی تہختی گہردوون». [فہیرۆزہ تہختی گہردوون:
 سہقفی شینی ئاسمان]. دہراری: کۆکراوہی «دُریۃ»ی عہرہ بییہ. واتہ: وہ کوو دور وانہ.
۵. لہ دہقی «گ.م» دا لہ جیاتی «جی و مہکانی تویہ» نووسراوہ: «جیگہ و مہکانی تویہ».

ھەر ئەمرى تۆمەدارە بۆكار و بارى عالەم
 ھەرچەندە بىۋەزىر و بىۋەزىر و بىۋەزىر و بارى
 سەحرانە و ھەردى شەۋقت خورشىد و ماھى تابان
 دوو جارىيەن شەۋ و پۇژ بىۋەزىر مەھمەل و ەھمەرى^۱
 مەھلومە بۆچى «حاجى» مەدحت دەكا بە كوردى
 تا كەس نەلئى: بە كوردى نەكراۋە مەدحتى بارى^۲

(۲)

ئاسمانى بىۋەزىر

ئاسمانى "بىۋەزىر" ۋەك "خوسرەۋى" مېھرى ھەلەت
 ھىندى شەۋ تىك چوۋ شكا ۋەك موۋىي زەنگى لەشكرى
 ئىتتەقەن ئىتتەقەن بوۋ لەگەل «نالى» ۋە كوۋ
 تاجر و گەۋھەر لەگەل گەۋھەر فرۇش و موشتەرى^۳
 چەند غەزەل بوۋن تازە باقتى كارگاھى موشتەرى
 تاجىر و گەۋھەر مەتەن و شامى غوربەت تاجىرى^۴
 يەك يەكى ھىنايەدەر، گەردى كەسادى لى تەكاند
 دا يە مەرموۋى درىغا كەس نىيە سەۋداگەرى^۵

۱. سەحرانە ۋەرد: گەپرىدە ۋەشت و سەحرا. ماھى تابان: مانگى پوۋناك. [مەھمەل و ەھمەرى: كەزاۋە، ئەۋە ۋەسەر ۋەلاخ دايدەيتىن بۆجى بەجى كەردنى بىيادەم].
۲. نىۋە دىپرى يەكەم لە دەقى «ع.م.ن» دا بەم جۆرە دەست پى دەكا: «ئىستىكە بۆيە حاجى...».
۳. ئەم نىۋە دىپرى ۋە ۋەممان لە سەر دەستىن ۋەسەكەى «م.ر.س» تۆمار كەرد.
۴. باقت: قوماشى چىراۋ. كارگاھ: كارگە. نىۋە دىپرى ۋە ۋەممان لە دەقى «م.ر.س» ۋەرگەرت.
۵. سەۋداگەرى: كەپيار.

دهست به دهستی خستم و هم دایه بهربا مه جمه عم
 "ناسه فی" من بای له جه معی تو که «حاجی» قادری

.....—●—.....

(۳)

ئەگەر کوردیک قسەن بابی نەزانی

ئەگەر کوردیک قسەن بابی نەزانی
 موحه ققەق داکى حیزه بابی زانی^۱

وهره با بۆت بکەم باسی نیهانی
 تەفەننۆن خۆشە گەر چاکى بزانی

سەلاحەددین و نوورەددینی کوردی
 عەزیزانی جەزیر و مووش و وانی

موهه لهههه، ئەردەشیڕ و دەیسەمی شیڕ
 قوباد و باز و میری ئەردەلانی^۲

ئەمانە پاکیان کوردن، نیهایەت
 لە بەر بێ دەفتەری ون بوون و فانی^۳

کتیب و دەفتەر و تەئریخ و کاغەز
 بە کوردی گەر بنووسرایە زوبانی^۴

۱. لە دەقی «ر.ک» و «ت.ر» دا لە جیاتی «موحه ققەق»، «موه ییەن» هاتوو.

۲. نیو دەیری یەكەممان لە پرووی دەقی «ت.ر» راست کردوو، لە دەقی «گ.م» دا بەم جۆرە
 هاتوو: «موهه لهههه ئەردەشیڕ و دیسمی شیڕ».

۳. ئەم نیو دەیری لە دەقی «ت.ر» و «ر.ک» دا بەم جۆرە یە: «لە بەر بێ دەفتەری و نووسینە فانی».

۴. لە دەقی «گ.م» دا «زەمانی» نووسراوه!

مهلا و شیخ و میر و پادشامان
 هه تا مه حشر ده مانا و نیشانی^۱
 به زیددی میر و پاشامان برپاوه
 بهسه با بیینه سهر پئی میهره بانی^۲
 که ده یگوت شیخی من: من ده ستگیرم
 له لام و ابو و له بهر جه هل و جوانی^۳
 که پیر بووم تیگه یستم دهستی گرتم
 له که سب و کاری ته حسیلی مه عانی
 به لئی شیخ قوتبه ئه مما قوتبی ئاشه
 به ئاو و نیعمه تی خه لقه گهرانی^۴
 له بوژن دی له کوّلان وهك سه گی هار
 له ژن هه لدی به میسلی که ره له خانی^۵

۱. له زۆربهی سه رچاوه کان «مهلا و پیر و شیخ و پادشامان» هاتووه. ته نها له دهقی «ر.ك» دا نه بئ «مهلا و میر و شیخ و پادشامان» هاتووه. به رای ئیمه ئه م دهقه راسته که نووسیومانه، چونکه ناوی شیخ یهك جار هاتووه و نه چووه «شیخ و پیر» دووباره بکاتهوه، چووه شه خسیه ته کانی کوردی وه کوو «مهلا و شیخ و میر و پادشا» ی له شیعره که یدا به کار هیئاوه.
 ۲. [زیدد = ضد].

۳. له دهقی «گ.م» دا له جیاتی «شیخی من»، «پیری من» هاتووه. [موحه ممه دی مه لا که ریم ئه لئ: «پیری من» له «شیخی من» م به لاوه راستره. -ههنگاوئ تر: ۲۰۴].
 ۴. [«قوتب» ی یه که م: پله یه کی به رزی ته ریفه ته. «قوتب» ی دووهه م: ته وه ره، خر و گرووه ریک که به رداش له سه ری ده گهرئ].

۵. له دهقی «گ.م» دا ئه م نیوه دپره شیعره به م جوړه یه: «له ژن هه لدی له کوّلان وهك سه گی هار» و ئه م نووسیینه ش چ واتایه کی پروو و ئاشکرای وه کوو نیوه دپره که ی ناو قه سیده که نادا.

بلّی به و سهر کزۆلهی کوزپه رسته
 به چاوی کلدر او و ریشی پانی
 که نه فعیکت نه بیّ بو دین و ده ولت
 به من چی «نه قشبه ند» ی یا نه «مانی»^۱
 که سیّ پیاوه که دانّی وهك «حه ماغا»
 له بو ئه بنایی جینسی نان و خوانی
 وه یا خود وهك «ئه میناغا» به هیممهت
 بکا بو قه سری میللهت پاسه بانی
 بلّی له م به حسه هه ر که س مونکیری تۆن
 بفرموو سه هله ریگهی ئیمتیحانی
 به ئوممیدی دووسی دانایه «حاجی»
 به هه ر زانی ددها، دورپی گرانى^۲

۱. [نه قشبه ند: نازناوی رپیازیکی سو فیانه یه که خواجه به هائه ددینی بو خاریی بنه رته تی دانا و شیخ مه ولانا خالیدی شاره زووری له کوردستاندا بره وی پێدا. مانی: وینه کیژیکی به ناو بانگه، هه ندیکیش ده لێن پیغه مبه ر بووه. مه به سستی حاجی له شیخ و مه لا ئه وانه یه که چه قه لی چه من و به تالّن، به به لگهی ئه وه ی که ئه لّی: که نه فعیکت نه بیّ بو دین، نهك ته واوی شیخ و مه لا کان].
 ۲. [ماموستا جه میل رۆژبه یانی ئه م به یته ی به پیی پیتی ئه به جه د جوان لیکدا وه ته وه که له ئه نجامدا ئه کاته (۱۹۰۰)، به لّام موحه ممه دی مه لا که ریم هه ر له سهر حیسابه که ی مه لا جه میل بو ی چووه، به لّام زۆر رێک و پێکتر لێکی داوه ته وه، به چه شنّی ئه م به یته ئه با ته ته شقی ئاسمان. ئه لّی: حاجی قادر که به ته مای پاداشی خوا بی، ئه بی له و سنوره دا به ته مای بی که خوا خۆی دیاری کردووه، جا که خوا له قورئاندا فرمویه تی: ﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ امْتَالِهَ﴾ واته: هه ر که س چاکه یهك بکا خوا ده قات پاداشی ئه داته وه، حاجیش و ترویه: به هیوای پاداشی (دوو سی) له لای خوا وه دورپی گرانبه های شیعی خۆم داناوه و به هه رزان پێشکه شی خوینده واران ی کوردی ئه که م.

(۴)

پہریشان زولفی تاتاری

پہریشان زولفی تاتاری میسالی ٹہژدیہای جہنگی
 نہزیری سہروی کشمیری، قیامت قامہ تی شہنگی
 لہ شہوقی شہمعی پوخساری لہ بیمی تہعنی ٹہغیاری
 لہ کولہی سینہیی ناری دہسووتی دَلّ بہ بی دہنگی^۱
 لہ ٹہولای کہس قوتار نابیی، چ موئمین بی، چ کافر بی
 لہ ٹہم لاش کہس خہلاس نابیی لہ ہیند و دہیلہم و زہنگی^۲
 تہماشام کردوہ نہقشی دہراہیم سہرفی مہمنوعہ
 کہچی قازی ٹیزافہی کرد بہ مفتی ہاتہ بہر چہنگی^۳

﴿

ٹہتوانین (دو سی) بہ حیسابی ٹہبجہد و اَلَيْکَ بَدَیْنَهُوہ: (د = ۴)، (و = ۶) ٹہمہ (۱۰)، (س = ۶۰) و (ی = ۱۰) ٹہمہ (۷۰) واتہ (۷۰۰ = ۱۰ × ۷۰) ٹہمہش کہ بہ گویرہی ری و شوینی پاداشی چاکہ دانہوہی خواہیہ دہق لہ گہل ٹاہی تی: ﴿مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَتَتْ سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ مِثَّةٌ حَبَّةٍ، وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ واتہ: نمونہی ٹہوانہی لہ ریخی خوادا خہرج ٹہکەن وەك دہنكە دانہوئلہیہ کہ حہوت گولی لی روابی و لہ ہەر گولیکا سەد دہنكە ہەبی، خوا بو ہەرکەسی بیہوئی ٹہمہ دووقات ٹہکاتہوہ، خوا بہخشش فراوان و بہ دہس و دہہندہیہ و بہ ہەموو شتیی ٹہزانئ. بویش لہ گہل ٹہو ٹاہی تہ یہك ٹہ گرتتہوہ چونكە لہ ویشا دہنكە دانہوئلہ حہوت گولی گرت و ہەر گولی سەد دہنكي تبابوو کہ ٹہکاتہ (۷۰۰). -ہہنگاوئ تر: ۲۰۷.]

۱. کولہ: کولیت، خانووی بچووڪ. لہ دہقی «گ.م» دا نووسراوہ: «سینہیی تاری».

۲. [مہبہست لہ ٹہولا: قیامتہ و ٹہم لاش: دنیاہ].

۳. [«ممنوع الصرف» لہ ریژمانی عہرہیدا بہو وشہیہ ٹہلین کہ ژیرہ (-) و تہنوین (-)] نہرواتہ سہری مہگین بہ ہوئی «اضافہ» یان ٹہلف و لامہوہ. وشہی دہراہیم (کوی درہم) لہو

دوو ماری زولفی شہ پرہنگی کہ بیّ بوّ لہ علی زہ حاکسی
لہ ترسان پیّی دہدا «حاجی» فہریدوون تہختی ھوشہنگی

(۵)

ثافتابی حوسنی توّ

ثافتابی حوسنی توّ پوژہ کہ دیّ و ئاوا دہبیّ
قامہ تیشٹ وہک ہیلالی یہک شہوہ ئاوا دہبیّ^۱
کامہ دانا میزہری دانا و فیسی کردہ سہر
بیّ حہیا و سہرپہل و سہرخوش و بیّ پەروا دہبیّ
پادشاہیکم ھہیہ گہر من بکاتہ دەرگہوان
حاجیب و خەددامی من "ئەسکەندەر" و "دارا" دہبیّ^۲

وشہ «ممنوع الصرف» انہیہ، قازیش چونکہ ئیزافہی کردووە بوّ لای خوئی (دراہمی) واتہ:
درہمہ مہ کانم، ئیدی لہ «ممنوع الصرف» ی دەرچووہ و ئە کریت سہرف بکریّ. جا حاجی ھەم
ئەو یاسا پریژمانییہی مہ بہست بووہ و ھەم ئەوہی کہ سہرفی واتہ: خەرچ کردنی دروستہ و
قەدەغہ نییہ، یان سہرفی واتہ: گۆراندنہوہی قەدەغہ نییہ. دیسان ھەلئە گریّ مہ بہست لہ مفتی
فتوادەر بیّ کہ ئەم جار دەرہایم بوّ لای ئەو ئیزافہ بکریّ (دەرہایمی مفتی).^۱ بہ مفتی: بہ
بەلاش، بہ خورابی.

۱. لہ دہقی «گ.م» دا نیوہ دیّری یہ کہم بہم جوّرہ ھاتووہ: «ثافتابی حوسنی توّ پوژ کہ دیّ و ئاوا
دہبیّ». [بہ بوّچوونی موحمەمەدی مەلاکەریم «ئاوا دہبیّ» ھەلئە و «ئاوا دہبیّ» راستہ،
چونکہ حاجی ویستووہیہ بلّی: بہ ئیشٹ وہک مانگی یہ کشوہ باریکە کہ ئەویش کینایہیہ لہ
جوانی].

۲. [حاجیب: پەردەدار. خەددام: خزمە تکار. ئەسکەندەر و دارا: دوو پادشای ناودارن].

داوی ناوه زولفی دوولانه له هەردوو لامهوه
 دل گەرفتارە ئەگەر لەم لا نهی لهولا دهبی^۱
 شهو له بهزمی دولبەرم بهم تهعنه و سووتاندمی
 چاوی دا پهروانه فەرمووی: عاشیقی هەروا دهبی^۲
 واسیفی قەددی ئەتۆ خامە ی دەبیته نەیشه کەر
 ئەلفی قەددی موسته قیمی قافیه ی بالا دهبی^۳
 سەر سپی و دل پەش بوو «حاجی» تافەقی بوو ئیسته کەش
 رووپەشی کە پەش سپی خوا عالیمە هەروا دهبی^۴

(٦)

ئیمەش دەمرین

ئیمەش دەمرین دەبینە خاکی سەرەپ
 ئەم پۆژ و شهو ته نووری سوبحی دهگری^۵
 دەسگا و دووکانی شارەکان دادەنری
 ئەمیان دەفرۆشیت و ئەوێتر دەکری
 ئەم باوکی مردوو یەخە ی دادەدەری
 ئەو بووکی نووی هەیه کەوای بو دەبری^۶

۱. له هەمان دەقدا نووسراوه: «داوی تاوه زولفی دوولا».

۲. هەر له هەمان دەقدا نووسراوه: «چاوی دایه دوا».

۳. نەیشه کەر: قامیشی شه کەر.

۴. [مەبەست له سەر سپی ئەوهیه کە جامانە و میژرە ی سپی به سەرەوه بووه].

۵. ئەم نیوه دێرە له دهقی «گ.م» دا بهم جوۆره هاتوو: «پۆژ و شهو ته نویری سبهینی دهگری!».

۶. [نووی: نووی].

بئی بسته فہلہک ئاشہ کی وای ناوہ تہوہ
 بو ہاردنی ئیمہ چ عہ جایب دہ گہری^۱
 لادیش پہزی ئاودہ دات و وہ ردی دہ بری
 حہ یوانہ دہ زی، سہ گ دہ وہ ری، کەر دہ زہ ری
 لوقمان لہ مہ دا شوانہ گہر خوئی بکوژی
 گاوانہ فلاتون لہ غہ ما گہر بدری^۲
 ئەم دەستە کە چوو دەستە یەکی تازە یە دی
 مە علووم نە بوو ئەم کە شمە کە شە کە ی دہ بری^۳
 عالم ھەموو مردن لہ غہ می زانینی
 ئەم حکیمە تە یان نە زانی ھیچ لیی مہ گہ ری^۴
 لہم لاوہ ھە تا «حاجی» نە چیتہ ئەولا
 مومکین نییہ تی بگا لہوہ گہر بفری^۵

۱. [بسته: تہوہ رہی بہر داش، ئاسنی نیوان گہرووی دوو بہر داش. مو حہ ممہ دی مہ لا کہ ریم پیی وایہ «ئیمہ تا قیامت» لہ «ئیمہ چ عہ جایب» راستترہ، لہ بہر ئەوہی لہ نیوہی بہیتی پیشوودا «ئاشہ کی وای» ہاتوہ پیویست بہ عہ جایب ناکا. مہ عنای ئەم نیوہ بہیتہ لہ گہل ئەوہی دہ سنوو سیکیش ھا لہ پشتیہوہ ئاوہ ھا جواترہ۔ ھہ نگاوئی تر: ۲۱۴.۱]
۲. دیسان لہ ھەمان سەرچاوہ دا، ئەم نیوہ دپڑہ بہم جۆرہ ہاتوہ: «گاوانہ فہلاتون کە یەخہی دابدری».
۳. ھەر لہو سہ چاوہ یە دا نووسراوہ: «ئەم دەستە کە چوو دەستە یەکی نوئی تر دی».
۴. [مو حہ ممہ دی مہ لا کہ ریم ئەلی نیوہ بہیتی یە کەم برگہ یەکی ناتہ واوہ و بہ گویرہی ھیچ کام لہ دہ سنوو سہ کان بۆم ساغ نە کرایہوہ. لام وایہ وشہی «مردن» یا «مردوون» یان «مردنہ» بی، ئە گہر وایی لہنگی نامینی. ۱. لہ دہ قی «ع.س» دا نووسراوہ: «ئەم حکیمە تە یان نە زانی ھیچ کەواتہ مہ گہ ری».
۵. لہ دہ قی «ع.س» دا ئەم نیوہ دپڑہ بہم جۆرہ ہاتوہ: «مومکین نییہ تی بگا گہر بفری»

(۷)

سوئی به سهر و پیشی

سوئی به سهر و پیشی، بهم خه رقه یی سهر دوشی
چهند چیله گهل و بز نه گهل و میگه لی دوشی^۱
فه رمانی که دا کوشتمی جه لادی نیگاهی
خوونی منی بیچاره عه دوو نووشی به خووشی
له و وه عده ره قسیم گوتی: بی عه هد و وه فایه
مه علووم نه بوو له م عاله مه دا راست و دروشی
ته شخیصی ده واکه م مه که ئه ی بوو عه لی سینا
له و چاوه که بوم بوو به شیفای عه ینی نه خووشی
ئه و چاوه وه کوو مه سئه له یی کو حله سه وادی
شازه وه کوو نه رگس نییه بی فه زلی برووشی^۲

﴿

[موحه ممه دی مه لا که ریم ئه لئ: نیوه ی به یتی یه که م پرگه یه کی که مه، ئه گهر «ئه ولا» بکریته
«ئه وه لا» هیچ ناریکی نامیئته وه. - هه نگاوئ تر: ۲۱۶.]

۱. [خه رقه یی سهر دوشی: جبه ی سهر شانی. چیله گهل: کوی چیله، واته: مانگا به رانه به به
گاگهل، میگهل: ران]. له ده قی «گ.م» دا نیوه ی دپری سهره تای هه لئه سته که به م جو ره یه:
«سوئی به سهر و پیشی به خه رقه یی سهر و دوشی».

۲. [مه سئه له ی کو حل: به و مه سئه له ریزمانیه ئه لئ له زمانی عهره بیدا که «اسم التفضیل» کار
له سهر «اسم ظاهر» ناکا مه گهر به و مه رجانیه ی که له میسالی «ما رأیت احداً أحسن فی عینه
الکحل منه فی عین الحبيب» دا هه یه، ئه م میساله ش ناوبانگی به مه سئه له ی کو حل ده رکر دووه.
واته: که سم نه دیوه کله له چاویدا جواتر بی له و کله ی وا له چاوی یاره که مدایه. سه واد:
ره شی. شاز: بی وینه، تاک، له یاسا ده رچوو]. له ده قی «گ.م» دا له جیاتی «شازه» وشه ی «شانه»
هاتووه وه له جیاتی «بروشی» وشه ی «پرووشی» هاتووه. مه سئه له که ش له سهر «چاو و برویه»
نه ک «شان و برووش»!! بویه ئیمه پشتمان به ده قه که ی گو فاری (ر. کوردستان) به ست و وه کوو
ناو هه لئه سته که تو مارمان کرد.

موشعیر به وه فاتی منی میسکینی فه قیره
 وارووته له خهت بهرگی سیای ماته می پووشی^۱
 «حاجی» له ته وافی هه جه رولئه سوهدی خالی
 گریانه "سه فا" به خشی نه وهك "سه عی" و خرووشی^۲

(۸)

بهم نه حو به سهرفی عیشقبازی^۳

بهم «نه حو» به «سهرف» ی عیشقبازی
 موسته قبه لی که متره له مازی^۴
 یه عنی له مه دا که بیکوژه زوو
 بی فرقه حه قیقهت و مه جازی^۵

۱. [موشعیر: بیدار و وریا که ره وه و پیشانده ر].
۲. [هه جه رولئه سوهد: نه و بهرده ره شهیه له په نای مائی کابه دا که حاجی له عاستی نه وه وه ده ست به گه ران و ته واف نه کات. حاجی له گهل باسی خو شه ویسته که یدا ئاماژه به مه ناسیکی هه ج، وه کوو: سه عی (هاتوچۆ) سه فا و مه پوه، ته واف، ده کا].
۳. ئەم هه لبه سته له سهرچاوه چاپکراوه کانداهوت دپره به لام له ده قی «م.ر.س» دا بووه به «۹» دپر.
۴. [سهرف و نه حو: دوو زانستی زمانی عه ره بین و ههروه ها «نه حو» مانای شیوه و جوړ و «سهرف» مانای گوړان نه گه یه نن. واته: بهم شیوه (نه حوه) گوړانکاری (سهرف) له فه رمانی عه شقبازیدا بکه ی زه مانای داهاتووی له رابردوو که متره و به ره و ته و او بوون ده چی]. بۆ ساغکردنه وه ی سهره تای ئەم هه لبه سته پشتمان به ده قه کانی «م.ر.س» و «م.م» و «ع.س» به ست و تو مارمان کرد.
۵. [کوشتن به دوو مانا دی یه کئی مانای راسته قینه یه (هه قیقهت) واته: تیدا بردن، دووه م مانای ناراسته قینه (مه جاز) واته: لیدانی توند و زۆر]. له ده قی «گ.م» دا نوو سراوه: «یعنی له مه دا که بین بیکوژه زوو!!».

ئەم شىعرە زەرىفە خەتتە چاكە
 نووسىومەتەوۈ لە پرووى بەيازى^۱
 "كەششاش"ى پرمووزى ئايەتى تۆ
 "تەفسىرى كەبىر"ى فەخرى پازى^۲
 بوۆ قەددى زراوى بىژراوۈ!
 نيزە و عەلەم و مەسافە غازى^۳
 نەيداوۈتە من خودا بە مفتى
 بەم مەشرەبە خۆت مەكە بە قازى^۴
 ئەم قافىە شايبە گانە ئەمما
 عەببى نىيە جاھىلى بە پازى^۵
 ئەو رزقى موقەررەپەرە بە خۆى دى
 سەد دەفعە بخوازى يا نەخوازى

۱. [بەياز: پاك نووس، بەرانبەر بە چلک نووس (مسودە)].

۲. [كەششاش: وەدەرخەر و وەرپووخەر، كىتیبكى بەنرخى زومەخشەرىيە لە زانستى تەفسىرى قورئاندا. كەبىرىش واتە: گەورە، ھەرەوا تەفسىرى كەبىرى ئىمام فەخرى پازىش دەگرېتەوۈ].

۳. [مەساف: جىيى رىز بەستىن]. قەددى زراو: قەددى زراف، قەددى بارىك.

۴. بە مفتى: بە خۆپايى. [ھەرۈھا حاجى بە وشەى «مفتى»، سووكە ئىلتىفاتىكىشى بە «موفتى» بە ماناى فتوادەر، بووۈ؛ چونكە بە پىيى رېئووسى كۆن ھەردووكيان وەك يەك نووسراون]. دىپرى پىنجەم و شەشەم تەنھا لە دەقى «م.ر.س» دا ھاتوۈ.

۵. قافىەى شايبەگان: ئەو جۆرە قافىيە كە پىتتى عەرەبى وە كوو: «ض.ظ.ذ» لە گەل پىتتى غەيرە عەرەبى وە كوو «ز» يەك حىسايبان بۆ بكرى ھەر وە كوو لەم ھەلبەستەدا وشەى وەك: «ماضى» و «قاضى» لە گەل وشەكانى «مەجازى» و «غازى» و «دەنازى» بوون بە قافىەى ھاوكىش و ھاودەنگ.

قیرتاسی و شه‌هره‌وایه «حاجی»
نه‌قدینه‌یی تو به چی ده‌نازی!^۱

(۹)

مه‌تنی کوتوبی ئەم دووه

مه‌تنی کوتوبی ئەم دووه با شه‌رحی کرابی
ئیشکالی رمووزی مه‌سه‌له‌ی قازیی ما بی^۲
قازی هه‌رۆ سینت سوپه‌ری تیری قه‌زا بی
وه‌ك دینی ره‌وافیز به‌ده‌نت بی سه‌روپا بی^۳
خۆت حاکمی ئەم مه‌سه‌له‌یه‌ که‌ی ده‌بی وابی
پیری وه‌کوو تو «ماهی» هه‌بی و ما که‌ری گابی
بی مروه‌تی به‌م مروه‌ته‌ قه‌ت مروه‌تی نابی
سه‌ده‌فه‌ که‌ریش هه‌روه‌کوو تو مروه‌تی گابی^۴

۱. [قیرتاس: کاغه‌ز، شه‌هره‌وا: به‌و پاره‌یه‌ ده‌لێن که‌ نرخ‌ی له‌و ناوه‌ی که‌ هه‌یه‌تی که‌متر بی، جا له‌به‌ر ئه‌وه‌، بیج‌گه‌ له‌و ولاته‌ی که‌ لێی دراوه‌، له‌ هه‌یج ولاتیکی تر بایه‌خ و بره‌وی نییه‌].
۲. [وه‌کوو موحه‌مه‌دی مه‌لا که‌ریم ئه‌لێ: ئەم پارچه‌ شیعره‌ی حاجی بۆ لێدوانی رووداوێکی نێوان قازیی شوینێک و ئافره‌تێک که‌ «مروه‌ت»‌ی ناو بووه‌، داناوه‌. «قازیی ما» فارسییه‌ واته‌: قازیی ئیمه‌، هه‌روه‌ها له‌و قازییه‌ که‌ گوایه‌ قازیی مییان بووه‌، یان قازیی بی حورمه‌تی وه‌ك ما که‌ر بووه‌. -هه‌نگاوێ تر: ۲۲۰].

۳. له‌ ده‌قی «م.ر.س» دا به‌م جوړه‌ هاتووه‌: «قازی سه‌ر و سینت سوپه‌ری تیری قه‌زا بی».
۴. له‌ ده‌قی «گ.م» دا نیه‌و دی‌ری یه‌ که‌م به‌م جوړه‌ هاتووه‌: «به‌م مروه‌ته‌ بی مروه‌تییه‌ قه‌ت بلی: نابی». [موحه‌مه‌دی مه‌لا که‌ریم به‌ نابه‌دلی مانای ئەم به‌یتیه‌ی کردووه‌ ته‌وه‌ ئه‌لێ: لێی دلیا نیم، واته‌: هه‌یج که‌سیک له‌ خۆیا بی مروه‌ت و نامه‌رد، به‌ هۆی ده‌س به‌ سه‌راگرتنی ئەم ئافره‌ته‌

«حاجی» ده لئی ئەم میسرە عە تەئریخیە قازی
«انصافی نیە، عاری چیه، مروەتی گابی»^۱

(۱۰)

تا سالیکی مەسالیکی

تا سالیکی مەسالیکی مولکی قەناعەتی
باکت نەبئی لە ڕیگر و ئەهلی شەقاوەتی^۲

سوؤفی عیبادەتی هەموو مەکرو ڕیوہیە
گەر "شیری نەر بە گوئی بگری" پەشمە تاعەتی^۳

﴿﴾

(مروەت) ناوہوہ نابئی بە مەرد و خاوەن مروەت. با بلیین کە ریش سەد جار لەم مروەتە بپەرێ و سواری ببی، ئاخۆ بەوہ لە کەریی خوئی ئەکەوئی و ئەبئی بە بنیادەم و خاوەن مروەت؟ - هەنگاوئی تر: ۲۲۲.]

۱. لە دەقی «گ.م» دا نیوہ دیڤری یە کەم بەم جوڤرە یە: «هەر «حاجی» دەلئی ئەم قسە... تاد» تییینی: بۆ زانینی حیکایەتی دانانی ئەم شیعەرە ی حاجی، بڕوانە پەراوێزی لاپەرە «۸۴» ی دیوانی حاجی قادری کوئی چاپی گیوی موکریانی، هەولێر ۱۹۶۹.

[ئەم میژووہ بە پێی حرووفی ئەبجدە دەکاتە (۱۲۸۵) جا لەبەر ئەوہی حیسابی ئەبجدە دروست دەریت پۆیستە بە شیوہ ڕینووسی کۆنی کوردی بنووسری.]

۲. لە دەقی «گ.م» دا لە جیاتنی «مولکی» نووسراوہ: «ریگە ی» وە لە جیاتنی «باکت نەبئی» نووسراوہ: «عاجز مەبە».

۳. ڕیوہ: قیل. شیری نەر: شیری نیر، نیرە شیر. دیڤری نیوہ شیعری دووہم بیروپرای حاجی دەرەبڕی بەرامبەر دینداری تورکە عوسمانلییەکان و شیخەکانی سەر بە ئەوان.

«شیر بە گوئی دەگری» یاخود «شیری نەر بە گوئی بگری» ئەمە ئیدیۆمیکی کوردییە و بە مانای ئازایەتی دئی، حاجی لەم شیعەرە دا بە کاری هیناوہ. بنواری: جەلال مەحمود عەلی، ئیدیۆم لە زمانی کوردیدا، بە غدا ۱۹۸۲، ل: ۳۴۲. [پەشمە تاعەتی: واتە: بئی کە لکە خواپەرەستیە کە ی.]

ئیخلاسه ئه سلی مه قسه د و خورا شه قی ده بی
 واتیده گاهه سه رمه قولاته سه عاده تی^۱
 بی مه عریفه ت مه به له ته ریقی حه قیقه تا
 سه رمه نزلی شه ریه ته جیگه ی سه لامه تی
 ناگه ن به حیز و پښگری ئیمه له مولکی روم
 عه للامه یی ویلایه ت و شیخی ویلایه تی
 مه فوومی دوو حه دیسی سه حیم له به یته کا
 جی کرده وه نه زه ر بکه کوردی و فه ساحه تی
 دنیا سه گی له ئوغلّه مه توقیوه تالیبی
 نه یماوه هه ر وه کوو سه گی پی سووتوو راحه تی^۲
 سه د قوبه یی خه ورنه ق و سه ددی سکه نده ری
 ناگاته به یته کا ولی «نالی» و مه تانه تی^۳
 ساقی که ریمه باده یی به زمی «أَلَسْتُ» ییه
 «حاجی» له جامی قه لبی شکاوه شیکایه تی^۴

۱. [شه قی: به ده بخت و تاوانبار].

۲. [ئوغلّه مه: شه پر به تیک چرژان و پرژانه سه ر یه ک].

۳. [خه ورنه ق: ئه و کۆشکه یه بۆ به هرامی کوری یه زدگرد له په نای چۆمی فوراتدا کراوه ته. سه ددی سکه نده ر: دیواری چین، به یته: مال، یان دیږی شیعر. مه تانه ت: قایم و پته وی، یان حورمه ت و مرووه ت].

۴. [ئاماژه یه به ئایه تی: «أَلَسْتُ بِرَبِّکُمْ قَالُوا بَلَى» که خوای مه زن له عاله می رۆحدا ته واوی رۆحه کانی بانگ کردووه و ئه م پرسیاره لی کردوون: «ئایا من په روه ردگاری ئیوه نیم؟» ئه وانیش تیکرا و توویانه: به لی تۆ خوای ئیمه ی].

(II)

كه ههستا قامه تي به رزي

كه ههستا قامه تي به رزي له فهرقي تاوه كوو ئه رزي
 په ريشان زولفي سهد ته رزي به يه كدا دارزا و له رزي^۱
 له ده وري تابه تا وهستا له ته شبيه دلي وهستا
 موعه ته له بوو گوتي: ئيستا له چين و پيچش و ته رزي
 سه داي «ياحي» ي ده و ريشان له ترسي زولفي پر چيني
 له عيسا عه رسي گه ردوون به تنگ هات هه روه كوو ده رزي^۲
 له سه و داي زولفي پر چيني له نيو چيني نومايان بوو
 خه تا و چين و خوتهن يه كسه ر گرفتار بوون له ژير قه رزي^۳
 هه ليدا زولفي چه وگاني كوره ي خورشيدى دا بهر شق
 كه دايدا چي مه لايك بوو له گه ردوون هاته سه ر ئه رزي^۴
 حه ياي چوو چه تري تاووس باره گاهي شه عشه عه ي خورشيد
 كه مه ندى پيله تن، زنجيري داود، گورزي گوډه رزي^۵

۱. فهرق: ته وقي سه ر، واتا له ته وقي سه ري تا ده گاته عه رد. له چه ند ده قي كدا ئه م به شه دېره ي دووه مه به م جوړه هاتووه: «به سه ر يه كدا رزا و له رزي».
۲. [ئاماژه يه به به رز بوونه وه ي حه زره تي عيسا بو ئاسمان و چوونه خزمه تي خو شه ويستي راسته قينه ي].
۳. خه تا و خوتهن: دوو ناوچه و شارن له توركستان به جوړه مامزك ناسراون كه له ناوكيان ناياب ترين بوني ميشكيان لي و هه رده گيرئ.
۴. [چه وگان: گوچان، ئه و داره سه ر خواره ي كه پي له گو ئه درئ له ياري چه وگاندا].
۵. [شه عشه عه: تيشك و تروسكه. پيله تن: هه يكه له وه فيل، نازناوي روسته مي پاله وانه. داود: داودي پيغه مبه ر كه له گه ل جالو و تدا شه ري كرد. گوډه رزي: پاله وايتكي ئيرانيه چيروكي له شانامه ي فيرده وسيدا هاتووه].

دەقیقەك بى سەرى موویەك لە زولفی وەرگەرێ مەودا
 لە گەل سوبحی قیامەتدا دەکا بى تەقیە سەربەرزى^۱
 مریدان مەست و سەرخۆشن لە نەشئەى بادەكەى دەستی
 مەلایىك جوملە بى هۆشن بە نازی چاوى پەرەمزی^۲
 مرادی من مریدى خالیسە خەبیاتییه کارى
 مەلایىك سوورەتە، ئاهوو نیگاھە، «حاجی» یە تەرزى

(۱۲)

لەسەر تەنافى كە لەرزى^۳

لەسەر تەنافى كە لەرزى هەتیوى سەندووسى
 شكامەتەاعى زەریفى و قىمەتى لووسى^۴
 تەنافى پردى سیراتە موناظران مەحشور
 مەكانى مەلەبە حەشرە لە موئمنین و پووسى^۵

۱. [تەقیە: ترس و خۆشاردنەوه، یان «طاقیە» واتە: کلاو].

۲. [موحەممەدى مەلاکەریم ئەلێ: بە ھەلە نووسیوومان: «بادەكەى دەستی» لە کاتیكدە لە دەسنووسەکاندا «بادەیی دەستی» یە. - ھەنگاوی تر: ۲۲۷].

۳. ئەم قەسیدەى حاجى لە دەقى «ع.س» و «گ.م» دا حەوت دپەرە شیعەرە، بەلام لە دەقى «م.ر.س» دا حەقدە دپەرە و ھەندى دپەری بە عەرەبین و بە داخەوہ شلوق و ناپێکن.

۴. لە بارەى جیگای دانانى ئەم قەسیدەى، خوالێ خۆشبوو مەلا پەرئووفى سەلیم ئاغا نووسیوہ دەلێ: کاتى خۆی تەنافاز ھاتوونەتە کوێ و ئەمین ئاغای ئەختەر و حاجى قادر بە یەكەوہ چوونەتە سەیری و ئەمین ئاغا داواى لە حاجى کردووە ئەم قەسیدەى لەسەر ئەو بەزمە بنووسێ. بەلام كاك مەسعود موحەممەد بەلگەى بەھیزی بە دەستەوہى بۆ ئەوہى حاجى قەسیدەكەى لە سەندووس یان لە جیگەى كى تری کوردستانی ئێران داناوہ؛ بڕوانە: مەسعود موحەممەد، حاجى قادری کوئی، ب، ۲، بەغدا ۱۹۷۴ ل: ۳۱۴-۳۱۵.

۵. موناظران: تەماشاکەرەن.

سہ ماہ عہ رسہ یی بازی گوریسی کاهکہ شان
 ستارہ نازیر و ماهش ہیلالی مہ عکووسی^۱
 شو عاعی شہ عشہ عہ یی شہ معہ مہ شہ علی مہ ی
 لہ شہ رمی تہ لہ عتی تہ و شہ و دہ ییتہ جاسووسی
 دوو چاوی عہ ینی نہ خوشی لہ نیو سہ ری زولفی
 گران و سوو کہ لہ ترسی رہ قیبی کابووسی
 لہ کونجی خانہ قہ سو فی خزا و نہ یزانی
 تہ ماعی دینی نہ بی یا تہ مانی نامووسی^۲
 وا حہ شرہ سو فی بفرموو ہہ تا لہ دونیاد
 سیاہ پروو ببی و خہ لق بزانی سالووسی^۳
 عیونی تنقطع من نعمة اللہ
 اذقني دَمعي إلى ما تبلُّ ملبوسي^۴
 و عیینی عاد لبتکی فما استطال لنا
 علی فراق من أهوى یكون مأیوسی^۵

۱. بازی: یاری، گہ مہ.

۲. تہم بہ یتہ لہ تیگستہ کہ ی کا کہ ریم و کا کہ سہ رداردا نہ نوو سراوہ. مو حہ مہ دی مہ لا کہ ریم.

۳. سالووس: فرو فیل.

۴. [ہہ رچہ ند ماموستا مو حہ مہ د فہ رموی بوم راست نہ بوتہ وہ، بہ لام پیم وایہ تہ کری بہم شیوہ مانای لی بدریتہ وہ: چاوہ کانم نیعمہ تی خودایان، کہ فرمی سکہ و وہ کوو باران وایہ، لی براوہ، تہ دی توش فرمی سکی چاوم برژینہ و بمہینہ گرین تا جلو بہ رگم دہ خووسی. تہ مہ لہ کاتیکدایہ کہ «اذقني» بہ ہہ لہ دابینین و «أرقني» راست بیت.]

۵. بہ ش بہ حالی تہم دوو بہ یتہ کہ لہ تیگستہ کہ ی کا کہ ریم و کا کہ میراندا نہ نوو سراوہ تہ وہ تہ بی بلیم بومنیش ساغ نہ کراوہ تہ وہ، لہ بہر تہ وہ ی وہ ک خو یان نوو سینمہ وہ، بہ لام تہ بی

فیدایی له نگه‌ری دهستی سینانی "که‌یکاووس"
 دره‌فشی "کاوه"، پرمی "گیو" و نیزه‌یی "تووسی"^۱
 که هات و که‌وته سه‌ما عیسه‌وی شکا و نه‌ما
 هه‌لا هه‌لایی کلیسا، سه‌دایی ناقووسی
 که هاته‌خه‌نده و فه‌رمووی: یه‌لانیجی ماشه‌للا
 به سادیقی بووه عیسایی میلله‌تی مووسی^۲
 هه‌چی که هاته‌ته‌ماشا به نووکی موژگانی
 «فَهْؤَلَاءَ عَبِيدِي» ی له‌سه‌ر دلی نووسی^۳
 به وه‌سفی قه‌تره به ده‌ریا یه شاعیری وه‌کوو من
 نه‌گه‌ر به قافیه دانیم لوغاتنی قامووسی

ئه‌وه‌نده بلیم دوور نییه له به‌یتی یه‌که‌مدا «عیونی تنقُطُ دمعاً» بووبی و له به‌یتی دووه‌میشدا
 ئه‌بی «عادت لتبکی فما استطاب لنا» بووبی. «موحه‌مه‌دی مه‌لا که‌ریم».
 [ئه‌م به‌یته هه‌روه‌ک مامۆستا موحه‌مه‌د ئاماژه‌ی بی‌کرد، هه‌ندئ گرفت و نارێکیی ریزمانی
 تێدا یه، به‌لام سه‌رجه‌م ئه‌کرئ ئاوه‌ها مانای لی‌بدرێته‌وه: چاوه‌کانم پاش ئه‌وه‌ی وشک بوو
 بوون دیسان هاته‌وه‌ گرین، ئیدی که‌وابوو نا ئومیدی ئیمه‌ بو دووری خۆشه‌ویسته‌که‌مان
 زۆری نه‌خایاند.]

۱. [حاجی له‌م به‌یته‌دا ئاماژه‌ی به‌ چه‌ند که‌سایه‌تییه‌ک و ئه‌و شتانه‌ی ئه‌وان پێی به‌ناوبانگ
 بوون، کردووه، وه‌ک: که‌یکاووس: پادشایه‌کی ئێرانییه له‌ پاشا (کیانیه‌کان). سینان: سه‌ره‌رم.
 دره‌فشی کاوه: ئه‌و له‌ته‌ چه‌رمه‌ی که‌ کاوه‌ی ئاسنگه‌ر وه‌کوو ئالایه‌ک کردیه سه‌ر ڕمه‌که‌یه‌وه و
 چوو بۆ شه‌ر له‌گه‌ڵ زه‌ححاکدا. گیو: کوپی گو‌ده‌رز و زاوای ڕۆسته‌می زاله. تووس: ئییو
 نه‌وزه‌ر، یه‌کیکی تره له‌ قاره‌مانانی شانامه. شاری تووس = مه‌شه‌د.]

۲. ئه‌م به‌یته‌ش هه‌روا له‌ تیکسته‌که‌ی کاک که‌ریم و کاک میراندا نه‌نووسراوه: «موحه‌مه‌دی
 مه‌لا که‌ریم».
 ۳. [هۆلاء عیبیدی: ئه‌وانه کۆیله‌ی من.]

له قافیه شوعه را عهیه لایده ن ئەمما
 به یادی چاوی ئەمن لادە دەم به مەخسوسى^۱
 جەبینى ماھ و پڕوخی میهره، زولفی شه و دەهه نى
 سەبەب به قافیه تەنگى بوو «حاجى» نەینوسى^۲

(۱۳)

سەد وە کوو پۆستەم

سەد وە کوو پۆستەم به دڵ قەمچى له پەخشی دا، بەزى
 وەك گەیشته خەندەكى پایانى عومرى دابەزى^۳
 پۆژتە ئەى بەدى نەورۆزى له بن بەفرى گران!
 كانى پێى سربوو چناریش دەستى چوو پەنجەى تەزى^۴
 سونبولى زولف و گۆلى پڕوخسار و سەروى قامەتى
 مانگی نیسان و گۆلان نەیدى له نیو باغ و پەزى
 دولبەرم تەنها كە بوو لەو بەینە خۆى پروت كرده وە
 من دلم خوش بوو كە چى دووبارە داپۆشى كەزى

۱. له دهقى «ع.س.» و «گ.م.» دا نیه دێرى شیعرى یه كهم، بهم جۆره نووسراوه: «له قافیهى شیعر عهیه لایده ن ئەمما».

۲. نیه دێرى یه كهم له دهقه كانى «ع.س.» و «گ.م.» دا بهم جۆره هاتووه: «جەبینى ماھ و پڕووی میهره، زولفی دهیجورى» به لام ئیمه راستیه كه مان له سەر دهقى «م.م.» وه رگرت.

۳. [رهخش: ئەسپه كهى پۆستەم]. له دهقى «گ.م.» دا له جياتى «پایانى» وشەى «دوامینى» هاتووه.

۴. دیسانه وه له هه مان ده قدا له جياتى «بەدى نەورۆزى»، «بایى نەورۆزى» هاتووه. هەر چه نەد «بایى» له چا و «بەدى» كوردى تره، به لام ئیمه له و پرایه داین حاجى به پێى زمانى ئەدهبى سەدهى نۆزده هەم گوتوویه تى «بەدى نەورۆزى...».

غهمزه دهستی کرده ناز و ماری زولفی داخزی
 دلّ له بهر پیی که وتبوو ئەم دەیدزی و ئەو دەیگهزی
 چاکی سینهم بوچی ئەو خهییاته نایدرویتهوه
 چاوی بیماری و جوودی کردمە دهرزی و دهزی^۱
 حاجیب و «حاجی» هه موو پوژی به گزی به کدا ده چوون
 بی حه یا بوو ئەو سه گه عاری نه بوو «حاجی» بهزی^۲

(۱۴)

هه موو عومرم

هه موو عومرم له پیی هات و نه هاتی
 به سه رچوو ئەی ئەجەل هه ر تو نه هاتی
 له دهستی حاجیت چاوم غولامت
 به راتی قه بره، په یکانه خه لاتى^۳
 به روخ فهرزه غوباری سومى ئەسپت
 بمالم شاهى پیل ئەفگەن به ماتى^۴

۱. له دهقی «گ.م» دا له جیاتی «چاکی سینهم»، «چاکی سینگم» نووسراوه.
۲. هه ر له هه مان ده قدا نووسراوه: «عاری هه بوو» که چی مه بهستی حاجی سه گه و سه گیش دیاره بی حه یایی لی ده وه شیته وه. و راسته بنووسری «عاری نه بوو» [حاجیب: به رده دار و درگاوان، ئەم ئیشه وه کوو ئیشی سه گان وایه، به مانای برۆش هاتوووه].
۳. له دهقی «گ.م» دا له جیاتی «قه بره» وشه ی «قیره» هاتوووه.
۴. [حاجی له م به یتهدا وهك شوینه کانی دیکه به یهك تیر و دوو نیشان دوو مانای پیکاووه، یه که م: ئامازه ی کردوو به هه ندی له که ره سه ته ی شه تره نچ، دووه م: مانا راسته قینه کانیه تی به م

له تاوی خوسره وی سه ییاره نه نجوم
 هه لاتن، یاری من تو هه نه هاتی^۱
 له ره هنی وی ده بی سو فی وه کوو من
 بکا پیشکesh هه موو سهوم و سه لاتی
 ده زانم «رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ» ی
 له به ده ختی منه کهم ئیلتفتاتی^۲
 چ گه نجیکه ئیلاهی گه نجی حوست
 له هیچ دینی نه بوو واجیب زه کاتی
 له تووشی خوم بوو هه رچی تووشی خوم بوو
 له دهستی خویه تی «حاجی» شکاتی^۳

□

شیوهیه: روح: پوخسار، پرومهت. قه لا: مؤریه که له م سهر و لهو سهری شه تره نجه وه
 دانه نرئ و راست نه گه پرئ. ئه سب: نیرینه ی ماین، مؤریه کی تری شه تره نجه که به شیوه ی
 (L) ده گه پرئ. شاه: پاشا، مؤره ی ئه سلئ شه تره نجه که به کیش و ماتی یاری ته واو ئه بی. پیل:
 فیل، مؤریه که سووچا و سووچ ده گه پرئ. مات: مه لول و سه رگه ردان، بردنه وه و ته واو بوونی
 شه تره نجه. هه ره له هه مان ده قدا له جیاتی «بالم» نووسراوه: «به بالم». پیل ئه فگه ن: ئه و
 پاله وانه ی که فیل له عه رد ده دات. دپره شیعی دووهه م و سیهه م له ده قه کانی «م.ر.س» و
 «گ.م» دا هه نه و له ده قی «ع.س» دا نه هاتوون.

۱. [خوسره وی سه ییار: هه تاو. ئه نجوم: کوی نه جم، ئه ستیره. هه لاتن: پاکردن و بزربوون،
 یان خو ره لاتن]. له ده قی «م.ر.س» دا له جیاتی «هه ل نه هاتی»، «هه ره نه هاتی» هاتوه.
۲. له ده قی «گ.م» دا نووسراوه: «له به ختی من بوو واکه م ئیلتیفتاتی».
۳. تووش: تووشی یه کهم: تووره یی و سه رگه رمی، [به دفه ری و بی ئاکاری] به، و تووشی
 دووهه میش: به مانای به سه رهات و تووشبوون دئ.

(۱۵)

ئەبى سولەيمانى زەمان^۱

ئەبى سولەيمانى زەمان و شەيخولئىسلامى ئەنام
 قاسىدى رېگەى ھىدايەت ھودھودى دانا دەبى^۲
 من ھومام و قوللەيى قافى قەناعەت جىگەمە
 لايقى پەيغامى ئەو پەرويزەيە عەنقا دەبى^۳
 بوۋ حوزوورى قادرى بوۋچى دەنئىرى ماكيان
 ماكيان ئەمرى لە سەر شاھىن لە كوى ئىجرا دەبى^۴
 ۋەختى پەيغامت خورووسىكى ھەزار پۆپەم ھەبوو
 داىيە بەر شەق قاسىدىۋا بىۋ جەۋابى ۋا دەبى^۵
 تا ھەلئىنى زاغى شەب تاۋوسى ھىلكەى سوبىحەم
 مەزرەئەى چەرخىش لە توخمى نەجمى تا ئاۋا دەبى^۶
 دانەيى خەرمانى عومرى توۋ لە مېنقارى ئەجەل
 دوورە، سەر سەۋز و مۇتەپرا بىۋ ھەتا دۇنيا دەبى^۷

۱. ئەم ھەلبەستە تەنبا لە سەرچاۋەى «گ.م» دا ھەيە.
۲. ئەنام: «انام»، خەلك. ھەلبەستەكە لە دېرى دووھەمى دەست پىۋ دەكا. چونكە نېۋە دېرى يەكەمى بىۋ سەرۋايە.
۳. ھوما: بالندەيەكى خەيالىيە، تەيرى بەختىشى پىۋ دەلئىن. [قوللەى قاف: نىۋى لووتكەى چىايەكى خەيالىيەكە ھومايان سىمورغ لەۋىدايە].
۴. ماكيان: مريشك (ۋشەيەكى فارسىيە).
۵. خرووس: كەلەشېر (ۋشەيەكى فارسىيە). پۆپە: پۆپنە، پۆپىتە، پۆپنەى كەلەشېر.
۶. سوبىحەم: سەردەمى بەيانى. [نەجم: ھەم بە ماناى ئەستېرەيە ۋ ھەم بە ماناى گىايە، بە قەرىنەى مەزرەئە ۋ توخم].
۷. [موھەممەدى مەلاكەرىم «دوور و» ى بەلاۋە لە «دوورە» راسترە. ھەنگاۋى تر: ۲۳۷].

(۱۶)

نہ ققاشی دہمی

نہ ققاشی دہمی نوقتہ کی دانا بہ نیشانی
 زانی کہ زہمی کردووه، بیزارہ لہ مانی^۱
 وہسفی کہ مہرت غہیری دہمی تو نیہ بیکات
 بی نوقتہ بلّی تہ و خہ تی مہ عدوومہ بہ یانی^۲
 سوورہ تگہری سہرلہ وحہیی دیوانی مہ لاحت
 دوو یوسفی کیشاوہ بہ بی تہ ووہل و سانی^۳
 فہرقیکی نہ بوو غایہ تی تہ و کردیہ سووکی
 زووہات و تہ تو باعسی نازت بہ گرانی
 پیّم خوشہ غہزل فہرشی قودوومی عوقہ لا بی
 نہک بین و لہ بہرکن جوہلا لہ فز و مہ عانی^۴
 ئیمکانی لہ کن تہ و عولہ مای موو دہقہ لیّشن
 عہ نقا و وہفا بوو چ میانی چ دہہانی^۵

۱. لہ دہقی «م.ر.س» و «گ.م» دا نووسراوہ: «نوخته کی»، بہ لام ئیمہ لہ سہر دہقی «ع.س»
 کردمان بہ «نوقتہ کی» چونکہ لہ و باوہرہ داین کہ زمانی تہ دہبی حاجی لہ سہدہی پیّشو بہ و
 جوّہ بووہ «نوقتہ کی» = «نقطہ کی» بہ کار ہیّناوہ نہک وہ کو تہ مرّو نووسیبتی «نوخته کی». لہ
 دہقی «م.ر.س» دا لہ جیاتی «زہمی کردووه» نووسراوہ: «دہمی کردووه».

۲. تہم بہ یتہ لہ یہ کیّ لہ دوو دہستووسہ کہی لای مندا ہہ بوو لیّرہ دا نووسیمہ وہ. - موحہ ممہدی
 مہ لاکہریم. ۳. مہ لاحت: جوانی.

۴. لہ دہقی «م.ر.س» و «گ.م» دا لہ جیاتی «نہک بین و لہ بہرکن»، «بیّت و لہ بہرکن» ہاتوہ.
 ۵. دہہان: دہم، زار. لہ دہقی «گ.م» دا نووسراوہ «حاجی بکوژن بہ سیہ» بہ لام لہ سہر دہقی
 «ع.س» وشہی «خیّرہ» مان نووسی، چونکہ گونجاوترہ و لہ دہقیکی کوّترا ہاتوہ.

[ساقی به فیدات بم له گهل ئه و دهره یی جامت
 بو مه جلیسی ئیمه ش بکه یه ک جورعه فشانی]^۱
 تا دهستی نه دا خه نجه ری نه یفه رموو ده سا ده ی
 «حاجی» بکوژن خیره ئیتر مه یدهن ئه مانی

(IV)

مه ه و میهری به غاره ت دا^۲

مه ه و میهری به غاره ت دا به شوعله ی شه معی پوخساری
 گولستانیش به یه غما چوو له تهنگی غونچه یی زاری^۳
 له نه شه ی دیدیه یی مهستی هه موو مه یخانه ویرانن
 هه موو کهس بهسته زونناره له سه ودا ی زولفی تاتاری^۴
 رهوان په روانه یی ناره، منیش وه ک چاوی بیمارم
 زه مانم وه ک شهوی تاره، دلا وه ک غونچه خون خواری^۵
 دل و جان و رهوان و تهن، وه کوو ئیمان و دینی من
 فیدای پوخساری گولناری، نیساری زولفی ته پراری^۶

۱. [موحه ممه دی مه لا که ریم، ئه م به یتیه له که شکۆلی مامۆستا حه مه بۆر وه رگرتووه و ئه م شوینه ی بۆ دیاری کردووه.]
۲. ئه م هه لبه سته له ده ستنوو سیکی لای موحه ممه د عه لی قه ره داغی وه رگیراوه.
۳. مه ه و میهر: مانگ و پۆژ. به یه غما چوو: به تالان چوو.
۴. [زوننار: پشتیندیکه زه رده شتی یان خاچ په رستان له پشتی ده به ستن].
۵. ئه م به یتیه له که شکۆلیکی «حه مه ره ش» ناوینکدا هه بوو موحه ممه د عه لی قه ره داغی وینه ی گرتووه ته وه و منیش لیره دا نوو سیمه وه. «موحه ممه دی مه لا که ریم».
۶. [ته پرار: ته رده ست، ساحیر].

دەخیل ئەی چاوی جادووگەر بفرموو مەردومان یە کسەر
 دەلّین خەوتووی بیداری، دەلّین مەخمووری هوشیاری
 شووع و شەعشەعی میهری، ئەشیعە و میشەلی بەدری
 لە سایە ی پرتەوی پروتە، بە قوربان نووری یا ناری؟^۱
 پیرسە «حاجی» تۆ جاری لە زولف و پەرچەمی خواری
 بلّی: گەر تاری بۆچ ماری؟ بلّی: گەر ماری بۆچ تاری؟^۲

(۱۸)

لە عەینی لەعلی کانی

لە عەینی لەعلی کانی خەتی سەبزی بوو بە میوانی
 نەنازی با "خزر" ئیتر کە مەشهوورە بە حەییوانی^۳
 هەتا کوحلی غوباری پێی نەکاتە چاوی خووی مەردوم
 سەوادێ خۆیندەوێ نابی شکستە ی خەتی رەیحانی^۴
 کە هات و کەوتە حەلقە ی گێژی مریەم ئەو دەمە یە کسەر
 ئەرەستۆش وەك فلاتوون توون بە توون چوو کەوتە حەیریانی^۵

۱. پرتەو: تیشک، پرووناکی. ۲. تار: داو، تال.

۳. لە دەقی «گ.م» دا لە جیاتی «بوو بە میوانی»، «تۆ بە میوانی» نووسراوە. مانای نیوێ دێری دووھەم ھێمایە کە بۆ «خدری زیندە» کە [وا مەشهوورە] ئاوی ژیانی خواردۆتەوێ ھەر بە زیندووەتی ماوێتەوێ، حەییوانی: بەمانای زیندووەتی دێ.

۴. شکستە: خەتی کۆنی فارسییە [شیوێیە کە لە خەتی نەستەعلیق کە بە نەستەعلیقی شکستە مەشهوورە. کوحل: کله، سورمە. مەردوم: خەلک، بیبیلە ی چاوا. رەیحانی: جۆرە خەتێکی عەرەبییە.

۵. مریەم: ناوی ئافرەتێکی جوانی سەردەمی ئەفلاتوون (۴۳۰ - ۳۴۷) پ.ز. بوو. ئەرەستۆ: زاناو فەیلەسووفێکی ھەرەگەورە ی گریک بوو؛ (۳۸۴ - ۳۲۲) ی.پ.ز.

ئەگەر ئەم زولفە موشکینە، وەگەر ئەم لەعلە پەنگینە
 دەللی سەحرايی ماچینە، دەللی کانێ بەدەخشانى^۱
 بخوینە "کافیە" و "شافی" "کەمال"ی نەشئەیی "جامی"
 سەدى وەك "ئینو حاجیب" سەرفی عومری کرد لە دەربانی^۲
 بەجیما «نالی» وەك نالی، بە پاش کەوت «کوردی» وەك گەردی
 کە «حاجی» غاری دا ئەسپی لە مەیدانی سوخەندانی^۳

(۱۹)

دەلین: یار دیتەو

دەلین: یار دیتەو، بابی مەحەبەت - یاخودا وا بێ -
 ئەگەر دوشمن دەلی: نابێ! موغەننی تۆ بلی: نابێ

۱. بە دەخشان: ناوی ناوچە یە کە لە ولاتی ئەفغانستان بە لەعل و یاقوت بەناوبانگە.
۲. کافیە کتیبکی ناوداری ئینو حاجیبە لە زانستی «نەحو = سینتاکس» دا. شافی، شافیە: ئەمەش کتیبکی تری ئینو حاجیبە لە زانستی «سەرف = مۆرفۆلۆژی» دا [بەکار هێنانی وشە «کەمال» و «جامی» هێمایە بۆ کتیبی «الکمال» و «جامی» کە شەرح و پێوەر لە سەر کتیبی کافیە و شافیە، «الکمال» بۆ شافیە «جامی» بۆ کافیە. هەروەها «ئینو حاجیب» لە لایەنی واتاوە بە مانا «کورێ دەرگاوان»ە کە حاجی بە «دەربانی» ئاماژە ی بە مەش کردووە.
۳. [واتە: کاتی حاجی ئەسپی بە لاغەت و پەوانبێژی خۆی تاو دا، نالی وەك نالی ئەسپە کە ی بەجیما و کوردی وەك گەرد و تۆزی پێی ئەسپی ئەو بەجیما. بەم بەیتەدا دیارە حاجی قادر زۆر باوەری بەخۆی بوو و لەوانە یە مەبەستی لە بەجی هێشتنی نالی و کوردی لە بواری شیعری نیشتمانپەروەری و شیعری پۆشنیبری ئەو سەردەمە بووێت؛ دەنا نالی پێغەمبەرێکە کە لە نێو کورددا کەس شانی لە شانی نەداوێ چ بگات بەوێ کە وەکوو نال لە دووی ئەسپی شیعری حاجی جی بمیێت!!!!].

دهله رزی باغه بان سه روت له ترسی قامه تی به رزی
 گوتی: ئەم نیکته باریکی گرانه تیده گهی نابی
 له هیج رته هه رده مه سه یلی سرو شکم ماحه رای چاوم
 به په نگیك په نگی کرد په نگی جیهان باوه پر مه که وای
 له ناکاو دولبه رم فهرمووی هه لسته ئیسته کی واعیز
 له بۆمان داده دا وه عزئی، گوتم: باکت چیه با بی
 به ته زمین فهرده کی «نالی» ده هیئم تا په فیقانم
 بزائن فهرقمان زۆره خه زه ف قهت وه گوهه ر نابی^۱
 «که مه ندی زولفی دوولانه، له بۆگه بر و موسولمانه
 ده کیشی بی مو حابانه، چ له م لا بی، چ له ولا بی»^۲

(۲۰)

گهر خه لقی جیهان^۳

گهر خه لقی جیهان یه کسه ره فهریاد پره سم بی
 وه لّاهی مه پوندار به غه یری تو که سم بی^۴
 وا سوژی دلم ئاگری به رداوه ته جه رگم
 تو قیوه هه ناسه ش نه فه سیك هه مه نه فه سم بی

۱. [خه زه ف: سوآله ت، کاسه ته ل].

۲. ئەمه دپره شیعیکی «نالی» یه حاجی به «ته ضمین» به کاری هیئاوه. بنواپه: د. مارف خه زه دار، دیوانی نالی و فهره نگی نالی، به غدا ۱۹۷۷، ل: ۱۲۹.

۳. ئەم پارچه هه لّبه سته ی حاجی قادر له هیچ سه رچاوه یه کی چاپ کراودا نه هاتوو و الیتره دا بۆ یه که م جار له ده قی «م. ر. س.» ه وه بلّاوی ده که ینه وه.

۴. [مه پوندار = «مپن دار»، مه پندار: وامه زانه].

مورغی سه حرم بال و په‌ری وه حشه‌تی ریگه‌ی
 هه‌ستان و فرینم یه‌که چه‌رخیش قه‌فه‌سم بی
 ناده‌م به هه‌موو مولکی سوله‌یمانی زه‌مانه،
 له‌م عاله‌مه پرووتی چیه‌هه‌رگا هه‌وه‌سم بی
 هه‌ر شه‌و به‌دزی نه‌غمه له‌سه‌ر سیدره ده‌کیشم
 با ساییت و سه‌یاره‌یی گه‌ردوون عه‌سه‌سم بی^۱
 «حاجی» که نیگارم سه‌فه‌ری کرد و نه‌مردم
 عه‌بیم مه‌که وه‌ک هاتووه‌ ئه‌م شه‌رمه به‌سم بی^۲

(۲۱)

داغی کردم به جه‌فا

داغی کردم به جه‌فا لاله‌روخی زیبایی
 پیری کردم به سته‌م لامه‌زه‌بی ته‌رسایی^۳

۱. [سیدره: داریکه له‌به‌هه‌شتدا. ساییت: ئه‌ستیره. عه‌سه‌س: ئیشکچی و چاودی‌ر به‌شه‌واندا].
 چ له‌ده‌ستنوسه ئاماده‌کراوه‌که‌ی کا‌ک شاره‌زا و کا‌ک میران و له‌نوسخه‌کانی لای خو‌مدا
 وشه‌ی «سیدره» و «عه‌سه‌سم» له‌م به‌یت‌ه‌دا به «صدره» یا «صدر» و «عبسم» نووسرا‌بوون،
 به‌لام من بۆ‌چوونی خو‌م لام‌وابوو «صدره» و «عبسم» بووه‌بۆ‌یه وام‌گو‌یرن. موحه‌مه‌دی مه‌لا
 که‌ریم. [مانای به‌یت‌ه‌که‌ش وه‌هایه: هه‌رچه‌نده هه‌موو ئه‌ستیره‌ی ساییت و سه‌یاره هه‌یه،
 هه‌موو پاسه‌وانی ئاسمان بن، من گو‌ییان ناده‌می و هه‌موو شه‌و به‌دزییه‌وه خو‌م ئه‌گه‌یه‌نمه‌سه‌ر
 دره‌ختی «سدره‌المنتهی» و ده‌س ئه‌که‌م به‌چریکاندن].
۲. [مامۆستا جه‌میل پرو‌ژه‌ییانی له‌باره‌ی ئه‌م به‌یت‌ه‌وه و توویه: وشه‌ی «هاتووه» نییه و
 «هاتووه»یه، چونکه حاجی ئه‌یه‌وئ بلی: که‌یارم سه‌فه‌ری کرد و من له‌فیراقی نه‌مردم، هه‌رکه
 هاتووه ئه‌م شه‌رمه‌زاری نه‌مردنه به‌سم بی. موحه‌مه‌دی مه‌لا که‌ریمیش ئه‌م بۆ‌چوونه‌ی
 به‌ته‌واوی به‌دلّه. -هه‌نگاوئ‌تر: ۲۴۷].
۳. [ته‌رسا: گا‌ور، خاج په‌رست].

تیژین وه قتی سته م، گاهی که ره م بی به سهری
 له وه فا هیچ نه زانی له جه فا دانایی^۱
 یاری ته غیار و به خوی موئمین و کافر سیفه تی
 خزمی دوشمن ره ووش و قاتیلی بی په روایی^۲
 ناموسولمان، سه نه می، خوونی موسولمان ریژی
 سه رکesh و به دخوو و هم دلشکه ن و خودپایی^۳
 قیسسه یی حاله تی ته و که شفه له پوم و عه جه ما
 نییه وه «حاجی» بی بی چاره ته به د ریسوایی

(۳۲)

وا دیاره...

وا دیاره په سم و قانونی کی ده وران داده نی
 کوردی نیمه گهردشی گهرمین و کویستان داده نی^۴

۱. [به سهری = «بصر»ی: بی چاو، کویر].
۲. له ده قی «گ.م» دا له جیاتی «یاری ته غیار و به دخوو»، «یاری ته غیار و خه وی» هاتووه. دوشمن ره ووش: دوشمن ره وشت، دوشمن سیفه ت. بی په روایی: بی ترسی، بی باکی.
۳. دلشکه ن: دلشکین.
۴. ته م قه سیده یه له لایه ن «م...خ» ناویکه وه له لاپه ۲۱، ۲۲ ی ژماره ۱۹ گوڤاری «هتاو کرد = هتاوی کورد» دا بلاو کراوه ته وه که له ۲۳ ی زیلقه عده ی ۱۳۳۱ ریځکه وتی ۲۴ ته شرینی یه که می ۱۹۱۳ دا له ته سته موول دهرچووه. فوتوی ههر دوو په پره ی بهرگی گوڤاره که و لاپه ۲۰، ۲۳ یمان له برای به پریز دوکتور ئیحسان فوئاد وه رگرت و له پرووی ټیکسته چاپکراوه که قه سیده که مان به شیوه نووسینی نوئ نووسییه وه. برایان که ریم شاره زا و سهردار میرانیش ۱۳ به یتی له م قه سیده یان له پرووی ژماره ۱۹ ی گوڤاری کولجی ته ده بیاتی زانکوی به غذا

ئەي ئەمیری کوردەکان بۆ ئیوھ عەییە و شوورەیی حیزە کی وەك دادەنئ^۱

نووسیووه که له ۱۶ بەیتی به هەندئ هەلە و دەسکارییهوه له چوارچۆیه و تاریکی دوکتۆر ئیحسان فوئاددا لئ بڵاو کراوه تەوه تیا دا. ئەمە ی لێره بڵاو کراوه تەوه دەقی ئەو یه له گۆفاری «هەتاوی کورد» دا بڵاو کراوه تەوه. ئەبئ ئەو هەش بلیکم به ش به حالی من قەسیدە که هیشتا گەلئ ئالۆزی تیا یه، هیوام وایه له دەر فەتیکی ترا لییان بدویم. ئەو «م...خ» ناوه له سەرەتای قەسیدە که دا ئەم چەند دێرەشی نووسیووه که به تەواوی ئەو ی پئ ئیسپات ئەبئ ئەم قەسیدە یه هی حاجی قادره:

«كُل راعٍ مُسْتَوِلٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ».

«شاعیرئ مەشوورئ کوردان، رەحمەتی حاجی قارئ کۆبی، بیست و پینج بەرئ، ژ کەزە بە کئ شەوتی چەند بەیتە ک گۆتییه، ئەویژئ بخوینن، ژ لۆمه و گازنا تاریخان بترسن».

واته: شاعیری به نایابانگی کورد خوالئ خوئش بوو حاجی قادری کۆبی، بیست و پینج سال بهر له ئیستا له جگەر ئیکی سووتاوه و چەند بهیت ئیکی گوتووه، ئەویش بخویننه ووه له سەر زەنشتی میژوو بترسن. موحه مەدی مەلا کەریم.

۱. له «هەتاوی کورد» دا جیگای ئەم نوختانه هەر به نوخته پرکراوه تەوه، له بەر ئەو تئ ناگەم بۆ که جاری دوو هەم چەند بهیت ئیکی قەسیدە که له گۆفاری کۆلیجی ئەدەبیاندا بڵاو کراوه تەوه ئەم نیو بهیتە وای لئ کراوه: «زالمیکی وەك حەمید فیرقە ی حەمیدان دادەنئ» من له و باوهرە دام ئەم بهیتە هێرشه بۆ سەر ئەرمەنی ئەك عوسمانی و مەبەست به «حیز»ە کەش سەرۆکی سیاسی ئەرمەنەکانه و دوا وشە ی لایرویش «ئەرمەنستان»ە و دوکتۆر ئیحسان خوئ زۆر باشی بۆ چوووه که له وتارە که یا له گۆفاری کۆلیجی ئەدەبیاندا، ئەم قەسیدە یه له گەل قەسیدە ی «خاکی جەزیر و بۆتان» دا له رزیکا هۆنیو تەوه. (بۆ هەل سەنگاندن و راست و دروستی ئەم جۆره بۆ چوونە ی حاجی، بڕوانه: موحه مەدی مەلا کەریم، حاجی قادری کۆبی، شاعیری قونای ئیکی نوییه له ژبانی نەتەو یی کورد، ل: ۶۲ - ۶۶، به غدا، چاپخانه ی نجاج، ۱۹۶۰.

هەر و هه بڕوانه: «الدكتور کمال مظهر احمد، کردستان في سنوات الحرب العالمية الاولى، ترجمة محمد الملا کريم، ص ۲۶۶-۲۷۱. م.م.ك».

بۆكەيە نامووس و عار و بۆچىيە ئيمان و دىن؟
 خاچ و ئىنجىلى لە جيى تەفسىر و قورئان دادەنى^۱
 ھەر كە تاجى نايە تەختى لە كوردستان دادەنى^۲
 خەرج و پىتاكى لە سەرگۆران و سۆران دادەنى^۳
 مەدرەسە دەيكاتە جيى قىسسىس و پەھبان و كەشيش
 بانگە ناقووسى، لە تەكەش پىرى مەتران دادەنى^۴
 بۆ ئىھانەت كامى ساحب عىززەتە عەزلى دەكا
 بۆ پەزىلى جووتيارى خۆى و گاوان دادەنى^۵
 ھەم لە جيى بەگزاھە كان و جيى فلان ئىبنى فلان
 بۆ رياسەت سەربەسەر ئەلقابى دادەنى^۶

۱. لە «ھەتاوى كورد» دا «كەيە» نووسراو، بەلام ديارە ھەلەى چاپە و ئەبوو شىوھ نووسىنى
 كۆن «كەيە» بنووسرايە، چونكە ئەگەر «كەيە» نەبى «كەيە» بى، بەيتەكە لەنگ ئەبى. لە «ھەتاوى
 كورد» دا يەك دوو ھەلەى تىرىش لەم چەشنە ھەيە و لە جياتى يەك «ى» دوو «ى» نووسراو.
 م.م.ك. ھەر لە ھەمان سەرچاوەدا، چ لەم شوپنە و چ لە وپنە ھاوچەشنە كانيا تەنھا «جى»
 نووسراو. م.م.ك.

۲. لە «ھەتاوى كورد» دا وا نووسراو. من لام وايە «دادەنى» كەشى ھەلەيە و واى بۆ ئەچم
 نيو بەيتەكە بەم جۆرە بى: «ھەر كە تاجى نايە سەر، تەختى لە كوردستان دەبى» چونكە وا نيو
 بەيتەكەش راست ئەيىتەو و مەعناكەشى تەواو ئەبى و جوانىش نىيە «دادەنى» كە تەنھا لە
 يەكەم بەيتى قەسىدە كەدا لە داوئنى ھەر دوو نيوبەيتەكەدا دووبارە بوو تەو و لە بەيتەكانى تردا
 تەنھا بۆ راگرتنى قافىيە پيوستە، لە خۆيەو لەو ناوەرەستەدا راست يىتەو. م.م.ك.

۳. لە «ھەتاوى كورد» دا بە ھەلەى چاپ «گاوا» نووسراو. م.م.ك.

۴. جيى ئەم نوختانەش لە «ھەتاوى كورد» دا ھەر بە نوختە پركراو تەو. لام وايە دوكتۆر
 ئىحسان باشى بۆ نەچووە كە بە وشەيەكى «خۆيان» پرى كەردو تەو، چونكە «خۆيان»
 وشەيەك نىيە مەترسى لى بكرى و پيوست بى لابرى. وا ئەزانم لىرەدا لەقەيىكى ئەرمەنيانە
 ھەبوو بۆيە لابراو. م.م.ك.

هر له پاش چهند سالی تر ته سخیری به غدادیش ده کا
 شاره زووری قشله یه، ده ببؤ له بابان داده نی^۱
 باغ و راغی بولبوله ده یکاته جیی زاغ و زه غهن
 گورگ و مام ریوی له بیسه و لانی شیران داده نی^۲
 خانه تان ویران ده کا قه سر و قوسووری لی ده کا
 بو ئه مه ی نه چنه عه جه م ئیلچی له تاران داده نی
 بو کوری چاک و کچی شیرینی رایکیشی به زور
 کوللی شار و دیه که ده جاسووسی په نهان داده نی
 تا بزانی کی نویژی کرد و پوژی گرتووه
 بو سیاست کردنی په نجا نیگه هبان داده نی^۳
 تا وه ها بی ئیتتفاق و سه رکه شی بی شیوه تان
 تاجی کیبر و نیخوه و غیره ت له سه رتان داده نی
 شاره زای ئه حوالمانه بیگانه نین
 داغی سه د سالی هه یه ئه مپو له کوردان داده نی^۴
 خزمه به سیه، تی بگهن هر بایه قه ولی
 شاهی ئیران راده کا سولتانی تووران داده نی^۵

۱. [قشله: بنکه ی چه کداران، سه ربازخانه. ده ببؤ: له وانه یه مه به سستی له ده بیابه و تانگ بی]. له «هه تاوی کورد» دا به هه له ی چاپ «بابا» نووسراوه. م.م.ک.
۲. راغ: میړغوزار، داوینی چیا که سه وز بی. زاغ: قه له په ش. زه غهن: چوله که په شه. م.م.ک.
۳. نیگه هبان: ئاگاداری که. م.م.ک.
۴. جیی ئه م نوختانه ش له «هه تاوی کورد» دا هر به نوخته پر کراوه ته وه. لام وایی حاجی لیږه وه باسی عوسمانییه کان ئه کا. م.م.ک.
۵. جیی ئه م نوختانه ش له «هه تاوی کورد» دا هر به نوخته پر کراوه ته وه. لام وایی وشه لایراوه که ی ئیږه «رؤمیان» بی. م.م.ک.

ئیستہ مہ علووم بوو
 زاہیرن ہہرکامیان تاعہت دہکا، نان دادہنی^۱
 ریگر و حیز و دزہ، ژن ہہ لگر و مالان برہ
 فائیدہی چی نیو و کونیہی خوئی موسولمان دادہنی
 وادہ زانی قہومی خوئی وەك دایہ بہر شیر و تفہنگ
 قہسری دین ئاوا دہکا، بونیادی ئیمان دادہنی
 عہقلہ کی خوا داویہ گہر پیرہ ژن سہرفی بکا
 دہستی پڑستہم بادہدا، تووران لہ ئیران دادہنی
 ئیستہ کی ئہ پیامہ کہ ہہر میللہ تی ہیمنہت بکا
 مووری بی مایہ لہ سہر تہختی سولہ یمان دادہنی
 بہیتی «حاجی» چونکہ ئہ فسانہی تورکبازی نییہ
 زور و ہرینہ، باوجودی دورپرو مہرجان دادہنی
 سائیلیکی مہ ککہیی دیت و بہ مہ کتوبی درو
 حیشمہ تیک پەیدا دہکا، مالی فراوان دادہنی^۲
 گہورہ دہ یخوینیتہ وہ، ہہم بچکہ دہینووسیتہ وہ
 بہیتہ کانی من لہ گوشہی تاقی نیسیان دادہنی
 بیست و سی بہیتہ قہسیدہم ہہر کہ سی گوئی لی بکا
 پی لہ سہر تاقی مہ و ئہ یوانی کہ یوان دادہنی^۳

۱. جی ئہم نوختانہش لہ «ہہتاوی کورد» دا ہہر بہ نوختہ پر کراوہ تہ وہ. م.م.ک.

۲. سائیل: سوالکەر. م.م.ک.

۳. قسیدہ کہ لہ «ہہتاوی کورد» دا بیست و چوار بہیتہ نہك بیست و سی، جا یا بہیتیکی لی زیاد کراوہ، یا بہ ہلہ «بیست و چوار» لہ بہیتہ کہ دا کراوہ بہ بیست و سی. م.م.ک.

(۲۳)

حەبیبی جان^۱

حەبیبی جان لەسەرچی ئەم رِق و کینە، هەتا کە ی بئ
 بفرموو دەنگی ساز و نەغمەیی مۆترب، نەوای نە ی بئ
 بەری بوو دَل لە عالەم تا لە نیو زولفت موقەییەد بئ
 ئیتر فەرشی حەیات و خووشی یە کبارە دەبا تە ی بئ
 بە بادام دا دَل و دین عاقیەت بو بادەیی چاوت
 دەمی کە توشنەیی هیجرم، بَلین بادە پەیاپە ی بئ
 لە نەزعی دەردی فیرقەت جانی زارم قەت خەلاس نابئ
 مەگەر لەم کەوسەری لیو، بَلئ بو خەستە با مە ی بئ^۲

✽

بۆ پتر ئاگاداری لە بارە ی ئەم قەسیدە یەو، برۆانە لیکۆلینەووە کە ی: د. ئیحسان فوئاد لە گۆفاری کۆلیجی ئەدەبیاتی ژمارە ۱۹ ی سالی ۱۹۷۶ و لاپەرەکانی (۵۷-۷۰) بە تاییەتی پەرۆزی ژمارە ۱ ی سالی ۹ ی کە نووسراو: ئیحسان فوئاد، شیعریکی بۆلۆنە کراو ی حاجی، گۆفاری «میللەتانی ئاسیاو ئەفریقا» مۆسکۆ ۱۹۶۷، ژمارە ۲ ل: ۱۳۶-۱۳۸ «بەزمانی پرووسی».

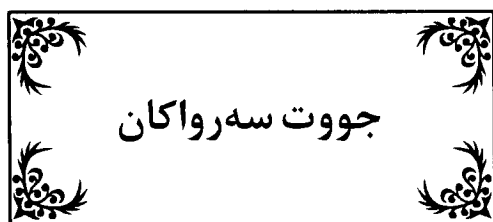
هەرۆه ها برۆانە لیکۆلینەووە کە ی عەبدو پرەزاق بیمار لە ژمارە ۸ ی سالی ۱۹۷۴ گۆفاری رۆشنیری نوئ و لیکۆلینەووە کە ی کەریم شارەزا لە گۆفاری ئۆتۆنۆمی ژمارە ۵ ی سالی ۱۹۸۳.

۱. ئەم پارچە شیعەر، لە گەل پارچە شیعریکی فارسی «مەخفی» و پارچە شیعریکی کوردی «وەحشی» و تاکە بەیتێکی «مەنفی» دا لە دوو دیوی قاقەزە کۆتیک نووسراو نەتەووە کە کاک بەشیر حوسین سەعدی لە ناو کتیبە کۆن و دەستنووسەکانی باوکی خوالی خوش بووی مامۆستا مەلا شیخ حوسەین سەعدیدا دۆزیو یەتەووە و ناردوویە بۆ کاک کەریم شارەزا و ئەویش لە گەل سیایي ئەم کتیبە ناردیە لای من. هەرچەند کاک بەشیر تیکرا پارچە شیعەر کە ی بە شیو نووسینی نوئ نووسیووە، لە هەندئ شوینیا کەوتبوە هەلەووە و من خۆم ساغم کردووە. موحەممەدی مەلا کەریم.

۲. [نەزە: گیان دەرجوون، کەوسەر: حەوزیکە بەهەشتدا].

له بهر سیوی جه مالت حهق نییه تهنه منم مه حرووم
یه کی له یموون و یهك نارنجه، بو «حاجی» مه گهر بهی بی

جووت سه رواكان

(I)

ئوده با چاکه

ئوده با چاکه لیم نه بن دهرهم
 لهم قسه و لهم حیکایه تهی دهیکهم
 ئیددعای هر سه نایعیک ناکه
 تا کوو نه یخوینن، ئیمتیحانی نه که
 پیی ده لئن حیلله باز و که ززابه
 «شیخ نه بی» خاریجه له ئهم بابە^۱
 خانه قا و شیخ و ته کیه کان یه کسه
 پیم بلئن: نه فعیان چیه ئاخر
 غهیری ته علیمی ته نه لی کردن
 جه معی ئه ملاک و خه زنه کو کردن
 ده فعه یه ک ئیمتیحانیان ناکه
 تی بگه زه هره یا نه تریاکن
 له مه حه ککی بدهن ئه گهر وه کوو زهر
 تیده گهن ری گرن وه یا په هبه ر^۲

۱. شیخ نه بی: مه بهستی له شیخ نه بی ماویلی ناهه زی حاجیه، له هه ندی له شیعره کانیدا به
 «کهر نه بی» ناوی ده با.

بهیتی دووهم و سیهه می ئهم پارچه یه جیان ئهم سه ره تابه نییه و نازانین چون وها خراونه ته
 ئهم شوینه، به لام وهك سه رنجماندا له هه موو سه رچاوه یه کی چاپکراو و ده ستنووسدا هه ر له م
 شوینه دا هاتوون، بۆیه ئیمه ش هیشتمانته وه.

۲. له ده قی «گ.م» دا له جیاتی «په هبه ر»، «رپه به ر» ی ئهم سه رده مه مان هاتووه.

ده خیل شیخ و میخ مہ بن تہ بہ دا
 ہیچ کہ سی رزقی ہیچ کہ سی نادا
 تہی خہریکی رموز و ناز و نیاز
 تہ وروپا فہ ننی گہ یوہ تہ ئیعجاز
 قوللہ یی «ئیفل» ی لہ تہ فلا کہ
 عہ کسی تہ و گہ ردشی لہ ژیر خاکہ^۱
 کورہی تہم زہ مینہ یان پیوا
 خاتری توبی چوونہ جہووی سہما
 قسہ یی تہ مہرؤ دہ یگرن لہ زوبان
 سالی تر بوت دہ کەن بہ بی نوقسان
 سہ دو پەنجا لوغەت زیاد دہ کەن
 سالی بو ناوی سہ نعت و بو فہن^۲
 چینی ئاتەش پەستن ئیستاکەش
 گہبری بی دین و ہیندووی پروپەش
 بوچی فہرموویہ تی نہ بیی تہمین:
 «أَطْلُبُوا عِلْمَكُمْ وَلَوْ بِالصِّينِ»^۳

۱. ئیفل: قوللہ یہ کی بہ رزہ لہ شاری پاریس لہ سالی ۱۸۸۷ دا تہندازیاریکی فہرہنسای
 «ئیفل» ناو لہ سہر کیسہ ی خوئی، دہستی بہ دروستکردنی کرد و ۷/۵ ملیون فرہنکی زیپری
 تی چووہ و بہرزایی ۹۸۴ پیہ و لہ سالی ۱۸۸۹ دا تہواو بووہ و لہ ماوہی سی مانگ و نیودا تہم
 پارہ یہی لہ لایہن تہ ماشاکارانہوہ چنگ کہوتہوہ کہ لہ ہموو لایہ کی جیہانہوہ بوئی دہہاتن.

بروانہ عہ لائہ ددین سہ جادی، میژووی تہ دہبی کوردی ج ۲، بہ غدا ۱۹۷۱، ل: ۳۵۹.

۲. تہم دوو بہیتہ تہنہا لہ دہستنووسیکی لای مندا ہہ بوون، موحمہدی مہ لاکہریم.

۳. [واتہ: بہ دووی زانیندا بروون با لہ چینیشدا بی].

نیرو میّ لهم حەدیسە فەرقي نییه
 گەر مه لا نه هیی فەرموو دینی نییه^۱
 تو وەرە فەننی فیڕ به چیتە له وه
 گا ورە، هیندوو، وەیاخۆ جوو^۲
 لازمه خول بخۆی وه کوو به رداش
 هەموو قەرنیک دەگۆڕی ئەمری مه عاش^۳
 تەنبەلی کاری حیز و بی خیرە
 "دەستی ماندی له سەر زگی تیرە"^۴
 ئەهلی جەننەت نه شوان و گاوانە
 ساحیبی فەنن و عیلم و عیرفانە^۵

۱. [واتە: ئەگەر مه لا گوتی ئەم حەدیسە له بەر ئەو هی جیناوە کانی (و، گم) ڕوو له نیرینه دەکا که وابوو تایبەت به پیاوانە و ژنان بی بەشن، درۆی کردوو؛ چون زۆرینهی ئایەت و حەدیسە کان ئاوەهان وه کوو: (أَقِمُوا الصَّلَاةَ)، به لکۆو ڕووی ئەم جیناوانە (ضمیر) له مروف یا موسولمانە].

۲. له هەندێ دەقدا ئەم دێرە شیعرە به م جوړه هاتوو:

«تو وەرە فیری فەن به چیتە له وه

گا ورە جوو، یاخۆ هیندوو»

۳. ئەم دێرە له دەقی «مستەفا صائب» دا به م جوړه هاتوو: «کوللی» قەرنیک دەگۆڕی ئەمری مه عاش. ڕوانە: موحه مەد عەلی قەرداغی، هەنگاوێک بو راستکردنەو هی شیعرە کانی حاجی قادری کوئی، گۆزاری «بهیان» ی ژمارە ۶۶ ی سالی ۱۹۸۰.

۴. «دەستی ماندوو له سەر زگی (سکی) تیرە» پەندیکی پیشینانی کوردییه حاجی له پیناوی ئامۆژگاری نه ته وه که ی بو کارکردن و تیکۆشان به کاری هیناوه. ڕوانە: شیخ موحه مەدی خال، پەندی پیشینان چ ۲، به غدا ۱۹۷۱ ل: ۲۳۷.

۵. [ئەم به یته له دەسنووسیکی تر دا به م شیوه هاتوو:

فائیدہی گہر بدایہ زیکر و دوعا
 دہبووہ قاروون گہدایی سہرپرگا^۱
 ہەرچی بی بہ ہرہ یہ لہ کہ سبی کہ مال
 دبتہ دہرویش و مارگر و حہ ممال
 لہ حہ دیسا ہہ یہ حہ بیبی خودا
 گوتی: الکاسبُ حبيب الله
 موسحفی خواہ عالمی برسی
 بہ دوو نانی دہدات و ناترسی^۲
 سوئی وہک تیشنہ بوو لہ زیگری ہہ تاو
 سہد نویژی دہدا بہ کاسہک ئاو^۳
 شیعی وہک تیشنہ بوو لہ سینہ زہدہن
 بہ دوو قہ ترہ دہدا حوسہ یں و حہ سہن^۴

«ئەھلی جەننەت شوان و گاوانە»
 «جووتیار و سەپانی خەرمانە»

۔ ھەنگاوی تر: ۲۵۴.]

۱. قاروون: ناوی عەرەبی «کریزوس»ی دوا شای لیدیہ کانہ و بہ سامان زۆری و دہو لہمندی بہ ناویانگ بوو. ھەندی سەرچاوەی تریش دەلێن وەزیریکی فیرەوون بووہ جوولە کہ کانی زۆر ئازار داوہ. «الموسوعة العربية المیسرة».

۲. ئەم دوو بەیتەش لہ دەستنووسیکی لای مندا ھەبوون. موخەممەدی مەلاکەریم.

۳. تیشنہ: تینوو. [مەبەستی حاجی لہ زیگری ھەتاو، زیگریکە کہ لہ بەر ھەتاو بکری، واتە: ھەرئەوہندە سوئی لہ بەر ھەتاو زیگری کرد و گەرما لێی دا و تینوو بوو، ئیترچ نویژییە ئەدا بە کاسیەک ئاو کہ بیخواتەوہ.]

۴. سینہ زہدەن: لہ سنگ دان، سنگ کوتان. لہ دەقی «گ.م» دا لہ جیاتنی «بہ دوو قہ ترہ دہدا» نووسراوہ: «بہ دە قہ ترہ دہدا».

به قسه‌ی موخبیر و موئه‌پرخی کۆن
 میلله‌تی چینه چار سه‌د ملیۆن
 سه‌ر به‌سه‌ر ده‌وله‌تی هه‌موو ژاپۆن
 زۆر به‌زه‌حمه‌ت ده‌گاته چل ملیۆن
 ئه‌هلی ژاپۆن به‌فه‌نن و سنعه‌تی چاك
 سه‌یری چۆن چینی گرت و كرديه خاك^۱
 ئیتتیحادی به‌ ئیتتفاقی ئه‌نام
 سوپه‌ره بو حوادیسی ئه‌یام^۲
 کوردی ئیمه نه‌زان و پاشكه‌وتن
 پیکه‌وه پووش و ئاگر و نه‌وتن^۳
 بی ئه‌گه‌ر ده‌ستی یه‌کتری بگرن
 وه‌ك سكه‌نده‌ر جیهان هه‌موو ده‌گرن^۴
 خواردن و سه‌تری عه‌وره‌ت و سوکنا
 باعیسی ژینه بو‌گه‌دا و پاشا

۱. [ئهم سه‌رکه‌وتن و پێشکه‌وتنه‌ی ژاپۆن له سه‌رده‌می میجیدا (واته: پرووناك) به‌ پاشایه‌تی «موتسۆهیتۆ» بووه كه ولاتی ژاپۆن بو دابینکردنی نیازی سنعه‌تی خۆی ده‌ستدریژی کرد بو ولاتی چین].

۲. [ئه‌نام: مروّف]. سوپه‌ر: مه‌تالی جه‌نگ، شه‌رکه‌ر له کاتی شیربازی خۆی پی ده‌پاریزی.
 ۳. له ده‌قی «م.ر.س» دا، «کوردی ئیوه» نووسراوه.

۴. ئهم دپه‌ر شیعره له ده‌قی «گ.م» دا به‌م جوهری خواره‌وه هاتوه:
 «بی و ئه‌گه‌ر ده‌ستی یه‌کتر بگرن
 وه‌ك سكه‌نده‌ر جیهان هه‌موو ده‌گرن»

حَالَه تى وايه چى له سهر خاكه
 غه یری "عیسا" ده لَین له ئه فلاكه^۱
 ئه وه هه موو مه دحی باده و دولبر
 نوو سراوه له سه د هه زار ده فته ر^۲
 وه کوو خه مه سی نيزامی گه نجه
 كه له لای خه لقی کیمیا و گه نجه^۳
 یا وه کوو به یتی شیرین و فره اد
 شیعی «حاجی» له بهر کرایه به یاد^۴

۱. [موحه ممه دی مه لاکه ریم لای وایه وشه ی «ده لَین» هه لَیه «کهوا» راسته بو ئه م جیگایه،
 ئه لَی: چونکه ناکرئ حاجی به دوو دلییه وه باسی مه سه له یه ک بکات که خودا له قورئاندا دانی
 له سهر ناوه و ئه فره موئ: ﴿وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ نيساء:
 ۱۵۸. - هه نگاوئ تر: ۲۵۸.]

۲. [موحه ممه دی مه لاکه ریم وشه ی «ئهم» ی له «ئهو» پئ راستتره. له ده قی «گ.م» دا له
 جياتی «له سه د هه زار ده فته ر» نوو سراوه: «له سه ر هه زار ده فته ر».

۳. [نزامی گه نجه وی: شاعیریکى بهرزی ئیرانییه (۵۳۰-۶۱۴ ک.م) بهرهمه به ناوبانگه کانی
 پینج گه نج، یان خه مه سی نيزامین که بریتین له: خه سه ره و شیرین، مه خزهنو له سه رار، له یلی و
 مه جنوون،].

۴. له ده قی ده ستووسی «مسته فا سائب» به م جۆره هاتووه:

«سه د یه کی باسی شیرین و فره اد
 بگو تايه له پئی مه عاش و مه عاد»

بروانه: موحه ممه د عه لی قه ره داغی، گو فاری «به یان» ژماره ۶۶ ی سالی ۱۹۸۰.

[موحه ممه دی مه لاکه ریم لای وایه نیوه به یتی دووه مه لَیه و راسته که ی ئاوايه: «بگو تايه
 له پئی مه عاش و مه عاد»، ئه لَی چونکه ئه مه له گه ل به یتی باشه وه ی گونجاوتره. - هه نگاوئ تر:
 ۲۶۰.]

ئېستە میللەت دەبوونە ساحیبی جاھ
 یانە ھەمتایی «أولياء الله»^۱
 کئی دەلّی کوردەکان بە ئیدراکن
 بەسە ئەم نەقسە گوئی لە من ناکەن
 لە قسە ی ساغی من خەلەل دەگرن
 واھیمە ی شیخەکان لە دل دەگرن^۲
 ئەو ی موحتاجی نان و پیوازە
 یا ھەتیوبازە یانە میبازە
 ھەیفە بو مەردی ساحیب تەمیز
 ھیندە باسی مەکانی پیسی و میز
 عیشقبازی و ھەوایی دەرویشی
 میللەتی خستە فەقر و بیئیشی^۳
 ئەو کەسە ی دەولەمەندە کی چاکە
 بەندە یی رۆمیانی ناپاکە
 ھەموو مردووی میان و سمتی خرن
 بەیتی مەدداحیان بە جان دەکرن
 بەیتی من چونکە کەلکیان دەگری
 لە غەریبی و بی کەسی دەمری

۱. ئەم دەقەش وەك دەقی دەستنووسەكە ی «مستەفا سائب»ە. برۆانە: ھەمان سەرچاوە ی پیشوو.

۲. [خەلەل: رەخنە، ئیراد. واھیمە: قسە ی ھیچ و پووج].

۳. لە دەقی «گ.م»دا «فەقر و دەرویشی» ھاتوو.

تالە ژۆر باری پۆمیان نەمرن
 زەحمەتە قەدری بەیتی من بگرن
 یا نە وەك ئەهلی مەغریب ئیستاکی
 چیه ناوت؟ دەلی: خریستاکی
 باوکم «ئەحمەد» بوو ناوی، فیکرم دی
 خەلقى لادی بوو دایکی من «فاتی»
 «حاجی» سا بەسیە سەد ھەزار دەفعە
 پیم گوتی: ئەم قسانە بێ نەفعە^۱
 پۆژی ئەووەل لە بەندە و ئازاد
 خەمتی خەلقە قیسەتی ئەکراد^۲
 لێ گەرئ قەومی تۆ ھەموو مارن
 دز و حیز و پیاو کوژ و ھارن
 مری ناوداری ورچی ناو دارە
 راستیان خوارە، خواری خونخوارە^۳
 باوکە! ھەر چۆنی تۆ دەلی وایە
 زەن دەکەم ئەم قسانە خۆرایە^۴

۱. ئەمە بە گۆڕەوی دەقی «ت.ر.» و «ر.گ.» ه. لە دەقەکانی تردا نووسراوە: «بەسیە حاجی دوسەد ھەزار دەفعە».

۲. ئەم دێرە شیعەرە لە هیچ سەرچاوەیە کەدا نە ھاتوو تەنھا لە دەقی «م.ر.س.» نەبێ.

۳. [م: تیر و تەسەل]. ئەم دوو بەیتەش لە یەکی لە دەستنووسەکانی لای مندا ھەبوون. موخەممەدی مەلاکەریم.

۴. [زەن = ظن]. نیو دێری یەکەمی ئەم بەیتە لە «ت.ر.» دا بەم جۆرە ھاتوو: «باوکە ھەر چۆنی تۆ دەلی وایە». لە ھەندێ دەقیشدا لە جیاتی «زەن دەکەم» نووسراوە: «تێدە گەم».

قوڙی کام جی بکھم به سهر خودا
 ئه مه لیم بوو یته عیلله تی سه ودا^۱
 به قسه ی چاکه ده ستیان ده گرم
 ته رکی ناکه م به لومه تا ده مرم

(۲)

یا ئیلاهی

یا ئیلاهی به ئایه تی مونزهل
 به چوار یاری ئه حمه دی مورسه ل^۲
 بی نه وایانی مولکی کوردستان
 هه ر له گاوانی تا ده گاته شوان^۳
 له خه وی جه هل و مهستی و غه فله ت
 به خه بهر بین به نه غمه یی ره حمه ت
 پاکی ده رچن له کاری نا به مه حهل
 رومی رافرینن بو ده ری ئه سفهل^۴
 «حاجی» یه شیعره کانی وهك "کاوه"
 پوژی ده بیین دره فشی هه لداوه^۵

۱. له ده قه کانی غه یری «م.ر.س» دا له جیاتی «خودا» نووسراوه: «خوما».

۲. [ئایه تی مونزهل: واته: ئه و به لگه یه ی وا دابه زینراوه، مه به ست قورئانه]. مه به ستی له «چوار یاری ئه حمه دی مورسه ل» چوار خه لیفه کانی راشیدینه.

۳. بی نه وایان: کوکراوه ی بی نه وایه، بی کهس، بی هیز و پشت و په نا.

۴. کاری نا به مه حهل: کاری نابه جی. ده ری ئه سفهل: «الدرك الاسفل». ژیره وه ی جه هه نهم.

۵. له ده قی «گ.م» دا نووسراوه «رۆژی ده ی بین». دره فشی هه لداوه: ئالای هه لداوه، دره فش: ئالاکه ی کاوه ی ئاسنگه ر بوو له دژی ئه ژده هاکی زۆردار.

(۳)

نہو پوڑہ^۱

نہو پوڑہ بہ ئہمری حہیی مہننان
 ئہم عالہمہ پاکی بوو بہ توفان^۲
 دہیاری نہما لہ جینسی زی پرووح
 غہیری ئہمہ ہاتہ کہشتی نوح^۳
 نہو پوڑہ گہیشٹہ وہقتی مہعہوود
 وہستاوہ لہ سہر چیاہہ کہی جوود^۴
 ہہر سی کوپی کردیانہ مہسکہن
 نہو جی و مہکانہ میسلی گولشہن^۵

۱. [ئہم پارچہ شیعرہی حاجی لہسہر نہو پوایہ تہی قورئان دامہ زراوہ کہ دہفہرموی: لہ سہردہمی حہزرتی نووحدا تہواوی دنیا ئاو دایپوشی و ہہموو زیندہوہران لہناو چوون بیجگہ ئہوانہی لہ ناو گہمیہ کہی نووحدا بوون، کہ دواہی نیستنہوہی توفان، لہسہر کیوی «جوودی» (چیاہہ کہ لہ نیوان کوردستانی عیراق و کوردستانی تورکیادا) لہنگہری گرت، جا بہم بؤنہیہوہ کوردستان بہ بیشکہی دووہمی مروٹ و ہہووہلین ژینگہ لہ پاش توفان دہژمیردری].

۲. حہیی مہننان: «حی منان»، مہبہست لہ خودایہ.

۳. [دہییار: کہس، تاق، دانہ. زی پرووح: گیانلہبہر]. لہ ہہندی دہقدا لہ جیاتی «دہیاری»، «تاقیکی» نووسراوہ. [موحہمہدی مہلاکہریم ئہلی: کاتی خوئی لہ بیرمان چوو وشہی «ئہمہ» بکہین بہ «ئہمن» کہ ئہمن راستترہ. -ہہنگاوئی تر: ۱۲۶۷].

۴. لہ دہقی «گ.م» لہ جیاتی «نہو پوڑہ»، «نہو وہختہ» ہاتووہ. و لہ دہقی «ع.س» دا «چیاہی جی جوود» ہاتووہ.

۵. [سی کوپی: کورانی حہزرتی نوح؛ سام، حام، یافس].

ئىستاكە جزيره بى موخابا
 مەعمورەبى ئەو ئە لە دونيا^۱
 ئەولادى سەحیحان بە بورهان
 كوردن لە مەكانى جەددى خوڤيان^۲
 سوڭكانى بىلادى روبرى مەسكوون
 «بالجمله» لە مانە مونشەعيب بوون^۳
 بى تەفرەقە بوون موتيع و ھەم دەنگ
 ھەم مەشرەب و ھەم لباس و ھەم پەنگ
 ئايين و مەزاهيب و پەسائيل
 واكردىە فرقە و قەبائيل
 وەك خەلقى نەچوونە مولكى ئەدنا
 جىيى باوكى خوڤيان كرده مەئوا^۴
 ئارى بە ھەدىس و نەسى قورئان
 حوبىي و تەنە دەلىلى ئيمان
 حاديس نىيە، ئەسلە گفتوگويان
 مەورووسە لە دەورى جەددى خوڤيان^۵

۱. [بى موخابا: بى پروودەرباسى].

۲. [جەددى خوڤيان: مەبەست ھەزرەتى نووح و كۆرەكانىيەتى]. لە دەقى «گ.م.» و «م.م.» دا ئەم نىوە دېرە بەم جۆرە ھاتتووە: «كوردن لە شوڤنى جەددى خوڤيان».

۳. روبرى مەسكوون: ئەو خاكەيە كە خەلكى لى دادەنىشى. مونشەعيب بوون: لق و تيرەيان لى بوو ھە.

۴. [ئەدنا: نزمایی، پەست، مەبەست شۆنەكانى دىكەى دنيايە. مەئوا: شوڤن و جىگە].

۵. [واتە: زمانەكەيان زمانىكى تازە و نوئ نىيە بەلكوو ھەر ئەو پەسەنە و لەسەر بنچىنەى باپىريان دامەزراوہ].

ئیسْتَاکه که وا جه ماعه تی «وان»
 ئەسلن به نەسەب کەریم و شو جەعان^۱
 مۆنقادی عەجەم، مۆتعی رۆمن
 مەحکوومی خەپات و حیز و دۆمن^۲
 تەقسیری ئەوان نییە ئەمانە
 ھەرگیز بە تەعەججوبی مەزانە^۳
 رەسمی کی قەدیمە دەوری گەردوون
 خەسمی نوجەبایە، ھەمدە می دوون^۴
 «حاجی» ئەمنیش میسالی کوردان
 کەوتوو مە کەمەندی نەفس و شەیتان^۵
 لەم حەبس و کەمەندە فیکری دەرچوون
 مومکین نییە، مە یەکم ئەوان دوون^۶
 مەوقوفە بە رۆستە می عینایەت
 موحتاجە بە ھیمەت و ھیدایەت

۱. [وان: ئەوان، یان مەبەست شاری «وانە» کە کەوتۆتە باکووری کورستانەو. شو جەعان: بوێران و نەترسان].

۲. مۆنقادی عەجەم: لە ژێر سەرکردایەتی عەجەم. مۆتعی رۆمن: بە فەرمان و بە گوێی رۆمەکان (تورکە عوسمانلییەکان) ئەکەن، ژێر دەستی ئەوان.

۳. ئەم بەیتە لە دەستنووسیکی لای مندا ھەبوو لێرەدا نووسیمەو. موحەممەدی مەلاکەریم.

۴. [خەسمی نوجەبا: دوژمنی لە گەڵ پیاوچاکاندا]. ھەمدە می دوون: ھاو دەم و دۆستی پیاو خراپان.

۵. کەمەند: پەت، داو، گوریس.

۶. لە دەقی «گ.م» دا نیوہ دێری یە کەمی ئەم شیعەرە بەم جۆرە ھاتوو: «لەم جیسم و کەمەندە فیکری دەرچوون».

دەرچم له ئه سیری میسلی «بیژن»
 راهی بوو به قووه تی تهههتهن^۱

ئهی بی به دهل و شهریک و تهنها
 «ما أعظم شأنك تعالی»؟!^۲

ته عین بکه پوسته می دیرایهت
 تهوسه ن بده خوسره وی عینایهت^۳

تا کورد و ئه من له دهستی دوونان
 دهرچین، ههر ئه تووی ره حیم و ره حمان^۴

.....●.....

(۴)

تا ریک نه کهون

تا ریک نه کهون قهیللی ئه کرا
 هه روا ده بنه خه رابه ئاباد^۵

ئه نواعی میله له گه وره تا چووک
 خه ملیوه مه مالیکی وه کوو بووک^۶

۱. [بیژن: پالیه وایکی سهرده می پوسته م بووه]. تهههتهن: پیاوی زور ئازا، یان نازناوی

پوسته می زاله له ئازایه تیدا. ۲. [واته: چهند زاتی تو بهرز و مهزنه؟!].

۳. تهوسه ن: ئه سپی سهرکه ش.

۴. دوونان: کوکراوه ی دوونه، واتا: پیاوی هیچ و پووج.

۵. له دهقی «ت.ر» دا نووسراوه: «تایه ک نه کهون قهیللی ئه کرا».

۶. له دهقی «گ.م» دا بهم جووره هاتوو: «ئه نواعی میله له گه وره و چووک». له دهقی

«ت.ر» یشدا بهم جووره نووسراوه: «ئه نواعی میله له گه وره و بچووک». ئیمه دهقی «ر.ک» مان په سند کرد و له هه لبهسته که دا نووسیمان.

یەك بەرگن و یەك زوبان و یەك ڤهنگ
 بی غهیهت و عهیب و عار و بی دهنگ
 دنیا به تران دهخۆن و دهیدهن
 هەرچۆنی مەرامیانە دهیکەن
 هەر کوردن ئەگەرچی پاکی مەردن
 پامالی زەمانە، میسلی گەردن^۱
 هەر مانەو بە نەوا و مەزلووم
 وەك بوومی خەرابەزار، مەشووم^۲
 گەر باعیسی ئەم دەپرسی کامە
 شەرتیکە کە بو هەموو تەمامە
 ئەو شەرتە بە کوللی ئیتتفاقە،
 گەر "مەرەش" و "وان"ە گەر عیراقە^۳
 قەسریکە یەساغی ئەو نیفاقە
 گەر وانەبی بابی هەر بە تاقە^۴
 سەد شیخ و مەلا و ئەمیر و خانی
 بو لەزەتی عەیش و زیندەگانی

۱. لە جیاتنی «میسلی گەردن» لە گەلی دەقەکانی تردا: «مەحوی کردن» یا «قەتلی کردن» نووسراوە.

۲. [بوومی خەرابەزار: بایەقوشی کە لاوە. مەشووم: بی فەڤ، چارەپەش].

۳. مەرەش و وان: دوو شارن لە کوردستانی تورکیا.

۴. یەساغ: بە تورکی یەعنی یاسا و قانون. لە دەقی «گ.م» دا نیوێ دپری یەکەم بەم چۆرە هاتووە: «قەسریکە بە ساخی ئەو تفاقە».

له ولالوه ئهوان به حيله سازى
 له لالوه ئه مان به تهقله بازى^۱
 قورپان به هه موو ولاته وه دا
 تا مولك و په عيه پاكي فهوتا
 يه كيان ئه مى تو ده كه ي نه يان كرد
 غه ميان نه بوو كورد ئه گه ر هه موو مرد

(۵)

تاجى «بسم الله الرحمن الرحيم»

تاجى «بسم الله الرحمن الرحيم»
 نامه سه ر بو ده فعى شه يتانى په جيم
 ماجه را ييكم هه يه بى بيش و كه م
 هيچ دروى تيدا نيه با بو ت بكه م^۲
 بانى نو تا قى قوبه ي بى ستوون
 كه عه ييكي بو مه كرده رى نموون^۳
 قاسيدى په يغامى فه رمووى: «مَنْ بَنَى
 مَسْجِدًا يُبْنَى لَهُ بَيْتٌ كَمَا»^۴

۱. له ده قى «ر.ك» و «ع.س» و «گ.م» دا وه كوو ناو هه لبه سته كه نووسراوه: «حيله سازى» به لام ته نيا له ده قى «ت.ر» دا نووسراوه: «به حيله بازى».
۲. له هه ندئ ده قدا له جياتى «بيش و» نووسراوه: «زياد و».
۳. [موحه ممه دى مه لاکه ريم ئه لئ له بيرمان چوو «كه عه ييكي» بکهين به «كه عه كى»، هوى راستى ئه مه ش جگه له ده ستنووسه كه، ديا لىكتى ناوچه ي كويه يه. - هه نكاوئ تر: ۲۷۲.]
۴. [واته: پيغه مبه ر فه رموويه تى: هه ركه س مزگه وتئ بكا ته وه، خانويه كى چه شنى ئه وى له به هه شتدا بو دروست ئه كرى].

باز فہر مووی: سہر بہ سہر پرووی زہ مین
 مہ سجدہ بؤ زیکری «رَبِّ الْعَالَمِينَ»
 یہ عنی ہر مائی کرابی بؤ خودا
 کہ عہی عہلیا یہ بؤ زیکر و دوعا^۱
 شکلی تہ کیہ و خانہ قاہی شیخہ کان
 واقعہن رہ نگینہ ٹہمما بؤ پریان
 لہم ہہ موو شیخ و موریدانہی ریا
 فہردہ کی ناچیتہ مزگہ وتی خودا^۲
 مہ سجد و میحراب و مینہر بی کہ سہ
 ہم مہ پرسہ حالی چونہ مہدرہ سہ^۳
 شہ یخنہ نا گہر ٹہم قسہت ناییتہ گوئ
 سہیری وا چوْلہ کہری تیدا بگی^۴
 نا کرئی بہم های و ہوویہ دہفعی پرووس
 ہہروہ کوو شیخی بوخارا و ٹہندہ لووس
 میسلی ئیوہ پالیان دا بہ دوعا
 ئاخری کافر بہ ریشیاندا ریا
 پشتیان دا ہیممہت و شہ یخووخہ تی
 تا فہرانسز پاکی کردہ میللہ تی^۵

۱. [عہلیا: بہرز و مہزن].

۲. لہ دہقی «گ.م.» دا لہ جیاتی «فہردہ کی» نووسراوہ: «تا کہ کی».

۳. ٹہم بہیتہ لہ دہستنووسیکی لای مندا ہہ بوو. موحہ ممہدی مہ لا کہریم.

۴. [شہ یخنہ نا = «شیخنا»: شیخی ئیمہ].

۵. لہ دہقی «گ.م.» دا ٹہم نیوہ دیپرہ بہم جوڑہ ہاتوہ: «تا فہرانسہ پاکی کردہ میللہ تی».

مہرقہ دی ئه قتاب و قوبہ ی ئه هلی راز
 بوته جیگه ی گاگل و موّلگه ی به راز
 هیند و داغستان و قازان و قهزم
 خیوه و هیند و بوخارا و خواره زم
 یهك به یهك وهك ئیوه بوون و زیده تر
 سهر به سهر بو باری کافر بوونه که ر^۱
 موعجیزه و کهشف و کهرامات و دوعا
 بوچی نه یوو فخری عالم مسته فا؟
 جیسمی نوورین و ددانی گه وهه رین
 ئه و شکا، ئه میان بووه جیگای برین^۲
 سه بجه و میسواک و خه رقه و ته یله سان
 بوونه پابه ندی جیهادی غازیان^۳
 ئه م هه موو شه هبازه بوونه کونده بوو
 خه لوه کیشان و چله سوودی چ بوو

۱. [ئه گهر هاویژری (تر) بکری به فارسی (تهر) هم له لایه نی قافیه وه پړیک ده بی هم له گهل زمانی حاجیدا جوړه].

۲. دیسان له هه مان سهرچاوه دا نیوه دپری یه که م به م جوړه هاتووه: «جیسمی نوورانی و ددانی گه وهه رین» ئیمه وشه ی «نوورانی» یه که مان له سهر دهقی «م.ر.س» کرد به «نوورین» چونکه کیشی سوو کتره.

۳. [سه بجه: ته زییح. خه رقه: جبه ی کۆن و شر و شیتالی سۆفیان. ته یله سان: عه بای پان و گه وره که شیخ و قازیان له سهر شانی ئه که ن. غازی: شه رکه ر].

سەيرى ناكەي تائىفەي ئەو شىخەكان
 ۱. ۋەك سەحابە و عادەتى پېشىنيان
 پرووت و پىخاوس بە زەرگىك و مەتال
 ۲. باوكى بۇ دوو پوول دەردىنى لە چال
 قەسرى دىن، بىنج و بناغەي مەحكەمى
 ۳. شىر و تىرە، دىرەك و تاق و خەمى
 مۇسبەتە فەرمووى خەببى كىبرىا
 ۴. مەن «نەبى» ى شىرم لە مەيدانى ۋەغا
 گولشەنى پىر ميوەيى باغى مەعاد،
 ۵. ۋا لە ژىرى سايەيى تىغى جىهاد
 كى گوتى: مىسواكە تىرم يا عەسا
 نىزەمە گورزى گرانم مونتەشا^۵

۱. لە زۆرىي سەرجاۋە كاندا لە جىياتى دۋا ۋەشەي دېرى يەكەم چەند خالى دانراۋە.
 [مۇخەممەدى مەلا كەرىم ئەللى: ئىمە بە پىي دەستىۋوسى يەكەم لە باتى ئەو نوختە دانراۋانە،
 «ئەو شىخەكان» مان دانا، بەلام مەن دوو دلم لام ۋايە ۋا نەبى؛ چۈنكە «ئەو شىخەكان»
 تەغىرىكى راست نىيە ۋ ماناي تەشەببۇھ كەي لە گەل «ۋەك سەحابە...» دا دەرناكەۋى. -
 ھەنگاۋى تر: ۲۷۵].

۲. [زەرگ: سىخ، نىزە. مەتال: قەلغان و سېر. پوول: قۆشە، كەمترىن مال]. لە دەقى «گ.م» دا
 نىۋە دېرى يەكەم بەم جۆرە ھاتوۋە «پرووت و پىخاوس بە ھۆى زىرە و مەتال» ۋ لە ھەندى
 دەقدا نىۋە بەيتى دوۋەم بەم جۆرە يە: «باوك و باپىرى دەرىناۋە لە چال».
 ۳. [دىرەك: تىرەك، كۆلەكە. خەم: گومبەز].

۴. [مۇسبەتە: سابت كراۋە، راستە]. مەيدانى ۋەغا: مەيدانى شەر، نەبەردى جەنگ.

۵. [مونتەشا: نىۋى شارىكە كە مەكۆى سۇفيان بوۋە، گۆچانى مونتەشا: كە ۋا بەدەستى
 سۇفيانەۋە بۇ لاي ئەم شارە نىسبەت دراۋە].

یا کہ مہ ندم پوشستہ یہ، تیغم تہ بہر
 پوسٹ و کہ شکوّل و دہ فہ و تاج و کہ مہر^۱
 کام حہ دیس و ئایہ تی موعجیز نوما
 ہاتو وہ بوّ رہ غبہ تی رہ قس و سہ ما
 ئەم ئیشاراتہ بہ جیگایہ و بہ ری
 نہک وہ کوو چاو بہ ستہ تہ رکی بن بہ ری^۲
 داری دنیا ہہ رکہ سیکی تیّ گہ یی
 میوہ یی خامی ہہ یہ و میوہ ی گہ یی
 پہندی من خامی دہ زانن خامہ کان
 شیرن و پوختہ ی دہ زانن پوختہ کان
 تاکی دنیا مایہ پوختہ ی ہہر ہہ یہ
 لہم کەر و خامہ ی کہ ہہن باکم نییہ
 با بلّین: ئەم شیتہ قہ چہ مردو وہ
 چہند وہ ریوہ، چہند ورینہ ی کردو وہ!

۱. [پوشتہ: پەتیکە لە پەشم کە دەرویشان بە سەر یان ناوقە دیانەوہ دەیبەستن. کە شکوّل: سندو قچە یە کە لە داری نارگیل (گوژی هیندی) دروست ئەکری کە جاران دەرویشان پەتیکیان پیوہ دەبەست دەیانکردە ملیان و ئەو خۆراکە ی کە سوایان ئەکرد، ئەیانکردە ناوی، ئەم کە شکوّلە ی نیشانە ی زوہد و دنیا نەویستنە. تاج: تەقلە یە کی خیر خیری جوچکە دارە].

۲. لە دەقی «ع.س» دا ئەم دێرہ شیعرہ بەم جۆرہ ہاتو وہ:

ئەم ئیشاراتہ بہ جیگایہ و بہ ری
 نہک وہ کوو چاو بہ ستہ تورکی بن بہ ری

حەق تەعالا واقیفی ئەحوالمە
 «خالصاً للهِ» یە تەرقیمی ئەمە^۱
 بەیتە کان عەیبی مەکەن خوار و کەچن
 مەقسەدم لەم بەند و باوە دەربچن
 وەر نیی ئەم دونیایە نەفسی نەفسییە
 گەر لەبەر ئیوێ نەبێ باکم چییە!
 من لە تۆفانا بەری خۆم دەردەکم
 وامەزانە دامەنی خۆم تەر دەکم^۲
 ئیستە هەر چیم پێی بلێن عەیبی نییە
 چونکە ئینسان عیلمی غەیبی پێی نییە
 ئاخیری چی وەحشییە مائی دەبی
 جاھلیش ئەو رۆژە دی حالی دەبی
 ئەم قسە بالێرە بی، ماندی بووم
 بۆت بکەم باسیکی بۆیان کردووم
 پێی گوتم ئەحبابەکی ساحیب حەشەم:
 سەرگوزەشتیکم هەیه با بۆت بکەم^۳

۱. [واقیفی ئەحوالمە: ئاگاداری حال و ەزعمە. تەرقیم: نووسین]. ئەم نیوێ دێرە شیعرە لە دەقی «م.ر.س» دا بەم جۆرە هاتوو: «(خالصاً للهِ) یە تەرقینم ئەمە»
۲. لە دەقی «گ.م» دا نیوێ دێری یە کەم بە جۆرە یە: «من لە تۆفانا بێم خۆم دەر دەکم».
۳. لە دەقەکانی «ع.س» و «گ.م» دا ئەم دێرە بەم جۆرە هاتوو:
 «پێی گوتم: ئەحبابەکی خواوەند حەشەم»
 سەرگوزەشتیکم هەیه با بۆت بکەم

بەلام ئیمە بە پێی دەقەکەی «م.م» راستمان کردووە. «بنواری: مەسعوود موحەممەد، حاجی قادری کوئی، ب ۲، بەغدا ۱۹۷۴، ل: ۳۱۸».

بازی خه و ئیمشهو له بهر بی هه مده می
 بوو به نه سری ئاسمانی هه وته می^۱
 زاغه که ی شه و باوه شینی شاپه پری
 شه معه که ی کوژانده وه، وه قتی فری^۲
 به یزه کی جیما له گهل ده رکه وتنی
 ئاسمان زهره و سپی بوو دامه نی^۳
 ماهی بی میهرم له ده رگا هاته ژوور
 ماته م و شین و غه می کردم به سوور^۴
 کورت و کرمانجی که گرتم به رهزا
 خستم و باقی وه کوو به یتی "رهزا"^۵
 چونکه زانیم ئیش که که وته گف تو گو
 بی سهر و پییه وه کوو چه وگان و گو
 ئاخری نایی وه کوو پرووبار و چۆم
 یا شه ره جوینی له نیو خه پرات و دوّم^۶
 چی پیاو بی تیده گا پۆمی چیه
 باسی پمبازی و سواری بو نییه^۷

۱. [نه سر: سیسارگ، مه لیکى مردار خۆره، لاش خۆر، که رکه س،].

۲. [زاغ: قه له ره ش، قالاو]. ۳. [به یزه کی = «بیضه» کی: هیلکه یه ک].

۴. [سوور: جه ژن و شادی].

۵. مه به ستی له به یتی رهزا شیعرى شیخ رهزای تاله بانیه.

۶. له ده قه کانی «ع.س» و «گ.م» دا نیوه دپری یه که م به ناته واوی هاتووه. به لام له ده قی

«م.ر.س» دا له جیگه ی بۆشاییه که «پرووبار و چۆم» نووسراوه و ماناش به جوانی ده دات.

۷. له ده قی «گ.م» دا به م جوّره هاتووه: «باسی پمبازی و سوار بوونی نییه».

ئیتتفاقی دولبه ریگی بی که دهه
 حاجی نه نواعی لیباسی کرده بهر
 بی جیاز و ماره یی دهیدا به شوو
 لهم هه موو کوردانه داخوازی نه بوو^۱
 عاقیبهت ده یخوازن نه ماما نه و ده می
 پیر بووه، نازی کهل و کوومه ده می
 نه و زه مانی بوونه ئاردی نیو درک
 پاره یه ک ناکا دوو سه د جار بیته رک^۲

(۶)

شیخ بزەینى^۳

شیخ بزەینى قسه ی وه کوو جافه
 خو که رامهت نییه نه میش لافه^۴

۱. له ده قی (گ.م) دا له جیاتی «دهیدا به شوو» نووسراوه: «دهمدا به شوو».
۲. [موحه ممه دی مه لا که ریم نه لی: مه لا جه میل وتوویه: رک: په تی که چه ندین هه لقه ی هاپیوه، کار و به رخی ساوای پی نه پیچن، به لام من ئیستا نه م بۆچوونه م لا هه له یه و راستی مانا به یته که ئاو هه یه: جاکه باوک و کچی به شوو دراو له یه ک جوئ بوونه وه و هه ر یه ک وه ک ئاردی نیو درکیان لی هات که کۆکردنه و یان بۆ که س هه لنه سوورپی، نه و هه له باوک سه د جاریش رقی هه ستی و له کۆکردنه وه ی خوئی و به شوودانی کچه که یدا په شیمان بی که لکی نییه. -هه نگاوئ تر: ۲۷۹].
- له ده قی «گ.م» دا نووسراوه: «بی ته رک». ئیدیومی «بوونه ئاردی ناو درک، بوون به ئاردی ناو درکان» حاجی له ناو نه م دپره شیعه ریدا به کاری هیئاوه. «نواره: جه لال مه حمود عه لی، ئیدیوم له زمانی کوردیدا، به غدا ۱۹۸۲، ل: ۹۳ مه به ستیشی له یه ک نه گرتن و بلا بوونه وه ی میلله ته».
۳. شیخ بزەینى: عه شیره تیکی ناوداری کورده.
۴. لاف: ده عیه، هه و، فیز.

ئەو وەکوو ئیمە نین بە ئیدراکن
 ساحیبی نوسخەیی گەلی چاکن
 وەکوو بەھرام و خوسرەو و شیرین
 لەیل و مەجنوون و چەندی واپەرەنگین
 ھەموویان پەرمز و کانی عیرفانن
 فیروی بن چونکە خزمی خۆمانن
 مەم و زین و دیوانی شیخی جزیر
 گەلی چاکن بە سەھلی بێنەگیر^۱
 ئەم دوانە ئەمیسستە تەرجمەیان
 زۆرە ھەتتا لە نیو فەرەنگستان
 وای بخوینن لە وەجھێ موحتاجی
 وازانن بە خۆیەتی «حاجی»
 ھەم پەواجی بدەن لە ھەر لاو
 تێنەگەن مردووم، بڵین: ماو
 قەت تەسەوور مەکەن تەرەفداری
 غەیری غیرەتکەشی و غەمخواری
 من کەسیکم زەمانەیی ناکەس
 دای بپرێوم لە قەوم و قیلە و کەس
 ھەر منم ئیستا واریسی عیسا
 بی ژن و مال و بی کور و مەئا

۱. شیخی جزیر: مەبەستی شیخ ئەحمەدی جزیری ناودار بە «مەلای جزیری» یە.

(۷)

خو دہزائن سولالہی نہ کراد

خو دہزائن سولالہی نہ کراد
 لیروہ بگرہ تا دہگاتہ قوباد^۱
 ھہموو عالیم، ھہموو شیخ و میرن
 زیرهك و ژیر و ئههلی تہدبیرن^۲
 وەسەتی پانی پازدہ پوژ ریہ
 پپر لہ رەشمال و خانہ و دیہ^۳
 بە دریژی لہ "قاف" کہ رابوردن
 تا بە "شیراز" و "ئەسفەهان" کوردن
 شەھسەوارن، پیادەیان ئازان
 بەردی نشان و کۆلکی مەیدان^۴

۱. [سولالہ: رەچەلەك و بنەچە. قوباد: کہی قوباد، ھەوہلین پاشای کہیانی].

۲. ئەم دپڑہ لہ دەقی «م.ر.س» و «گ.م.» دا بەم جوڑہیہ:

ھەموو زانا و ھونەرور و میرن

زیرهك و ژیر و ئههلی تەگبیرن

[موحەممەدی مەلاکەریم لہ بارەیی ئەم بەیتەوہ ئەلئ: من لام وایە ئەم نیوہ بەیتە لہ ئەسلدا بەم جوڑہ بووی: «ھەموو عالەم ھەموو شەھ و میرن» لہبەر دوو بەلگە: یەکەم ئەوہیہ کہ حاجی قادر زۆر دانووی لہ گەل شیخاندا نەکولاًوہ تا بە شانازییەوہ بیانکات بە برپرەیی گەلی کورد، دووہەمیش ئەوہیہ کہ ئەگەر «شیخ» یش «ئ» کہی قووت نەدرئ نیوہ بەیتە کہ تۆزئ لہنگ ئەکا. -ھەنگاوئ تر: ۲۸۱].

۳. وەسەتی پانی: تینکرای پانی، موعەددەلی پانی.

۴. [کۆلک: سووکە داریکە لہ یاری جریٹ دا یاری پئ ئەکرئ. موحەممەدی مەلاکەریم ئەلئ: مانای ئەم نیوہ بەیتەم بۆ ساغ نەبووہ تەوہ، بەلام کاک فایز مەلا بە کرگوتوویہ: «کۆلکی مەیدان» لہبەر پئی سواران پئ شیل ئەکرئ و ئەھاردئ. لەوانە یە لہ جیی خویا «کۆلەکە ی مەیدان» بووی. -ھەنگاوئ تر: ۲۸۳].

دان و بـه خشینیان له لا باوه
 خوونی مهیدانیان له کن ئاوه^۱
 به شه جاعت هه موو وه کوو رۆسته م
 به سه خاوه ت هه موو وه کوو حاته م
 له وه فا سموه ئیل و ئیسماعیل
 عه هد و په یمانیان چیا ی قه ندیل^۲
 گوردی شانامه پاکیان کورده
 کافی ئه م سافه کافی ئه و ورده^۳
 له شه را زۆر ده فعه قه و ماوه
 رۆمیانیان چـلۆن جواب داوه
 «حاجی» ده مرئ له داخ و هاواره
 کوردی بیچاره ده بنه ئاواره

(۸)

حاکم و میرانی کوردستان

حاکم و میرانی کوردستان
 هه ر له بو تانه وه هه تا بابان

۱. ئه م به یته له یه کئ له ده ستنوو سه کانی لای مندا هه بوو، موحه ممه د مه لا که ریم.
 ۲. [سموه ئیل: پیغه مبه ریککی عیبرییه که له داد په روهری و ئاکار چاکیدا به ناوبانگه].
 ۳. [واته: وشه ی «گورد» که له شانامه دا به مانا پالّه وانی هاتووّه ئه وه کورده به نه ختئ
 جیاوازی له کافه کاند].

یەك به یەك حافیزی شەریعت بوون
 سەیییدی قەوم و شیخی میللەت بوون^۱
 سەییید و شیخەکان لە ترسی ئەوان
 موزەوی بوون و زاکیری پەحمان^۲
 ھەرکە فەوتان ریای ئەوان دەرکەوت
 سەیری چۆن بوونە پووش و ئاگر و نەوت
 یەکی لەم لاوە پروو دەکاتە عەجەم
 دوو لەولاوە دەبەسنە دوژمنی ھەم
 دوو ھەزار ژن فەساد کرا لەم لا
 بوونە قاتیل ئەوانی تر لەولا^۳
 یەك به یەك بوونە نائیبی ھەمەوێند
 ساحیبی مارتین و ماری گەزەند^۴

۱. [نیو بەیتی دووھەم ئاماژەیە بەو حەدیسە کە پێغەمبەر دەفرموی: «سَيِّدُ الْقَوْمِ خَادِمُهُمْ».

ھەرەوھا بە لەقەبێک کە لە ناو عەرەبدا باوە «شیخ الملة».]

۲. موزەوی: گۆشەگیر.

۳. ئەم دوو بەیتە لە گەڵ وردە جیاوازییەك لە ھەردوو دەستنووسەكەى لای مندا ھەن. لە یەكێ لەو دەستنووسانەدا چەند پەراوێژیکیان لەسەر نووسراوە، نووسراوە ئەوەی «پروو دەکاتە عەجەم» شیخ عوبەیدیلای نەھرەوانییە و ئەو شوێنەى «ژنانى لى فەساد کراوە» ئێرانە و ئەوانەى «بوون بە دوژمنى یەك» تالەبانى و بەرزنجەیین و ئەوانەى «بوون بە پیاو کوژ» لە شارەزوورن. موخەممەدى مەلاکەریم.

۴. ھەمەوێند: عەشیرەتێكى ئازای کوردە. مارتین: جوۆرە تەفەنگێكى کۆنە، جاران لە کوردستان زۆر بەکار دەھێنرا. ماری گەزەند: ماری گازگر و زیانبەخش، مەبەست لە ماری ئەو شیخانەى کە ئیجازەى مارگرتن دەدەن.

میلله تیش هیند کهرن وه کوو جارن
 دهستیان ماچ ده کهن ده لّین: قوربان!
 گهر له سه حرا مه لا نه مردایه
 گورگه شین با کهری بخواردایه
 شیر ی در پرنده وهك له بی شه نه ما
 گورگ و مام ریوی دینه ره قس و سه ما
 من له غه مخواری ئه م قسانه ده کم
 وهر نه په شمه له لام هه موو عالم
 ئه م قسه ئیسته عه بی لی ده گرن
 ئه و دهمه ش دی که ئیوه بو ی دهمرن
 ئه م به ئه و ئه و به ئه م ده لّی: کاکه
 سه یری قانونی «حاجی» چهند چاکه!
 ههر چلۆنی ئیشاره تی فه رموو
 وهك که رامه ت هه مووی هه روا ده رچوو

(۹)

خوسره و که یقوباد

"خوسره و" و "که یقوباد" و "ئه سکه ندهر"
 وه کوو "کیسرا" و "کاوس" و "قه یسه ر"

۱. حاجی بیر ی ئه م دپّره شیعره ی له ناوه روکی په ندیکی پیشینان وه رگرتوو که ده لّی: له جیی شیران سه گان (ریوی) ده کهن گیران. بنواړه: خال، په ندی پیشینان. به غدا ۱۹۷۱، ل: ۳۹۰.

ھەموو تیڭ چوون و پاکی فەوتاوہ
 نە سیلاح و نە سککەیان ماوہ^۱
 واقیعیەن وایە وەک بەیانم کرد
 ھەر کەسێ زان، بە ناعیلاجی مرد
 مەرگ و ژین میسلی سییەر و تاوہ
 ئەوی باقی بمینی ھەر ناوہ
 چونکە ھەرچی لە داری دونیایە
 دیت و دەروا، ھەمووی وەکوو بایە
 سەد شەھەنشاھ و پادشا مردن
 سەیری کە کوردی ئیمە ھەر کوردن
 میللەتە باقی، مابەقا فانی
 ھەر لە جافی ھەتا بە گۆرانی^۲
 ھەسرەتم ھەر ئەمە لە دنیا دا
 حاجی دەمری بە دەوریان ناگا
 گەر بە دەورانیان بگەییایە
 ھەموو حالی دەبوون چ دەریایە
 چ بە مەنسور و گەوھەری کوردی
 چ بە نەزم و کیتابەتی وردی

۱. سککە: پارە ی مەعدەن.

۲. جاف: خێڵیکی گەورە ی کۆچەری کوردە. گۆران: بە کوردی نیشتەجێ و کشتوکالدار و تراوہ. مەبەستی حاجی لە تیکرای کوردی کۆچەری و نیشتەجییە.

"سه‌عدی" ئه‌یامی خو‌ی نه‌بوو نانی
 وه‌کوو من بوو گه‌پۆک و بی‌خانی^۱
 ئیسته‌خه‌لقی له‌حه‌سه‌رتی ده‌مرن
 به‌یته‌کانی له‌زێر و زیو ده‌گرن
 ئاخیری پۆژه‌کیش ده‌یی وه‌عدی
 خه‌فه‌تم بۆ بخۆن وه‌کوو "سه‌عدی"
 قازیی نه‌سر و مو‌فتیی نازیم
 تی‌ده‌گه‌ن تا مو‌ده‌پرپرس و عالیم
 بۆ ته‌سیحه‌ی زوبانی کوردانه
 شیعه‌کانم ده‌لیل و بوره‌انه
 یه‌عنی تا ماوه‌ شاعیری غه‌رپا
 عالیم و عامی داخی بۆ ناخوا
 لاکین ئه‌و ساعه‌ته‌ی به‌ره‌مه‌ت چوو
 قور ده‌پیۆن ده‌لێن: چ حیکمه‌ت بوو!
 په‌شمه «حاجی» وه‌ره‌ وه‌کوو جارێ
 بی‌ره‌وه‌ سه‌ر حیکایه‌تی کوردان

۱. سه‌عدی: مه‌به‌ستی له [شیخ موسلیحه‌ددین] «سه‌عدی شیرازی» یه‌که ئه‌دیپکی ئیسلامی
 ئایینه‌روه‌ری ئێرانی بووه، له‌سالی ۱۲۹۱ی زاینی کۆچی دوایی کردووه و له‌ناو خه‌لکه‌که‌دا
 ناوی به‌شیخ سه‌عدی ده‌رکردووه.

(۱۰)

شہسوارى به لاغہ تى كوردان

شہسوارى به لاغہ تى كوردان
 يہ ككہ تازى فہ ساحہ تى "بابان"^۱
 مستہ فايہ تہ خہ للوسى "كوردى"
 غہ زہلى كرده بہ ربوتى كوردى^۲
 ناوى "ساحيقران"ى خاسى ئہ وہ
 چونكہ لہم عہ رسہ ئہ سپى ئہ وہ بہ دہ وہ
 ئہ و كہ نوڤشى شہ را بہ كى تالى
 "تالى" لہ و عہ رسہ دا بووہ تالى^۳
 "تالى" ئوستادہ كى گہ لى چا بوو
 خزرى ئابى حہ ياتى مہ عنا بوو^۴
 يہ كى تر بوو "موحہ ممہ دى فيكرى"
 مووى دہ ئہ نكاوت بہ تيرہ كى فيكرى
 يہ كى "رہنجوورى" ئہ هلى كہ ركوكہ
 فيكرى بيكرى ہہ موو وہ كوو بووكہ

۱. شہسوار: وشہ يہ كى ليكدراوى فارسىيہ بہ ماناى شاسوار دى، حاجى لہ سہ دہى نۆز دہ ہمدا زمانى ئہ دہ بى فارسى ئاميز بووہ. ہہ ندئ نووسہر وہ كوو زمانى ئہ دہ بى ئہ مپرو دہ يكہن بہ «شاسوار». [بہ ككہ تاز: سوار چاك].
۲. بہ ربوت: ئاميزكى مؤسقاى وہ كوو عوودہ.
۳. تال: بہ پيى ہہ ندئ سہرچاوہى زمانى عہ ربى بہ ئہ سپى چوارہ مى مہيدانى غارغارين دہ لئن. پروانہ: المنجد في اللغة بيروت ۱۹۶۶، ص ۶۴.
۴. مہ بہ ستى لہ خزر ہم ناوى «تالى» شاعيرى مہ زنى كورده و ہم حہ زرہ تى خزرى ناودار بہ «خدرى زيندہ» يہ چونكہ ئاوى ژبانى خوار دؤتہ وہ ہر بہ زيندووہ تى ماوہ تہ وہ.

یہ کی تریان "ئەمین بە گی" دزەیی
 دز نییە شاعیریکە جەر بە زەیی^۱
 "کە یفی" حاجەت نییە بکەم باسی
 ئەم کتییە بخوونی دەیناسی
 "سالم" و "مەشوی"، "شیخ پەزا" و "خەستە"
 شاعیران ھەر چواری بەرجەستە
 وەك "وہ فایی" کەمە لە شوعرایی
 خەتی وەك بەیتی چاک و ئەسپایی^۲
 لە کون و قوژبنی کەلاوہی دەھەر
 چەندی تر ھەن میسالی گەنجی گوھەر^۳
 سەبکی "جامی" ن و غیرەتی "سەلمان"
 بەیتیان ون بووہ وەکوو خویان
 "مەلکە قۆر" و "حیماری" و "کیسە شکەل"
 «قِسْ مِنْ اَسْمَائِهِمْ وَ لَا تَسْأَلْ»^۴

۱. جەر بە زە: بزێو، ئازا و جەسوور. [موحەممەدی مەلا کەریم ئەلی: «دزەیی» و «جەر بە زەیی» ھەلەن و «دزەیی» و «جەر بە زەیی» راستن. - ھەنگاوئێ تر: ۲۹۱].
۲. [موحەممەدی مەلا کەریم ئەلی: ئیستا وای بۆ دە چم ئەم بەیتە ئاوہا بی: «وەك وہ فایی کەمە لە شاعیرا بی. خەتی، وەك بەیتی، چاک و ئوستا بی»].
۳. [ئێویستە بۆ ئەوہی قافیەیی «دەھر» لە گەڵ «گوھەر» دا رێک بەیتەوہ، وشەیی «دەھر» بە «دەھر» بخوێنرێتە].

۴. «مەلکە قۆر» و «حیماری» و «کیسە شکەل» نازناوی سێ شاعیری دۆست و ھاوچەرخیی حاجی قادر بوون، ئەمانە و چەند کەسیکی ھاوتایان پیکەوہ فەقی بوون لە مزگەوتە کەیی «شیخ

شعیران جوانه بهس نییه کوردن
 گهرچی بهد ناو و گهلی وردن
 به فیدایان ده کهم سه د "ئینو یه مین"
 چونکه ده بهستی غیره تی کوردین^۱
 له جزیره یه کیکه "شیخ ئه حمه د"
 ساحیبی ناو و مورشیدی ئه رشه د
 ئه وی "جامی" گوتوو یه تی ئه مه یه
 له و قسه و مه دحه مه قسه دی ئه مه یه
 «پسیرمردی بدیده ام ز جزیر
 نیک مردی بدیده ام ز حریر»
 "ئه حمه دی خانی" ساحیبی مه م و زین
 شاه بازی فه زایی عیللین^۲
 خه له فی ئه و ده بن له "گودینگان"
 له جزیر پیی ده لئین: "فه قی ته یران"^۳

﴿﴾

وه تمان» له باله که تی، بۆ پتر ساغکردنه وه ی پروانه: «مه سهوود موحه ممه د، حاجی قادری کوئی، ب ۲ به غدا ۱۹۷۴، ل: ۵۳ تا ۵۵». نیوه دپری دووه م به پښووسی کوئی عهره بی نوو سرابوو خستمانه سه ر پښووسی نوئی عهره بی. [واته: به ناوه کانیانا هه لیان سه نگین و ئیتر له باره یانه وه پرسیار مه که ن، یانی خۆتان تیده گه ن چه نده شوخ و گالته چی بوون].

۱. [ئینو یه مین: شاعیریکی ئیرانییه (۷۶۹- ۸۵۰ ه ق)].

۲. [عیللین: جیگه یه کی به رزه له به هه شتدا، «إِنْ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عِلْلِينَ». موته فقیفین: ۱۸].

۳. ئه م ده قه ی سه ره وه مان له ده ستنوسه که ی «م. ر. س» وه رگرت و وه ک بینیمان ده قه کانی «ع. س.» و «گ. م» دا به م جوړه بوو: «خه له فی ئه و ده بن کوو زنگان!».

شاعیری ئیڙه گهرچی زور ماون
 ئەم دوو سیینە که واه پیش چاون^۱
 چەند ئەوەندەهێ که عەرزێ ئیوهم کرد
 شوو عەرمان هەیه بە دەستو برد
 شاعیر کوون و تازەیی کوردان
 که لە تەعدادی عاجیزە ئینسان
 ئەوی خووم دیومه یانە خو ئەسەری
 ئەمەیه بووت دەلیم بە موختەسەری
 مەعدەنی عیلم و عالیمی عامیل
 قوتبی دەوران و مورشیدی کامیل
 هەر لە ئەووەل جەنابی "مەولانا"
 نەقشبەندی پەرەواقی ئیللەللا^۲

۱. ئەم شەش بەیتە، لە بەیتی «لە جزیرە یەکیکە شیخ ئەحمەد» هەو، لە یەکی لە دەستنووسەکانی لای مندا پارچە یەکی سەر بەخۆن لە پاش پارچە شیعری «خوسرو و کەیقوباد و ئەسکەندەر» هەو. من لام وایە ئەووە راست نییە و شوینی ئەم بەیتانە لەم پارچەدا یە جاییردا یا لە شوینیکی مونا سیدی تردا. نیووی یەکەمی بەیتی پینجە میشیان بەم جوهریە: «خەلقی ناو دی گودنگان» که ئەبێ بە «خەلقى ناو دی گودینگان» و دیارە لەنگە. ئەووی لەم تیکستەدا بایەخی هەبێ ناوی «گودینگان» هەکیە که لەوانە یە بێ بە هۆی راستکردنەووی ناوی ئەو شوینە. ئەگەر ئەو تیکستەش راست بێ که ئەلێ «خەلفی ئەو دەبن»... تاد، ئەووە دیارە وائەگە یەنێ که فەقی تەیران کوری یا لە ئەووی ئەحمەدی خانییە و ئەووەش پینچە وانە ی هەموو ئەو شتانە یە تا ئیستا لە بارە ی میژووی ژبانی فەقی تەیرانەووە نووسراون. موخەمەدی مەلاکەریم.
۲. مەبەستی لە مەولانا خالیدی شارەزووری میکاییلی نەقشبەندییە.

غەوسى سانى و حاتەمى مەزھەب
 "غەبدورپەرەحمان"ى خالسى مەشرەب^۱
 وە کوو "بەیتووشى" شاعىرى غەرەبى
 تا قىامەت نە كەس بوو و نە دەبى^۲
 شاعىرى جاف و نەزمى ئەترافى
 "مەولەوى" و "خانە" كافىيە و شافى
 ئەوى سەر خىللى عىللى ئەوزانە
 لە غەشایر "مەلا وەلەدخان"ە^۳
 خو "مەلا مستەفای بیساران"
 بى نەزىرە لە نەزمى كوردستان
 "مەلكە"مان مەلكە مووتى مەعنایە
 یەعنە ھەر چۆنى ھەز بكا وایە^۴
 وەك "مەلا خدرى روودبارى" نییە
 شیعەرى ئابى ھەیاتە تارىی نییە
 ھىكمەت و نەزمى "مىرزا یەعقوب"
 وەك فلاتوونە لەفزەكان وەك كووب

۱. غەوسى سانى: مەبەستى لە غەبدورپەرەحمانى باوكى شىخەرەزای تالەبانییە.
۲. بەیتووشى: مەلا غەبدوللای بەیتووشى: شاعىرىكى ھەرە گەورەى كورد بوو، بەلام شیعەركانى بە زمانى غەرەبى دادەنان.
۳. ئەم دوو بەیتە لە یەكئى لە دەستووسەكانى لای مندا ھەبوون، موخەممەدى مەلاكەرىم.
۴. [واتە: مەلكە - كە نازناوى شاعىرىكە - بە مانای فریشتە یە لەناو فریشتەكاندا بە مانای مەلكە مووت (ملك الموت) واتە: عىزرائیل دىت كە ھەرچى بكات بە دەس خۆیە].

یہ عنی فیکری لہ ئاسمان بہ دہرہ
 باعسی عیشہ، دافیعی کہ دہرہ
 "حسہن"ی باوکی "فہقی ئومہر"
 کوری "ئومہر"، "موحہ ممہد"ی سہرورہ
 مہنجہ لی نہ زمی گہورہ و گچکہن
 بو خہ یالاتی عہینی سی کوچکہن^۱
 شاعیری "زہنگہنہ" نیہ ہددی
 وہ کوو شوجمانی ناکری عہددی
 چونکہ مہجمووعی تہبعی مہوزوونہ
 سینہیان میسلی ئاینہ پروونہ^۲
 ئینتخاب ناکری لہ بہر چاکی
 وہک لہ شہردا سوار و چالاکی
 دوو وہ حیدن "موحہ ممہد" و "ئہ حمہد"
 یہ کی کو ماسیہ یہ کی دہرہ بند^۳
 "ہمہ و ہند"یش کہ خزمی خو مان
 شاعیری زورہ پاکی دہیزانن
 چونکہ تیژی زوبانیان یہ کسہر
 کہوتہ نووکی رم و دہمی خہنجہر

۱. لہ دہقی «گ.م» لہ جیاتی «مہنجہل» وشہی «مہشخہل» ہاتوہ. [سی کوچکہ: سیبہردہ، کوانو].

۲. لہ دہقی «گ.م» دا نیوہ بہیتی یہ کہم بہم جورہ ہاتوہ: «چونکہ تہبعی ہمووی مہوزوونہ» و لہ جیاتی «سینہیان»، «سینگیان» ہاتوہ.

۳. مہبہستی لہ جہماغای دہرہ بند فہقہرہ و ئہ حمہد بہگی کو ماسیہ.

بى كىيىن، ئەمە لەوان دووره
 مەردى ئازا لە ناقيسان دووره
 دەشتى كەركووك و كىيى هەورامان
 شاعىرى زۆرە بى حەدد و پايان
 سادە ھەر ناويان بىكەم ئىملا
 ئەم كىيى بەچووكە بەش ناكە
 ھەر لە "شىراز" ھەتە "بابان"
 پاكى يەك نەزمە پىي دەلەن "گۆران"
 ھەر "موسل" ھەتە حەددى "بابان"
 بەيتيان كەردووە ھەكوو جافان^۱
 بەسە بى عارى ئەي گەلى خىزمان
 لەم ھەموو بەيتى مىللەتى خۆمان
 ئەگەر ئىمە و "سەنە" و "سولەيمانى" ن
 ناوى يەكيان بە چاكى نازانين
 ھەك "موھەممەد حەنەفە" بەيتى مەتىن
 نىيە ئىللا ھەسارى "قوستەنتىن"
 "بەيتى دىمەد" كە قەدرى نازانين
 پاكى سىحرى ھەلەلى كوردانين
 ھەكوو شانامە گەر بنووسرايە
 لىت موعەييەن دەبوو چ ھەستايە

۱. لە دەقەكانى «ع.س.» و «گ.م.» دا ھەكوو ناو ئەم قەسىدەيە نووسراو، بەلام لە دەقى
 «م.ر.س.» دا لە جياتى «بەيتيان كەردووە» نووسراو: «بەيتيان كەردووە».

ئەسپى رەش بەيتى تا بلىي چاكە
 نەزمى يەگجار سوار و چالاکە
 ئەسپى شەش پىي قەھرەمانى عەجەم
 مەحزى كىزىبە بە ئىتفاقي ئومەم
 چونكە نووسراوہ خەلكى دەيخوونن
 لەم ھەموو بەيتى ئىمەدا كۆرن
 وەرە ئەمجا لە ھەسرەتان مەمرە
 چوار پەلى ئەسپى سوننيان مەگرە^۱
 وەكوو بەيتى ھەتەم لە دەعوادا
 نىيە، "فردەوسى" سەد كلك بادا
 ئەم فەسيحانە پاكى بىناون
 باعيسى پىت بلىم: نەنووسراون
 دوو "عەلى" ن شاعىرن وەكوو ھەسسان
 "بەردەشان" و "ھەرىر" ە مەسكەنيان^۲
 يەكئ ھەمنامى خۆم بە خۆم دىبووم
 شىخ وەسانى بوو مەردەكى مەعلووم^۳

۱. لە دەستنووسەكەى «م.ر.س» دا لە جياتى «مەگرە»، «مەپرە» ھاتوو.

۲. [ھەسسان: شاعىرىكى ئىسلامىيە كە بە شاعىرى پىغەمبەر بەناوبانگ بوو].

۳. حاجى لەم دېرە شىعەرەدا، لە حاجى قادىرىكى شاعىرى شىخ وەسانى دەدوئ كە ھاوناوى خۆى بوو، بەم وشەى ھاوناوہش سەرەپاى ناوھىنانى شاعىرى شىخ وەسانى، ناوى خۆيشى بەبى دەربىرىن خستۆتە پال لىستەى شاعىرانى كوردەوہ. بىروانە: «مەسعوود موحوەممەد، حاجى قادىرى كۆبى، ب ۱ بەغدا ۱۹۷۴، ل: ۶۶».

وہ کوو من بوو بہ زاہیری جاہیل
 باتینہن شاعیریکی زور کامیل
 "تہمہ دی کور" لہ شاری سا بلاغہ
 بہیتہ کی داغہ، بہیتہ کی باغہ
 تہمہ مہ جموعی شاعیری غہ پران
 ہر وہ کوو مہ سنہوین لہ نیو کوردان^۱
 ہہ موویان بی نہ زیر و یہ ک وہ زنن
 قابیلی بہ زم و لایقی پہ زمن
 غہیری "دمدم" لہ مان بہ نہ زمہ جودا
 بی سہدا تہ پلی نہ زمی دہنگ نادا
 بہ پہ وانسی میسالی ثابی پہ وان
 ئیر تیجالین ہہ موو بہ بی دامن^۲
 کوللی بہ یتیکی دوو ہزار فہ ردن
 مانگہ کی پی دہوی لہ بہ رکردن
 تہمہ ہہر کوردہ لایقی تہ حسین
 بی کتیب و موعہ لیم و نووسین
 کامہ مندال و شیتی لی بگری
 ہہر کہ بیستی بہ جاری دیتہ بہری

۱. مہ سنہوی: مہ بہستی لہ و کتیبہ یہ کہ «مولانا جہ لالہ ددینی پڑومی» بہ شاعر و بہ زمانی فارسی دایناوہ.

۲. بہ پہ وان، پہ وان: «فصیح»، بہ پہ وانسی: بہ فہ سیحی. ٹاوی پہ وان: مہ بہستی لہ ٹاوی حہ یاتہ، کہ دہ لین ہہر کہ سیکی چنگی بکہوی و بیخواتہ وہ ہہ گیز نامری، یا ٹاوی جاری. [ئیر تیجالی: لہ پر ویژراو و بہ بی بیر لیکردنہ وہ].

ئیسته مه علومی بوو هه موو میلله ت
 ئه ی مه لای دهرس و موفیتی ئوممه ت
 ئیمه بی غیره تین و بی عارین
 ئه وی نه یخویندوو له مه عارین
 قهید و تهزیب و شهرح و حاشیه کان
 بوونه سه ددی مه عاریفی کوردان^۱
 حاسلی ئیمه وهك ده کهم ته خمین
 کرمی ئاوریشمین و میس ههنگوین
 نییه ئارام و راحه تی و خه وتن
 شه و و پوژی هه تا دروستی ده کهن
 که چی پومی که ئیمه دهیناسین
 واده زانی که ئیمه نه سناسین^۲
 یانه ئیرانییهك که مه علوممه
 دایکی موعه، باوکی مه وهوممه
 ئه مه ده یکاته کاسه دهینووشی
 ئه و که وای لی ده کات و ده یپووشی

۱. [تهزیب = «تضییب»: مه بهست ئه و نیشانه و نیگارانیه که فقهی و مه لای کۆن پنه ندی
 وشه و جیناو و... پی ده ستیشان ده کرد. چه شنی نفیساری ئیسته].
 ۲. نه سناس: جوړه مه یموونیکه.

(II)

سلام اللہ منی

«سلام اللہ منی کُلّ یوم»

له ته سحابانی ساحیب غیرهت و دین^۱

له بی عاری هه موویان کهوته یادم

رومووزی ئیتتیفاق و ئیتتیحادم^۲

له بهر دووری له ئه قران و له ئه مسال

له کوردانم ده پرسی «ضرب الأمثال»^۳

له بو ئه م یه ک دوو ئه شعاری رهش و پرووت

هه تا پهیدا بوو پوحم گه یه سه ر لووت

ده فهرمووی ئه م عه زابه بوچ ده کیشی

چ مه زلوومه ئه گهر چاوت نه ییشی

قوری کوئی که م به سه ر خو ما له غوربهت

خه وم نایی له داخی مولک و میللهت

ئه گهر وه ک من خه به ردار بن له ده ولت

له حه یفان خو ده خنکینن به بی پهت^۴

۱. ئه م نیوه دپره عه ره بییه، له ده قی «ر.ک» و «ت.ر» و «ع.س» مان وه رگرتوو ه دنا له ده قی «گ.م» دا به م جو ره هاتوو ه: «سلام اللہ عه له یکوم کُلّ یوم!».

۲. له ده ستنوو سه که ی «م.ر.س» دا نوو سراوه: «به ره مز ی ئیتتیفاق ی و ئیتتیحادم».

۳. [ئه قران و ئه مسال هاوه ل و هاوته مه نه کان].

۴. له هه ندی ده قدا له جیات ی «بن»، «بی» و له جیات ی «ده خنکینن»، «ده خنکینن» نوو سراوه.

چوار ملیؤنه کوردستان نفووسی
 به قیسسه ی ئه هلی ته خمینی که نووسی^۱
 هه موویان شیر ی بیشه ن حاته می جوود
 له شهرداکیوی "جوودی و به حری مه مدوود"^۲
 وه لیکن فائیده ی چی هه رج و مه رجن
 له ده عوادا له گه ل یه کتر به مه رجن^۳
 "له گوئی گا نوستون" هه ر چه نده شیرن
 وه کوو که رویشکی چاو راماو و کویرن^۴
 ئه وی ئه علایه سه رده سته ی شکاره
 ئه وی ئه دنایه به سته ی زولفی یاره^۵
 ئه وی ئازایه شه هنامه ده خوینی
 ئه وی میسکینه گه نم و جو ده چینی

۱. له ده قی «ع.س» و «گ.م» دا نووسراوه: «دوازه ملیؤن». ئیمه ده قی «ر.ک» و «ت.ر» مان لا راست بوو که نووسیویه «چوار ملیؤنه»، چونکه ده قی کۆتترن و له گه ل کیشی شیعره کهش باشتر ده گونجی و له سه رده می حاجیشدا کورد هه ر چوار ملیؤنیک بووه و ئیستا زیادی کردووه. موحه ممه دی مه لا که ریم.

۲. جوود: سه خاوه ت به خشنده یی. [به حری مه مدوود: به حری هه ره گه وره]. له ده قی «ت.ر» دا نووسراوه: «به حری مه خدود» و له ده قی «م.ر.س» یشدا نووسراوه: «به حری مه حموود».

۳. هه رج و مه رج: فیتنه و هه را و هوړیا. [موحه ممه دی مه لا که ریم ئه لئ: «یه کدی» له «یه کتر» نزیکتره به زاراوه ی کۆیه وه، ئه مه ش سه ره پای نوسخه خه تیه کان. هه نگاوی تر: ۳۰۶].

۴. له ده قی «ر.ک» و «ت.ر» دا نووسراوه: «چاو ئازا و کویرن». [له گوئی گادا نووستن: ئیدیۆمیک کوردیه به مانای بی خه به ربوونه].

۵. [ئه علا: به رز. ئه دنا: نزم و خوار].

ئەمانە بى شەۋور و گىژ و ويژن
 موتىعى لۆتى خويپرى و ھەرزە بيژن^۱
 كوپكى وانا ھەبوو ھەستىتە سەر پى
 بزاني خەلقى چۆن كەوتوونە سەر پى^۲
 بكا سەيرى جەرىدە و ھالى مىللەت
 كىيى تازە و تەئرىخى دەۋلەت^۳
 بزاني تاچ قەۋماۋە لە ئەتراف
 سەراپا ئاگرە ئەتراف و ئەكناف^۴
 ئەگەر كاريك نەكەن لەم بەينەدا زوۋ
 مەمالىك كاتەكى زانیت لە دەست چوۋ^۵

۱. لە دەقى «ت.ر.» و «ر.ك.» دا بەم جۆرە يە: «لۆتى خۆر». ئىمە بە «لۆتى خويپرى» مانا خويندە ۋە. [كاك] ھەبدورپە زاق بيمار، وشەي «لۆتى خويپرى» بە ھەلە ئەزاني و «لۆتە خۆر» بە راست ئەزاني و لەسەر ئەمەش زۆر داكۆكى ئەكات كە «لۆتە خۆر» بە مانا (پىس خۆر و پاشماۋە خۆر) دى و لە كەركوۋكدا كردارى «لەوتاندن» بە مانا پىس كردن بە كار دەبەن. موھەممەدى مەلا كەرىمىش ئەللى من ئەم بۆچوونەم بە لاۋە راست نەبوۋ تالە دەمى ھاورپىيەكى كەركوۋكىم بىست و ئىستا پىم وايە «لۆتە خۆر» دروستە. ھەنگاۋى تىز: ۳۱۷. بەلام سەير ئەۋەيە موھەممەدى مەلا كەرىم چۆن ئەم وشەيەكى لە ديوانى ناليدا نەبىنيۋە كە مامۇستا لەۋى بە (بخۆرى پاروۋى زل) ماناى لىداۋە تە:

ۋا خوانى كەنارى من بۆ نوقلى دەم و ماچە
 ئەي «لۆتە خۆر» ى تەكيە، ساتۆ لە كەنارت چى

ھەروەھا مامۇستا ھەزارىش بە پاروۋ زل خۆرى مانا لىداۋە تە ۋە.

۲. لە ھەندى دەقدا لە جياتى «ۋانە بوۋ»، «ۋانە» ھاتوۋە و نيۋە دىپرى دوۋەم لە دەقى «ت.ر.» دا بەم جۆرە ھاتوۋە: «بزاني چۆن ھەموو كەس كەۋتە سەر پى».

۳. [جەرىدە: رۆژنامە].

۴. ئەكناف: كۆكرەۋى «كنف» ى ھەرەبىيە بە ماناى تەنىشت و پۇخ دى.

۵. لە دەقى «گ.م.» دا لە جياتى «مەمالىك»، «ۋولات» ھاتوۋە.

گہمی سہ حرا و دہریا دیتہ جہ ولان
 بہ غیری پیکورہی فہوجی سواران^۱
 بہ ترخانی بہ سہرناچی، لہمہ و پاش
 لہ ہہرلاوہ دہتان ہارن وہ کوو ئاش^۲
 لہ ژیر پیددا دہچن حہیف و مخابن
 گہدا بن ئیوہ، دوشمنتان بہ شا بن
 بہ غیری رومی و ئینگلیز و پرووسی
 بی ہددن دہولہ تان ناویان بنووسی^۳
 لہ جیی خویان ہلستاون بہ غیرہت
 لہ دنیا ناوی خویان ناوہ دہولہت
 سہراپا ساحییی سککہ و سوپاہن
 وہ کوو جہم ساحییی تہخت و کولاہن^۴

۱. گہمی سہ حرا حوشرہ و گہمی دہریاش پاپورہ. پیکورہ: بہ و کوللہ ساواہ دہلین کہ ہیشتا بالی لی نہروایی و بہ ہہزاران ہہزار پہلاماری شینایی دہدن و تہر و ئیشک پیکہوہ دہخون. [فہوج: پؤل، دہستہ]. نیوہ دپری دووہم تہنیا لہ دہقی «رک» دا راست نووسراوہ، دہنا لہ دہقہکانی «ع.س» و «م.ر.س» و «گ.م» دا بہم جوڑہیہ: «بہ غیری پیکہوہی فہوجی سواران».

۲. [ترخانی] ئہم وشہیہمان لہ سہر تیگستی «روژی کورد» و «تیگہیشتنی راستی» راست کردوہ، ئہ گینا لہ ہہموو چاپ و دہستووسہکاندا «بہدرخانی» یہ کہ مہعنا نابہخشی.

موحہممہدی مہلاکہریم.

۳. لہ دہقی «گ.م» و «ع.س» دا ئہم دپرہ شیعرہ بہم جوڑہیہ:

بہ غیری رومی و ئینگلیز و پرووسی
 بی ہددہ دہولہ تان ناویان بنووسی

۴. لہ ہہندئ دہقدا لہ جیاتی «ساحییی» نووسراوہ: «خاوہنی». [جہم: کورتکراوہی جہمشیدہ کہ پاشاہ کی کوئی ئیرانیہ].

له ته دبیری ئومووری مولکی خوځیان
 شهریکن پینه دۆز و شاه و گاوآن
 له هر وه قتی یه کیکی بیته هاوار
 له جووتیار و شوان و ئه هلی بازار^۱
 له جوشین و له نیشا میشی ههنگن
 به من چی کافرن یانه فهرهنگن^۲
 وه کوو بیستومه بو ده فعی مه سائب
 ئه مه ته دبیری کورت و فیکری سائب^۳
 له دهشت و دی و ویلا یهت بینه ئه حباب
 وه کوو شه خسیکی واحد بن له هر باب
 له "بوتان" تا "به بان" و سهرحه دی "ره ی"
 له ئه ولاتر وه ها نوّش بیته سهر ده ی
 بیینه یهك له ته علیم و له نووسین
 جل و بهرگ و زوبان و ره سم و ئایین^۴

۱. ئه م شیعره له دهقی «ت.ر» دا نه بی له هیج سهرچاوه یه کی دیکه دا نه ها تووه.
۲. نیوه بهیتی یه که ممان له سهر دهقی «رۆژی کورد» راست کرده وه. موحه ممه دی مه لا که ریم.
۳. [مه سائب: کۆی موسیبهت، به لا و کوّست. سائب: راست و دروست و شیاو]. له دهقه کانی «م.ر.س» و «گ.م» و «ع.س» دا له جیاتی «سائب» «ساحیب» ها تووه، ئیمه «سائب» مان لا په سه ندر بوو.
۴. له دهقی «گ.م» دا ئه م نیوه دپره به م جوّره ها تووه: «هه موویان بینه یهك ته علیم و نووسین».

(۱۲)

شاعیر و شیخ و خواجه دهر به دهرن

شاعیر و شیخ و خواجه دهر به دهرن
 له قسه ی بی نه تیجه دا دهرن
 باسی زولفی دریژ و چاوی به خه و
 نه پروا بووه تری خوسره و
 قهید و تهزیب و حاشیه و ئیعراب
 ههموو با بردی بوونه مه وجی سه راب^۱
 "سه فهر نه دهر وه ته ن" چ که لک ده گری؟!
 سه پری ناکه ی شه مه نده فهر ده فری^۲
 به قسه ی ساده برسی تیر نابی
 عه مه له عیززی دین و دنیا بی
 "ئاسنی سارد به فوو نه رم نابی"
 "به ترانیش هه مام گهرم نابی"^۳
 ته لغرافیش ته لیکه بی مایه
 موخبیری پرووی کوللی دونیایه

۱. [قهید و تهزیب و حاشیه و ئیعراب: چوار زاراو هی زانسته ئایینییه کان].

۲. نه دهر: له ناو سه فهر نه دهر وه ته ن: زاراو هیه کی سؤفیانه به واتای گه شتی ناو دهر وون دی.

۳. «ئاسنی سارد به فوو نه رم نابی» و «هه مام به تران گهرم نابی» دوو په ندی پیشینانی کوردین حاجی کردوونی به دیره شیعرێک. پروانه: «شیخ موحه ممه دی خال، په ندی پیشینان ج ۲ به غدا (۱۹۷۱، ل: ۱۴، ۱۸۳)».

جہ وہہری فہردی ئو موحہ ززا بوو
 یا نہ بوو حاسلی چ پیدایا بوو؟^۱
 گفتگو حاسلی ہمووی بایہ
 عہمہ لیاتہ نانی تیدایہ^۲
 عولہ مامان بہ قہولی بی سہروپا
 پاکی خنکا لہ بہ حری وشکی ہوا
 سنہ تیگ فیر نہ بوون لہ پاش تہ حسیل
 سہیری چوون بو مہناہی بوونہ دہلیل^۳
 یہک بہ یہک بوونہ خائینی دہولت
 خائینی مولک و دوشمنی میللت
 تا تہ عیناتی «کور» و «لال» مابوو
 لہ گہلی دیہکان مہلای چا بوو^۴

۱. [جہ وہہری فہرد: بہ بچو و کترین بہشی ہر جیسیمیک ئہلین کہ لہوہ زیاتر دابہ شبوون
 ہلناگری، زاراوہیہ کی فہلسہ فہی کونہ۔ موحہ ززا: دابہ شکراو۔ حاجی مہ بہستی ئہوہیہ
 روشتن لہ سہر ئہم بیر و باوہرہ کونانہ ہیچ کہ لکیکی بو ئیستای ئیمہ نیہ]۔ ئہم بہیتہ لہ یہ کی
 لہ دہستووسہ کانی لای مندا ہہ بوو۔ موحہ مہدی مہ لا کہریم۔
۲. مہ بہستی لہ عہمہ لیات کار و کردہوہیہ و دہلی گفتگو و قسہ وہ کوو با دین و دہرون، تہنہا
 کردہوہیہ دہمین و نافہوتی۔ ئہم دیرہ شیعرہ و دیرہ شیعرہ کہی پیشووتری (تہ لغرافیش
 تہ لیکہ...) تہنہا لہ دہقی «م.ر.س» دا ہاترون و وا بو یہ کہم جار بلاویان دہ کہینہوہ۔
۳. مہناہی: مہ بہستی لہ مہناہی شہریعت و ئایینہ، واتہ: ئہو کار و شتانہی کہ دین نایہوئی
 مروف بیان کہن۔

۴. ئہم دہقہ لہ سہرچاوہ کاندا لہ گہل دہقہ کہی «م.م» جیاوازیان زورہ۔ بہ لام دہق و
 لیکدانہوہ کہی «م.م» مان زور لاگونجاوتر بوو لہ دہقہ کانی تر بو یہ پشتمان پی بہست و

ئهو دووانه به ره‌حمه‌تی خوا چوون
 شاره‌کان بی مه‌لا و موده‌پرپس بوون
 به‌لئی وایه له ئەلزەمی ئەشیا
 ئەووه‌له‌ن خواردنه، دووهم سوکنا^۱
 سییهم سه‌تری عه‌وره‌ته ئەنجا،
 مه‌شغه‌له‌ی «لا اله الا الله»
 پشتیوانی بینایی شه‌رعی مه‌تین
 شیر و به‌خشین و خامه‌یی ره‌نگین^۲
 به‌و شه‌شه‌ دین موخافه‌زه ده‌کرئ
 یه‌کئ مرد له‌م شه‌شانه دین ده‌مرئ
 عه‌جه‌با! بوچی ئەهلی مولکی عیراق
 ئیتفاقی به‌ده‌ل ده‌که‌ن به‌نیفاق^۳
 بو ئەمیرانی غه‌یره ده‌بنه‌گزیڕ
 نه‌که له‌ خوێان یه‌کیکی بیته ئەمیر^۴

- تۆمارمان کرد. بنوارة: مه‌سه‌عوود موحه‌ممەد، حاجی قادری کوئی، ب ۲ به‌غدا ۱۹۷۴، ل: ۹۴.
- (له‌ ده‌ستنووسیکی لای منداکه هه‌ندی جیاوازی له‌م تیکسته‌ی ئێره هه‌یه، نووسراوه مه‌به‌س له «کوێر» میری ره‌واندز و له «لال» سلیمان پاشای بابانه. موحه‌ممەدی مه‌لاکه‌ریم).
۱. [ئه‌لزەمی ئەشیا: گرنه‌ترین شت، پێداویستیه سه‌ره‌تاییه‌کان].
 ۲. [موحه‌ممەدی مه‌لاکه‌ریم ئەلئ: ئەبئ به‌گوێره‌ی ئەم به‌یته له‌م شوێنه‌دا به‌یتیک فه‌وتابئ، چونکه له‌ به‌یتی پاشه‌وه‌دا ئەلئ: «به‌و شه‌شه‌ دین موخافه‌زه ده‌کرئ» و سیانیشی وتوو، که‌واته ئهو سیانه‌که‌ی تر کو‌ان؟ - هه‌نگاوئ تر: ۳۱۹].
 ۳. به‌ده‌ل ده‌که‌ن: ده‌گۆرپه‌وه، واتا: ئیتفاق و رێکه‌وتن ده‌گۆرپه‌وه به‌نیفاق و ناته‌بایی.
 ۴. گزیڕ: کاربه‌ده‌ستیکی بچووکێ میریی، فه‌رمانبه‌ری گوندیک.

ئیسْتَه کَش فرسَه تَه گَه لی یاران
 "کَه پَه نَه ک بۆچییه لَه پاش باران"^۱

(۱۳)

کوردەکی کوئی

کوردەکی کوئی - کەوتەووە یادم -
 پیم گوت: ئایا چلۆنە ئوستادم^۲
 وەکوو بیستی بە میسلی هەوری بەهار
 هاتە گریان و پیی گوتم: ئەی یار
 عالمی چاکمان هەموو فەوتان
 ئەهلی فەتوا موسافیری مەوتان^۳
 تاکی قورئان بخووندری بە سەدا
 «رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ اَبَدًا»
 ئەوی ماون لە لیوی کەندالّن
 جاھیل و بی وقووف و مندالّن^۴

۱. [کەپەنەک: فەرەنجی، پەستەک]. «کەپەنەک بۆچییه لە پاش باران» یا خود «لە پاش باران کەپەنەک» پەندیکی کوردییە حاجی کردووبەتی بە شیعر.
۲. لە دەقی «گ.م» دا نووسراوە: «کوردیکی کوئی» بەلام لە دەستنووسی «م.ر.س» و دەقی «م.م» دا «کوردەکی کوئی» هاتوو، لەبارەوی کێشەووە دەقی دوایی سووکترە.
۳. [موسافیری مەوتان: کۆچەری مەرگ].
۴. [بی وقووف: ناشارەزا، نااگا]. لیوی کەندالّن: مەبەستی لە کەنداللی گۆر و مردنە، واتا: لەسەر پۆخی گۆر.

نییہ «ابن الاثیر» ی بیّتہ کہ مان
 بہردی «ابن الحجر» بکاتہ نیشان^۱
 پاک بہ ئہ نواری عالمین موحتاج
 بیّ دہ لیلہ ئہ میستہ کی مینہاج^۲
 کہ س نہ ماوہ بہ غیری "کاک ئہ حمہد"
 شہ یخی "مہ عرووف" و عالمی ئہ رشہد^۳
 چاکہ ئیستا دہ کالہ بو کوردان
 تہ رجہ مہی شہر و ئایہ تی قورئان
 واقعیہن خزمہ تی لہ بو خواہ
 چ دہ بوو گہر بہ کوردی نہ بوایہ
 ہر کہ وای گوت: وہا موکہ ددہر بووم!
 وامدہ زانی کہ والہ دین دہر چووم^۴

۱. [«ابن الاثیر»: نازناوی سی بران لہ ناودارانہ سہدہی شہ شہم و حہوتہم، کہ ئہم سی برایہ
 لہ «جزیر» لہ دایک بوون. ئہ مانہ بریتین لہ «مہ جدہ ددین موبارہک»، «عیزہ ددین عہلی» و
 «زیائہ ددین نہ سرو لّلا» باوکیشان «ئہ سیرہ ددین عہ بدولکہریم شہ بیانی» یہ. پروانہ: «الموسوعة
 العالمية العربیة» لہ سہر ناوی «ابن الاثیر»]. «ابن الحجر، ابن حجر» دوو زانای ئیسلام بہم ناوہ
 ہن، عہ سقہ لانی و ہیتہ می. مہ بہستی حاجی لہ ہیتہ میہ کہ زانیہ کی شہریعہ تہ و لہ
 کوردستانا زور ناسراوہ. [مہ بہستی حاجی ئہ وہیہ: تازہ یہ کی وہک «ابن الاثیر» نہ ماوہ کہ بیّت بہ
 کہ وان و تیری خوئی بہردی رہق و سہختی «توحفہ» ی ئینو حہر بکاتہ نیشان و بیکوئی و
 شہر و پاقہی بکات].

۲. [ئہ نواری و منہاج: نیوی دوو کتیین لہ عیلمی فیقہدا لہ مہ زہبی ئیمامی شافعیدا. موحتاج:
 ئہ کرئ مہ بہست لیّی موغنی موحتاج شہر حی مینہاج بیّت].
 ۳. کاک ئہ حمہد: مہ بہستی لہ کاک ئہ حمہدی شہ یخی کوری شیخ مارفی نؤدیہ.
 ۴. وہا موکہ ددہر بووم: ئہ وہندہ تیک چووم، پست و توورہ بووم.

گوتم: ئیستاش له سهر کهری ماوی؟
 چابوو مستم نه‌دا له نیو چاوی
 کوردی ئاخر بلّی چیه‌یه‌یی؟
 ههر کهلامی حه‌قه نییه‌یه‌یی
 له‌فزی کوردی بلّو نه‌بوو گرد بوو
 واه مابه‌ینی ئیمه‌دا تی‌چوو
 له‌فه‌ساحه‌ت بلّاموعه‌پرا بی
 چ قیامه‌ت! به‌ئهرمه‌نیش نابی^۱
 به‌زوبانی که‌چ و خه‌تی خواری
 به‌جه‌ریده و کتیبی خه‌لّواری^۲
 چوونه‌ریزی موعه‌ززه‌ماتی میله‌ل
 وه‌فته‌خوایان حیساب بکه‌ن به‌دووه‌ل^۳
 یا له‌گه‌ل فارسی چ‌فه‌رقی هه‌یه؟
 بوچی ئه‌و راسته‌، بوچی ئه‌م که‌چه‌یه؟^۴
 با‌وجوودی ئه‌گر بکه‌ی دیق‌قه‌ت
 تیده‌گه‌ی کام له‌کامیه‌ سیر‌قه‌ت

۱. [موعه‌پرا: پرووت و بی‌توئیکل].

۲. له‌ده‌قی «گ.م» دا «به‌جه‌ریده و کتیب و خه‌لّواری» نووسراوه.

۳. [موعه‌ززه‌ماتی میله‌ل: نه‌ته‌وه‌گه‌وره‌کان].

۴. [موحه‌مه‌دی مه‌لا که‌ریم ئه‌لّی: به‌پیی لیک‌دانه‌وه‌ی کاک‌فایز مه‌لا به‌کر، وه‌ها دروسته‌که
 نیوه‌به‌یتی دووه‌م ئاوا بنووسری: «بوچی ئه‌و راسته‌، بوچی ئه‌م گه‌مه‌یه». -هه‌نگاوئ‌تر:

چونکہ ئیمہ قہ دیمترین له ئەوان
 به تەواریخی جوملەیی ئەدیان^۱
 ئاخەر ئەم عەقلەیان هەبوو بۆی
 گەر سولەیمانییە وەیا کوئی
 بوونە ئوستادی فارسی و تازی
 تاگەیشن به "فەخرەکە ی رازی"^۲
 چونکہ سەرمايە مائی خەلقى بوو
 وەختی مردن هەموو به هیچ دەرچوو^۳
 ئەمە مەعلوومی عاقلە و منداڵ
 نییە عەیی موناقلەشە ئەمسال
 وەك مریشکی که عەقلى نه یهینى
 بیت و هیلکە ی مراوی هەلبینى^۴

۱. جوملەیی ئەدیان: تیکرا ئایینه کان. کۆمەلێ ئایینه کان. هەموو دینه کان.

۲. تازی: فارسه کان به زمانی عەرەبی دەلێن «تازی». وشە ی «تازی» یش له قەبیله ی تە ی «طائی» وەرگیراوه و به «طائی» دەلێن تازی. رازی: مەبەستی له زانای ئیسلام له پزشکی و ئاییندا، ئیمام ئەبووبە کری کورێ موحەممەدی ناودار به رازییە، چونکہ خەلێ «رە ی» بوو له نیوانی سالانی (۸۶۵ - ۹۲۵ز) دا ژباوه. پێی دەگوترا پزشکی ئیسلام و دەستیکێ بالاشی بوو له کیمیاگەری و فەلسەفە ی ئیسلامدا. بنواری: «الموسوعة العربية المیسرة، القاہرہ ۱۹۷۲ ط ۲، ص ۸۵۲».

۳. ئەم نیوہ دێرە شیعەرە له دەقی «م.ر.س» دا بەم جۆرە هاتووہ: «وہ ختێ مردن هەمووی به هیچ دەرچوو!».

۴. له دەقی «ع.س» دا ئەم نیوہ دێرە شیعەرە بەم جۆرە یە: «وہك مریشکی که عەقلى نه یهینى». بەلام ئیمە پشتمان به دەقەکانی «گ.م» و «م.م» بەست.

وہك بگاتہ كەنارى .جوگہلہ يەك
نايە تە شوينى، بمرى، جوگہلہ يەك
جيى ئەمە وشكە، جيى ئەوى ئاۋە
تيىدە گا "قىنگدپانى پى ماۋە"

(۱۴)

لە جوملەى ماجەراى

لە جوملەى ماجەراى دوورى ويلايەت
ئەمەش باسيكە خۆشە وەك حيكايەت
شەوى دانىشتبووم بى شەمع و ميسباح
ئەتۆى ھىناۋە يادم "كاكە فەتتاج"^۱
گوتى: باكاغەزىكى بۆ بنىرىن
موحببى سادىقە و ھەمرازى دىرىن
منىش ئەم نامەيەم نووسى بە تەعجىل
شېر و وپ وەك خەرار و كۆنە زەنبىل^۲
بە بى تەسويد و تەسحىح و موبالات
وہ كوۋ "بەيتى بلە" ھەرچۇننى بۆم ھات^۳

۱. لە دەقى «م.ر.س» دا «شەوى دانىشتبوۋىن» ھاتوۋە.

۲. [تەعجىل: پەلە. خەرار: جوالەى لە موو دروستكراۋ]. لە ھەندى دەقدا ئەم نيۋە شىعرە بەم جۆرە ھاتوۋە: «شېر و دېر وەك خەرار و كۆنە زەمبىل» بەلام ئېمە لە سەر دەقى «م.ر.س» وە كوۋ ناۋ قەسىدەكە راستمان كردهۋە. [موحەممەدى مەلاكەرىم بە پىيى دىيالىكتى كۆيە «كەۋنە»ى بەلاۋە لە «كۆنە» پى راستتەرە].

۳. [تەسويد: رەشتوۋوسىن، پىش نووس. موبالات: سەرنجدان. بەيتى بلە: وە كوۋ موحەممەدى

به لام ئەفکاری خوّمه نهزمی کوردی
له خومخانهی خه یالی ساف و وردی^۱

عباراتی «دهری» و «تازی» م نههینا
دهزانی مالی خوّمه، مهردی دانا^۲

له بهر پیری ئەمه‌نده بی‌حه‌واسم
ده‌لئی ئه‌رکانی ئیسلامی ئیناسم^۳

سه‌ر و ریشم سه‌راپا بوته‌لۆکه
به‌شه‌و هه‌مرازمه‌ پشمن و کۆکه

غه‌ریبی غوربه‌تی کردم به‌ئه‌وتان
سه‌راپا ئه‌رزى لى کردوومه‌ زیندان

مه‌لاکه‌ریمیش گوتویه، له‌ قسه‌ی نه‌سته‌قی کوردان کینایه‌یه‌ له‌ قسه‌ی بی‌سه‌ر و به‌ر]. له‌ ده‌قی
«ع.س» دا ئه‌م نیوه‌ دپه‌ به‌م جوّره‌ هاتوه‌: «وه‌ کوو نووسیومه‌ هه‌رچۆنێ بۆم هات».

۱. [خومخانه: مه‌یخانه، کینایه‌یه‌ له‌ عاله‌می عه‌شق و ئه‌وین].

۲. ده‌ری: به‌و زمانه‌ فارسی په‌تییه‌ ده‌لێن که‌ دواى په‌هله‌وی بوو به‌ زمانى ده‌ربارى شایه‌کان و
زمانى ئه‌ده‌بیات. تازی: وه‌ک له‌مه‌وبه‌ر پروومان کرده‌وه‌ مه‌به‌ست له‌ زمانى عه‌ره‌بییه‌.

۳. [ئیناس: خه‌لک. واته‌: چه‌نده‌ دینی خه‌لکی کز بووه‌ له‌شی منیش ئه‌وه‌نده‌ لاواز و بی‌هێز
بووه‌]. له‌ ده‌قه‌کانى «ع.س» و «گ.م» و «م.ر.س» دا ئه‌م دپه‌ر شیعره‌ به‌م جوّره‌ی خواره‌وه‌
هاتوه‌:

«له‌ به‌ر پیری ئه‌وه‌نده‌ بی‌حه‌واسم

ده‌لئی ئه‌رکانی ئیسلامی نه‌ناسم»

به‌لام ئیمه‌ له‌ سه‌ر ده‌قی «م.م» توژمارمان کرد و خستمانه‌ ناو قه‌سیده‌که‌. بڕوانه‌: «مه‌سعوود

موحه‌مه‌د، حاجی قادری کوی ب ۱، به‌غدا ۱۹۷۳، ل: ۱۰۶».

وه ليكين تو كهريم ئينولكهريمى
 به ره حمهت بابى نه شعارى يه تيمى^۱
 نه تو ماوى له نوققادى ويلايهت
 نه وانى تر هه موو بوونه حيكايهت
 نه گهر "نالى" بوو لي ره نالى ئاويت
 دلى "كوردى" بووه گهر دى له بهر پيت^۲
 مينش كاتى ده زانى پيم هه له نگووت
 نه جهل باى سه رسه ره ئيمهش په روپووت^۳
 كه نامه گه ييه ئيره مورمان كرد
 من و "فه تاحى" دانا زه رفرمان كرد
 "جهلى" مان نووسى نه رقامى وسوولى
 به ئومميدى قوبوولى بى فزوولى^۴
 ره فيقانم له كوييه ئاشنا نين
 وقووفى حالى ئيمه ي بى نه وا نين^۵

۱. [كهريم ئينولكهريم: چاكي كورپى چاك، برتيه له بهر و پشت نه تلّس بوون، وه گيراوه له
 حه ديسى پيغه مبه ر كه ده فهرموى: «يوسف بن يعقوب بن اسحاق بن ابراهيم، كريم ابن الكريم
 ابن الكريم». يه تيم: بى باوك يان بى ويته وكوو «درّ يقيم»].

۲. له ده قى «گ.م» دا بهم جوړه هاتووه: «نه گهر «نالى» بوو لي ره نالى ئاويژت» له ده قى
 «م.ر.س» دا «... نه وه ده ناليت».

۳. [سه رسه ر: باى سه خت و توند كه هه موو شتى له بن بيتى].

۴. [جهلى: رووناك وزه ق، ئاماژه يشه به هاوړپى دپرينى حاجى، (مه لا عه بدوللاى جهلى زاده)
 كه پاشان ناوى لى نه بريّت. نه رقامى وسوول: مه به ست (۲۴۶۸) كه به حيسابى نه بجه ده كه كاته
 (بدوح) كه گوايه ناوى فريشته ي گه ياندنى نامه يه. - هه نگاوى تر: ۳۲۷].

۵. بى نه وا: هه ژار و ده ربه دهر.

سه لاميڪه دياريمان، دياره
 له دار و بهردی ٿه و دار و دياره^۱
 خوشووسن ئاستانهی ٿه رجومهندی
 جهلی زادیڪه «عبداللہ» ٿه فہندی^۲
 چ "عہ بدوللا" "عوبہ یدوللاہی ٿه حرار"
 موسہ غہر بہ نندہ ییڪہ زہر خریدار^۳
 [بہ نیسبت تو عوبہ یدیللاہی نہ ہری]
 [وہ کوو بزنی گہرہ، مہ جووری دہیری]^۴
 زہ کاوت کانییڪہ توئی دہ راوی
 خہ تی ئیقراوی نووسیوہ زہ ہاوی^۵

۱. دیار: ولات.

۲. ئاستانہ: دہرگہ، دہرگانہی شا. ٿه رجومہند: پیاوی بہ قہدر و قیمہت، پیاوی زانا.

۳. [عہ بدوللاہی ٿه حرار: یہ کیڪہ لہ شیخہ ہہرمہ زہنہ کانی پربازی نہ قشہ بہندی (ف ۸۹۶ھق). واتہ: عوبہ یدیللا، سووکہ لہ ناوی عہ بدوللاہی، لہ چاوی مہ عہ بدوللا وہ کوو کویلہ وایہ]. لہ دہقی «ع.س» و «گ.م» دا «بہ نندہ ییڪی» ہاتوہ.

۴. [موحہ ممہ دی مہ لاکہ ریم ٿہ لی ٿم بہ یتہ لہ دہ سنو سیڪ لای مندا ہہ بوو، لہ بیرم جوو بوو بیخہ مہ نیو برپرہی دیوانہ کہوہ. لہ پراویژدا نووسیوہ: شایانی وتنہ حاجی قادر لہ پارچہ شیعیکی تریشا پلاریکی تری گرتوہ تہ «شیخ عوبہ یدیللاہی نہ ہری» کہ لہ دژی عوسمانیہ کان راپہریوہ و لہ گہل ئیرانیہ کان ہاوکاری کردوہ، بہ بؤچوونی من ٿم بہ ہزی تہ عہ سسوبی ئیسلامہ تی و سونییہ تی حاجی قادر بووہ کہ لہ م مہ سہلہ یہ دا ہہرگیز نہ یو بستوہ پشتی عوسمانیہ کان بدا لہ زہوی. - ہہنگاوی تر: ۳۳۴].

۵. [لہ وانہ یہ ٿم شیعرہ ٿامارہ بی بہوہ کہ مامزستا عہ بدوللاہ لہ خزمہت موفتی زہ ہاویدا ئیجازہی مہ لایہ تی و ہرگرتی].

مەلایىكى "فەقىيانە" وىقارت

بەيانت "ئاوۋە گەردە" ئىقتىدارت^۱

علوومت «كافىيە» و «شافى» بە واجىب

لە كۆي تۆ دەبته حاجىب "ئىينو حاجىب"^۲

لە داغى تۆ دەسووتى "نەفتە وە يەيى"

وە كوۋ "بى" زەرد بوۋە پروۋى "سىبە وە يەيى"^۳

لە مەيدانى فەساحەت تۆ مۇجەللى

"حەرىرى" تالىيە و "سەعدى" مۇسەللى^۴

۱. فەقىيان: بە دوو مەنا دى، يان كۆكر اوۋەي فەقىيە و دەلى: وىقارت وە كوۋ مەلایەكى فەقىيانە لە ھىمنى و ئارامىدا، لە لایەكى تىرىش مەبەستى لە فەقىيان: گوندېكە لە سەروۋى شارى كۆيە بە چىاي باواچىيە وە. مەبەستى لەم نىۋە دېرەي دوۋە مەش ئەمەيە بلى: ئەي حاجى مەلا عەبدوللا، بە يان و پەوانىزى تۆ وە كوۋ ئاۋ لووس ولىكە و تواناي زانستىشت وە كوۋ گردىكى گەورە وایە. لە لایەكى تىرىشە وە مەبەستى ناۋەيتانى چىاي «ئاۋە گردى» سەروۋى شارى كۆيەيە. ۲. مەبەستى لە «كافىيە» و «شافىيە» دوو كىيە بە نرخەكەي «ئىينو حاجىب» كە يەكەمىان لە زانستى «نحو» دوۋە مىشيان لە «صرف» دا. ئىينو حاجىب ناۋى تەواۋى عوسمانى كورى عومەرى كوردىيە و ناۋدارە بە ئىينو حاجىب (۱۱۷۵-۱۲۴۹ز). بىروانە: «الموسوعة العربية الميسرة. القاهرة ۱۹۷۲ ۲ط». [حاجىب: دەرگاۋانى شا، واتە: ئىينو حاجىب بە و ھەموو زانستە وە لە چاۋ زانستى تۆدا وەك دەرگاۋانە و تۆ شاى].

۳. نەفتە وە يەيى: «نەفطويە» (۸۵۹-۹۳۷ز) زانايەكى ناۋدارى نەحوى عەرەبى بوۋە. سىبە وە يەيى: «سىبويە» لە (۷۷۰ز) دا مردوۋە و گەورەترىن زانا بوۋە لە نەحوى عەرەبىدا، بە سەرۆكى قوتابخانەي «بەسرى» يەكان دادەنرى لە نەھودا. [حاجى بە وشەي "سووتاندن" لە گەل "نەفت" و "بى" و "زەرد" لە گەل «سىب» دا تەناسوبىكى جوانى پىك خستوۋە].

۴. مۇجەللى: «المجلى» بە ۋە ئەسپە دەگوترى كە يەكەم بى لە مەيدانى غارغارىندا. تالى: «التالى» لە ھەندى سەرچاۋە بە ئەسپى چوارەم و لە ھەندىكىشا بە ئەسپى دوۋەم دەگوترى. مۇسەللى «المصلى» ئە و ئەسپەيە كە دوۋەم دەرېچى لە غاردان دا.

به غهیری جهددی ئیوه کیّه دانا
 له کوردستان ئەساسی عیلمی دانا^۱
 وەرە با بیینه سەر باسی نیهانی
 به یادی عەیش و ئەییامی جەوانی
 به فیکرت دئی زەمانی چووینە «بالەك»
 به پئی خاوسی نه کهوشم بوو نه کالەك^۲
 له بهر پیم درك و دار و شاخ و باری
 وه کوو مه خمه ر بوو نه رمی یا نه قالی^۳
 که چووینە "سینگورە" سینەم گری بهست
 وه کوو "قەندیل" ی سەرگەردان، وه کوو مهست

۱. له دهقی «م.م» دا نیوه دپری دووهم بهم جۆره هاتوو: «له کوردستان بناغی عیلمی دانا»
 بهلام له دهقهکانی «م.ر.س» و «گ.م» و «ع.م.ن» دا له جیاتی «بناغی»، «ئەساسی» هاتوو و
 ئیمەش له ناو ئەم قەسیدەمان تۆمار کرد، چونکه باشتر له گەل زمانی ئەدەبی سەدهی
 رابوردوودا پێک دهکهوئ.

۲. [کالەك: کلاش، گیوه]. له دهقی «گ.م»، «وه بیرت دئی» هاتوو و له دهقی «م.م»، «به بیرت
 دئی» نووسراوه، کهچی له دهقهکانی «ع.س» و «م.ر.س»، «به فیکرت دئی» هاتوو ئیمەش
 پشتمان بهم دهقانهوه بهست.

۳. له دهقی «گ.م» دا له جیاتی «قالی» وشە «خالی» نووسراوه. ئەم «قالی» یه بۆ هاوسەنگی،
 به شیوهی کۆیه «قاری» دهخوێنرێتهوه. [لەم بهیتەدا حاجی به بۆنە ی بیرهینانەوه ی سەردەمی
 لاویەتی، به تهواوی به شیوهزاری ناوچهی کۆیه هۆنیوه تهوه، واتە: زۆریه ی لامه قەلەوه کان
 دهکهن به پئی سووک، وهك درك و دال = درك و دار، شاخ و یال = شاخ و یار، مهخمهل =
 مهخمه ر، قالی = قاری. به پئی لیکدانەوه ی حەمە ی مامۆستا و کاک فایزی مهلابه کر، لەم
 بهیتەدا وشەکانی «باری» و «قالی» هەلەن و «یاری» و «قاری» راستن. بۆ ئاگاداری زیاتر پروانه:
 -ههنگاوئێتر: ۳۳۳ و ۳۳۴.

دەلّىن ئىستا ھەۋارى گورگ و شىران
 ۋە كوۋ قەلبى ھەسوۋدى تۆيە ويران
 چكاوۋە ئاۋى پېرژ و گۆلە شىنى
 نەماۋە ھەر لە كۆتر تا شەھىنى
 گەروۋى شىخى لە لوقمەى كۆچ و باران
 موعەپرپايە مىسالى رۆزەداران^۱
 ئەمە دىيايە نامىنى ھەتا سەر
 لە بۆ ئازا و دانا، حىز و ماكەر
 مەللى ئەم قىسسەيە بىرپى و جىيە
 لە ترسى تۆنەبى ھىشتا لە كويە
 لە دەردى دوۋرى و جەۋرى زەمانە
 گەللى نەزدىكە زۆر دوۋرى مەزانە
 لە خۆم ئاگر ھەللىنم ۋەك «چنارۆك»
 لە چاۋم گىريە دەربى ۋەك «ھەمامۆك»^۲
 بە سەد قەيد و ھەۋاشى دەردى دوۋرى
 بەيانى ناكىرى غەيرەز سەبوۋرى^۳

۱. رۆزەداران: بە رۆژوۋو بوۋەكان، رۆژى دارەكان. [موعەپرپا: پروتكرراۋ].

۲. چنارۆك: ھاۋىنەھەۋارىكە ۷ كىلومەتر لە رۆژھەلاتى شارى كۆيەۋە دوۋرە. جاران
 بىنەمالەى جەلى زادە ھاۋىنان دەچۈنە سەرباغ و پەزى خۇيان لەۋى و مەدرەسەى خويندنى
 فەقىيانىشان دەبرد بۆ ئەۋى. ھەمامۆك: كانياۋىكە كەۋتوۋەتە سەروۋى شارى كۆيەۋە بە بن
 جىيى باۋاجىيەۋە.

۳. لە دەقى «ع.س» و «گ.م» دالە جياتى «قەيد» وشەى «كەپرە» ھاتوۋە.

له مه و پيش شه ممه يه ك عه رزی ئه تۆم كرد
 بـلاوه فيكر و عه قلم، وه سه وه سه ی كرد
 كه وابوو چاكه جامه ی خوّم قه با كه م
 بهری ده ست هه لّبرم رووی خوّم له خوا كه م
 بـلّيم ئه ی رازيقي ميّشووله و فيل
 به حه ققي "جوبره ئيل" و هه م "سرافيل"
 هه لي كه ی به يره قي كوردی له ده و ران
 له مابه يني «كه كوّن» و «هه يه سولّتان»^۱
 له شه رق و غه ربه وه تا قيتعه يی كو
 له به رگۆچانی ئه مرت بيّ وه كو و گۆ
 ده زانی زه حمه ته ته عدادی ياران
 به سه د هاوين و زستان و به هاران
 دياره دوستانه رانی ئه من كيّن
 له "خوشناو" و له "ئاكو" و ده شتي "بيتوين"
 له ئيمه هه ركه سيّ پرسى ته مامی
 وه كيلى مو تله قي سه رفی سه لامی
 وه كو و من تۆش بنووسه بيّ ته ئه ممول
 جه وابی نامه كه م مانه ندى بولبول^۲

۱. [به يره ق: به يداخ، ئالا]. له ده قي «گ.م» دا له جياتی «به يره قي»، وشه ی «به يده غی» هاتووه.
 كه كوّن: گرديكه له رۆژئاوای راسته كۆبه ی جاران، گۆرستانێك و قشلّهی به سه روه يه.
 هه يه سولّتان: ريزه چيايه كه له رۆژه لاتى شارى كۆيه.

۲. له هه ندی ده قدا له جياتی «تۆش»، «تۆ» وه له جياتی «بيّ ته ئه ممول»، «حه رفی كاميل»

غەرز دەست خەتتى تۆيە، ناعىلاجى
بلا مەعنای نەبى وەك بەيتى «حاجى»^۱

.....●.....

(۱۵)

لە مەيدانى بەھارا

لە مەيدانى بەھارا شارەكەى "كو"
قوبەى كىشمىرى دا بەر شەق وە كوو گو^۲
لە مابەينى "كەكوڭ" و "ھەيەسولتان"
"نسى"ى ئىوارە و "سايە"ى سبەينان^۳
لەلام زىللى "ھوما"يە چەترى "سەنەر"
چ جايى سىبەرى سەرو و سەنەوەر^۴

❧

نوسراوہ. وە لە دەقى «گ.م» دا نيوہ دىرى دووہم بەم جوړہ ھاتووہ: «جوانى نامەكەم مانەندى بولبول» كەچى لە سەرچاوہ كانى تر وە كوو ناو ئەم قەسىدەيە «جەوابى نامەكەم» ھاتووہ، كە ماناى گەلى گونجاو و راستە. وشەى «مانەند» یش بە ماناى «وہ كوو چەشنى» دى.

۱. بلا: با، بام، لە دەقى «گ.م» دا نوسراوہ: «بەلا مەعنای نەبى وەك بەيتى حاجى». بەلام بە پى ماناى وشەكە دەبى «بلا» بى. بەلا لە گەل دەرپرینە كانى دىكە پىك ناكەوئ.

۲. كىشمىر: ولاتىكى خۆشەكە وتوتە سەرووى رۆژئاواى ھىندستان.

۳. نسى: سىبەرى سەر لە ئىوارانە. لە دەقى «گ.م» دا «شنە» ھاتووہ، بەلام شنە بۆ بايە و ئىرەش باسى سىبەرى ئىواران و سىبەرى بەيانانە. ئەم دەقى ناو قەسىدەكەمان لە دەقى «ع.م.ن» وەرگرت. سايە: سىبەرى سبەينانە.

۴. [زىللى = «ظلل»]: سىبەر. ھوما: بالندەيەكى خەيالپەكە دەلین سىبەرى بالى بکەوئتە سەر ھەركەس بەختەوەر ئەبى.]

به هاری بو گول و بو میوه پاییز
 نه زیری گهر بلیم نابی به جایز
 به رهنگی ئاسمان تامی نه باته
 به سافی کهوسهر و ئاوی حه یاته
 نموونهی جهننه ته شیوی "رهزانی"
 به هاری شامه ئه ییامی خه زانی^۱
 گولی حاجیله کانی دهشتی "هاموون"
 نه که ی بیده ی به "نه رگسجاری" گهر دوون^۲
 له سهر کیوان گلووک و لاله یی سوور
 یه دی به یزایی موسایه له سهر "تور"^۳
 له غونچه ی نه و ده میده ی باغ و راغی
 ده لئی گهر دوونه هه لگیرسا چراغی^۴

۱. شیوی رهزانی: دۆلی رهزانی. مه بهستی دۆلی رهزانی کۆیه یه.
۲. [کاک عه بدور پر هزاق نیوه به یتی یه که می ئاوه ها خویندوو ته وه: «گولی حاجیله کانی دهشت و هاموون»، ئه لئ: چونکه هاموون به مانا دهشت و سه حرا هاتوو به لام ئه گهر ئیزافه بکری «دهشتی هاموون» من نه مبیستوو «هاموون» نیوی شوینی بیّت لای کۆیه. -هه نگاوئ تر: [۳۴۱].
۳. تور «طور»: مه بهستی له چیا ی تووری سینایه که حه زره تی موسا له سهر ئه و چیا یه چاوه روانی دیدهنی خودای کردوو.
۴. [نه و ده میده: تازه بشکو و توو]. له دهقی «گ.م» دا نیوه دپری یه که م به م جوړه هاتوو: «له خونچه ی نه و ده می لا باخ و شاخی». ئیمه له سهر دهقی دهستوو سه کانی «م.ر.س» و «ع.م.ن» وه کوو ناو قه سیده که مان نووسی چونکه گونجاوتر مان هاته بهر چاو. مه بهستی له و نیوه دپره دا ئه وه یه: غونچه گول ه کان وه کوو ئه ستیره گه شه کانی ئاسمانن و وه کوو چرا ی رووناکن له جه رگه ی شه ودا.

"ده ماوند"یش به نیسبته شاخی ئیمه
 به هاری چه شمه ساری وشکه دیمه
 له ریگای ئه وروو پایی گهرچی وهستان
 له ته سویری وه کوو کهر پاکی وهستان^۱
 له کن "بیتوینی" ئیمه دهشتی "لاجان"
 وه کوو ریی بانهیه، هه ورازی بیجان^۲
 ئه هالی رۆسته من وهقتی شه جاعهت
 له حاته م زیترن وهقتی سه خاوهت
 کوپی غیلمانه کچیان عهینی حووری
 نه زه ربازن وه لیکین دوور به دووری
 به نیسبته عیسمه تی میردی له گه ل ژن
 ئه قالیمی ترن سهر سووری بی بن
 موسافیر پهروه ر و یاری غه ربین
 ئه وانن وا له هه ر عه یی بهری بن
 له دینداری «فه قییان» وهك چیا یه
 مه لای بو گه نجی دین "حاجی قه لایه"^۳

۱. ئەم بەیتە لە دەستنووسیکی لای مندا هەبوو لەو ئێنی بەیتی یە کەم بەم جۆرە نووسرابوو:
 «له ریگای اوروپایه کرجی وستان» من لام وابوو ئه بی به وجۆره بخوێنریته وه که له سه ره وه
 نووسیومه. موحه ممه دی مه لاکه ریم.

۲. بیتوین: دهشتیکی به پیته بو کشتوکال، که وتۆته ئیوانی کوێه و رانیه. لاجان: دهشتیکه له
 کوردستانی ئێران.

۳. مه به سته له م دپره شیعه ری که بو یه که م جار له دهستنووسی «م.ر.س» وه بلاو ده کریته وه،

مه‌کن مه‌نعم هه‌موو پراسته مه‌قاله‌م
 به بورهان و حه‌دییسه فه‌خری عاله‌م
 وه‌ته‌ن مه‌حبووبه‌یی‌که حو‌جره ئارای
 نیشانه‌ی دین و ئیمان‌ه ته‌مه‌ننای^۱
 له «ئاده‌م» بگره تا ده‌وران‌ی ئیستا
 یه‌کی‌که «حاجی» له‌و خاکه هه‌لستا^۲
 که غه‌مخواری بکا بو میلله‌تی خو‌ی
 له به‌ینی گه‌وره‌کان و شیخی بی‌پو‌ی
 زه‌مانه توو‌شی ده‌رد و غوربه‌تی کرد
 غه‌می کو‌یی پهری‌شانی هه‌مووی کرد
 به‌قه‌ددی "ئاوه‌گرده" ده‌ردی دووری
 نه‌زیری "ئی‌چقه‌لایه" بی‌حوزووری^۳
 دوو ئاغای ماوه وه‌ک بیستوومه ئه‌خبار
 "ئه‌مین ئاغا" و "حه‌ماغای" ساحیبی کار

ئه‌وه‌یه بلی: «له‌ دینداری فه‌قییه‌کانی کو‌یه وه‌کوو چیا به‌رز و گه‌وره‌ن و مه‌لاکانیشیان بو
 خه‌زینه‌ی دین ئه‌ی حاجی قادر وه‌کوو قه‌لانه». له‌ لایه‌کی تریشه‌وه مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه باسی
 گوندی «حاجی قه‌لا» بکات که که‌وتوو‌ه ته‌قه‌لشتیکی ریزه‌چیا‌ی هه‌یه‌سولتان.
 ۱. له‌ ده‌قی «ع.س» و «گ.م» دا ئه‌م نیوه‌ دپ‌ره به‌م جو‌ره هاتوو‌ه: «وه‌ته‌ن مه‌حبووبی‌که زو‌ر
 جیلوه ئارای».

۲. ئه‌م نیوه‌ دپ‌ره‌مان له‌ سه‌ر ده‌قی «م.ر.س» پراست‌کرده‌وه.

۳. ئاوه‌گرد: وه‌ک له‌مه‌وبه‌ر گوتمان ناوی چیا‌یی‌که له‌ سه‌رووی کو‌یه. ئی‌چقه‌لا: ناوی قه‌لاتیکی
 ناوه‌وه‌ی شووره‌ی کو‌یه بووه، هه‌شه‌ده‌لی به‌کۆنه قشله‌ی کو‌یه‌گوتراوه.

ئەمین و پشتیوانی قەسری میللەت
 نیگەهبانی خەزینەى دین و دەولەت^۱
 لە دنیادا ئیلاهی هەر بۆیەن
 بنەى بۆ ئیتتفاقی هەلقەنن^۲
 لە "قۆچ" پاشاوە تائىستا ئەمیریک
 لە کۆی پەیدا نەبوو یاخود وەزیریک
 لە بەر بۆ ئیتتیحادی بوونە مسکین
 لە ئاخریدا وەکوو زانیومە هەلدین
 لە مابەینى کلاوسوور و کلاورەش
 پەریشان و دیارن میسلى گای بەش^۳
 لە بەر ئەم ناتەبایی و کینەجۆی
 لەلای پۆمى زەلیلن مەردى کۆی^۴
 وەکوو بیستوومە ئەى یارى نیکۆپەى
 لە تەئریخی جەم و ئەسکەندەر و کەى^۵
 بە شیر و خامە دەولەت پایەدارە
 ئەمەن خامەم هەیه، شیر نادیارە

۱. نیگەهبان: پاسەوان.

۲. لە دەقى «گ.م» دا لە جیاتى «ئىلاهى»، «خودایا» هاتوو.

۳. کلاوسوور: مەبەستى لە تورکە عوسمانلییه کان بوو، چونکە فیسی سووریان لەسەر دەنا.

کلاورەش: مەبەستى لە ئێرانییه قاجارییه کان بوو چونکە ئەوان جوړه فیسیکی کورتى
 پەشیان لەسەر دەنا.

۴. کینەجۆی: دوژمنایەتى.

۵. نیکۆپەى: بەختەوهرى

نه به یداغی هه یه نه ته پل و کووسی
 ئەمەندە ی پی کرا بی چاره نووسی^۱
 وه زیفه ی خۆم به جی هینا ته مامی
 به شیر و دهوله ته میلله ت نیزامی
 ئەوا خۆی کرده مه هدی «حاجی قادر»
 نه نادر شای هه یه و نه شاهی نادر

وه ره سهیری بزانه لاوی کوئی

وه ره سهیری بزانه لاوی کوئی
 مه هه دانیشتووه یا سهروه پوئی
 هه یاسه و پهسته کی لای نیوه شانی
 که وای شیرداغ و فیس و جامه دانی^۲
 به یه غمای داوه خه رقه ی شیخی هیندی
 رییدا و ته یله سانی نه قشبه ندی^۳
 که بیستی سهیدی دل له م دهوره باوه
 له په نجا جیوه شهستی زولفی ناوه

۱. کووسی، کووس: دههۆلی گه وره یه.

۲. «هه یاسه: که مه ره بیه ندی زیو یان زیر. فیس: کلّاو. له دهقی «گ.م» دا نووسراوه: «هه یاسه و پیسته که ی».

۳. [خه رقه: لیباسی سوڤیان. رییدا: عه با. ته یله سان: پارچه یه که که قازی و شیخان له سه ر شانی ده خه ن]. یه غما: تالانکردن، سه لب و پرووتکردنه وه.

دلی ویستم دوو چاوی، دانی خوشه
 دلم نایه دلی بشکی، نه خوشه^۱
 گرینم وهك شهوی پاییز به تاوه
 گوئیکم بوو له باغاندا نه ماوه
 مهلی غم گه ورهیه یا گریه ورده
 ئه مه گه رداوه، ئه ویان ئاوه گرده^۲
 بهسه ئه ی خامه با ئه م باسه په ی بی
 وهره سهر باسه کی وا فائیده ی بی^۳
 ئه مانه قیسسه یکه زور کراوه
 وه کوو ئاوی شهوی تامی نه ماوه
 گه لی ساله ئه هالی شاره کی کو
 شه و روژی له گه ل شیخانی بی پو
 میسالی ئاگر و ئاگر په رستن
 ده سووتین و هه میسان ده په رستن
 له عه هدی «که رنه بی» تاده وری «گا کویر»
 له گوئی گا نوستوون زور حه یفه بو شیر^۴

۱. له دهقی «م.ر.س» دا نیوه شیعر یه که م به م جوړه یه «دلی ویستم دوو چاوی، وا نه خوشه». له سهر چاوه کانی دیکه دا وه کوو دهقه کانی «ع.س.م» و «گ.م» به م جوړه هاتووه: «دهلی ویستم دهوی چایوانی خوشه».

۲. [واته: هیچ فهرقیان نییه: چ گه رداو و چ ئاوه گرد هه ردوکی گیزاوه، ئه شکرئ «گه رداو» مه به ست «ئه گه رداو» بیت]. له دهقی «ع.س.» و «گ.م» دا له جیانی «مهلی» وشه ی «بلی» هاتووه.

۳. له هه مان سهر چاوه دا له جیانی «بهسه»، وشه ی «دهسا» هاتووه. په ی بی: بپرئ، بپرته وه.

۴. مه به ستی له «که رنه بی»: «شیخ نه بی» ی ماویلپیه و مه به ستی له «گا کویر»: شیخ غه فووری

له کن خوٽان فلان ئیینی فلانن
 له دنیا ئاین و ئوین ده زانن^۱
 که چی که چ مه شره بیکی بی دینانه
 به حیل مل ده نیته بهر عیبادهت
 شه ریمهت گهر بزانی یا نه زانی
 وه کوو کهر ده چنه بن باری گرانی
 له مهش تهنه نییه سووچ و خه تاتان
 له که سبیش غافلن میسلی مهلاتان
 له به غذا بوچی خورما بیټ و له یموون
 له بو دهرمان له شار بی رونی زهیتوون
 له دهوری کوللی باغی شاری کوئی
 دووسه د بن داری زهیتوونی به جوئی^۲

مامی شیخ رهزای تاله بانیه که شیخی ریازی قادری بووه له کزیه. «له گوپی گا نوستووه»، یا خود «له گوپی گادا نوستووه»: ئیدیۆمیکی کوردیه به یه کیک ده گوتری که له شتیك زور بی ئاگا بیټ. حاجی ئەم ئیدیۆمە ی له شیعره کهیدا به جوړیکی گونجاو به کار هیڼاوه. «جه لال مه حمود عه لی، ئیدیۆم له زمانی کوریدا، به غذا ۱۹۸۲ ل: ۴۳۳».

۱. ئاین و ئوین: فروفیل، حیل و حه وال.

۲. له دهقه کانی «م.م» و «گ.م» دا له جیاتی «بن» وشه ی «مه ن» و اتا: باتمان هاتووه. که چی ئیمه له سه ر دهقی «ع.س» و «م.ر.س» راستمان کرده وه و کردمان به «بن» چونکه بو بنه دره خته نه ک داره که، له کوردستانیش هه رگیز داری سووتاندن به کیشان نه فروشراوه به لکوو هه ر به بار فروشراوه، داری زهیتوونیش له بهر خوشه ویستی فروشتنی له سه ر نه بووه.

له ئۆه كامتان بوو ئىك دوو بارىك
 بىكاته كىسە يەك يا خوود خەرارىك^۱
 دوو پىيى لىدا له كۆلا مىسلى دوشاۋ
 ۋەكوو پۇن پۇنى زەيتوون يىتە سەرئاۋ^۲
 ۋەيا كەي نىژراۋە چەند نەمامەك
 له نارنج و توورونج و ھەر مەقامەك^۳
 بزانن شىن دەبى، نابى بە بەر دى
 له جىگاي گەرم و ساردى چى بەسەردى
 بەراۋ و ئەرزى ئۆه كىمىايە
 دور و گەۋھەر گەزۇ و مازوۋى چىايە^۴
 مەعادىن خاترى تۆبى لە گەل كان
 گەنمتان زىرە ھەتتا زىوہ زىوان^۵
 پەژوۋى ۋاپۇر و خوى و نەوت و گۆگرد
 له كىۋى ئۆهەدا كۆيە ۋەكوو گرد^۶

۱. [خەزار: جوالى لە موو چنراۋ]. لە دەقى «ع.س» و «م.م» دا لە جياتى «بىكاته» وشەى «بىكاته» ھاتوۋە.

۲. كۆل: كارگەيەكى بچوۋكە لە بەرد و گەچ دروست دەكرى بۆگوشىنى ترى و ھەموو جۆرە ميوەيەك دەست دەدات، بە تاييەتى بۆ ترى و ھەنار و زەيتوون گوشين و دەرھىنانى دوشاۋ و سرکە و پۇنى زەيتوون.

۳. ھەرمەقامەك: لىرەدا بە ماناي «ھەر جۆرىك» يان «ھەر چە شىيك» دى.

۴. لە دەقى «گ.م» دا لە جياتى «بەراۋ و ئەرزى ئۆه»، «بەراۋ و خاكى ئۆه» ھاتوۋە.

۵. [زىوان، زىقان: كۆرگ، دەنكىكى پەش و تالە لە نىۋگەنم و جۇدا].

۶. گۆگرد: كىرەت.

له بهینی میلله تی خۆتان به یاری
 بکهن ته قسیمی شاخ و دار و باری
 ده وهن ئاخر ده بیته داری گه وه
 مه ری له پر خدمه تی بو گوشتی چه وه^۱
 له دنیا دا ئه وی باقی بمینی
 له عو قبا دا گونا هی پی نه مینی
 عه تایه و حوسنی خولق و ئیتحادی
 ئیتاعه ی عالمانه و شیخی هادی
 خه ریکی کاسبی و کاری حه لاله
 به غهیری ئهم، ئهوانی تر به تاله^۲
 ئهوانه ی مولکی خویان کرده ده ولت
 وه کوو بت ده پیه رستن جه معی میلله ت
 میسالی ئیوه بوون یا خود وه کوو من
 ئهوان بوچی پیاون، ئیمه وه ک ژن

۱. ده وهن: بنچکه داری بچو وکی داری چیا یه، ئه گهر لیی به گهر پین و نه ی بر نه وه، له ئه نجامدا ده بیته داریکی گه وه. و اتا: ههر شتیکی بچو وکه و گه وه ده بی، ئه مه ش په ندیکی پیشینانی کوردییه حاجی کردووه یه به شیعر. په نده که ده لی: ههر ده وه نه و ئه بیته دار له بنیا دائه نیشین فه قیر و هه ژار. بر وانه: «شیخ موحه ممه دی خال، په ندی پیشینان چ ۲ به غدا ۱۹۷۱، ل: ۴۸۲».
۲. ئهم دیره شیعره له هیچ سه رچاوه یه کی چاپ کراودا نه هاتووه، ته نیا له ده قی «م.ر.س» دا هیه و له ده قی «م.م» یشدا ده سستی بو دریز کراوه و نووسراوه (سه رجه می دیره کانی ئهم قه سیده یه بووه به ۳۵ دیر). و اتا: له گه ل ئهم دیره تازه یه یدا. بر وانه «مه سهوود موحه ممه د، حاجی قادری کۆبی ب ۲، به غدا ۱۹۷۴، ل: ۱۶۱».

سکه‌ندهر بۆچی چار چاؤ و دوو سەر بوو
 فەرەیدوون فیل و کاوہ شیرى نەر بوو؟
 لە دنیا ھەر کەسێ ھەستا بە ھیممەت
 فەرەیدوونیکە ئەسکەندەر مرووەت
 لە سایەى شیعەرەکانى وەك فەرەیدوون
 دەمینی «حاجی» تا دەورانی گەردوون^۱

(۱۶)

ھەر کوردە

ھەر کوردە لە بەینی کوللی میللەت
 بێ بەھرە لە خویندن و کیتابەت
 بیگانە بە تەرجمەى زوبانى
 ئەسرارى کتییى خەلقى زانى
 یەكسەر عولەما درشت و وردى
 ناخویننەوہ دوو ھەرفى کوردی
 ئوستادی خەتن لە ئەم سیانە
 وەك دى لە زوبانى خوێ نەزانە^۲

۱. دەقی ئەم نێوہ شیعرەمان لە سەرچاوەکەى «گ.م» وەرگرت، دەنا لە دەقی «م.ر.س» دا بەم جۆرەیه: «ئەبەد ما حاجی تا دەورانی گەردوون». لە دەقی «ع.س» یشدا «باقى ما حاجی تا دەورانی گەردوون» نووسراوہ.

۲. مەبەستى لەم «سیانە» زمانەکانى عەرەبى و فارسى و تورکپیه.

مومکین نییہ دہربچیٰ لہ چہنگی
 حہ تتا رۛقہم و خہ تی فہ رۛنگی
 ساحیب کوتوب و پہ یامہ ہہ رکہس
 ئیمہ نہ بی بووینہ قہومی چہ رکہس^۱
 کاکہ ئیمہ موئمین، نہ پرووسین
 بوچ کفرہ زوبانمان بنووسین؟^۲
 میللہ تی بی کتیب و بی نووسین
 غہ یری کوردان نییہ لہ پرووی زہمین^۳
 سی قہیلہ حہ قیر و «بی رومتن»
 کورد و روم و یہ هوودی گومراہن^۴

۱. چہ رکہس: نہ تہ وہ یہ کی قہ قفاس [(قہ قفاز)] نشینہ، بہ لام لہ دوایدا زور بہ یان بہ ناو تورکیا و سووریہ و ئوردن بلا بوونہ وہ و کہ وتنہ ژیانیکی دہ ربہ دہری.
 ۲. ئہم نیوہ دیرہ شیعہ لہ ہہر سہرچاویہ کدا بہ جورنک ہاتوہ: لہ دہقی «م.ر.س» دا بہم جورہ ہاتوہ: «ئیمہ کہ موئمین، نہ پرووسین». وہ لہ دہقی «ع.س» یشدا نووسراوہ: «ئیمہ موئمین، نہ پرووسین». (ئیمہ بہ پیی دہقی «ت.ر» نووسیمانہ وہ. موحمہ دی مہ لاکہ ریم).
 ۳. ماموستا مہ سعود موحمہ دی وای بو دہچی کہ لہم دیرہ وہ بہ حری ہہ لبہ ستہ کہ دہ گوردی و دہ بی بہ ہہ لبہ ستیکی نوی، بہ لام وہک سہرنجان دا لہ ہہ موو سہرچاویہ چاپکراو و دہستووسہ کاندا ہہر بہم جورہ یہ و لہ گہل ئہم ہہ لبہ ستہ ہاتوہ بوہ وہ کوو خویمان ہیشتہ وہ.

۴. [موحمہ دی مہ لاکہ ریم ئہ لی: وشہی «بی رومتن» مان بو راست نہ بووہ تہ وہ. ئہ وہ ندہی ہہ یہ بلین لہ ئہ سلدا «بی جاہن» بووہ، جا لہ بہر گورپانکاری ناشیانہ وہ بووہ بہ «بی وہ جہن» و ئہ ویش بہ «بی رومتن». - ہہنگاوئ تر: ۳۵۰]. ئہم بہ یتہ لہ تیگستہ کہ ی گوٹاری (روژی کورد = روژ کرد) ژمارہ «۲» دا ہہ یہ، نووسیمانہ وہ. بہ لام رستہ ی ناو دوو کہ وانہ کہ مان بو ساغ نہ کرایہ وہ، وہک خوی نووسیمانہ وہ. وشہی «دوم» ی بہ یتی پاشہ وہ شمان لہم تیگستہ وەرگرت.

رۆم و جوو چاکه ئیتتفاقی ههیه
 کورده بئی غیره تی و نیفاقی ههیه
 جینگه نهی ئیره با وجوودی کهرن
 ههروه کوو دۆمی ئیمه ده ربه رده رن
 لیوه عاقل ترن به سهد مه نسه ب
 کوری خویان ده نیرنه مه کته ب
 ئیسته کی ئامیرانی کوردستان
 ههر له بو تانه وه هه تا بابان^۱
 له هه تیوانی مه کته بهن یه کسه ر
 کورده کان بار ده کهن وه کوو ما که ر
 وا دیاره هه تا کوو دنیا بی
 کورده کان حالیان ده بی وابی
 جوو چ قه دری هه یه له نیو کوردان
 غه یری لیدان و جوین و تییه لدان
 حاله تی زیردهستی ههر وایه
 نوکه ری کاری چاکی بو نایه

له ده ستنوسه ئه سله که دا «قهومی» بوو. لام وایه وشه ی «رۆم» له م به یته و له به یته پاشه وه شدا
 له راستیدا «دۆم» بی چونکه هیچ به لگه یه ک نییه بو به راورد کردنی «رۆم» که واته «عوسمانی»
 به کورد و به جووی ئه وسه رده مه. په ندیکی پیشینانی کوردیش هه یه «دۆم» و «جووی» له گه ل
 «فهقی» پیکه وه تیا کو کراوه ته وه ئه لی: «جوو له ترسا، فهقی له برسا، دۆم بو په رۆ، ئه م سیانه
 خوش ئه رۆ». واته: به په له ری ئه کهن. موحه ممه دی مه لاکه ریم.
 ۱. له دهقی «ت.ر» دا «ئیسته کی کورده کانی کوردستان» هاتوه.

(۱۷)

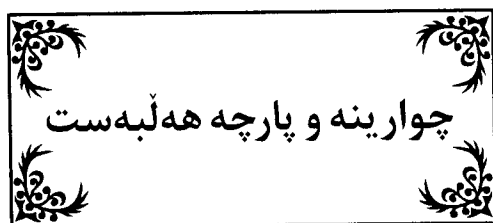
ههروه کوو مهردوم^۱

ههروه کوو مهردوم له بهرچاوم ده گریئ نم نمى
 پیره گودروونیش له داغی ده وری حوکماتی گومی
 تهن له سایه ی دووکه لی ئاهی دلی پر ئاته شه
 واه به حری گریه دا چالاکه وهك ئائەش گەمی
 زولفی تاتا کردوو به بادی سه با، هه رتایه کی
 سه د هه زار چینی هه یه، هه ر چینی باریکی خه می
 «صاد عینی بالبکا للنأي، ضنت بالکری»
 «لیس للإنسان إلا ما سعی فیما همی»
 یا هه لی، یا تاقه تی باری ره قیانت هه بی
 رۆحه که م «حاجی»، مبه ناموسته قیم و ده م ده می^۲

۱. [ئەم پارچە شیعەرمان لە کتیی -ههنگاوئ تر: ۳۷۶. وه رگرت که پارچه شیعریکى تازه دۆزراوه ی حاجیه، موحه ممه دى مه لاکه ریم ئەلئ: به هاوکاری باوكم و کاکم (فاتحی مه لاکه ریم) راستمان کرده وه].

۲. [موحه ممه دى مه لاکه ریم ئەفه رموئ: ئەم پارچه شیعەر نایابه به شیوه ی دارشتن و تیکرای بابەتە که یا له شیعرى سه رده می کوردستانی حاجی ئەچئ، به لام به یتى یه که می هه ستیکى ئاشکرای نه ته وه یی پئوه یه و دوا به یتیشی نیشانه ی ئەو کیشه بیریه یه له نئوان ئەو و ناحه زه کانیا، به تاییه تی له شیخانی ته ریه ت پرووی داوه. ئەگەر بۆچوونه که مان له جی خویا بیئ و حاجی ئەم پارچه شیعهری له کوردستان وتبی، یه که مین پارچه شیعریکى ئەبی مۆرکینکی نه ته وه یی پئوه بی و تا ئیستا دۆزرا بیته وه. -ههنگاوئ تر: ۳۷۴].

چوارینه و پارچه هه لبه ست

یاره ب به قه دهر حه رفی سیووتی یه ک یه ک
ره حمه ت له موسه نیف و له قاری بی گه له ک
ئه مما عه جه م و ئه و کسه ی چاپی دانا
بیاته جه هه ننه م به عه زاب و به کوته ک^۱

ئه ی ره فیقانی وه ته ن زور غه زه لم ماوه له وی
له که ناریکه وه ته قدیره وه کوو هه ل بکه وی
وه ک سه فینه بگه ری بیخه نه بهر به حری قسم
حه یفه وه ک من له غه ربی بمریت و نه ته وی

له سه رده شتی میحنه ت په ره ی کرده وه
کهه وانسی به لا لۆکه یی په یکه رم
به لا لۆوکه ده رمانی ده ردم ده لین
به پاره وه گیر ناکه وی بیکرم^۲

ئه ی عوتارید له ده رت خادیمی سه ججاده به شان
وه ی له کوئی فوسه حادا قه له مت سنجقه شان
«حاجی» قادر نییه به یتکی وه کوو ئیوه بلّی،
ئه سپی کۆن زه حمه ته ده رچی له گه ل ئاهوو ره وشان^۳

۱. [سیووتی = سیوطی]. حاجی ئه م چوارینه ی له سابلّاغ داناوه کاتّی خه ریکی خویندنی کتیبی سیووتی بووه.

۲. ئه م چوارینه شی هه ر له کوردستانی ئێران له «سه رده شت» داناوه.

۳. ئه م چوارینه ی له ستایشی «حاجی مه لا عه بدولّای جه لی زاده» داناوه.

نەقدى عومرم بە غەزەل دا و دووكانم دانا
 ھېچ كەسنى نەيكىرى ترسام لە پزىن و لە خوران
 بى بەھا دامە ئەم و ئەو وەكوو كوردېك كە پڑا
 رۆنى، ئەو وەقتە دەلى: كەردمە خىرى كۆرەكان

سەقەرېكە سەفەرى راھەرەوى بى تووشە
 خاسەتەن ئەم سەفەرى بەد ئەسەرى بى تووشە
 بەدرەقەى پېگە ئەگەر «خزرى نەبى» بى تووشە
 "كافىيە" كافىيە كوا مەنزلى من بى تووشە؟^۱

يارەببى تو خەللاقى عەزىمو ششانى
 ھەرچى كە بوو و دەبى و دەبى دەيزانى
 من بى خەبەرم لە ئەووەل و ئاخىرى خۆم
 حالېم بکە لەم بەينە چىيە ئىنسانى؟!^۲

بەيتى «نالى» و بەيتى من گەر تېكەلى يەكتر دەكەن
 ئەحمەقى سوورەت پەرست و جاھىلى مەعانەزان
 حاجى لەك لەك بە لەك فەرقى لەگەل تووتى ھەيە
 وەك ھەزارى نەوبەھار و بولبولى فەسلى خەزان^۳

۱. بېروانە: مەسعوود موخەممەد، حاجى قادرى كۆيى. ب ۳ بەغدا ۱۹۷۶ ل: ۱۴۰.

۲. [عەزىمو ششان = عظيم الشأن].

۳. [ھەزار: بولبول]. لە دەقى پۆشنىيرى نويدا لە جياتى «دەكەن» وشەى «دەكەى» ھاتووە و لە جياتى «سوورەت پەرست و»، «سوورەت پەرستى» ھاتووە. بىناپەر: ژمارە (۳۵) ى بىلاوكرائەى ناوبراو. وە لە جياتى «حاجى لەك لەك بە لەك»، «حاجى لەك لەك بە لەك» ھاتووە. وە لە جياتى «وەك»، «وەكوو» ھاتووە.

شہو کہ تی جووتہی سمیلت تاکہ، مانہندی کہمہ
تہرکشی تیری تہڑا و شیریں دہستی پڑستہمہ
پرووی لہ تہختی پروومہت ہیٹاوه بوشانت دہلی
ماری سہرسانی زوحاک و دوژمنی تہختی جہمہ^۱

سمتی دہلہریتہوہ دہلی دووگی مہرہ
گرد و سپی و لووسہ وہ کوو تووری تہرہ
مالیکہ ئہ گہر بدا بہ نہقدی دل و جان
خوشت لہ سہر نہبی، جہہنہم بکرہ^۲

چوومہ جہرگہی ئہہلی دل جہرگیکی بی داغم نہدی
نالہیی بولبول لہ باغا بی قرہی زاغم نہدی
عالہمیکم دی نہخوش و یہ کہسی ساغم نہدی
دوور لہ مہیدانی خودا غہیری قورومساغم نہدی^۳

۱. حاجی ئہم چوارینہی بہ پیابوکی تہقتہ قیدا ہہ لگوتوہ. بنوارہ «مہسعوود موحمہمہد. حاجی قادری کوئی. ب ۲ بہ غدا ۱۹۷۴ ل ۱۵۷».
۲. [موحمہمہدی مہلا کہریم ئہلی: بہ ہہلہ «خوشت لہسہر بنی» مان بہ «خوشت لہسہر نہبی» چاپکردوہ. ماناکہی واتہ: گوی مہدہ و خوٹ بنی بہ سہریدا و چش کہ لہ ہہرچی شتہ. - ہہنگاوئ تر: ۳۵۷]. ئہم چوارینہ لہ کہشکوئی مہلا پڑسوولی توربہیدا ہہبو کہ وینہیہ کی لای شیخ موحمہمہد علی قہرہ داغیہ. ہہروا لہ یہ کی لہ دوو دہستنووسہ کہی لای خوٹمدا ہہیہ. موحمہمہدی مہلا کہریم.
۳. ئہم چوارینہ مان بہ ہوی کاک موحمہمہد علی قہرہ داغیہوہ دہسگیر بوو کہ لہ پرووی کہشکوئی مہلا عزیزی پڑشاوی نووسیووہوہ. موحمہمہدی مہلا کہریم.

شیعری تاک تاکه

شیخ غه فوور بیستوومه چاچیم پی ده لئی،
چاکه من نابم به نوقته ی لا به لا!^۱

جورمی من داوینی عه فوی گهر نه پووشی رۆژی حه شر
عه بره تی من کافیه بو ئه هلی مه حشر سه ره سه ر^۲

دهرسی مه عنای بی عیبارت مه رکه زی مه یخانه یه
حه لقه یی جه نگ و جیداله خانه قا و مه دره سه

سوخره یی جیننی ته بیعت سوخره یی عالم هه لئی
وا سوله یمان دیته وه کوتر فرینت پی ده کا^۳

باسی زاری تو خه یالئی بوو کرابوو هات و چوو
بوچی لیم عاجز ده بی قوربان له سه ره هیچی نه بوو

په رده یی سیدق و سه فا و راستی ئاده م نه درابوو
که رباسی غه می بوو به قه دی بهنده برابوو^۴

۱. مه سهوود موحه ممه د، حاجی قادری کوئی، ب ۲ به غدا ۱۹۷۴، ل: ۲۰۰.
۲. [عه بره ت: درس وه رگرتن، یان فرمیسک و ئه سرین]. مه لا ره ئووفی سه لیم ئاغا، دیوانی حاجی قادری کوئی، ده ستئوس، ل: ۲۳۱.
۳. [ئاماژه یه به و چیروکه ی که ده لئین: سوله یمان که بو ماوه ی چل رۆژ پاشایه تییه که ی لئ زه وت کرا و که وته دهستی جنۆکه یه ک، که له پاش ئه و ماوه دیسانه وه خوا پاشایه تییه که ی پی خه لات کرده وه و جنیه کانی زنجیر کرد].
۴. کرباس، که رباس: داوی رستراو، ریس.

مہ نزلِ مہ ٹمن نہ ماوہ ئیستہ کہ ئہ یامہ کہ
راحتی مومکین نیہ نہ چہ مہ دینہ یا مہ کہ

سینہم دہ گری لیم دہ مری کہ لبی رہ قیب
ئہ مکارہ وہ کوو داری لہ دوو لاوہ گلاوہ^۱

تو خوش دہ بہ زی ئہ سپی بہ زینت پیہ
من ناگہ مہ تو ئہ سپی بہ زینم پیہ^۲

چاوہ کہم توش پیر دہ بی، ریشٹ دہ بیتہ گورہوی
وہک بفہرمووی من فلانم پیٹ دہ لین توخوا ہہوی؟

خانہ قاکہ ی کہ نہ فی ئہ منہ، ئہ دہ بخانہ یی عام
جی قہ زای حاجہ تہ خہ لقی بہ زہرووری دہ چنی

موددہ عی دوینی ئہ گہر جوونی دہ دا عہ یی نہ بوو
شکلی خوئی دیوو لہ ئاوینہ بہ عہ کسی دہ وہری^۳

۱. [موحہ ممہ دی مہ لاکہ ریم ئہ لی: نیوہ یی کہ می ئہم بہ یتہ لہنگی تیایہ و برگہ یہ کی لہ نیوہ دووہم کہ مترہ، لہ بہر ئہ وہ لام وایہ وشہی «رہ قیب» راستہ کہ ی «رہ قیبم» بووبی۔
-ہہ نگاوئ تر: ۳۶۰.]

۲. مہ سعوود موحہ ممہ د، حاجی قادری کوئی، ب ۱ بہ غدا ۱۹۷۴، ل: ۱۲۳.

۳. [بہ بوجوونی موحہ ممہ دی مہ لاکہ ریم «دوونی» راستہ نہک «دوینی» چونکہ وا بہ دیالیکتی کوئیہ وہ نزیکترہ۔ -ہہ نگاوئ تر: ۳۶۲.]

شیخ دهلی: باری ریا شام جده و ناکا نه گهر
کیوی کاروخ بی، گوتم: سه د «بارک الله» که ر "نه بی" ^۱

مه سئه له ی کوحلی له به حسی مه بنیا ته قریر نه کرد
پیئی نه لیئت (.....) نه حمه قی که ر وا نه لی «ابن الحجر» ^۲

(.....) ده خیلتم بم سه ما نه بیرد، زه وی قووتی نه دا
هه ر له بهینی ئیمه دا بوو ئه م دل ئاخر کیوه چوو ^۳

گهر نه چم لیم زویر ده بی وه قتی ده چم مه نعم ده کا
سهیری که بی مروه ته چیم لی ده کا و چیم پی ده کا

زور سه گم دیوه فه قه ت نه مدی ره قیبی هه نده سه
وه زعی نامه وزوون ده بی وه ک خانویی بی هه نده سه ^۴

۱. مه سعود موحه ممه د، حاجی قادری کوی، ب ۱ به غدا ۱۹۷۴، ل: ۱۲۳.

۲. ئه م بهیته له یه کی له ده ستنوو سه کانی لای مندا هه بوو. نیوه ی دووه می له نگیه کی تیا به لام وایه له و شوینه دا که به چهند نوخته پرم کردوو ته وه وشه یه کی لی په ریوه، له وانه یه «ئه ی» بیئت، هه روا لاشم وایه «پیئی نه لیئت» هه کی له راستیدا «پی ده گوت» بووبی چونکه نیوه ی یه که می بهیته که وای پیویست ده کا. موحه ممه دی مه لاکه ریم.

۳. ئه م بهیته ش هه روا له یه کی له ده ستنوو سه کانی لای مندا هه بوو. ئه میش وشه یه کی له سه ره تاوه په ریوه، شوینه کهیم به نوخته پرم کردوو ته وه. موحه ممه دی مه لاکه ریم.

۴. [به بۆچوونی موحه ممه دی مه لاکه ریم «خانویی» له «خانویی» چاکتره. -هه نگاوئ تر:

به‌شی فارسی
(قسمت فارسی)

(۱)

ای مرا از عشق رویت

ای مرا از عشق رویت دل چو مجنون دربه در
 عالم از شوق جمالت خون فتاد اندر جگر
 روز و شب از کوی جانان یک نگاهم آرزوست
 تا نثار او کنم جان از بهای یک نظر
 سینه چاکم کرد چون گل غمزه‌ی چشم از نگاه
 ای نگه چون سم قاتل تیغ بُرّان در اثر
 تا فرود آمد به رویش حلقه‌ی زنجیر زلف
 دل فتاد اندر کمندش چند کرد از وی حذر
 هرکه در بستان حسنت آمد از بهر نگاه
 غنچه‌سان خون در دل آمد هوش افتادش ز سر
 آهوی چشمت به زیر ابروی هم چون هلال
 سینه‌ها را تیر باران کرده سانِ رهگذر
 گلشن عیش من اندر آتش هجران تو
 شد بهارش چون خزان، بی برگ ماند و بی ثمر
 ناله از دل، آتش از تن، دودم از جان می رود
 روز و شب حالم چنان است زین میانم درنگر
 ناله‌ی «حاجی» جهان افگند یک سر در خروش
 در تو کافردل، نسازد ناله‌ی زارم اثر^۱

۱. پارچه شیعر و چوارینه فارسیه‌کانی ئەم دیوانه، به یارمه‌تی مامۆستا مه‌سعوود موحه‌ممه‌د و دوکتۆر موحه‌ممه‌د نووری عارف خستوو مانه‌ته سه‌ر پښووسی فارسی، چونکه له ده‌قه‌کانی «م.ر.س» و «گ.م.» دا به پښووسی ئەم‌پړۆی کوردی نووسرا بوونه‌وه.

(۲)

ای بت سنگ دل

ای بت سنگ دل چرا وعده به جا نمی کنی
 مژده‌ی وصل می دهی باز وفا نمی کنی؟
 سوختم اندر آرزو وز غمت ای عبیر بو
 باعث چیست - باز گو - رحمی به ما نمی کنی؟
 دیده پر آب حسرتم خم شده سرو قامتم
 در دل اندر آفتم، از چه دوا نمی کنی؟
 دادی پیام دیدنی زان رخ خوب گلشنی
 تا دل از آتش افگنی ورنه چرا نمی کنی؟
 سوخته دل در آتشم نعره به چرخ می کشم
 باری ز روی مهوشم کام روا نمی کنی؟
 تا کی بسوزم از درون، جان نشود ز غم برون
 زان رخ خوب لاله گون، دیده ضیا نمی کنی؟
 حلقه‌ی زلف خم به خم، دل چو گرفت در ستم
 بهر چه میلی از کرم سوی گدا نمی کنی؟
 سینه کباب از غمت، وعده شد و ندیدمت
 گوشه‌ی چشم مرحمت بهر چه و نمی کنی؟
 «حاجی» بسوخت از درون سینه نمود بحر خون
 رحم چرا به این زبون بهر خدا نمی کنی؟

(۳)

مژده ای دل

مژده ای دل که مرا درد به درمان آمد
 قاصد خوش خبرم از سوی جانان آمد
 داد پیغام که اندر چه محنت به در آی
 شاهد از روی کرم بر سر پیمان آمد
 گرچه دریای غمش کشتی دل کرد هلاک
 ساحل وصل چو دیدم همه پایان آمد
 شد یقین بخت بد و طالع بر گشته ی من
 از پریشانی غم باز به سامان آمد
 دیده ی کور من از اشک چنان شد بینا
 گوئیا پیرهن از یوسف کنعان آمد
 کشتزارِ دلم از آبِ حیاتِ لبِ دوست
 چون ریاض "ارم" از شوق درخشان آمد
 دل که تاریک تر از زلف پریشان تو بود
 آتش عارض گل فام تو درخشان آمد
 زخم های دل مشتاق من از ناوک دوست
 مرهمش بهر نشاطش سوی لقمان آمد
 غنچه ی سینه ام از خون جگر پاک نمود
 باد صبح از سر کویت چو به بستان آمد

۱. ثم بهیته له دهستتو سیکی لای خوّم و له دهستتو سیکی مه لا ره سوولی تور به پیدا
 هه بو که وینه یم له موحه ممه د عه لی قهره داغی وهر گرت. تیگر اگه لی هه له ی ثم پارچه و دوو
 پارچه ی پیشووم له سهر نه و دوو دهستتو سه راست کرده توه. موحه ممه دی مه لا که ریم.

سبزوار از چمن عیش دلم نشئه نماست
ز ابر لطف تو ای دوست که باران آمد^۱
«حاجی» از لعل تو گر بود امید شکرش
راهش از لطف تو سوی شکرستان آمد

(۴)

تاریخ وفات حاجی بکر آغا^۲

شنیدم دیشب افغان از زن و مرد
صدا افگند بر طاق زبرجد
بگفتم چیست این افغان؟ مردی
کشید آهی ز سوز سینه‌ی سرد
بگفتا مر ندانی کز جهان رفت
"ابوبکر" انیس غار "احمد"
بگفتم: چیست تاریخ وفاتش؟
بگفت: «وا ثانی ثنین محمد»^۳

۱. ئەم دەربرپښه‌ی «ز ابر» به «زبر» ده‌خوینرېته‌وه، له‌به‌ر کیشی شیعه‌ره‌که.
۲. بنوآره: مه‌سعوود موحه‌مه‌د، حاجی قادری کوئی، ب ۱، به‌غدا ۱۹۷۳، ل: ۳۹. مه‌لا ره‌ئووفی سه‌لیم ناغا، دیوانی حاجی قادری کوئی، ده‌ستنوس، ل: ۲۱۱.
۳. ئەم دېره‌ به‌ یته «وا ثانی ثنین محمد» به‌ حسیبی «جومه‌ل» سال ۱۲۷۰ی کوچی [هه‌تاوی] ده‌گرېته‌وه که سالی کوچی دواپی حاجی به‌کراغایه.

و ا ث ا ن ی ث ن ی ن م ح م د

+۶ +۱ +۵۰۰ +۱ +۵۰ +۱۰ +۵۰۰ +۵۰ +۱۰ +۵۰ +۴۰ +۸ +۴۰ +۴ = ۱۲۷۰ هـ

(۵)

ای دوست^۱

ای دوست دل از بند غم و جور رها کن
در دل بیچاره‌ام از رحم روا کن
مشتاق نگاه است ز کرم کام روا کن
«ای خسرو خوبان نظری سوی گدا کن»
«رحمی به من سوخته‌ی بی سر و پا کن»

له ده‌قی ده‌ست‌نوسه‌که‌ی «م.ر.س» دا نووسراوه: «واثانی اثین محمد» و به‌م حیسبیه‌ش سالی ۱۲۷۱ی کۆچی ده‌گریته‌وه و هه‌روه‌کوو ساغیش بۆته‌وه و هیچ گومانی تیدا نییه «حاجی به‌کراغا» له سالی «۱۲۷۰»ی کۆچیدا کۆچی دوابی کردووه. که‌واته ده‌بی هه‌مزه‌که‌ی «اثین» به‌په‌رئین و بیکه‌ین به «ئین» تا‌کوو ساله‌که‌ راست ده‌ربچی.

۱. ئەم پارچه‌ شیعره و پارچه‌ شیعره‌کانی پاشه‌وه‌یم له‌ رووی که‌شکۆله‌ ده‌ست‌نوسه‌که‌ی مه‌لا ره‌سوولی توربه‌یی نووسیه‌ته‌وه که‌ وینه‌ی لای شیخ موحه‌مه‌د عه‌لی قه‌ره‌داغیه‌. ئەم پارچه‌یه‌ پینج خشته‌کیه‌ له‌ سه‌ر غه‌زه‌لیکی خواجه‌ حافزی شیرازی که‌ گه‌لی له‌ چاپه‌ لیکۆلراوه‌کانی دیوانی شاعیری ناوبراودان به‌وه‌دا نانین هی‌ ئەو بی. من به‌راوردی غه‌زه‌له‌که‌ی حافزم له‌ گه‌ل نوسخه‌ی چاپی «مطبع محمدی بمبی‌ء» کردووه که‌ له‌ سالی ۱۳۲۲ی هه‌جری «۱۹۰۵-۱۹۰۴» دا له‌ چاپ دراوه. به‌ پپی ئەو چاپه‌ له‌ ده‌ست‌نوسه‌که‌ی توربه‌ییدا هه‌ندی به‌ر و دوا پیکردن له‌ نیوان چه‌ند نیوه‌ دپ‌یکدا و چه‌ند ورده‌ هه‌له‌یه‌ک هه‌بوو هه‌مووم به‌ گوێره‌ی چاپه‌که‌ راست کردنه‌وه. له‌و چاپه‌دا به‌یتیکی تریش هه‌بوو که‌ یا حاجی قادر نه‌یدیوه، یا نه‌یکردووه به‌ پینج خشته‌کی، یا له‌ ده‌ست‌نوسه‌که‌دا نه‌نووسراوه‌ته‌وه. ئەو به‌یته‌ پینجه‌مین به‌یته‌ و ئەمه‌یه:

شمع و گل و پروانه و بلبل همه‌ جمعدن
ای دوست بیا رحم به‌ تنهائی ماکن

ای بزم مرا عارض گل فام تو ماهی
 مژگانِ توم خنجر و ابروی تو شاهی
 تا کی بزند بر دل بیچاره سیاهی
 «دارد دل درویش تـمـنای نـگـاهی»
 «زان چشم سیه مست به يك غمزه دوا كن»

جان باد فدای خم ابروی هلال
 گل گشت پریشان ورق از شرم جمالت
 خورشید شد از حسن تو در عین خجالت
 «گر لاف زند ماه که ماند به جمالت»
 «بنمای رخ خویش و مه انگشت نما كن»

ای سینه‌ام از پیک ترا لحظه نشانی
 بد حال و پریشان شدم از زخمِ امانی
 رحمی کن و از کوی خودم ده تو مکانی
 «ای سرو چمن از چمن و باغ و زمانی»
 «بخرام درین بزم و دو صد جامه قبا كن»

چشمان من از باده‌ی اشکم شده ساغر
 مژگانِ توم خون جگر ریخته ظاهر
 سرخاک ره کوی توم ای شه «فاخر»^۱
 «با دل شدگان جور و جفا تا به کی آخر»
 «آهنگ وفا، ترك جفا بهر خدا كن»

۱. به ته‌واوی له‌م وشه‌یه دَلْنا نیم، به‌لام له‌مه‌ش که نووسیومه باشتی بۆ نه‌چووم.

گر رفت رقیب از برت ای شمع دلارا

.....^۱

در عهد تو «نابد» قدمی نیست چو مارا^۲

«مشنو سخن دشمن بدگوی، خدا را»

«با "حافظ" مسکین خود ای دوست وفا کن»

(۶)

بازم هوای مهر بتان در درون فتاد

بازم هوای مهر بتان در درون فتاد^۳

دل غونچه وار در غمش از بحر خون فتاد

غم تازه کرد داغ کهن باز در تنم

از غمزه های چشم چنان دل زبون فتاد

شمشیرهای ابروی قوس و قزح صفت

بر دل چنان کشید ز روی سکون فتاد

هوشم پرید از سر و صبرم گریز کرد

دل در کمند عشق «پسی» از جنون فتاد

راه نجات چند طلب کردم از غمش

دل از نگاه چشم و رخس سرنگون فتاد

۱. لیره دا ئه بی نیو به ییتی تر هه بی که له ده ستنوسه که دا نییه.

۲. له م وشه یه ش به ته وای دلنیا نیم، هه روا له مه ش که لیره دا نووسیومه باشتی بو نه چووم، موحه ممه دی مه لا که ریم.

۳. له ده ستنوسه که دا له جیاتی «بازم»، «باز» نووسرا بوو دیاره هه له یه. موحه ممه دی مه لا که ریم.

زین پیشم ار امید نجاتی ز غم بُدی^۱
 این نویتم امید ز دل در بیرون فُتاد
 راه نجات ار طلبی دل مده به کس
 بنگر به حال از نگهی دل که چون فُتاد
 «حاجی» خروش و نوحه و زاریت شرم باد
 بس دل ز داغ عشق چو تو لاله گون فُتاد^۲

(۷)

به مژگانم مزن

به مژگانم مزن بس دردمندم
 نهال عیش از بنیاد کُندم
 چه حاجت دل سوی زندان کشندم
 «چنان در قید مهرت پای بندم»
 «که گویی آهوی سر در کمندم»

دلم چون حلقه‌ی زلف تو درهم
 قدم چون ابروان دوست در خم
 چنانم دائم از دست تو در غم
 «گاهی بر درد بی درمان بگیریم»
 «گاهی بر حال بی سامان بخندم»

۱. له ده ستنووسه که دا له جیاتی «ار»، «از» نووسرا بوو دیاره هه‌له‌یه. موحه ممه‌دی مه‌لاکه‌ریم.
 ۲. له ده ستنووسه که دا له جیاتی «ز»، «از» نووسرا بوو دیاره هه‌له‌یه. موحه ممه‌دی مه‌لاکه‌ریم.

چنان در آتش حسن تو جوشی
 مپندار از دلم - ای خواجه - هوشی
 فتاد اندر سینه گر سازد خروشی
 «مرا هوشی نماند از عشق کوشی»
 «که قول هوشمندان کاربندم»

چو غنچه تا به کی باشیم خونخوار
 چو بلبل چند باشم دل پر از خار
 چنان است سینه‌ی چاکم پر از مار
 «مجال صبر تنگ آمد به یکبار»
 «حدیث عشق در صحرا فگندم»

مرا گویند اگر یار تو مه روست
 لبش چون چشمه‌ی حیوان دلجوست
 جفاهایش مکش، بسیار بدخوست
 «نه مجنونم که دل بردارم از دوست»
 «مده گر عاقلی ای خواجه پندم»

فروغ حسنت ای دل‌بند شد فاش
 رقیب از پیش رویت با خف‌اش
 «تعالی الله» ز حسنت گر فزون باش^۱

۱. له ده ستنووسه که دا ته نیا یه ک وشه هه بوو له ویش دلنیا نه بووم چیه، به لام زیاتر به «تعالی»
 نه چوو به بی وشه ی دوو هه میش نیو به یته که له نگ بوو، بویه لای خو مه وه وام دانا «تعالی الله»
 بی که له گهل مه عنای رسته که ش نه گونجی. له گهل هه موو نه وه ش رسته ی «گر فزون باشی»
 مه عنایه کی ته واو نادا به ده سته وه. موحه ممه دی مه لاکه ریم.

«چنین صورت نبندد هیچ نقاش»

«معاذ اللہ من این صورت نبندم»

ز مژگان تو زد بر سینه غم‌ها

دل‌م شد در خم زلف تو شیدا

نگه کن در غمت بین ای مه‌آسا

«چه جان‌ها در غمت جز سود تنها»^۱

«نه تنها من اسیر و دردمندم»

فتاد از چین زلفت بخت در دام

دل‌م اندر پیش گردید بر.....م^۲

چو نتوان آرامش گفتم دل آرام

«تو هم باز آمدی ناچار و ناکام»

«اگر باز آمدی بخت بلندم»

نیاسودم دمی از مهرت ای دوست

روانم بیرون آمد از غمت دوست^۳

۱. نه‌ونده‌ی من بوم ساغ‌کرایته‌وه ثم دوو وشه‌یه له ده‌ست‌ن‌و‌سه‌که‌دا «جز سود» ه به‌لام هیچ مه‌عنایه‌کی لیوه حالی نه‌بووم، بویه لام دوور نییه «فرسود» بی له‌گه‌ل «و» يك و «تنها» یش جمعی «تن» بی به‌رابه‌ر به «جان‌ها». موحه‌مه‌دی مه‌لا‌که‌ریم. [له‌کوللیاتی سه‌عدی ساغ‌کراوه‌ی «محمد علی فروغی» دا ثم نیو دیره به‌م‌جوړه‌هات‌ووه: «چه جان‌ها در غمت فرسود و تن‌ها» که دیاره بوو‌چونه‌که‌ی مام‌وستا موحه‌مه‌دی مه‌لا‌که‌ریم راسته].

۲. ثم وشه‌یه‌شم به‌ته‌واوی بو ساغ نه‌کرایه‌وه. موحه‌مه‌دی مه‌لا‌که‌ریم.

۳. وادیاره له پاش ثم نیوه به‌یته‌وه پینج نیوه به‌یت په‌ریوه، سیانیان له‌گه‌ل ثم دوو نیوه به‌یته‌وه دوانیان له‌گه‌ل سیانه‌که‌ی پاشه‌وه‌یان و پینج خشته‌کیه‌که‌دو پینج خشته‌کی بووه. موحه‌مه‌دی

ولی بعد از وفاتم ای رخ از نور
 «گر آوازم دهی «دل» خفته در گور»^۱
 «براساید درون دردمندم»

روان پر دردم از بهر فدایت
 ننالم هرگز از دست جفایت
 تن بیمارم ار نبود سزایت
 «سری دارم فدای خاک پایت»
 «گرم راحت رسانی یا گزندم»

به بیداد آتشم افگند در پوست
 روان در تن، در اندر سینه‌ام سوخت
 ولی «حاجی» بگویش از من ای دوست
 «اگر در رنج «سعدی» راحت از اوست»
 «من این بیداد بر خود می‌پسندم»

.....●.....

مه‌لا که‌ریم. [به‌لام له ته‌واوی ده‌قه‌کانی کوللیاتی سه‌عدیدا یازده شیعره که حاجی قادریش
 هر یازده‌که‌ی هیناوه!].

۱. له‌م «دل» هیش دلیا نیم، به‌لام به جوریکی که‌ش بوم نه‌خوینرایه‌وه. موحه‌مه‌دی مه‌لا
 که‌ریم. [له ته‌واوی ده‌قه‌کانی کوللیاتی سه‌عدیدا وشه‌ی «من» هاتووه].

(۸)

[فدایت جان من،]

[فدایت جان من، صد جان عاشق
تویی هم جان و هم جانان عاشق
نماند بی تو صبری در وجودم
نباشد صبر در امکان عاشق
همه شب تا سحرگه ناله‌ی من
بلند آوازه کرد افغان عاشق
به بیماری تو خود کن چاره چون نیست
علاج هجر نه درمان عاشق
بیا «حاجی» در این ره سر فداکن
نخواهد سر، دل حیران عاشق]

(۹)

[بدیدم طاق ابرویت]

[بدیدم طاق ابرویت دلم شد مبتلای تو
به شوخی برده‌ای دل را تو دانی و خدای تو
بسی خوبان بدیدم (...) ^۲نگشتم نایل ایشان
نمی‌دانم چه سر است این که من مردم برای تو

۱. [نم پارچه شیعره و پارچه شیعی پاشه‌ویمان له کتیبی «هنگاوئ تر به ریگادا به‌ره و ساغکردنه‌وی دیوانی حاجی قادر» و هرگرت، که موحه‌ممه‌دی مه‌لا که‌ریم ئه‌لی: له ده‌سنووسه‌که‌ی کاک هوشه‌نگ (حه‌مه‌بۆر) بوو و به‌خه‌تی «بیخود» نووسرا بووه‌ه.]

۲. [ئیره‌دا وشه‌یه‌ک ناته‌واوه‌].

تُرا مطلب اگر این است من در حیر میرم
[مرا صد جان اگر باشد همه سازم فدای تو]
اگر خوبان عالم را سراسر جمع گردانی
دل مسکین «حاجی» را ندارد جز هوای تو

رباعی

یارب به کرم به جای طاعت از من
این کوشش و این سعی دمامد بپذیر
وین گرسنگی و غربت و بی خوابی
فرسودن پهلوان به بالای حسیر^۱

* * *

ای دریغا بود آن روز که یاران قدیم
ز سر لطف به این خط پریشان نگرند
هم بگویند دریغا پی «حاجی» که فلك
کشت او را و بر او عالم و جاهل نگرند^۲

* * *

-
۱. پروانه: مه سعوود موحه ممهه، حاجی قادری کوئی، ب ۱ به غدا ۱۹۷۴، ل: ۲۶۸؛ مه لا
ره ئووفی سه لیم ئاغا، دیوانی حاجی قادری کوئی، ده ستئووس، ل: ۲۲۲.
۲. مه لا ره ئووفی سه لیم ئاغا، دیوانی حاجی قادری کوئی، ده ستئووس، ل: ۲۲۳

فرد

شب سه شنبه بیست از ماه آخر
هزار و دو صد و هفتاد و شش در^۱

گدازانیدی بیم از او همه تیغ
نیامش گر نبستی می چکیدی^۲

مستی و دایره‌ی حکمت (...) هیهات
برندارند به يك دست دو تا خربزه را^۳

۱. مه‌سعوود موحه‌ممه‌د، حاجی قادری کوئی، ب ۲ به‌غدا ۱۹۷۴، ل: ۱۸۲؛ هه‌مان
سه‌رچاوه: ب ۲ به‌غدا ۱۹۷۴، ل: ۱۷۵.

۲. مه‌سعوود موحه‌ممه‌د: ئه‌مه وه‌رگێڤ دراوی تاکه شیعرێکی «ابوالعلاء المعری»یه که ده‌لی:
یذیب الرعب منه کلّ غضب

و لولا الغمد یمسکه لسا

۳. ئه‌م به‌یته له‌یه‌کی له‌ ده‌ستوو سه‌کانی لای مندا هه‌بوو. موحه‌ممه‌دی مه‌لاکه‌ریم.

دوا وشەس منىش

لەسەر داواى خۆم، سەرپەرشتى کردنى چاپ و راستکردنەوہى پرۆفەکانى ئەم کتیبەم پى سپىرا. مەبەستم لەم داوايە ئەوہ بوو دەمى بوو لە دلما بوو بۆم پى بکەوئ ھەول بەدەم دیوانىكى پوختى حاجى قادرى پىشەنگى چەرخى راپەرىنى کۆمەلەى کوردەوارى بە چاپ بگەيەنم. کە برايان کاک کەرىم شارەزا و کاک سەردار مىران ئەم ئەرکە پىرۆزەيان بەجى ھيئا، وتم با جارئ لەم قۆناغەدا ھەولئ خۆم بخەمە پال ھەولئ ئەوان و چاو بە تىکستە کەيانا بگىرەمەو و لەگەل ئەو سەرچاوانەى لامن بەراودى بکەم بەلکەو بەمە کارە کەيان زياتر بەرەو پوختى بەرم.

ئەو سەرچاوانەى ئىستا لە بەردەستى مندان ئەمانەن:

۱. دەستەنوسىكى خوالئ خوشبوو مەلا پەئووفى سەلىم ئاغا.

۲. دەستەنوسىكى - بەقسەى براى عەزىزم شىخ عەلى قەرەداغى - خوالئ خوشبوو مستەفا

سائىب.

۳. فۆتۆى دەستەنوسى «مەلا پەسوولئ توربەيى» و «حەمە پەش» ناوئک کە ھەندئ

شىعرى حاجىشىيان تيايە و شىخ عەلى قەرەداغى دايە لام.

۴. دوو سئ وردە بەيازى ترکە چەند پارچەيەك شىعرى حاجىشىيان تيايە.

۵. گۆقارى «ديارى کوردستان»ى خوالئ خوشبوو سالىح زەكى ساحىبقران کە چەند پارچە

شىعرى «حاجى» يشى تيا بلاو کراوہ تەوہ.

۶. تىکستى ئەو وتارە ئەدەبىيانەى لە رۆژنامەى «تىگەيشتنى راستى» دا بلاو کراوہ تەوہ و

چەند پارچە شىعريكى «حاجى» يشيان تيايە و خۆم لە پرووى رۆژنامە کە نووسىومنە تەوہ.

۷. سی ژماره یی که می گوئاری «رؤزی کورد» که کاک جه مال خه زنده دار به ئو فیست له چاپی داونه ته وه و چهند پارچه شیعی «حاجی» یشیان تیا به.

۸. فۆتۆبه کی شهش لاپه ره یی ژماره یی که می گوئاری «هه تاوی کورد» که له دوکتۆر ئیحسان فوئادم وه رگرت و پارچه یه کی نایابی شیعی حاجی تیا به.

ئه مه سه ره رای ئه و سه رچاوه چاپانه ی لای کاک که ریمیش هه ن. له به راورد کردنی تیگسته که یی برایان که ریم شه رزا و سه ردار میرانه وه له گه ل ئه م سه رچاوانه، گه یشتمه ئه وه که پیویسته هه ندی وشه ی تیگسته که یی ئه وان به گویره ی یه کی یا زیاتر له تیگسته کانی لای خۆم بگۆرم و گه لی به یت و پارچه هه لبه ستیشم دیه وه که له تیگسته که یی ئه واندا نه بوون و خستمنه سه ر دیوانه که. له هه لیککی له مه و پاشیشدا به درئۆی پروونی ئه که مه وه که بۆچی وام کردو چۆن ئه و وشه به پیی تیگسته کانی لای خۆم گۆرراوانه م، لا راستتر بوو^۱. ئیسته ئه وه ی پیویست بی بوتری ئه وه یه: کاک که ریم شه رزایش رای له گه لمه و لای وایه ئه و گۆرپانه ی کردوومن راست و پیویستن.

هه رچه ند خۆم هیشتا زۆر شوینی ئه م دیوانه م لا ئالۆزه و لام وایه بۆ مه به ستی ساغکردنه وه یه کی وردتری شیعه کانی حاجی و لیکدانه وه یه کی تیر و ته سه لیان پیویسته بگه رپین به دوا ی تیگستی ترده، نه خوازه لا چاپه مه نییه کانی چاره کی یه که می ئه م سه ده یه ی ئه سه موول و ئه و ده ستنووسانه ی له کتیبخانه گشتی و تایبه تییه کانی ئه وئ و کوردستاندا ده سگیر ئه بن، له گه ل ئه وه شا ئه توانم بلیم به م چاپه تازه یه به شیکی زۆری شیعی به رده ست که وتووی حاجی، به راستی که وتووه ته به رده ستی خوینده واران و هیوادارم له هه نگاو یکی تریشا، له سه ر ده ستی هه ر که سیکیدا بی، به و ئاواته پیروژه ییش بگه ین که دیوانی حاجی به ته وای و بی هیچ جۆره هه لیه ک بکه وینه کتیبخانه ی کوردیه وه.

موحه ممه دی مه لا که ریم

۱. [له م چاپه تازه ی به رده ستاندا هه موو گۆرپانکاری و بۆچوونه کانی موحه ممه دی مه لا که ریممان هیئاوه ئاماژه مان به بۆچوونه کانی کردووه و له نیوان دوو قولابدا (I)] به نیوی خۆیه وه دیاریمان کردوون.]

سەرچاوه کانی ئەم دیوانه

سەرچاوه سەرەکییه کان:

۱. مه لاپه ئووفی سه لیم ئاغای ههویزی «دیوانی حاجی قادری کۆیی»، دهستنوس، ۲۳۷ لاپه ره.
۲. گیوی موکریان «دیوانی حاجی قادری کۆیی»، چ ۲ ههولیر ۱۹۵۳، چ ۳، ههولیر ۱۹۶۹، ۱۵۶ لاپه رهیه.
۳. عهبدوهره حمان سه عید «کۆمهله شیعی حاجی قادری کۆیی» به غدا ۱۹۲۵، ۵۹ لاپه ره ی ناوهنجیه.
۴. مه سهوود موحه ممه د «حاجی قادری کۆیی»، ب ۱ به غدا ۱۹۷۳، و ب ۲ به غدا ۱۹۷۴ و ب ۳ به غدا ۱۹۷۶.

سەرچاوه کانی دیکه

۱. دوکتۆر کهمال فوئاد «کوردستان»، یه کهمین رۆژنامه ی کوردی (۱۸۹۸ - ۱۹۰۲) کۆکردنه وه و پێشه کی و چاپ کردنه وه.
۲. جهمال خهزنه دار «رۆژی کورد»، ۱۹۱۳ - بلاوکردنه وه و پێشه کی و له سه ر نووسین، به غدا ۱۹۸۱.
۳. دوکتۆر کهمال مه زه هر ئه حممه د «تێگه یشتنی راستی و شوینی له رۆژنامه نووسی کوردیدا»، به غدا ۱۹۷۸.
۴. ره فیک حیلمی «شیعر و ئه ده بیاتی کوردی» ب ۱ به غدا ۱۹۴۱.

٥. عہ لائے دین سہ جادی «میژووی ئەدەبی کوردی»، چ ١ بەغدا ١٩٥٢، چ ٢ بەغدا ١٩٧١.
٦. موحمەدی مەلاکەریم، «حاجی قادری کوئی شاعیری قوئاغیکی نوێیە لە ژبانی نەتەوێ کورد»، بەغدا ١٩٦٠.
٧. عەبدولمەجید نۆرەدین جەلی زادە «هەندێ لە شیعەرەکانی حاجی قادری کوئی»، دەستەنوس، ٤٥ لاپەرە.
٨. کەریم شارەزا «کوێیە و شاعیرانی»، ب ١، بەغدا ١٩٦١.
٩. دوکتۆر ئیحسان فوئاد «بەرھەمی حاجی کوئی و جیگە لە ئەدەبی کوردیدا»، پوختە نامەکە دوکتۆرای بە زمانی پرووسی، مۆسکۆ.
١٠. دوکتۆر کەمال فوئاد «دەستەنوسی کوردی»، پێشەکی، باسی حاجی قادری کوئی بە زمانی ئەلمانی، فیزبادن ١٩٧٠.
١١. مەلا عەبدولکەریمی مودەرپرێس و فاتیح عەبدولکەریم، «دیوانی نالی» بەغدا ١٩٧٦.
- کۆپی زانیاری کورد.
١٢. دوکتۆر مەرف خەزەندەر «دیوانی نالی و فەرھەنگی نالی»، بەغدا ١٩٧٧.
١٣. مەلا عەبدوڕەحمانی کۆری ئەحمەدی کۆری موحمەدی کۆری مەلا ئەحمەدی گەرە، نامیلکە یەکی لە بارە یان و شیعری حاجی قادەرەو. بنواری پاشکۆی ژمارە «ج» ی (مەسعوود موحمەد)، حاجی قادری کوئی، ب ٢ بەغدا ١٩٧٤، لاپەرەکانی ٣٢٩ تا ٣٣٤.
١٤. شێخ موحمەد خاڵ «پەندی پێشینان» چ ٢ بەغدا ١٩٧١.
١٥. م.ب. ڕودنکو، «مەم و زین» ی ئەحمەدی خانی، مۆسکۆ ١٩٦٢.

سەرچاوە ەەرەبیەکان

١. الدكتور عزالدین مصطفى رسول «الواقعية في الأدب الكردي»، بيروت ١٩٦٦.
٢. يوسف ابكاروفيتش اوربلي «جداول لتحويل السنوات الهجرية الى السنوات الميلادية» ترجمة، د. حسين قاسم العزيز - مجلة المورد - المجلد ٣، العدد ٤، بغداد ١٩٧٤.
٣. اشرف محمد شفيق غربال «الموسوعة العربية الميسرة» ط ٢، القاهرة ١٩٧٢.
٤. قاموس «المتجد في اللغة و الاعلام»، ط ١٩ بيروت: ١٩٦٦.

سەرچاوه فارسییه کان

۱. «فرهنگ طلائی» الدكتور محمد التونجی، بیروت ۱۹۶۹.

۲. «کلیات سعدی»، به کوشش محمد علی فروغی.]

هه‌ندن سەرچاوه‌س تر

۱. گۆفاری هاوار ژماره ۴ سالی ۱ شام ۱۹۳۲.

۲. گۆفاری گه‌لاوێژ ژماره ۱ و ۲ و ۳ سالی ۴ به‌غدا.

۳. بلاوکراوه‌ی پۆشنییری نوێ ژماره ۱۲ و ۱۳ به‌غدا ۱۹۷۴.

۴. گۆفاری نووسه‌ری کورد ژماره ۶ سالی ۱۹۸۱ و ژماره ۹ سالی ۱۹۸۲.

۵. گۆفاری به‌یان، ژماره‌کانی ۵۳، و ۵۵ سالی ۱۹۷۹ و ژماره ۶۶ سالی ۱۹۸۰ و ژماره ۸۰ سالی ۱۹۸۲.

۶. گۆفاری پۆزی کوردستانی ژماره ۱ سالی ۲ به‌غدا ۱۹۷۲.

۷. گۆفاری «کاروان» ی ژماره ۷ سالی ۱۹۸۳ و ژماره ۱۰ سالی ۱۹۸۳.

۸. عه‌بدوڵڵا شالی و دوکتۆر عیزه‌ددین مسته‌فا په‌سوول و هاوکاره‌کانیان. زمانی ئەده‌بی

کوردی بۆ پۆلی سییه‌می ناوه‌ندی چ ۸ به‌غدا ۱۹۸۲.

۹. جه‌لال مه‌حموود عه‌لی، «ئیدیۆم له‌ زمانی کوردیدا». به‌غدا ۱۹۸۲.

هەندى مەسەل و ئىدىيۇم لە نىۋو شىعرەكانى حاجىدا

۱. ناننى خۇي دا بە تەنوورى گەرمەو:

ناننى خۇي تاكوو بە تەندوورى گەرم پىۋەنەدا"
ناروا «حاجى» ئەگەر چاۋى دەرىنن بە بزوت!

۲. قونچكى پىواز، يان سەرى سىر:

بى مىننە تەگەر خوانى ۋەلى نىعمەتى «حاجى»
ئەم شىخە چىيە؟ "قونچكى پىوازە، سەرى سىر"

۳. ئاگرى بن كا، يان ئاگرى ژىر كا:

هە تا ۋەك "ئاگرى بن كا" ن لەگەل يەك
ئەگەر توفان بى لە شكرتان بە پووشەك

۴. لە گوئى گا نووستن:

"لە گوئى گا نوستون" بۆيىكە رىۋى
لەسەر ئىۋە ۋەھا شىرگىرە ۋەك سەگ

۵. هەر ئەدییەك بووه ساخوا له ده‌می ناوه بلی:
ده‌وله‌تی داوه به‌که‌ر، نیعمه‌تی داوه به‌سه‌گان

۶. گه‌ر قور ده‌که‌ی به‌سه‌رتا، هی به‌رده‌رگای گه‌وره‌مالان به‌سه‌ردا که:
ئهم مه‌سه‌له مه‌شه‌وره گه‌ر قور ده‌که‌ی به‌سه‌رتا
ئیکسیره خاك و خو‌لی ده‌رمالی گه‌وره‌مالان

۷. هەر ریوی گه‌رابی ئازاتره له شیران:
خوتان ده‌لین: - ئەگه‌رچی مه‌شه‌ووری خاس و عامه -
هەر ریوییه‌ك گه‌رابی ئازاتره له شیران

۸. ته‌ماعی جیژنی نه‌بی که‌س له ژیر چادری شین:
ئهم ئه‌رزه‌ کو‌نه هه‌واره، خه‌لایقیش کو‌چه
ته‌ماعی سووری نه‌بی که‌س له ژیری چادری شین

۹. وه‌ك تری بن گو‌م رو‌یشت (به‌مانای بی‌ده‌نگ رو‌یشتنه):
ئه‌دیبه‌ و عاقلی له‌م به‌حه‌ره وه‌ك "تری بن گو‌م"
گه‌لیکی ون بووه «حاجی» وه‌چا که‌ لیی ده‌رچین

۱۰. داری گه‌وره وه‌ك نه‌مامی تازه‌دانایه:
ته‌ماشای قامه‌تم پیری چلو‌ن تیری عه‌سای دایه!
درویه "داری گه‌وره وه‌ك نه‌مامی تازه‌دانایه"

۱۱. له ترسی گورگی به دکار کهری خوّم به سته وه:

هه رکه بیستم پیّم ده لی: «حاجی» سه گی ده رگانه مه
من له ترسی گورگی به دکارم کهری خوّم به سته وه

۱۲. شیر به گویّ ده گریّ:

سو فی عیاده تی هه موو مه کرو پروه یه
گه ر "شیری نه پ به گویّ بگریّ" په شمه تاعه تی

۱۳. ده سستی ماندوو له سهر سکی تی ره:

ته نه لی کاری حیز و بیّ خی ره
"ده سستی ماندی له سهر زگی تی ره"

۱۴. دنیا به تر گوزه راندن:

دنیا به تران ده خوّن و ده یدهن
هه رچو نیّ مه رامیانه ده یکه ن

۱۵. به پری خو له ئاو کی شانده ر:

من له تو فانا به پری خوّم ده رده که م
وا مه زانه دامه نی خوّم ته پ ده که م

۱۶. ئاردی نیو درک کو کردنه وه (مه به ست له شتی مه حاله):

ئه و زه مانى بوونه ئاردی نیو درک
پاره یه ک ناکا دوو سه د جار بیته رک

۱۷. پەشمە لە لام (شتیکی بی نرخ و هیچە):

من له غەمخواری ئەم قسانە دەکەم
وهرنه پەشمە لە لام هەموو عالەم

۱۸. لە جیی شیران سە گان (پۆیان) دە کەن گیرە، (پشیلە لە مال نە بی مشك
سەرچۆپی ئە گری):

شیری دەرپندە وەك له بیسه نه ما
گورگ و مام پۆی دینه رهقس و سه ما

۱۹. ئاسنی سارد بە فوو نەرم نابی:

"ئاسنی سارد بە فوو نەرم نابی"
بە ترانیش حەمام گەرم نابی

۲۰. بە تر حەمام گەرم نابی:

ئاسنی سارد بە فوو نەرم نابی
"بە ترانیش حەمام گەرم نابی"

۲۱. کە پەنەك^۱ بۆ چییە پاش باران (دوای تەرە خەمشە برە):

ئێستە کەش فرسەتە گەلی یاران
"کە پەنەك بۆ چییە لە پاش باران"

۲۲. قىنگ دراوى بۆ ماوه تەوہ:

جىيى ئەمە وشكە، جىيى ئەوى ئاوه
تېدە گا "قىنگ درانى پى ماوه"

۲۳. دەوہن ئاخىرى دەبىتتە دارى گەورە:

"دەوہن ئاخىر دەبىتتە دارى گەورە"
مەپرى لەپ خەلمەتى بۆگۆشتى چەورە

۲۴. مەپرى لەپ خەلمەتى بۆگۆشتى چەورە:

دەوہن ئاخىر دەبىتتە دارى گەورە
"مەپرى لەپ خەلمەتى بۆگۆشتى چەورە"